

تاریخ جهان

برای سال ششم ادبی

(تاریخ ایران)

طبق برنامه جدید وزارت فرهنگ

تالیف:

محسن جداد

نصرت‌الله حکیم‌اللهی
عبد‌العلی زنجاری
چو اوحیدری
دکتر بهمن کریمی

تاریخ جهان

برای سال ششم ادبی

(تاریخ ایران)

طبق برنامه جدید

مصوب فروردین ۱۳۳۶ شورای عالی فرهنگ

تألیف :

محسن حداد
نصرت‌الله حکیم‌الهی
جواد حسدری دکتر بهمن کرمی
عبدالحی زنجاری

چاپ اول

حق چاپ محفوظ و مخصوص است به :

شرکت نسبی حاج محمد حسین اقبال و شرکا

تهران - ۱۳۳۶

چاپخانه

بنام خدا

تاریخ ایران

از افشاریه تا عصر حاضر

فصل اول

نظر اجمالی باوضاع سیاسی ایران
قبل از روی کار آمدن
نادرشاه

بطوریکه در سالهای گذشته بیان شد، چون جانشینان شاه عباس بزرگ،
چندان از سیاست و تدبیر برخوردار نبودند و بادراره امور مملکت بنحو
شایسته توفیق نیافتند، بتدریج ارکان امور کشور بسستی گرائید و
بر تعداد متمردین و گردن کشان افزوده شد و مخصوصاً زمانیکه
شاه سلیمان (پسر شاه سلیمان) بسطنت رسید و زمام امور را بدست گرفت
چون مردی خرافی و کاملاً عاری از سیاست مملکت داری بود، دامنه هرج و
مرج در داخله مملکت بالا گرفت، امنیت از میان رفت و اختلال کلی در امور
مملکت مشهود افتاد. در گوشه و کنار ایران طوایف و دستجات ایرانی و
غیر ایرانی در کمین حوادث و بانتظار فرصت مناسب اندیشه های خامی
در مغز خود پرورش میدادند و تصادفاً در همین گیر و دار شاه، سمرقین خان

مواد بر نامه تاریخ سال ششم ادبی

تاریخ ایران

طبق بر نامه جدید

مصوب فروردین ۱۳۳۶ شورای عالی فرهنگ

تاریخ سلسله های :

افشاریه

زندیه

قاجاریه

پهلوی تا عصر حاضر

(معروف به شاه نواز خان) حاکم گرجستان را که تازه دین اسلام پذیرفته بود، بحکومت قندهار منصوب ساخت.

در خاک افغانستان که در عصر صفویه جزئی از کشورها بشمار میرفت طوایف مختلفی سکونت داشتند که اغلبی از آنان مانند طوایف غلجائی و ابدالی غیر ایرانی و شریر و ناراحت بودند ولی بهر حال قدرت حکومت ایران از اقدامات ایشان جلوگیری مینمود و مجال عصیان و تمرد بآنان نمیداد. این دو طایفه مسلمان و سنی مذهب بودند. غلجائی‌ها در قندهار و ابدالی‌ها در حوالی هرات سکونت داشتند.

گرگین خان بر مردم قندهار بخصوص غلجائی‌ها بی‌جهت سخت گرفت و بطرق مختلف در مقام ابداء و آزار ایشان برآمد تا اینکه سرانجام سبک مغزی و رفتار زننده این حاکم و بی‌کفایتی سلطان و ناشایستگی درباریان دست بهم داد و فتنه‌ای برپا کرد که با شورش غلجائی‌ها و قیام محمود غلجائی (پسر میراویس) در افغانستان و تاختن آنها بشهرهای مغرب ایران، آغاز و بمحاصره و سقوط اصفهان و زوال خاندان صفوی و رواج هرج و مرج و ناامنی در ایران و اعمال نفوذ همسایگان یعنی دولتین روس و عثمانی در کشورها و وقایع دیگری که مولود همین حوادث بود منجر شد که ما اکنون بطور اختصار بشرح این وقایع میپردازیم:

چون طایفه غلجائی ساکن قندهار از خشونت و استبداد شدید گرگین خان بستموده آمده بودند یکی از بزرگان ایشان که میراویس نام بود. با اصفهان آمد تا شاه را از اقدامات ناروای حاکم قندهار و عواقب سوء رفتار وی واقف سازد. میراویس گرچه در نتیجه دسایس و نیرنگهای حاکم قندهار بدیدار شاه توفیق نیافت، لیکن از وضع آشفته دربار و بی‌کفایتی

پادشاه و اطرافیان او با اطلاع گردید و فهمید چنین بنایی پایدار نیست و چون در آن شهر نیز بازداشت شده بود، بزحمت از بند آزاد شد و با کسب اجازه از اصفهان جهت زیارت عازم مکه گردید. میراویس در مکه نامه‌ای از علمای سنی مذهب گرفت دایر بر آنکه «سنی مذهبیان میتوانند بهنگام ضرورت بر روی شیعی مذهب شمشیر بکشند» و آنگاه باین نامه از اصفهان بقندهار رفت و در آنجا ابتدا با گرگین از در دوستی در آمد و چون آن حاکم خواستار دختری بود، میراویس دختری غیر از دختر خود را بطوریکه میراویس متوجه قضایا نگردد باز دواج او در آورد و بالاخره همینکه اعتماد گرگین را بخود جلب نمود شبی او و یارانش را بی‌اغی خارج از قندهار دعوت گرفت و با کمک عده دیگر تمام آنها را از دم تیغ گذرانید (۱۱۱۳) و فردای آنشب مردم قندهار را بمتن نامه و فتوای علماء سنی مذهب واقف کرد و بامساعدتی که اورنگ زیب پادشاه هند علیه دولت ایران بدو طایفه غلجائی و ابدالی نمود، قندهار از ید اختیار عمال دولت ایران خارج گردید و بدست غلجائی‌ها افتاد.

شاه پس از اطلاع بر این امر و مشورت بسیار با درباریان عاقبت سپاهی بسرداری خسرو خان (برادرزاده گرگین) بقندهار فرستاد. این سردار میراویس را شکست داد و قندهار را بمحاصره کشید. میراویس و بزرگان شهر ناچار تسلیم شدند و از خسرو خان امان خواستند. ولی این سردار بتقاضای آنان وقعی نگذاشت و تا آخر الامر خود بدست غلجائیها مغلوب و مقتول گردید و سپاهش که به ۲۵۰۰۰ تن میرسید متواری گردید و در این گیر و دار طایفه ابدالی نیز سر بعضیان نهاد و سرداری را که شاه طهماسب برای سرکوبی ایشان فرستاده بود، بقتل رسانده و بر شهر هرات

تسلط یافت .

میراویس که پس از قتل خسروخان بر قندهار حکومت میکرد در سال ۱۱۱۸ درگذشت و برادرش **عبدالله** جانشین او گردید . این حاکم بمنظور صلح باشاه، وارد اقدام شد ، لیکن **محمود** پسر میراویس بر او شوریده ویرا بقتل رسانید و خود زمام امور آنخطه را در دست گرفت . محمود درابتدای امر بااردوی خود که فاقدسازویرك نظامی بود ، از راه سیستان بکرمان آمد و آنشهر را بكمك زرتشتیان شهر که از تعصب شدید وایذاء و آزارسلطان به تنك آمده بودند تصرف کرد ولی چندی بعد از **لطفعلیخان** سردارنامی ایران شکست خورد و بقندهار گریخت . در همین موقع عده از درباریان ، از این سردار و برادرزاده اش **فتحعلیخان** (وزیرشاه - سلطانحسین) نزد شاه سعایت نموده و فداکاری آنسردار را طور دیگر جلوه دادند . شاه هم بدون تامل و اندیشه **لطفعلیخان** را که حاکم فارس و سرداری رشیدی بود معزول و **فتحعلیخان** را نیز کور نمود .

محمود چون بر اقدام شاهسلطانحسین واقف شد ، جرأتی یافت و مجدداً بسیستان و کرمان رو آورد و چون زمینه پیشرفت را کاملاً مساعد دید از کرمان اعزام اصفهان پایتخت صفویه گردید (۱۱۲۴) . و در محل **گلن آباد** (دوفرسنگی مشرق اصفهان) بر سپاه شاه غلبه یافت و اسلحه و مهمات آن قوا را بغنیمت گرفت و اصفهان را بمحاصره در آورد .

در اینموقع متدرجاً آذوقه شهر رو بکاهش رفت و قحط و غلا بر مردم راه یافت و تلفات زیادی از این راه براهالی شهر وارد شد . سلطان خرافی هم که قیام غلجائی ها و شکست سپاه ایران و دست اندازی اعراب مسقط ببعضی از جزایر جنوب ایران و شورش و یاغی گریهای دیگری که در کردستان

و قفقاز در همان ایام بوقوع پیوسته بود ، از مظاهر مقدرات و مولود قضاای آسمانی و این قبیل عوامل میدانست و بحساب خود چاره ای جز تسلیم بمقدرات نداشت در ۱۲ محرم ۱۱۳۵ بفرح آباد (نیم فرسنگی شهر) محل اردوی محمود رفت و در حضور او خود را از سلطنت خلع نمود و تاج را بر سر آن یاغی گذاشت و روز بعد محمود باصفهان رفت و در عمارت چهل ستون جلوس کرد و شاه مخلوع را در همانجا زندانی نمود .

طهماسب میرزا یکی از فرزندان شاهسلطانحسین که هنگام محاصره اصفهان بمنظور تهیه سپاه بفرزین رفته بود ، چون از تسلیم پدر و خلع او واقف شد در قزوین تاجگذاری کرد سپس از دولین روس و عثمانی برای دفع فتنه متجاسرین قندهار كمك خواست ولی هیچکدام از این دو دولت مساعدتی در حق وی بعمل نیاوردند . شاه طهماسب ناچار باستراباد رفت و از **فتحعلیخان قاجار** رئیس ایل اشاقه باش استمداد نمود . در این مدت محمود هم که جوانی بی بال و خون خوار بود پس از تصرف اصفهان بقتل و غارت مردم آنشهر که نیمه جانی از حوادث بدر کرده بودند پرداخت و متجاوزان ۳۰ نفر شاهزاده صفوی را کشت و اردوی او نیز همین معامله را در نواحی متصرفی بعمل آورد .

محمود مغرور و قدرت طلب ، در میان این حوادث مبتلا بجنون شد و بجان نزدیکان خود افتاد تا آنجا که دوستان و همکاران دیروز اودشمنان سر سخت امروز وی شدند و کمر قتل سردار خود را بمیان بستند . اشرف که پدرش **میر عبدالله** (پسر میراویس از طایفه غلجائی) بدست محمود بقتل رسیده بود بانقمام خون پدر و برای پایان دادن بحر کات جنون آمیز محمود

ویرا در سال ۱۱۳۷ گشت و خود، امور اصفهان را به عهده گرفت.

در ایام حکومت اشرف، سپاه روس و عثمانی متصرفات وسیعی در صفحات شمال و مغرب ایران بدست آورده و برای تصرف پایتخت بر یکدیگر سبقت می جستند و گاهی نیز کار این مسابقه به زد و خورد این دو قوا باهم منجر می گردید. بطور کبیر امپراطور مشهور روسیه که طمع در فتح تمام خاک ایران داشت، چون رقیب را که همان قوای عثمانی باشد قوی دل و جسور یافت بوسیله سفیر فرانسه در استانبول اختلافات خود را در ایران با قوای عثمانی مرتفع ساخت و قرارداد در این زمینه با آن دولت منعقد نمود که بموجب آن ناحیه ترکمن و سواحل غربی دریای مازندران تا محل التقای رود کر بر و دارس بدولت روسیه تعلق یافت و گرجستان، آذربایجان، کردستان، عراق و خوزستان نیز بمتصرفات عثمانی منضم شد لیکن دولت عثمانی باز باین حد قناعت نکرده مقارن جلوس اشرف بسلطنت، بیایتخت ایران روی آورد.

سپاه عثمانی در نزدیکی اصفهان با حیل ای که اشرف بکار برده بود از افغانه شکست خورد ولی اشرف نمایندگانی از طرف خود، نزد احمد پاشا فرمانده کل قوای عثمانی فرستاد و پیغام داد که ماهر دو پیر و مذهب تسنن بوده و در بر انداختن حکومت صفوی بایکدیگر باید متحد باشیم و بالاخره پس از استمالت از فرمانده مزبور، مرکز ایران بدست اشرف افتاد و صفحات شمال ایران را سپاه روس بتصرف در آورد و نیز عساکر عثمانی بر بلاد مغرب ایران حکمرانی پیدا نمودند و جنوب هم میدان تاخت و تاز شیوخ بنادر قرار گرفت و شاه طهماسب دوم هم همانطوریکه در فوق اشاره کردیم برای یافتن راه نجات از این سو بآن سومیرفت و باین و آن متوسل میشد و چون

از مجموع تلاش های خود طرفی نیست، دست مساعدت بسوی فتحعلی خان قاجار رئیس ایل قاجار و حاکم استرآباد برد تا شاید از وجود او و سوارانش سلسله محتضر صفوی را جانی دهد و ایران را از طوفان حوادث برکنار سازد. به همین سبب بدانصوب رفت و در بهشهر فتحعلی خان را ملاقات نمود و سپاهی نزدیک به ۲۰ هزار سواره و پیاده از طوایف قاجار و ترکمن و غیره ترتیب داد و آنگاه خان قاجار را بسمت فرماندهی کل قوای خود منصوب ساخت (۱۱۳۹) و سپس عزم خراسان کرد.

فصل دوم

ظهور نادر

و

اقدامات او

تا

قبل از جلوس سلطنت

یکی از هفت طایفه ای که در عصر صفویه قزل باش خوانده میشد و مانند سایر طوایف اساس سلسله مزبور را پی ریزی کرد افشار بود. ایل افشار بر طبق تحقیقاتی که مورخان بعمل آورده اند، دسته ای از ترکمانان بوده که مقارن حمله مغول از ترکستان که معرض هجوم مغولان بود، بآذربایجان حرکت نمودند و در آنجا اقامت جستند.

در زمان سلطنت شاه اسماعیل صفوی، ایل افشار در ایبورد خراسان توطن داشت و در ایام زمستان و تابستان به ترتیب در دو منطقه دستگرد (از محال دره گز) و ایبورد، قشلاق و بیلاق مینمودند و در همین منطقه اخیر بود که در ۲۸ محرم ۱۱۰۰ هجری همسر امام قلی (که از طایفه کوچک قرخلو از ایل افشار و مردی تهری دست و پاره دوز و بقولی پوستین دوز بود) پسری بدنیا آورد بنام ندر قلی یا نادر قلی.

امام قلی هنگامیکه پسرش هنوز بسن رشد نرسیده بود، در گذشت و ندر قلی بدرستی معلوم نیست که در ایام طفولیت و زمانیکه پدرش در قید حیات بوده چگونه روزگاری داشته و به چه اموری سرگرم بوده است.

در سن ۱۷ سالگی با برادر و مادرش و گروهی از ایل افشار بدست ازبکان اسیر شد (۱۱۱۷) و چهار سال در زندان این طایفه در مرو شاهجهان بسربرد و پس از اینکه مادرش در زندان در گذشت، باتفاق برادرش از بند گریخت و بخدمت بابا علی بیك حاکم ایبورد، یکی از رؤسای افشاریه رفت و در سلك خدمتکاران او در آمد.

این حاکم چون ویرا جوانی زرنگ و دلیر و باهوش یافت، دختر خود را بوی داد که از این زن رضا قلی میرزا پا بعرضه حیات گذاشت. مادر رضا قلی میرزا چون در گذشت، نادر با دختر دیگر بابا علی بیك وصلت نمود و از آن زن دارای دو پسر بنام نصراله میرزا و امام قلی شد.

نادر بعد از مرگ بابا علی بیك، حاکم ایبورد گردید و نیز ریاست قبیله خود را بعهدہ گرفت و کلات را که حائز اهمیت بود از تسلط عم خود خارج کرد و بر آن استیلا یافت و باین ترتیب نادر در خطه خراسان شهرت و اعتباری بهم رسانید و جمعی بخدمت او در آمده و باردوی وی ملحق گردیدند.

در اینه و فتح ملک محمد بی سیستانی حاکم فردوس که اوضاع اصفهان را در هم دید و از سقوط شاه سلطان حسین و تسلط محمود افغان بر اصفهان واقف شد، بمشهد حمله نمود و آن شهر را تصرف کرد و سپس نیشابور و چند شهر دیگر را در خراسان بتصرف در آورد و خود را پادشاه خواند و برای جلوگیری از تاخت و تاز نادر چند بار بچنگ پرداخت که سر انجام در یکی از این نبردها که در نزدیکی مشهد بوقوع پیوست از نادر شکست خورد و متواری شد و این خود برای نادر بیش از پیش مزید شهرت و اعتبار گردید. و بر تعداد هواداران او افزوده شد.

در همین اوقات طهماسب دوم شاهزاده سرگردان صفوی، نماینده‌ای نزد نادر فرستاد و او را به همکاری با خود و راندن افغانه دعوت نمود. نادر این پیشنهاد را پذیرفت و سلطان را بخراسان دعوت گرفت. شاه طهماسب با اتفاق فتحعلیخان قاجار از مازندران بخراسان رفت و در آنجا نادر به خدمت وی درآمد و در همان موقع دستجات مختلفی نیز باین قوا ملحق شدند و باین ترتیب سپاه نسبتاً مقتدری بوجود آمد.

نادر که شاه طهماسب او را طهماسب‌قلی (چاکر طهماسب) لقب داده بود، از طرف سلطان مأمور تصرف مشهد گردید و او در کمال شجاعت و دلاوری برای تصرف آن شهر و راندن ملک محمود سیستانی از آنجا، به نبرد خونینی مبادرت جست. فتحعلیخان قاجار که نظر خوشی بانادر نداشت و همکاری با او را غیر ممکن میدانست، از شاه اجازه مراجعت بگراگان خواست، لیکن نادر ضمن سعایت از فتحعلیخان، اجازه قتل او را از پادشاه گرفت و در ۱۴ صفر ۱۱۳۹ ویرا بقتل رسانید و خود جانشین او و فرمانده کل سپاه شاه طهماسب گردید و دنباله نبرد خود را باملك محمود در مشهد ادامه داد. ملك محمود چون در خیابان‌های مقاومت ندید تسلیم شد و شهر بوسیله سپاه شاه طهماسب بتصرف درآمد و چندی بعد هم ملك محمود چون بتحرکاتی پرداخته بود بدست نادر در مشهد بقتل رسید.

نادر پس از تصرف مشهد بعضی از نواحی خراسان را که بدست طوایف ابدالی افتاده بود بیرون آورد و بعد بتصرف هرات نائل گردید و اللهیارخان حکمران ابدالی آن شهر که از نادرا مان خواسته بود مجدداً بدستور نادر بحکومت آن شهر منصوب گردید (۱۱۴۱).

راندن افغانه از ایران

اشرف افغان که از تشکیل يك سپاه مقتدر و يك فرمانده رشیدی چون نادر و قتل ملك محمود و شکست ابدالیها و سایر پیشرفت‌های آن سردار و توقف شد، با سپاهی از اصفهان به طرف اوجرت نمود. این سپاه در کنار رودخانه مهماندوست نزدیک دامغان با قوای نادر که به جلّه بطرف اوجرت می‌کرد روبرو گردید. در این جنگ اشرف و قوای او بسختی شکست خورد و عقب نشینی کرد. ولی نادر همچنان ویرا تعقیب نمود و بار دیگر ضربه مهلکی در سر دره خوار تهران بسپاه وی وارد ساخت.

اشرف که کار را بر این منوال دید بشتاب خود را باصفهان رسانید و در آنجا از شدت غضب بجان شاهزادگان صفوی و بزرگان شهر افتاد و تقریباً ۳ هزار نفر از ایشان را کشت و شاه سلطانه حسین را بدست خود از نعمت حیات محروم نمود و آنگاه برای نبرد قطعی بانادر آماده مصاف شد. نادر در همین اوقات باصفهان نزدیک گردید و در حوالی مورچه خورت نبرد دیگری آغاز شد. در این نبرد مجدداً اشرف شکست خورد و بفارس گریخت (۱۱۴۲) و نادر نیز فاتحانه وارد اصفهان گردید و چند روز بعد نیز شاه طهماسب دوم خود را بآن شهر رسانید.

نادر و سپاه او مدت ۴۰ روز در اصفهان باستراحت پرداخت و بعد عازم فارس گردید. این سردار این بار در محل زرقان پنج فرسنگی شیراز با اشرف روبرو شد. در این جنگ باز اشرف شکست خورد و چون عده زیادی از نفراتش باسارت افتاده بودند نیز غنائم و اموالی که همراه داشت مانند نفراتش بیغما رفته بود، ناچار بطرف بلوچستان گریخت تا از آنجا خود را بقندهار برساند. ولی در میان راه بدست یکی از رؤسای بلوچ بنام

ابراهیم گرفتار و بقتل رسید، ابراهیم سر بریده اشرف را بادانه الماس بزرگی که همراه او بود باصفهان برد و تقدیم شاه طهماسب نمود.

شاه طهماسب قطعه الماس را بقاتل بخشید و نیز او را از مراحم خود بر خوردار ساخت و باین ترتیب غائله افغانه بهمت نادر و سرداران او پایان یافت و زمینه برای رفع سایر فتنه ها مهیا شد.

در زمان تسلط افغانه بر ایران، سپاه روس و

عساکر عثمانی متصرفات نسبتاً وسیعی در صفحات

دفع روس و عثمانی

شمال و مغرب ایران بدست آورده و بر سر تصرف

اصفهان بر یکدیگر سبقت می جستند و بهر حال دولت روسیه برای اجرای وصیت نامه پطر کبیر دائر بر تصرف ایران و دست اندازی بدریای آزاد، در همان ایامیکه کشور ما دستخوش طوفان حوادث بود، سپاه خود را بققاز و سواحل جنوبی دریای مازندران فرستاد. این سپاه قسمتی از قفقاز و سواحل بحر خزر را تصرف کرد و در آن نواحی مستقر شد و برای جلوگیری از زرد و خورد قوای روسیه و عثمانی بایکدیگر در خاک ایران چنانکه قبلاً بیان کردیم قراردادی باهم منعقد و رفع اختلاف نمود.

نادر در همان آغاز کار (۱۱۴۵) بدولت روسیه پیشنهاد تخلیه شهرهای اشغال شده را نمود. دولت مزبور که از تمرکز قوای خود در صفحات شمال ایران جز تلفات سنگینی که از ناسازگاری آب و هوای آن مناطق برایشان راه یافته بود طر فی نبسته بود، این پیشنهاد را طبق **معاهده رشت** که در سال ۱۱۴۵ میان نمایندگان طرفین بسته شد پذیرفت و بموجب آن سپاه روسیه تمام نواحی اشغال شده را تخلیه کرد مگر دربند و ایروان که مقرر شد هر وقت دولت ایران قفقازیه و ایروان را از عساکر عثمانی پس گرفت

و از دست اندازی آن دولت بسواحل بحر خزر جلوگیری شد، نواحی مذکور بدولت ایران واگذار گردد. ولی این نواحی در سال ۱۱۴۷ یعنی پس از آنکه نادر بتصرف داغستان و شماخی توفیق یافت بر طبق قرارداد جداگانه ای بایران واگذار شد.

نادر پس از راندن روسها از شمال ایران، **رضا قلی خان شاملو**

را که یکی از سرداران خود بود، بنام سفارت باسلامبول اعزام داشت تا در مورد تخلیه نواحی مغرب ایران که بتصرف عساکر عثمانی در آمده است وارد گفتگو گردد ولی چون دولت عثمانی پاسخ مناسبی باین سفیر نداد ناچار نادر پس از تصرف فارس، کرمان، خوزستان و لرستان در حوالی نهاوند و تویسرکان با عساکر عثمانی بچنگ پرداخت.

رشادت نادر و سپاه او عرصه را بر سپاه عثمانی تنگ نمود و او را

بعقب نشینی و از دست دادن صفحات مغرب ایران ناگزیر ساخت نادر پس از راندن عثمانیها عازم آذربایجان شد و سپاه عثمانی را که در بعضی از نواحی آن سرزمین مستقر شده بود، شکست داد و فاتحانه به تبریز وارد گردید (۱۱۴۳) و از آنجا بایروان رفت لیکن در میان راه با اطلاع دادند ابدالیها مجدداً بخراسان حمله نموده و مشهد در حال سقوط است. نادر ناچار کار راندن عثمانیها را نیمه تمام گذارد و با عجله بخراسان رفت و در آنجا ابتدا **اللهیار خان** حاکم هرات را که بعزت تجاوز ابدالیها بمشهد گریخته بود مأمور فتح هرات نمود و خود باتفاق برادرش **ابراهیم خان ظهیر الدوله** که باتراکمه در حال جنگ بود بقلع و قمع خطه خراسان و کوتاه نمودن دست ابدالیها و غلجائیها نائل گردید.

هنگامیکه نادر در خراسان مشغول زدوخورد

بود، شاه طهماسب چون قبلاً نادر را بحکومت

صفحات مشرق ایران منصوب نموده بود، بتصور

اینکه دیگر اوحق مداخله در امور مغرب را ندارد و نیز بمنظور اینکه

خود اظهار وجودی کرده باشد دنباله جنگ نادر را با عساکر عثمانی

شروع نمود و با سپاهی که به هجده هزار نفر میرسد در نزدیکی ایروان

باقوای عثمانی روبرو شد، و پس از شکست قوای خصم بتصرف ایروان نائل

آمد ولی در اینموقع دولت عثمانی احمد پاشا حاکم بغداد و علی پاشا

فرمانده قوای عثمانی در مرز ایران را مأموریت داد تا بایران حمله نمایند

این دوسردار بمرزهای غربی ایران حمله نموده و شاه طهماسب بسرعت

خود را از ایروان بهمدان رسانید و در قریه گوریجان پنج فرسنگی

شمال شرقی همدان از سپاه احمد پاشا بسختی شکست خورد و در همانموقع

علی پاشا قسمتی از آذربایجان را نیز بتصرف در آورد. شاه طهماسب چون

وضع را نامساعد و آینده را وخیم یافت برای جلوگیری از پیشرفت سپاه

عثمانی قراردادی با آندولت منعقد ساخت که بموجب آن ولایات شمالی

رودارس یعنی گنجه، تفلیس، ایروان، نخجوان، داغستان و همچنین قسمتی

از کرمانشاهان بدولت عثمانی واگذار گردید و از اسیرانی که بدست عساکر

عثمانی بود در این قرار داد ذکری بعمل نیامد. شاه طهماسب سپس

قرار داد مزبور را نزد نادر در خراسان فرستاد تا ویرا از اقدام خود

واقف سازد! نادر چون از مضمون قرارداد و اینکه تمام زحمات و فتوحاتش

در صفحات مغرب ایران بهدر رفته بود واقف گردید سخت بر آشفت و از امضاء

آن خوداری کرد و در همانموقع نماینده ای بدربار عثمانی روانه نمود تا

خلع
شاه طهماسب

یاد آور شود این قرارداد و امضای شاه طهماسب فاقد اعتبار میباشد و بعد بطلان

آنرا بتمام نواحی ایران اعلام داشت.

نادر پس از این اقدام عازم اصفهان گردید و در خارج شهر اردو زد

و شاه را برای دیدن سان دعوت نمود. شاه نیز چنین کرد و شب را هم بر حسب

خواهش نادر در اردو گاه ماند و در مجلس بزمی که برپاشده بود بشدت

میخوارگی نمود و بحر کات زشت و ناپسندی که در شأن سلطنت نبود مبادرت

کرد. نادر رفتار سلطان را بچشم اطرافیان و بزرگان کشید و او را بعنوان

آنکه لایق سلطنت و اداره امور ایران نیست خلع نمود (۱۱۴۵) و عباس میرزا

طفل خردسال او را بنام شاه عباس سوم بیادشاهی برگماشت و پدرو پسر را

به ترتیب بمشهد و قزوین فرستاد و خود مقام نیابت سلطنت یافت.

نادر پس از عزل شاه طهماسب، عازم کرمانشاهان

شد و از آنجا بعراق رفت و خانیقین و کرکوک و بعضی

شهرهای آن سرزمین را بتصرف در آورد و بغداد را

جنگ نادر
با عثمانیها

بمحاصره گرفت. در این موقع دولت عثمانی توپال عثمان پاشا را با ۱۰۰

هزار سپاه بکرمک احمد پاشا، که در بغداد مقابل نادر میجنگید فرستاد.

نادر قسمتی از سپاه خود را در محاصره بغداد گذاشت و خود با قسمت دیگر

عازم جنگ با توپال عثمان پاشا شد. این جنگ در حوالی سامره رخ داد

و سپاه ایران از شدت بی آبی و خستگی شکست خورد و نادر خاک عراق

را از دست داد و ناچار بعقب نشینی گردید.

نادر در همدان سپاه متفرق خود را وحدتی داد و با سیاست و تدبیر

خاصی بتقویت روحیه آنان پرداخت و در جمادی الثانی ۱۱۴۶ مجدداً با

سپاه عثمانی در کرکوک جنگید که بشکست قوای دشمن و اسارت توپال

عثمان وفتح شایان توجه قوای ایران منجر گردید .

دولت عثمانی ناچار تمام نواحی غرب ایران را که در تصرف داشت بنادر و گذار دولی چون نماینده عثمانی در اصفهان بنادر اظهار داشت جهت اجرای قرارداد مزبور دو سال وقت لازم است و نادر در یافت منظور از این تاخیر ، تقویت نیروی عثمانی و حمله مجدد آنها بخاک ایران میباشد ، از اینرو عازم قفقاز گردید (۱۱۴۷) و تمام شهر هاییکه در تصرف عثمانیها بود بکرمک دولت روسیه که از پیشرفت عثمانیها در هراس بود تسخیر نمود و باین ترتیب پس از چند نبرد دامنه دار دست دولت عثمانی را بکلی از صفحات مغرب ایران کوناه ساخت و کشور ما را از شرق و غرب قرین امنیت ساخت و بعد یانگیان داغستان و لنگی را گوشمالی داد ، آنگاه آرام آرام بطرف جلگه مغان بحرکت در آمد و در رمضان ۱۱۴۸ بدانجا رسید .

فصل سوم

پادشاهی نادر شاه

۱۱۴۸ - ۱۱۶۰

نادر پس از اینکه بدشت مغان رسید ، عده زیادی از امراء و بزرگان کشور و سران لشکر و کلاتران شهرستانها و نمایندگان طبقات مختلف را در آن محل دعوت نمود و پس از اجتماع مدعوین ، شرح مبسوطی در اطراف فداکاری خویش و اوضاع و احوال ایران قبل از حمله افغانه و بعد از این واقعه بیان کرد و سپس تذکر داد که اکنون هم شاه طهماسب و هم پسرش عباس میرزا در قید حیاتند و فعلاً هر کدام را بحال ملت و مملکت مفید تشخیص میدهند ، بسلطنت انتخاب نمائید و من هم چون باستراحت احتیاج دارم مایلیم بقیه عمر را در گوشه ای در خراسان بگذرانم . حضار علاوه بر اینکه از منظور واقعی نادر واقف بودند ، چون فداکاری و جانبازی و برا موجب نجات ایران از ورطه سقوط میدانستند ، یکجا اظهار کردند حقاً سلطنت متعلق بتوست و لایق تراز تو برای پادشاهی کسی نیست . نادر هم بالاخره بر حسب اصرار مدعوین ، عاقبت از تعارف دست برداشت و با شرایط زیر بقبول پادشاهی رضایت داد .

۱- متن عهدنامه دشت مغان که به وثیقه نامه مغان نیز معروفست : قسمتهائی که نقطه گذاشته شده بعلمت اینکه این سند در ۲۲۷ سال قبل تحریر شده و متعلق بآن زمان یعنی ایام تاجگذاری نادر میباشد از بین رفته است .
... از تصرفات سلاطین ترکمانیه و افشار که از اهل سنت بوده اند گرفته

رسید فیما بین امم بنای سب ورفض گذاشته بدستباری این تدبیر آتش افروزند .
مسلمین از مقاتله کفره برداشته مشغول تا اینکه اسروقتل نفوس و... نه با اموال... رسید
که طایفه از کبله بر شیروان و افغنه بر عراق، فارس، اصفهان و ملک محمود سیستانی بر
خراسان و روسیه را آذربایجان و کرمانشاهان و همدان و روسیه. این یار و بلان جمعا با مال
جنود حوادث و فتن و اسیر سر پنجه فتور و محن گشتند بعد از آنکه دست امیدما بیکسان...
کسیخته... بعد عریرا عنایت یزدانی و مرحمت صمدی کوکب وجود مسعود همایون
و منیر تابنک ذات فرخنده صفات میمنت... رکاب بر گزیده حضرت خالق زحمت کش
رام خلایق... و ج سلطنت و جهان بینی و... برج... ات و کیتی ستانی مظهر قدرت
الهی طلای است افشار معدن پادشاه... را از افق خراسان تابان و مشعل دولت
فیروزش را برای ظلمت زده امی شب تیره روزی مساسیه بخشان روشن و فروزان
ساخت اولاً به نیروی تأیید الهی دارالملک خراسان را از وجود منقلبیه پرداخته،
بعد از آن رایت فرا عزیمت بجانب اصفهان گشته، اصفهان و ممالکی را که در تصرف
افغان بود مسخر ساخت، همچنین ولایت کبلان از تصرف اروس و ممالک آذربایجان
و... را از تصرف رومیه انتزاع و مسخر کرده آثار جور و هوان را بر انداخت
در این اوان سعادت لسان که بعون غایت باری و چیره دستی بغت فیروز بر همگی
دشمنان و سرکشان ایران و اطراف ممالک معروسه غالب و مظهر و رعایا و ضعیفای
این بلاد که چندین سال بود اسیر انواع مصائب و گرفتار محسن نواب بودند هر یک
در مکان و مقر خود آسوده حال و رفاهیت پرور شدند و کار... تمام ممالک نظام یانت
تمامی اهل ممالک را از سید و فاضل و عالم و جاهل و خرد و بزرگ و تاجیک و ترک و
صغیر و کبیر و برنا و بیر را در صحرای مغان در ازدوری ظفر نمون احضار فرموده
خواهشمند اذن گلات و ایوبور گشته مقرر فرمودند که از برای خود از سلسله صفویه یا
سایر طبقات امم هر کس را که خواهیم سلطنت و ریاست قبول کنیم چون اهالی ایران
آنچه در این مدت پرورگار خود دیده از گل خیر بوستان دولت صفویه بود که در
عهد اشان آتش فتنه و نقاضت افروخته گشته همگی اطراف را بدشمن و مارا بدست
انواع بلا یا و محن داده... از عهده ضبط و محافظت ما بر نیامدند و در معنی همگی
آزاد کرده بندگان اقدس بودیم که مارا از چنگ اعدا نجات و قالب افسرده مارا دوباره
حیات داد لهذا همگی در مقام... در آمده و دست بردامن مرحمتش زده مستدعی
فسخ این عزیمت گشتیم بندگان اقدس از راه مرحمت استدعای کمترینان را پذیرفته
ترک عزیمت مذکور فرمودند و کمترینان... قلبه و لسانا و متفق اللفظ و الکلمه
بنندگان اقدس را سلطنت و ریاست اختیار و ترک و تولای سلسله صفویه کرده
عهده و شرط و اقرار و اعتراف کردیم که نسلا بعد نسل شیوه... مبدعه دولت صفویه
را که... عظام وده با کلیه و متروک... مدت حنیف جعفری که همیشه...
متبوع امت احدی بوده معمول و مسلول... از سلسله صفویه ذکوراً و انانا احدی
را تابع و مطیع نشویم و در هر ملک و شهر که باشند ایشان را اعانت و متابعت
نکنیم و از هر یک کمترینان که نسلا بعد نسل خلاف عهد و قول ظاهر شود مردود درگاه
الهی و مستحق سخط و غضب حضرت رسالت پناهی بوده خون ما هدر و غرض و نفس
ما مستوجب عقوبت و خطر باشد تحریرا فی ۴ شهر شوال المکرم سنه ۱۱۴۸

۱ - ایرانیان باید از طعن و لعن نسبت بخلفاء خود داری نموده و
بمذهب تسنن در آیند. زیرا مذهب تشیع که شاه اسمعیل صفوی آنرا
رسمیت داده مواره موجب جنگ و خونریزی میان ایران و عثمانی بوده
منتزهی ایرانیان باید حضرت امام جعفر صادق را پیشوای خود بدانند و در
فروع، مقلد آن حضرت باشند؛ یعنی بجای قبول یکی از چهار مذهب تسنن
(حنفی، حنبلی، شافعی، مالکی) مذهب جعفری را پیروی نمایند.

۲ - سلطنت باید در خانواده من موروثی باشد و به هیچ وجه از تجدید
سلطنت در خانواده صفوی سخن بمیان نیاید.

۳ - از طرف دولت ایران هر ساله امیر حاج مانند امیر حاج مصر
و شام تعیین گردد که حجاج ایران را بکعبه ببرند.

۴ - اسرای جنگی طرفین آزاد شوند و خرید و فروش آنان موقوف
گردد.

۵ - دولتین ایران و عثمانی نمایندگانی بیایتخت یکدیگر داشته
باشند تا از وقوع اختلافات مرزی و سایر حوادثی که موجب تیرگی روابط
دو کشور میگردد جلوگیری بعمل آید.

نادر پس از اینکه این قرارداد را بامضای زعما و علما و بزرگان و
نمایندگان طبقات مختلفه، رسانید در ۱۸ اسفند ۱۱۴۸ در همانجا تاجگذاری
کرد و سلسله افشاریه را تأسیس نمود و باین ترتیب بکار حیات سلسله
صفویه بکلی خاتمه داد.

دفعه علیمراد خان
و فتح قندهار
نادر پس از برگزاری مراسم دشت مغان،
نمایندگان بدر بار عثمانی و روسیه و سایر بلاد
معتبر فرستاد و چون علیمراد خان بختیاری در

«نادرشاه افشار»

کوه‌های بختیاری سر بطغیان نهاده بود و بیم حوادثی میرفت ،
بدانصوب لشکر برد و او را دستگیر نمود و بوضع فجیعی بقتل

رسانید و بعد از راه اصفهان و کرمان ، قندهار عزیمت کرد تا
آنجا را از تصرف طوایف غلجانی خارج سازد (۱۱۴۹) ، ولی چون اهالی
شهر مقاومت میکردند و نیز حسین غلجانی (برادر محمود افغان) در برابر
سپاه نادرشاه پایداری مینمود ، نادر نزدیک قندهار شهر جدیدی بنام نادر آباد
بنانهاد (۱۱۵۰) و باین وسیله براستحکامات قندهار که توسط غلجانی ها
برپاشده بود تسلط یافت و بتسخیر آنجا و دستگیری حسین غلجانی موفق
گردید . نادر سران غلجانی را به مازندران و مردم قندهار را بنادر آباد
کوچ داد و شهر اخیر رفته رفته جای قندهار را گرفت و بدان اسم خوانده
شد . در همین موقع رضاقلی میرزا فرزند ارشد نادر ، بلخ ، بدخشان و
بخارا را تصرف نمود و ایلبارس خان حاکم خوارزم نیز تسلیم او گردید
لیکن بنابستور نادر ، مجدداً ابوالفیض خان اوزبک حاکم سابق بخارا
بحکومت آنجا منصوب و نیز ایلبارس مانند آن خان ازبک ، در کار حکومت
خود ابقاء گردید .

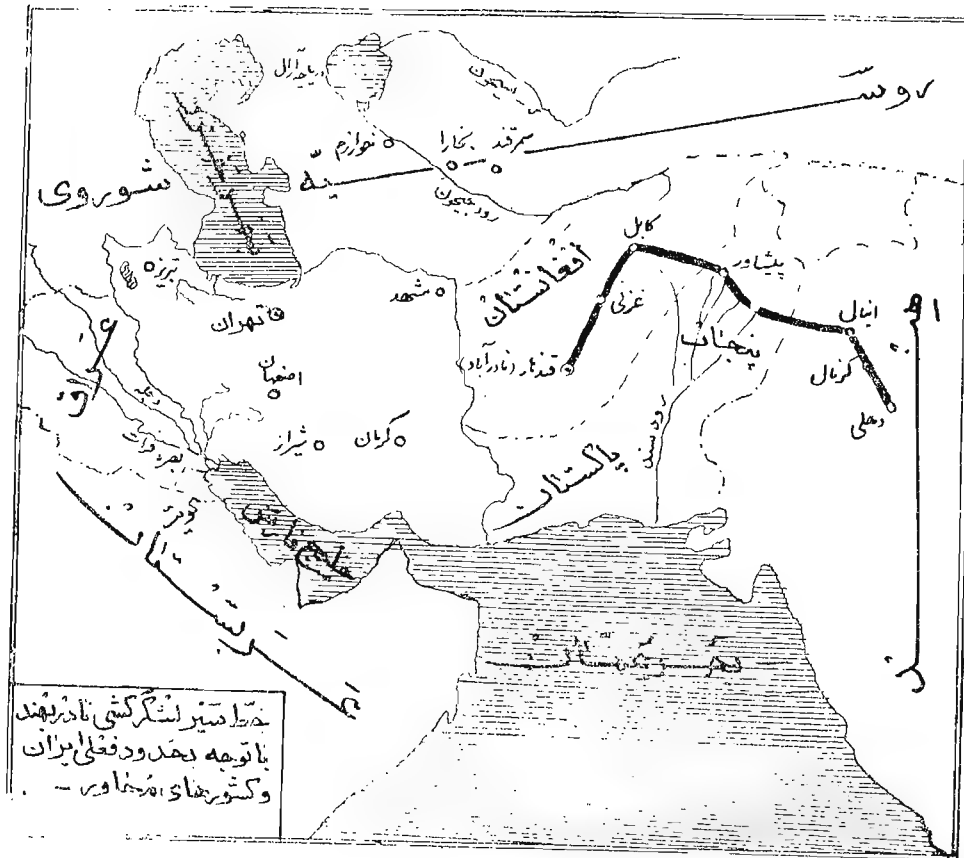
حمله نادر هند

هنگامیکه نادر قصد تصرف قندهار را داشت ،
دولت هند (در زمان سلطنت محمدشاه گورکانی)
بطرق مختلف بطوایف غلجانی مساعدت مینمود
و بالاخره پس از سقوط این شهر ، چون جمعی از غلجانیان بخاک هند گریخته
بودند و در آنجا علیه نادر اقدامات او بدسیسه و خرابکاری مبادرت میکردند ،
ناچار نادر نماینده ای نزد محمد شاه گورکانی (جانشین فرخ سیر)
پادشاه هند که یکی از نوادگان تیمور گورکانی و سلطانی بی کفایت و
عیاش بود فرستاد و استدعا پناهندگان را بخاک هند خواستار شد .
محمد شاه نه تنها به پیشنهاد نادرشاه افشار ترتیب اثر نداد ، بلکه

نماینده ایران را زندانی نمود. نادر مجدداً سفیر دیگری به هند فرستاد و بوسیله او انجام همان پیشنهاد قبلی را از پادشاه هند تقاضا کرد. ولی چون این بار نیز مانند دفعه قبل محمد شاه به پیشنهاد نادر وقعی نگذاشت، ناچار پادشاه ایران برای تنبیه او با سپاهی که در حدود ۱۳۰ هزار تن بود عازم هند گردید (۱۱۵۱) و نیز نصراله میرزا را عازم تصرف صفحات شمال افغانستان نمود.

نادر شهرهای غزنین و کابل را بتصرف در آورد و سپس از طریق تنگه معروف خیبر عازم پشاور شد و آنجا را تصرف نمود و بطرف جلگه پنجاب پیش راند. نادر بکماک هوش و قریحه و نبوغ نظامی که داشت سپاه خود را از شعبات رود سند عبور داد و به لاهور رفت و پس از مختصر مقاومتی که از طرف حاکم واهالی آنجا در مقابل نادر بعمل آمد، شهر بدست سپاه ایران افتاد و حاکم نیز مورد عفو سلطان قرار گرفت و مجدداً به حکومت همان شهر منسوب شد.

نادر پس از تصرف لاهور چون شنید لشکر انبوهی که شامل ۲۰۰۰ توپ و در همین حدود فیل جنگی و سیصد هزار تن سرباز و افسر است از دهلی بطرف اردوی ایران حرکت نموده بتقویت روحیه سپاه خود پرداخت و در شوال همان سال از لاهور بطرف دهلی رفت و در دشت کرنال واقع در ۱۳۲ کیلومتری شمال غربی دهلی با قوای محمد شاه بجنک پرداخت. در این نبرد به علت اختلافات موجوده میان سران لشکر محمد شاه و عدم آشنائی آن سپاه بفنون جنگی، و از طرف دیگر با اینکه اردوی نادر ثلث سپاه دشمن بود ولی چون نادر شخصاً فرماندهی سپاه را بعهده داشت، بعلاوه هم نادر و هم اردوی او

«لشکر کشی نادر بهند»

رشادتهای خاصی از خود نشان داده و تدابیر و ابتکارات نظامی بکار بردند مآلاً سپاه ایران پیروز شد و متجاوز از ۲۰ هزار تن از لشکریان هندی را از پای در آورد در حالی که تلفات اردوی نادر از ۴۰ تن نمیگذشت.

پس از این پیروزی نظام الملک حاکم دکن، فرمانده معروف سپاه هند که در جنک کرنال شرکت داشت، از طرف محمد شاه بمنظور عذرخواهی بخدمت نادر آمد و پس از مذاکراتی که با وی نمود مقرر شد

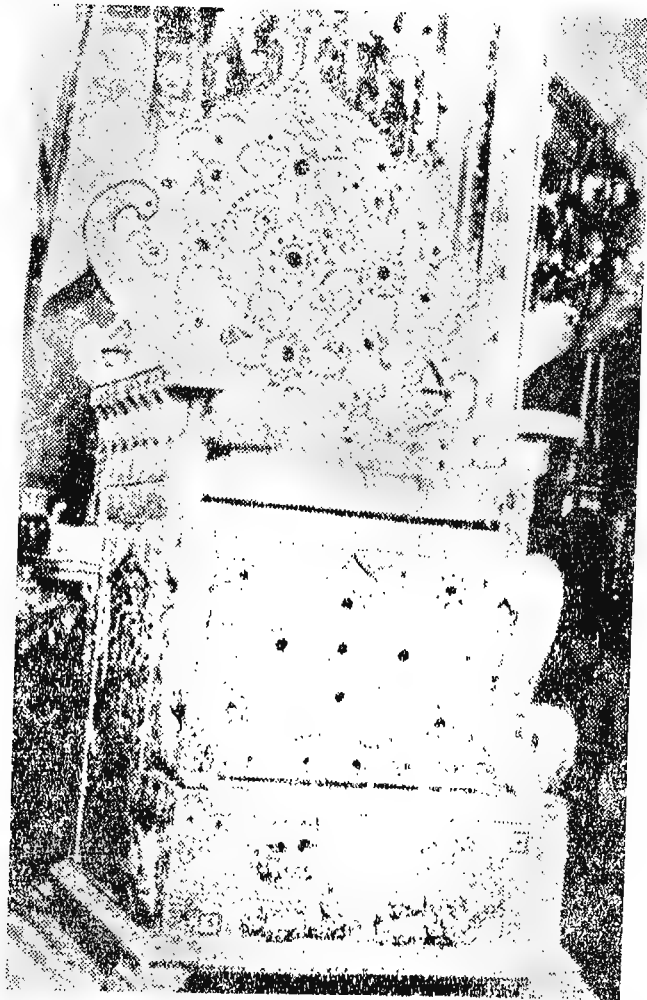
محمد شاه و خانواده او از هر نوع تعرض از ناحیه قوای نادر مصون باشند و نادر نیز با اردوی خود جهت رفع خستگی، بدلهای حرکت نماید و پس از مدتی توقف و واگذاری تاج سلطنت هند به محمد شاه، مجدداً بایران باز گردد. بدنبال این مذاکرات محمد شاه با اردوی نادر آمد و نادر نصراله میرزا را با استقبال اوفرستاد و خود نیز پادشاه را بگرمی پذیرفت و سپس ویرا بر اشتباهاتی که مرتکب شده بود واقف ساخت و در روز بعد باتفاق محمد شاه و سپاه خود عازم دهلی گردید و در ۹ ذی الحجه ۱۱۵۱ بدان شهر رسید.

نادر هنگام توقف در دهلی در يك مجلس باشكوهی تاج سلطنت هند را بر سر محمد شاه گذاشت و سلطنت را بدو تفویض کرد. پادشاه هند پیاس این تاج بخشی و جوانمردی نادر، جواهر و نفایسی که از ذخائر سلاطین قدیم این سرزمین بود و چشم دنیائی را خیره می ساخت تقدیم او نمود.

در همین اوقات جمعی از مغربین و منسده جویان خبر مسمومیت و مرگ نادر را شایع و بدنبال این خبر شورش و بلوایی در شهر برپا نموده، گروهی از سربازان نادر و مستحقین ایرانی را که جمعاً به ۷۰۰ نفر میرسید از پادر آوردند. نادر شاه برای جلوگیری از این شورش بمیدان شهر آمد ولی دفعته تیری از میان جمعیت بطرف او شلیک گردید که یکی از سرداران او اصابت کرد و او را از پای در آورد. نادر پس از وقوع بر این حادثه بشدت بر سر خشم آمد و حکم قتل عام مردم دهلی را صادر نمود. لیکن پس از چند ساعت، بعلت شفاعت محمد شاه و نظام الملک و تنی چند از امراء و بزرگان دهلی قتل عام را موقوف نمود.

« نادر در راه هند »

تخت طاوس

پادشاه هند نیز پس از این واقعه دستور داد تا بنام نادر سکه زدند و خطبه خواندند و همچنین او و رجال مملکت جواهراتیکه نظایر آنها در عالم یافت نمیشد تقدیم نادر نمودند و نیز سرزمینهای واقع در مغرب سند با و را گذار گردید. بعلاوه دختر یزدان بخش نواده اورنگ زیب (از سلاطین گورکانی هند) را بعقد ازدواج پسرش نصراله میرزادر آوردند (۱)

نادر پس از ۵۸ روز توقف در دهلی و گذاشتن تاج هندوستان بر سر محمد شاه و دادن عطیه های گران بها به بزرگان هند و انعام های شایسته به فرماندهان سپاه خود و دادن نصایح مفید بآن پادشاه، باغنائیم و پیش کشی هاییکه از یکصد میلیون تومان بیشتر تخمین زده میشد و میان آنها دو الماس معروف کوه نور، دریای نور، تخت طاوس شصت هزار جلد کتاب خطی و صدها نفایس و ذخائر دیگر به چشم میخورد بایران مراجعت کرد (صفر ۱۱۵۲).

لشکر کشی به نادر شاه پس از مراجعت از هند به ماوراءالنهر رفت ماوراءالنهر و خوارزم و در نزدیکی بخارا ابوالفیض خان، خان ترکستان بخدمت نادر پیوست. نادر ویرا مشمول عنایات خویش قرار داد و او را به حکومت کلیه نواحی واقع در ماوراء رود جیحون منصوب نمود و آنگاه عازم خوارزم گردید و پس از تصرف هزاراسب و خیمه، ایلبارس خان خان خوارزم که در غیاب نادر بصفحات خراسان تجاوز کرد و دربدو ورود نادر از بیم

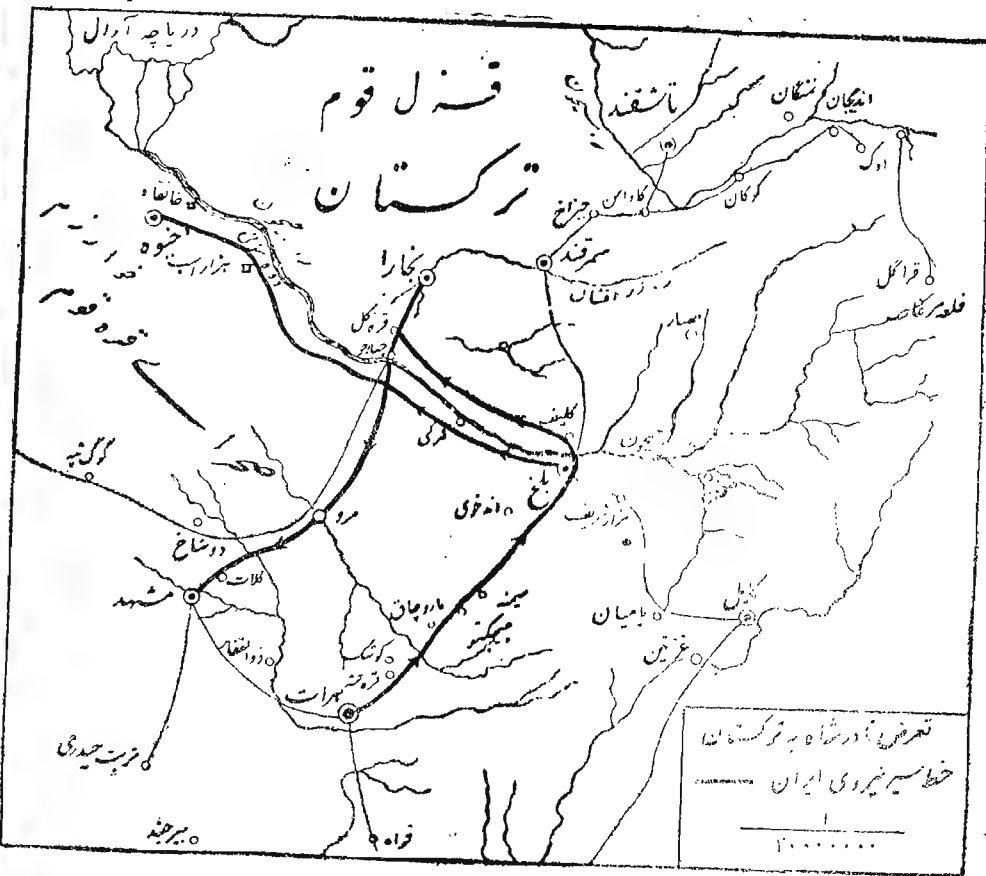
۹- چون در هند رسم چنان بود که داماد هفت پشت خود را باید بشماردو بشناسد، در جریان برگزاری مراسم عقد از نصراله میرزا جوایای این مطلب شدند نصراله میرزا بابت دستور نادر در پاسخ گفت داماد پسر نادر پسر شمشیر و پسر زاده شمشیر و همچنین تا چندین پشتش بر شمار.

جان در قلعه‌ای متحصن شده بود، اسیر و مقتول شد (۱۱۵۳) و باین ترتیب حدود شرق و شمال ایران در آن ایام از سواحل رود سند تا ماوراء رود جیحون و دریاچه آرال وسعت یافت.

عزیمت نادر به داغستان
نادر پس از این فتوحات، بخونخواهی برادر خود محمد ابراهیم خان (ظهیرالدوله) که بدست ازگی‌ها در داغستان بقتل رسیده بود، از طرف مازندران عازم سرکوبی ایشان گردید (۱۱۵۴) ولی هنگام عبور از جنگلهای مازندران «در زیراب» تیری بطرف او شلیک گردید که بازوی راست و شست چپش را مجروح ساخت. نادر پس از وقوع این حادثه نسبت به فرزند خود رضا قلی میرزا ظنین شد و او را بطهران فرستاد و خود بداغستان حرکت کرد و چون در آنجا کاری از پیش نبرد، ناچار بمراجعت شد.

نادر شاه در نتیجه این عدم موفقیت و نیز سوء قصدیکه نسبت بوی بعمل آمده بود، اعتدال خود را از دست داد و باطرافیان بدین گردید. در همان اوقات شخصی بنام نیک قدم را که متهم به شلیک گلوله بسوی نادر بود، در حوالی گنجه نزد او آوردند. متهم در جریان بازجویی و در حضور نادر، رضا قلی میرزا را محرم معرفی نمود و چون نادر ویرا بجان امان داده بود، بکور کردنش قناعت کرد و نیز در همان موقع رضا قلی میرزا را از تهران بار دو گاه (در حوالی گنجه) احضار نمود و بدستور او در همان جا چشمانش را با کارد در آوردند.

لشکر کشی نادر
بخاک عثمانی
نادر پس از تاجگذاری، چگونگی شرایط جلوس خود را بسلطنت، بدربار عثمانی اعلام داشت. دربار عثمانی هم شرایط پنجگانه نادر را

پذیرفت مگر مذهب جعفری که آنرا بنام بدعت در مذهب رد کرد. نادر ابتدای قبولانیدن آن بدربار منور، باعزام نمایندگان و فرستادن پیغامهای مکرر پرداخت و چون از این راه به نتیجه‌ای نرسید و پاسخی از آن دولت دریافت نداشت، بخاک عثمانی حمله برد و فتوحاتی در عراق نائل شد. نادر چون در این موقع از طرف سلطان محمود خان عثمانی پیامی دریافت داشت مبنی بر اینکه باید در یک محیط آرام و مسالمت آمیز بر رفع مشکل اقدام

نمود ، ناچار دست از ادامه جنگ کشید و از عراق بکرمانشاه آمد و همچنان در انتظار وصول خبر موافق بود که شنید **محمد خان لزیگی** در داغستان و **محمد تقی خان بیگلربیگی** در فارس و **محمد حسن خان قاجار** پسر فتحعلیخان قاجار در استرآباد سر بشورش و عصیان گذاشته و بادعای سلطنت برخاستند . نادر نصرالله میرزا را به داغستان و **حسین خان قرخلو** را که یکی از سرداران خود بود به فارس و پسر همین سردار یعنی **محمد زمان بیگ** را باسترآباد فرستاد و چون از دربار عثمانی هم خبری نرسید بخاک آنکشور مجدداً تاختن گرفت و در مراد تپه دو فرسنگی ایروان با عساکر عثمانی پیکار نمود و تلفات و خسارات فراوانی بسپاه عثمانی وارد کرد ولی پادشاه افشاردنباله این پیروزی را نگرفت و چون اخبار ناگواری از گوشه و کنار ممالک و خرابکاری و اخلال حکام و سرداران خود میشنید ناچار پیشنهاد صلح کرد و بموجب قراردادیکه در محرم ۱۱۶۰ میان طرفین بسته شد ، مقرر گردید :

- ۱ - اسیران جنگی طرفین مبادله شود ۲ - ایرانیان از بد گوئی نسبت بخلفا خود داری نمایند ۳ - زوار ایرانی در امپراطوری عثمانی از هر گونه تعرض از ناحیه آن امپراطوری برکنار باشند ۴ - مرزایران و عثمانی همان طبق قرارداد سال ۱۰۴۹ مورد تأیید طرفین قرار گیرد
- ۵ - کرکوک و موصل و قفقازیه متعلق بایران و بصره و بغداد بامپراطوری عثمانی منضم گردد .

اواخر سلطنت نادر
و قتل او
 نادر در اواخر سلطنت بسیار خودخواه ، تندخو و بدبین شده بود و مخصوصاً چون بر بی گناهی رضاقلی میرزا واقف گردید دچار انحراف روحی

و اختلال حواس شد . دستور داد امراء و بزرگانیکه در محل کور کردن فرزندش حضور داشتند و ۵۰ تن میشدند بقتل برسانند . بهر کس مختصر سوء ظنی پیدامیکرد دست خود را بخون او آلوده میساخت و همین امر رفته رفته موجب نارضایتی مردم مخصوصاً نزدیکان وی گردید و طغیانهایی در گوشه و کنار مملکت آغاز شد ، چنانکه علاوه بر طغیان مجدد لزیگی ها همانطوریکه قبلاً اشاره کردیم **محمد تقی خان** حاکم فارس علیه نادر برخاست و ادعای استقلال نمود و نیز **محمد حسن خان قاجار** (پسر فتحعلی - خان قاجار) در استرآباد لوای خود سری برافراشت و همچنین **علی قلی - خان** (پسر ابراهیم خان ظهیرالدوله) برادرزاده نادر باشورشیان سیستان که از ستم عمال نادر بستم آمده بودند همداستان شد و بدعوت مردم علیه نادر پرداخت و مخصوصاً قیام بعضی از سرداران نزدیک و مورد توجه نادر مانند **محمد صالح خان قرخلوی افشار** ، بیش از پیش عرصه را بر این پادشاه تنگ نمود و آتش خشم ویرادامن زد . در این موقع نادر بدون تأمل و اندیشه دستش بهر کس میرسید میکشست و بی گناه و باگناه را از دم تیغ میگذراند و بعد مصمم شد تمام شاهزادگان را در کلات زندانی نماید و رؤسای قزلباشان را که از فهرستی از اسامی آنها ترتیب داده بود یکجا بقتل برساند و کار مخالفین را یکسره نماید . در همین موقع جمعی از بزرگان و دستجات مختلف چون بنقشه نادر واقف شدند و بقاء خود در فنای او دیدند ، باهم متحد گردیدند و کمر قتل ویرا بمیان بستند و در انتظار فرصت مناسب بودند تا اینکه نادر از مشهد جهت سرکوبی اکراد خبوشان (نزدیک قوچان) عازم آنجا شد .

در این هنگام **محمد صالح خان قرخلوی افشار** و **محمد قلیخان -**

افشار و چند تن دیگر در نیمه شب يك شنبه ۱۱ جمادی الاخر (۱۱۶۰)، بخوابگاه نادر در فتح آباد خوابگاه نادر سراسیمه از خواب جست و با تبر زین دوتن از مهاجمین را از پای در آورد ولی هنگام حمله بمحمد صالح خان، پایش به بند چادر گرفت و بر زمین غلطید. محمد صالح خان هم بچالاکی و بایک ضربه محکم دست نادر را قطع نمود و محمد حسن - خان قاجار سراو را برید و رشته حیات مردی را که سراسر ایام حیاتش به کشمکش و مبارزه گذشته بود قطع نمود.

اخلاق وصفات نادر

این پادشاه که در ردیف فاتحین بزرگ آسیا و از سرداران نامی دنیا و از پادشاهان بزرگ ایران محسوب میشود، در راه نجات ایران و تجدید مفاخر باستانی دریکی از لحظات حساس و خطرناک تاریخی ایران قد مردانگی برافراشت و دشمنان این کشور را مغلوب و وطن ما را باوج عظمت رسانید و فصل پرافتخاری در تاریخ حیات سیاسی ایران بوجود آورد.

نادر شاه در امور و مسائل نظامی بسیار دقیق و نقشه‌هاییکه بمنظور حمله و هجوم طرح مینمود او را پیوسته کامیاب و موفق میساخت.

حافظه فوق العاده نادر شاه و عقل و تدبیرش بسیاری از مشکلات را بر او آسان و راه پیروزی را بروی باز مینمود. اوقات تفریح از سیاست سخن نمیگفت و نیز بکسی اجازه اظهار چنین مطلبی را نمیداد. بعمران و آبادی علاقه داشت. ولی گرفتاری او در امور لشکری و جنگهای بی درپی، مجالی جهت وی باقی نگذاشت با این همه دستمزد، نادر آباد قندهار، تعمیر حرم حضرت رضا در مشهد و زراعت نمودن گنبد مرقد حضرت علی و آرایش سخن نجف و باغیکه در قزوین احداث نموده از

جمله یادگارهای وی بشمار میرود.

در زمان سلطنت نادر شاه بعزت علاقمندی او بامور کشتی رانی و بسط و توسعه بازرگانی ایران چند کشتی ساخته شد و در بحر خزر بآب افتاد نادر شاه در اواخر عمر تغییر اخلاق داد و نسبت بمردم سوء ظن پیدا کرد و دچاران حراف مزاج و کج خلقی شد و بظلم و ستم پرداخت و اعمال زشت و دور از شأن سلطانی که باتکاء مردم بر سر کار آمده بود از وی سر زد، امراء و بزرگان را بدون سبب کشت و از کله مقتولین منازها ساخت و بشرحیکه در صفحات قبل بیان شد سرانجام، این نوع اقدامات موجب قتل او و وقوع هرج و مرجهای بعدی در ایران گردید.

جانشینان نادر شاه

۱۱۶۰-۱۴۱۸

بهمان سرعتی که خبر قتل نادر در سراسر ایران انتشار یافت، آتش هرج و مرج و ناامنی بالا گرفت و بر تعداد داعیان سلطنت افزوده شد و قلمرو وسیع نادری در آستانه تجزیه و زوال افتاد. علی قلی خان برادرزاده نادر که هنگام قتل نادر در هرات بود، همینکه از قتل عمه خود واقف گردید بسرعت بمشهد آمد و بجان شاهزادگان افشاری افتاد و همه آنها را بغیر از شاهرخ پسر رضا قلی میرزا، از دم تیغ گذرانید و بعد بتصرف جواهرات و خزائن نادر پرداخت و در جمادی الاخر ۱۱۶۰ در مشهد بسلطنت جلوس نمود و خود را عادلشاه و علیشاه نامیده و برای ایجاد محبوبیت به بذل و

بخشش خزائن نادری همت گماشت و شاهرخ را زندانی نمود و برادر خود
 ابراهیم خان را بحکومت عراق و آذربایجان برگزید. چندی بعد همین
 ابراهیم خان بر برادر خروج کرد و او را در سلطانیه مغلوب و کور نمود و
 خود در تبریز بسلطنت نشست (۱۱۶۱).

در این موقع شاهرخ بکماک جمعی از متنفذین در همان شهر بسلطنت
 جلوس نمود و ابراهیم خان هم در تبریز تاجگذاری کرد و بتصور اینکه قدرتی
 بهم رسانده بقم لشکر برد و آن شهر را تصرف کرد سپس عازم کاشان گردید
 لیکن در نزدیکی این شهر اطرافیان بر او شوریده و مأمورینیکه میباید او
 را در مشهد بشاهرخ تسلیم نمایند، بین راه بقتل وی مبادرت کردند. چندی
 بعد از این واقعه، میر سید محمد متولی آستان قدس (پسر میر داود دختر زاده شاه
 سلطان حسین صفوی) بعنوان تجدید سلطنت در خاندان صفوی علیه شاهرخ
 قیام نمود و سرانجام این شاهزاده را دستگیر و از نعمت بینائی محروم کرد
 و خود بنام شاه سلیمان ثانی بسلطنت جلوس نمود.

سلطنت شاه سلیمان بیش از چند روز نپایید و بدست یکی از
 سواران شاهرخ بقتل رسید و مجدداً شاهرخ کور پادشاه شد، شاهرخ نیز بار
 دیگر از سلطنت برکنار و بنندان افتاد ولی چند روز بعد احمد خان ابدالی
 سردار معروف نادر که در قندهار و هرات در گیر و دار این حوادث سلطنت
 میکرد شاهرخ را بسلطنت رسانید.

شاهرخ این بار تا سال ۱۲۱۰ که سال مرگ اوست در مشهد بسلطنت
 پرداخت و آقا محمد خان قاجار که در آن تاریخ بسلطنت جلوس نموده
 بود، بنام زیارت و در باطن برای تصرف بقیه جواهرات نادری که تصور

مینمود نزد شاهرخ است، بخراسان رفت و پس از چندی شاهرخ را تحت
 شکنجه و عذاب قرارداد و پس از گرفتن کلیه جواهرات، ویرانه‌ها را زاندران
 کرد ولی شاهرخ در بین راه از شدت تألمات روحی و جسمی درگذشت
 و پسرش نادر میرزا آخرین شاهزاده نادری جانشین او گردید. نادر میرزا
 سرانجام بدست فتحعلیشاه قاجار مقتول (۱۲۱۸) و سلسله افشار بدین ترتیب
 بکلی منقرض گردید.

فصل چهارم

سلسله زندیه

۱- اوضاع داخلی ایران

مقارن

ظهور کریمخان

نادر همینکه در فتح آباد خبوشان بقتل رسید، خبر قتل او بسرعت در سراسر ایران انتشار یافت و آنهاییکه در انتظار چنین فرصتی روز شماری مینمودند و یا در قتل نادر دست داشتند، بادعای سلطنت برخاسته و آتش هرج و مرج و ناامنی را دامن زدند.

قیام علی قلی خان برادرزاده نادر و شورش ابراهیم خان و اقدامات میر سید محمد متولی مشهد، برای تجدید سلطنت در خاندان صفوی و کشته شدن عموم شاهزادگان افشاری بغیر از شاهرخ و بی لیاقتی همین شاهزاده در جلوگیری از وقوع حوادث و عصیان و سرکشی سرداران و حکام و مدعیان تاج و تخت بشرحیکه در صفحات قبل تحت عنوان جانشینان نادر بیان شد، بسرعت رشته انتظامات را از هم گسیخت و زمینه را برای وقوع حوادث ناگوارتری مهیا ساخت، چنانکه احمدخان ابدالی که در رکاب نادر بود بقندرها رفت و متصرفاتی در افغانستان و خراسان و همچنین در هند بدست آورد و خود را پادشاه خوانده سلسله درانی را تأسیس نمود.

محمد حسن خان قاجار (پسر فتحعلیخان قاجار) سابق الذکر نیز در صفحات شمال ایران حکومتی تشکیل داد و در آذربایجان آزادخان افغان راه خود سری میسپرد و همچنین علیمردانخان (رئیس ایل بختیاری) با ابوالفتح خان حاکم اصفهان پنجه درافکند و داعیه حکومت داشت و بهر حال اوضاع برای منوال بود که کریمخان زند باتفاق برادرش صادق خان از خراسان بمایلر آمد.

طایفه زندیکی از طوایف ایل لک لر بود که نادر شاه آنها را از حدود ملایر بدره گز خراسان کوچ داد. ایناق و برادرش بداق از بزرگان این طایفه بودند و یکی از فرزندان ایناق یعنی کریمخان در خدمت نادر بود و در رکاب او بهند رفت و دلاوریهای از خود نشان داد و پس از قتل نادر طایفه خود را از خراسان بمایلر برد و ضمن تأریاست آن طایفه را بعهده گرفت. کریمخان چند بار بدستور ابراهیم شاه برفع اغتشاشات عراق مبادرت نمود و رشادهای شایان توجهی از خود نشان داد.

علیمردانخان که شیفته رشادت و صداقت این خان زند گردیده بود باوی طرح دوستی ریخت و بعد بنا بدعوت او باصفهان رفت و ابوالفتح خان را بستختی شکست داد اما چندی بعد این سه امیر با هم صالح نموده و قرار گذاشتند که امور مهم کشور را میان خود تقسیم کرده ابو تراب میرزا را که دخترزاده شاه سلطان حسین باشد بنام شاه اسمعیل سوم بظاهر بسلطنت برگزینند (۱۱۶۳). پس از اجرای این تصمیم، کریمخان بفرماندهی کل قوا و ابوالفتح خان کماکان بحکومت اصفهان و علیمردانخان بنیابت سلطنت انتخاب گردید (۱۱۶۵).

علیمردانخان در غیاب کریمخان باحاکم اصفهان سر بمخالفت گذاشت و سرانجام او را معلوب و مقتول نمود و خود جای ویرا گرفت و کریمخان پس از وقوف بر این واقعه علیمردانخان را مورد سرزنش قرار داد و او را بقیح کارش واقف ساخت. لیکن این دو امیر هم سرانجام بایکدیگر نساخته کارشان بجنک کشید. در این محاربه علیمردانخان شکست خورد و عاقبت بدست محمد خان زند بقتل رسید و کریمخان شاه اسمعیل سوم را باخود همراه کرد و خود بنام وکیل الدوله یا وکیل خوانده شد.

۴- جنگهای کریمخان

کریمخان پس از غلبه بر دشمن و تسلط بر اصفهان و فارس بجنک آزادخان که بر آذربایجان استیلا یافته بود شتافت، لیکن در این نبرد شکست خورد و بمرکز ایران آمد و از آنجابه کوه کیلویه پناه برد سپس بتشویق و کمک رستم خان حاکم «خشت» یکی از توابع کوه کیلویه با آزادخان بمبارزه پرداخت و در کتل کمارج بر حریف غالب گردید و دشمن را متواری و شیر از را متصرف شد. آزادخان نیز بهرقوه ای توسل جست و از هر کس علیه کریمخان مدد خواست نتیجه ای نگرفت تا اینکه ناچار بدشمن خود یعنی همان کریمخان که در فتوت و جوانمردی شهرت داشت پناه برد. کریمخان او را بگرمی پذیرفت و با وی بمهربانی رفتار نمود (۱۱۶۹). کریمخان برای رسیدن بههدف و نیل بمقام سلطنت ناچار بود قویترین رقیب و حریف خود یعنی محمدحسن قاجار را که او هم داعیه سلطنت داشت از میان بردارد بهمین منظور با او بجنک پرداخت و بکمک مردم شیراز و اصفهان ویرا شکست داده متواری کرد و نیز شیخعلیخان زند را مأمور نمود تا کار او را بکلی یکسره نماید.

محمدحسن خان هم چندی بعد از این شکست بدست محمد علی دولوی قاجار که یکی از امراء قاجار بود در حوالی اشرف (بهشهر امروز) مقتول و شیخ علی خان زند سر او را بتهران خدمت کریمخان فرستاد (۱۱۷۲). کریمخان باین طریق از شر رقیب خویش آسوده خاطر گردید و به گران و مازندران و گیلان تسلط یافت و ضمناً بمنظور رفع بغض و عداوتیکه میان دو طایفه زند و قاجار وجود داشت، دختر محمد حسن خان را بزنی اختیار نمود و فرزندان او را که حسینقلی خان و آغامحمدخان بودند مورد ملاحظت قرار داد و سر بریده امیر قاجار را باستر آباد فرستاد تا بآبادن او یکجا دفن گردد. کریمخان بعد از قتل محمد حسن خان بسرکوبی فتحعلیخان افشار که یکی از سرداران محمدحسن خان و از امراء نادرشاه بود و در آذربایجان داعیه سلطنت داشت عزیمت کرد و میان راه تبریز و میانه، با او بجنک پرداخت. در این نبرد ابتدا فتح با فتحعلیخان بود ولی عاقبت از کریمخان شکست خورد و بوی پناه برد و غائله آذربایجان نیز خاتمه یافت و آنسرزمین بتصرف کریمخان درآمد. فتحعلیخان چندی بعد علیه کریمخان با اقداماتی مبادرت جست و کریمخان همینکه از این موضوع با اطلاع شد، او را دستگیر نمود و بقتل رسانید.

۵- سلطنت کریمخان زند

۱۱۷۲ - ۱۱۹۳

مبارزات و دلاوریهای که کریمخان با مدعیان سلطنت و سرداران گردن کش و متمرد بعمل آورد، تقریباً ۹ سال بطول انجامید و تا ۱۱۹۳ که تاریخ مرگ اوست با کمال قدرت بر سر اسرایران (بجز خراسان که شاهرخ در

آنچه اسطنت میکرد و مزاحمتی برای او فراهم نساخته بود) سلطنت نمود. کریمخان از نظر استمالت و دلجوئی، حسینقلی خان قاجار را بحکومت دامغان منصوب نمود و آقامحمدخان را هم بدر بار خود در شیراز آورد و نزد خود نگاهداشت. حسینقلی خان چندی بعد در دامغان سر از فرمان کریمخان پیچید و ادعای استقلال نمود و مازندران را بتصرف در آورد و خود را جهانسوز لقب داد. کریمخان برادر مادری خود را که زکی خان

«کریمخان زند»

باشد، جهت سرکوبی وی بآن خطه فرستاد. لیکن این سردار هم کاری

از پیش نبرد. و بالاخره، حسینقلی خان باشاره برادرش آقامحمد خان پسر خود باباخان را نزد کریم خان فرستاد و از گذشته ها پوزش خواست و کریمخان نیز حسینقلی خان را مورد عفو قرارداد و حکومت دامغان را مجدداً باو تفویض نمود، ولی چندی بعد حاکم مزبور باز سر بطغیان نهاد لیکن بدست کسان خود بقتل رسید.

پس از قتل نادر عده ای از شیوخ عرب، بعضی از بازرگانی انگلیس و بنادر و جزایر خلیج فارس را تصرف کردند و چند هلند در خلیج فارس فروند کشتی را در بندر بوشهر متصرف شدند.

در این موقع شرکتهای انگلیسی، فرانسوی و هلندی نیز تجارت خلیج فارس را بدست گرفته و چون میان دولتین فرانسه و انگلیس کشمکش بود شرکتهای دریانوردی دو دولت مزبور در این خلیج، باهم بر قابت و مبارزه برخاستند و فرانسویها تأسیسات انگلیس ها را در بندر عباس بشدت گلوله باران نمودند. انگلیس ها چون کار را بر این منوال دیدند تأسیسات خود را به بصره منتقل نمودند و هلندیها هم بخاک عثمانی عزیمت کردند. کریمخان که بعزت این نقل و انتقالات متوجه رکود امور تجاری ایران در آبهای خلیج گردیده بود، با کمپانی هند شرقی وارد گفتگو شد و پس از یکمرتبه مذاکرات مقرر گردید مجدداً انگلیس ها بتجارت در آبهای خلیج فارس بپردازند.

انگلیس ها بدنبال این اقدامات تأسیسات خود را از بصره به بنادر بوشهر و عباس آوردند ولی چندی بعد مجدداً بانتقال تأسیسات خود به بصره مبادرت نمودند.

چون عمر پاشا حاکم بغداد نسبت بزوار
جنگ عثمانی
 و فتح بصره
 ایرانی بدرفتاری مینمود و علاوه بر این بتحریکاتی
 علیه دولت ایران میپرداخت و شیخ سلیمان
 حاکم بصره نیز در این راه عمر پاشا را یاری میکرد، ناچار
 کریمخان نمایندهای نزد **سلطان مصطفی خان سوم** امپراطور عثمانی
 فرستاد تا بوی پیغام دهد، بر خلاف عهدنامه ای که میان دولتین ایران و عراق
 در زمان سلطنت نادر شاه منعقد گردیده، عمال آن امپراطوری بمال و بجان
 زوار ایرانی دست تجاوز دراز نموده و نیز بطرق مختلف در امور ایران مداخله و
 اعمال نفوذ مینمایند. امپراطور چون باین پیغام ترتیب اثر نداد، کریمخان سپاهی
 بفرماندهی صادق خان جهت تصرف بصره بدانجا فرستاد، هنگامیکه سپاه
 ایران بصره را در تصرف داشت، سلطان مصطفی خان در گذشت و برادرش
عبد الحمید اول جانشین گردید. این امپراطور همینکه بصره را در حال
 سقوط دید، بکریمخان پیغام کرد، بصره از املاک شخصی مادرم میباشد،
 غیر از بصره هر نقطه ای از خاک امپراطوری را آن پادشاه خواسته باشد
 واگذار خواهد شد. ولی کریمخان باین پیغام توجهی نکرد و در تصرف
 آن بندر راسخ تر گردید و باوجود مبارزاتی که کمپانی های دریانوردی
 انگلیس و فرانسوی علیه سپاه ایران جهت نجات بصره بعمل آوردند، معذاک
 بصره بتصرف قوای ایران در آمد (۱۱۹۰) و صادق خان بحکمرانی آنجا
 منصوب شد. صادق خان تا سال ۱۱۹۳ در این بندر بحکومت پرداخت و
 پس از مرگ برادرش بشیراز برگشت و بصره مجدداً بدست عثمانیها
 افتاد.

مرک کریمخان و اخلاق و صفات او
 کریمخان در اواخر عمر بمرض سل مبتلا
 گردید و در سال ۱۱۹۳ در شیراز در گذشت.
 کریمخان سلطانی کریم النفس و مهربان و
 متواضع ورشید و مردم دار بود، از تجملات و تشریفات درباری گریزان بود
 و عنوان پادشاهی را برخود ننهاد. بعمران و آبادی شهرها و احداث آثار و
 ابنیه اهتمام خاصی داشت و آثاری مانند بازار و مسجد و حمام و کیل در
 شیراز و نیز در تهران بنائی بنام خلوت کریم خانی که اکنون از میان رفته
 است بنانهاد.

شیراز را بنام اینکه نادر ولینعمت من بوده، در تصرف شاه رخ باقی
 گذارد. بوضع عمومی مردم توجه داشت و بتظلم آنها شخاصر سیدگی میکرد.
 در بسط تجارت و توسعه امور بازار گانی کوشش هائی نمود و بموجب
 قرارداد هائیکه با نمایندگان دولت انگلیس منعقد ساخت، تسهیلاتی در
 امور تجارت و صناعات ایران باار و پائیان فراهم کرد.

۲ - بیان شیخان کریمخان

قال

جلوس لطفعلیخان زند

پس از مرگ کریمخان، امراء و شاهزادگان زند بادعای سلطنت
 برخاستند و در این میان جمعی از دشمنان خانواده زند که قدرت کریمخان،
 اراده و اختیار را از آنان سلب کرده بود، سر بشورش گذاشتند که از آنجمله
 آقامحمدخان قاجار بود. وی پس از مرگ کریمخان بسرعت خود را بصفحات

شمال رسانید و در گرگان، مازندران و گیلان برای خود دستگاه حکومتی درست کرد. زکی خان برادر مادری کریمخان بهمراهی علیمرادخان خواهرزاده کریمخان برضد صادق خان برادر کریمخان قیام نمود و بطرفداری ابوالفتحخان پسر کریمخان برخاست و همینکه در این امر موفق شد، یعنی اسماً ابوالفتحخان را بسلطنت رسانید (۱۱۹۳) جمعی از امارا و شاهزادگان زند را مقتول نمود لیکن بزودی خود گرفتار پنجه انتقام گردید و بدست مخالفین از پای درآمد (۱۱۹۳).

صادق خان بعد از قتل زکی خان ابوالفتح خان را از پادشاهی معزول کرد و خود در شیراز بسلطنت نشست (۱۱۹۲-۱۱۹۵) اما علیمرادخان او را مغلوب و مقتول نمود و خود زمام امور را در دست گرفت (۱۱۹۵-۱۱۹۹). وی پس از ۴ سال سلطنت در گذشت و جعفرخان پسر صادق خان جانشین او گردید (۱۱۹۹-۱۲۰۳). آقا محمدخان در این موقع با صفهان رو آورد و پس از تصرف آن شهر بشیراز حرکت کرد ولی کاری از پیش نبرد و جعفرخان هم در این موقع بدروود حیات گفت و پسرش لطفعلیخان در شیراز تاجگذاری کرد.

۳- پادشاهی لطفعلیخان

و

انقضای سلسله زندیه

جعفرخان (برادرزاده کریمخان) پس از مدتها جنگ با قاجاریه سرانجام در سال ۱۲۰۳ بدست امراء زندیه مسموم گردید و در گذشت و همینکه

لطفعلیخان که در بنادر و سواحل خلیج فارس بود، از مرگ پدر مطلع گردید بشیراز آمد و بکرمک شیخ نصر (پسر شیخ ناصر) حاکم بوشهر و حاج ابراهیم کلانتر شیراز، صید مرادخان زند که بعد از مرگ جعفرخان در شیراز جلوس نموده بود دستگیر و زندانی نمود و مسبین قتل پدر را از میان برد و در سن ۲۳ سالگی (بسلطنت نشست ۱۲۰۳).

لطف علی خان جوانی بغایت دلیر، رشید، زورمند و قوی پنجه بود و تمام ایام سلطنتش را بچنگ و جدال توأم با تهور و رشادت گذراند و با آنکه در سایه این دلاوریها نوید تجدید حیات در دودمان زندیه میرفت لیکن وجود دشمن سرسخت و کینه توزی چون آقا محمدخان قاجار و خیانتهایی که تنی چند از امارا و سردارانش نسبت بآن دلاورزندمر تکب شدند و گذشته از این، وقوع حوادثی که انگیزه آنها را باید بحساب طبیعت گذارد، نه تنها بتجدید حیات سلسله زند توفیق نیافت بلکه بدست همان دشمن دیرین خود گرفتار آمد و بوضع فجیعی بقتل رسید و مایه ننگ بطور اختصار بشرح مبارزات او و سرانجام این سلسله میپردازیم:

آقا محمدخان قاجار همینکه از جلوس لطفعلیخان آگاه شد، بسرعت خود را از شمال بفارس رسانید و چون لطفعلیخان از حمله او مطلع گردید باقوایی بطرف وی حرکت نمود و در محل بمضا «شش فرسنگی» شیراز بچنگ پرداخت، ولی در همان حملات اولیه چون اردویش پراکنده شد بشیراز برگشت و در آنجا حصار میگردید.

آقا محمدخان بتعقیب او بطرف شیراز حرکت نمود و آنجا را به محاصره در آورد. مقاومت و پایداری خان زند و مردم آن شهر آنقدر ادامه یافت که سرانجام آقا محمدخان از محاصره ناامید شد و بتهران برگشت

و بعد از چند ماه مجدداً عازم تسخیر فارس گردد لیکن چون از اقدامات لطفعلیخان دائر بر تهیه سپاه و سلاح واقف شد از این تصمیم منصرف و سرگرم توسعه متصرفات خود در شمال شد .

لطفعلیخان در این موقع حکومت شیراز را به عهده حاج ابراهیم کلانتر که شهرت و نفوذی داشت گذارد و خود عازم تصرف کرمان گردید ولی در آنجا کاری از پیش نبرده بشیراز برگشت . در همین اوقات بین حاج ابراهیم کلانتر و لطفعلیخان کدورتی پدید آمد و موجبات و هم حاج ابراهیم را فراهم ساخت . به همین جهت کلانتر پیوسته در فکر جان خود بود و بر عواقب این کدورت و اختلافات خود با خان زند میانداشید و در پی چاره میگشت . چندی بعد لطفعلیخان از شیراز با صفرهان رفت تا از ورود باباخان پسر حسینقلیخان جهانسوز و برادرزاده آقا محمدخان با آن شهر جلو گیری کند لطفعلیخان چون در محل سیمیرم «نزدیک قمشه» سپاهیان را در اثر خدعه و نیرنگ حاج ابراهیم و برادرش حاج عبدالرحیم پراکنده شده بودند بشیراز برگشت . ولی نظر باینکه حاج ابراهیم از ورود او بشهر ممانعت کرد ، ناچار برای جمع آوری قوا بسواحل خلیج فارس رفت و پس از تهیه معدودی قوا بصوب شیراز شتافت . اما دفعته با سپاه آقا محمدخان قاجار که بشوق و تحریک کلانتر خیانتکار بشیراز آمده بود ، روبرو گردید و با وی اضطراراً وارد جنگ شد .

لطفعلیخان در این نبرد رشادت را بحسد کمال رسانید و تلفات سنگینی بدشمن وارد ساخت ، سپس بسر پرده آغا محمدخان رو آورد . در این موقع یکی از سرداران لطفعلیخان بوی خیانت ورزید باین معنا که بیادشاه اظهار کرد ، آقا محمدخان از شیراز گریخته است . لطفعلیخان

به همین سبب امر بمتار که دادولی صبحگاهان دانست که نه تنها آقامحمد خان نگر بسته بلکه خود نیز در میان صفوف خود محصور و کاملاً اغفال شده است . خان زند با تهور و رشادتی حیرت زا بقلب سپاه دشمن زد و از مهلکه بوضع شگفت آوری جان بسلامت برد و پس از مدتی که برای تهیه سپاه باین درو آند میزد عاقبت با اردوی کوچکی بکرمان رو آورد و پس از تسخیر آن شهر با سپاه انبوه آقا محمدخان که عازم تصرف کرمان و دستگیری او بود مصاف داد . خان زند در این نبرد تاریخی بحدی رشادت و جانبازی از خود نشان داد که آقا محمدخان تصمیم بمراجعت گرفت لیکن در همان موقع ، دروازه ارك در نتیجه خیانت یکی از سرداران لطفعلیخان بر روی دشمن باز و سیل سپاه خصم بشهر سرازیر گردید (۱۲۰۹) .

لطفعلیخان بامهارت و رشادت قابل تحسینی از بند گریخت و به هم رفت و بحاکم آنجا پناه برد .

آقا محمدخان نیز پس از غلبه بر شیراز در آرامگاه کریمخان بسلام نشست و بدستور او قبر کریمخان را شکافته و آنچه از جسد او مانده بود در آستانه قصر خود در تهران دفن گردید ، سپس حاج ابراهیم را بحکومت فارس منصوب نمود و بویران نمودن آثار و ابنیه ای که بهمت کریمخان در شیراز احداث شده بود ، مبادرت کرد و بعد از تصرف کرمان چون پافشاری مردم آن شهر هنگام محاصره ویرا بر سر خشم آورده بود ، فرمان داد اهالی را کور کنند و بموجب این فرمان عمال آقا محمدخان بجان مردم بی پناه کرمان افتادند و بسرعت شهر کرمان بشهر کوران تبدیل شد و بالغ بر ۷ هزار نفر از نعمت بینائی محروم شدند و علاوه بر این سپاه

آقامحمدخان در این شهر مرتکب فجایع دیگری شد و تاریخ از ذکر آن ننگ دارد.

حاکم بم بتصور اینکه اگر لطفعلیخان را با آقا محمدخان تسلیم کند برادرش که در اسارت خان قاجار است، آزاد خواهد شد، از روی ناجوانمردی بر لطفعلیخان بخت برگشته که روزگار دمی با او نساخت حمله برد و خان زند همینکه در صدد فرار برآمد، همراهان حاکم باشمشیر سرودست ویرا مجروح کرده و دستگیرش نموده و از آنجا ویرا با سه قطعه الماس نفیس کوه نور، تاج ماه و اکبر شاهي نزد آقا محمدخان در کرمان برده و دست و پا بسته آن دلاور زند را تحویل دشمن دادند. آقامحمدخان در کمال قساوت و خونخواری بدست خود چشمان آن شاهزاده رشید را در آورد و سپس بتهران فرستاد (ربیع الآخر ۱۲۰۹).

لطفعلیخان کور و بی پناه یکچند در تهران ادامه حیات داد و عاقبت بدست میر غضبان آقا محمدخان و بنا بدستور او بوضع فجیعی بقتل رسید. با قتل این شاهزاده آخرین یادگار خاندان زند از میان رفت و کار سلسله ۴۶ ساله زند بکلی پایان پذیرفت.

فصل پنجم

سلسله قاجاریه

اصل و نسب طایفه قاجار و

مقدمات نامیسی آن سلسله

در ایام حمله چنگیز بایران، یکی از طوایف مغول که از مرکز آسیا نقل مکان داد و بتدریج بکشورهای اسلامی نزدیک شد، طایفه قاجار بود. این طایفه یکچند در حدود شام و ارمنستان مستقر شد و در زمان حمله امیر تیمور گورکانی بایران، از نواحی مذکور بجانب گنجه و ایروان حرکت نمود و در آن صفحات استقرار یافت.

طایفه مزبور در قیام شاه اسمعیل صفوی بکرمک او برخاست و یکی از هفت ایل قزلباش بشمار رفت و رؤسای ایشان در عصر صفویه بمقتضای دلاوری و رشادت خود بمقامات و مناصبی رسیدند و نیز تنی چند از آنان بدریافت مأموریتهای سیاسی نائل آمدند.

شاه عباس کبیر برای حفظ مرزهای ایران از دستبرد مهاجمین، از وجود طایفه قاجار استفاده نمود، باین معنا که یکدسته از طایفه مزبور را برای جلوگیری از تاخت و تاز طوایف ازبک بمرو فرستاد و جمعی را در قرا باغ برای مبارزه بالنز گیها سکونت داد و دسته سوم را جهت عقیم گذاشتن تجاوزات ترکمانان، در دو طرف رود گرگان مستقر ساخت. دسته اخیر

دو قسمت میشد ، قسمتی که سمت راست این رود بسر میبردند یو خاری باش و دسته ای که در ساحل چپ رود گرگان بودند به اشاقه باش معروف شدند . میان این دو دسته گاهگاهی اختلافات و کشمکش هائی رخ میداد که بعضی اوقات دامنه آن وسعت میگرفت و بطرفین ضایعات جانی ومالی وارد میساخت .

فتحعلیخان قاجار پسر شاه قلی خان رئیس تیره قوا نلو یکی از قبایل اشاقه باش بود که در آغاز فتنه افغانه با اردوی خود باصفهان آمد ولی چون در باررا متزلزل و اوضاع را بی ثبات دید از آن شهر باستر آباد رفت و در همان اوقات محمود افغان بر اصفهان استیلا یافت و طهماسب میرزا پسر شاه سلطان حسین که برای تهیه قوا در تلاش بود از همین فتحعلیخان کمک خواست . فتحعلیخان دعوت طهماسب میرزا را پذیرفت و سمت سپهسالاری او را پیدا کرد و بعد بانفاق آن شاهزاده و اردوی خود بخراسان رفت و نادر با و پیوست . لیکن چون نادر فتحعلیخان را سد راه خود دید بشرحیکه در فصل اول این کتاب گذشت او را از میان برد ، سپس بدشمنی طایفه اشاقه باش و تحیب یو خاری باشها که باطایفه اولی سردشمنی و عناد داشتند پرداخت و محمد حسین - آن رئیس طایفه اخیر را بحکومت گرگان و استر آباد منصوب کرد .

محمد حسین خان چند بار بدستور نادر بتعقیب محمد حسن خان فرزند فتحعلیخان مقتول پرداخت ولی در این مأموریتها توفیقی نیافت و اصولا نادر هم که در دستگیری وی راغب بود ، در این امر پیروز نگردید و بهمین سبب بعد از قتل نادر محمد حسن خان آشکارا بادعای سلطنت برخاست و مدتها با رقبای خود مانند احمد خان ابدالی (که بعد از مرگ نادر

بافغانسان رفت و خود را شاه خواند و باحمد شاه درانی معروف شد) و کریم خان زند بزود خورد پرداخت و بالاخره از اردوی کریم خان شکست خورد و در سال ۱۱۷۲ کشته شد .

محمد حسن خان شش پسر داشت که عبارت بودند از : آقامحمد - خان ، حسینقلی خان ، مرتضی قلیخان ، جعفر قلی خان ، مصطفی - قلی خان ، رضا قلی خان . آقامحمد خان در یکی از زرد و خوردهائی که پدرش با اردوی نادر کرد اسیر شد و پس از قتل نادر بدستور عادلشاه (علی قلی - خان) مقطوع النسل گردید و در زمان سلطنت کریمخان ، همین آقامحمد خان و برادرانش مورد احسان و تلافی این خان قرار گرفتند و حتی برای رفع نقار و کدرت های موجوده میان دو طایفه زند و قاجار ، کریمخان دختر محمد حسنخان را بزنی گرفت و آقامحمد خان را هم در شیراز و در دربار نزد خود نگاهداشت و حسینقلی خان را نیز بحکومت دامغان داد و بشرحیکه در صفحات پیش بیان کردیم ، حسینقلی خان از فرمان کریم خان سرپیچید و ادعای استقلال نمود و بالاخره این باغی ، بدست نزدیکان خود بقتل رسید و آقامحمد خان هم همچنان در دربار بود و با اینکه کریمخان بخت طینت او واقف بود و بکرات میدید آقا محمدخان با چاقو از روی لثامت قالیه های نفیس در بار امیدرد و بخرا بکار یهای دیگر میزد و معذک این اعمال را نادیده میگرفت و او را همینطور مشمول احسان خود قرار تا اینکه ساعات مرگ خان زند نزدیک شد و درباریان از جمله آقا محمد خان باقول آفتاب عمر سلطان واقف گردیدند - آقامحمدخان بدون فوت وقت از شیراز بطهران گریخت و برای نیل بمقصود که همان سلطنت باشد ، بصفحات شمال رفت و بتیه عدد و نفر پرداخت و در ضمن چون برادران خود

و بعضی از بزرگان طایفه قاجار را با آمال خویش مخالف دید بجنک با آنان پرداخت. آقامحمدخان در این مبارزات بعضی از برادران خود را کشت، برخی را مطیع نمود و یکی از آنها را هم بخارج از ایران فراری داد. و بالاخره پس از غلبه بر مخالفان، در طهران بسلطنت جلوس نمود (۱۲۰۰) و اساس سلسله قاجار را پی ریزی کرد.

آقامحمدخان قاجار

۱۲۱۲-۱۲۰۰

آقامحمدخان قاجار پس از جلوس بسلطنت، بشرحیکه در فصل چهارم این کتاب در باره مبارزات او با لطفعلیخان زند بیان کردیم، باین شاهزاده دلیر بجنک پرداخت و سرانجام خان زند را دستگیر نمود و قتل رسانید و قلمرو زند را در سایه کشتارهای بیرحمانه و قتل عام بعضی شهرها بمتصرفات خود افزود و حاج ابراهیم کلانتر را بیاس خیانتی که بخان زند و خدمتی که بوی نموده، مقام وزارت بخشید و او را اعظم الدوله لقب داد و سپس بتسخیر شهرهایی که در طول جنگهای خان زند با خان قاجار، طغیان کرده بودند پرداخت و پس از قلع و قمع مخالفان، چون هراکلیوس حاکم گرجستان طی معاهده ۱۱۹۷ خود را تحت حمایت کاترین دوم امپراتریس روسیه تزاری در آورده بود، باین حاکم خاطی پیشنهاد کرد در صورتی که از تبعیت روسیه خارج شود و گرجستان را خراج گداز ایران بداند ویرا بحکومت نواحی آذربایجان، شکی، شیروان، ایروان و قراباغ منصوب خواهد ساخت. ولی چون هراکلیوس این پیشنهاد را نپذیرفت،

آقا محمدخان در سال ۱۲۰۹ با سپاهی که به شصت هزار تن میرسیدعازم گوشمالی آن حاکم شد و پس از رسیدن بتفلیس «حاکم نشین گرجستان» آنشهر را بمحاصره گرفت. هراکلیوس چون تاب مقاومت نداشت از شهر گریخت و آقا محمدخان پس از غلبه بر تفلیس دستو رقتل عام داد و پس از ختم غائله مجدداً به هراکلیوس پیشنهاد صلح داد ولی چون هراکلیوس بکمک سپاه روسیه امیدوار بود، پیشنهاد صلح آقا محمدخان را نپذیرفت آقا محمدخان هم پس از چند روز توقف در تفلیس و کشتار بیرحمانه ای که در آنجا بعمل آورد بطرف طهران آمد و رسماطی تاجگذاری مفصلی خود را پادشاه ایران نامید (۱۲۱۰).

این پادشاه پس از تاجگذاری برای اینکه از تاخت و تاز ازبکان بخراسان جلوگیری نماید و نیز جهت تصرف آنسرزمین و بدست آوردن آن قسمت از جواهرات نادری که در اختیار نادر میرزا پسر شاهرخ کور بود، بنام زیارت مرقد حضرت رضا عازم آنجا گردید. نادر میرزا که از عزیمت آقا محمدخان واقف شد، با فغانستان گریخت و هنگام ورود پادشاه قاجار بمشهد، شاهرخ پیر و کور با جمعی از امراء و بزرگان باستقبال او رفتند و آقامحمدخان نیز نسبت بآنهارافت و محبت نمود و سپس به زیارت مرقد مطهر رفت ولی بعد بنام اینکه جواهرات نادری متعلق به سلطان وقت است، بجمع آوری آنها پرداخت و چون شنید جواهرات گرانبهرتری نزد شاهرخ است، برای گرفتن آنها بشکنجه و عذاب دادن او پرداخت و بالاخره شاهرخ کلیه جواهراتی که نزد خود نهفته بود پس داد که از آنجمله یاقوت نفیس و بزرگی بود که سابقاً تاج اورنگ زیب «پادشاه هند» رازینت میداد. آقا محمدخان سپس دستور داد ویرا بماندند و تبعید

نمایند ، ولی شاهرخ از شدت شکنجه و عذابیکه باو وارد شده بود، میان راه در دامغان درگذشت .

آقا محمدخان در صدد تنبیه ازبکان بود که از حمله زبوف سردار روسی بققاز و پیشرفت آنها مطلع شد و فوراً از مشهد بطهران آمد و بتربیه

« آقا محمد خان قاجار »

سپاه پرداخت و بعجله و از روی اضطراب از ازم آذربایجان گردید. در این اثنا کاترین دوم درگذشت و بامر پسرش پل اول که بعد از مرگ او بر سر کار آمده بود سپاه روسیه از قفقاز بموطن خود برگشت و از ایران هوقماً رفع

خطر شد .

آقا محمدخان از این پیش آمد سخت شادمان گردید و بسپاه خود دستور داد . پایتخت یعنی شهر تهران بر گردد و ضمناً در میان راه ، قلعه شوشی را بقره و غلبه تسخیر کرد و اهالی آنجا را که سربطغیان نهاده بودند تنبیه نمود و در همین محل فرمان قتل سه نفر از گماشتگان خود را بعلت گناه بسیار کوچکی که مرتکب شده بودند صادر کرد . صادق خان شقاقی که از امراء و نزدیکان سلطان بود بشفاعت پرداخت و بالاخره پادشاه اظهار داشت چون اجرای کم مقارن با شب جمعه است اعدام آنها به شبیه موکول میشود و بعلت سهل انگاری محکومین را در بند ننمود و آنها را آزاد گذاشت .

مجرمین نیز چون با اجرای حکم اطمینان کامل داشتند و میدانستند شاه از گفته خود عدول نخواهد کرد ، شبانگاه بسرا پرده آقا محمدخان حمله برده و او را از پای در آورده (ذی الحجه ۱۲۱۱) و جواهرات و نفائسی که که در خوابگاه سلطان بود و همچنین تاج و کمر ویرا برداشته نزد صادق خان شقاقی برده و باتفاق او به تبریز گریختند .

آقا محمدخان اندامی ضعیف و صورتی بی موقیافه ای چروک خورده داشت . قدرت طلب و لثیم و سخت کش و انتقام جو بود . با برادران خود از روی کمال قساوت رفتار نمود . برای نیل بمقصود از هیچ عملی که ویرا بهر دفع نائل گرداند فرو گذار نمی کرد . در ایام سلطنت چند بار فرمان قتل عام داد و از کله مقتولین منارها ساخت . شهر کرمان را شهر کوران نمود و در تفلیس بالغ بر ۱۵ هزار نفر را بقتل رسانید و ۲۵ هزار نفر اسیر گرفت از

دشمن مغلوب بسختی انتقام میکشید ، رفتار ناجوانمردانه او با پهلوان زندونش قبر کریمخان و حمل استخوان این مردنامی بتهران و دفن آن در آستانه خود و بسیاری دیگر از این قبیل عملیات وحشیانه از خونخواری و بیرحمی او حکایت دارد . علاقه مفرطی بجواهر و نفاس داشت و همانطوریکه قبلا بیان کردیم برای گرفتن تمام جواهرات نادرشاه ، شاهرخ را بسختی شکنجه داد و او را سرانجام بجان آورد .

در زمان پادشاهی آقامحمدخان قدرت از اختیار حکومتی محلی خارج گردید و در واقع مقدمات وحدت سیاسی ایران فراهم شد . آقامحمد خان نسبت بسربازان و افراد ارتش توجه خاصی مبذول مینمود . اوقات فراغت را بشکار میگذرانید نسبت با اعتمادالدوله اعتماد بسزائی داشت .

از القاب و عناوین متنفر بود و بدستور روی منشی در بار از عبارت پردازی و بکار بردن القاب و عناوین در نامه ها ، خودداری نمود . مدت پادشاهی وی ۱۲ سال و در سن ۶۳ سالگی بقتل رسید *در کمال*

فتحعلیشاه قاجار

۱۲۱۴ - ۱۲۵۰

بشرحیکه قبلا گذشت ، قاتلین آقا محمد خان پس از توفیق در اجرای نقشه خود ، نزد صادق خان شقاقی رفتند و او را بعصیان و ادعای سلطنت دعوت نمودند .

بنابر این ، از یکطرف صادق خان ، از طرف دیگر علی قلی خان قاجار

و همچنین محمدخان زند پسر زکیخان وعده دیگر مدعی تاج و تخت شدند و در همین احوال باباخان پسر حسینقلی خان و برادر زاده آقامحمدخان که بنا بروصیت او بجانشینی انتخاب شده بود ، بکرمک حاج ابراهیم اعتمادالدوله از شیراز بطهران آمد و بسلطنت نشست و فتحعلیشاه خوانده شد . این سلطان در ابتدای امر حاج ابراهیم را مقام صدارت داد و چندی از اوایل پادشاهی را بجنک بامدعیان گذرانید و سرانجام در این زدوخوردها پیروز شد و بعد هم بر حسب وصیت آقامحمدخان پسر چهارم خود عباس میرزا را به ولیعهدی انتخاب کرد و بآذربایجان فرستاد و میرزاعیسی فراهانی (میرزا بزرگ قائم مقام) را بوزارت او برگزید .

حاج ابراهیم اعتمادالدوله که از خانواده های فارس **قتل حاج ابراهیم** بود ، مدت ها در دستگاه زندیه خدمت میکرد و اعتمادالدوله در شیراز سمت کانتیری داشت و بطوریکه در شرح سلطنت لطفعلیخان زند بیان کردیم ، این حاج ابراهیم بر ولینعمت خود عصیان کرد و بیاری آقامحمدخان پرداخت و بیاس خدمتی که بآقامحمد خان قاجار نمود ، در دربار او مقام وزارت یافت و در اوایل سلطنت فتحعلیشاه بصدارت رسید و چون کسان و بستگان او باعتبار نزدیکی وی بفتحعلیشاه بمناصب و مشاغل مهمی رسیده بودند و بمردم ظلم و اجحاف مینمودند از اینرو سلطان در صدد عزل و دستگیری وی برآمد . منتی برای آنکه اقدام او موجب عصیان بستگان و برادران او نگردد دستور داد ، کلیه اقوام و کسان و اشخاص متنفذی که با وی منصوب بودند ، در یک روز معینی دستگیر شوند تا کار آنان یکسره گردد و امر شاه نیز بمورد اجرا در آمد و حاج ابراهیم و متعلقان او جمعا دستگیر و بعضی تبعید وعده ای زندانی شده و گروهی هم بقتل رسیدند و

چشمان حاج ابراهیم را بامر پادشاه در آوردند و د بانش را بریدند و بعد ویراوانه قزوین کردند.

قتل نادر، میرزا پس از دستگیری حاج ابراهیم، میرزا محمد شفیع - مازندرانی بجای وی انتخاب گردید. در این موقع نادر میرزا پسر شاه رخ که در زمان حمله آقامحمدخان قاجار بمشهد، از این شهر بافغانستان گریخته بود، پس از قتل آن سلطان در مشهد علیه فتحعلیشاه سر بعصیان نهاد و خود را پادشاه خواند (۱۲۱۶).

پادشاه قاجار از طهران عازم تنبیه او گردید و هنگامیکه بمشهد رسید و آن شهر را بمحاصره در آورد، مردم آن شهر از سلطان تقاضا کردند از تصرف شهر خودداری کند تا خود اهالی شاه رخ را دستگیر و تسلیم نمایند فتحعلیشاه نیز چنین کرد یعنی قسمتی از سپاه خود را در حوالی مشهد باقی گذارد و خود بتهران برگشت مردم مشهد چون بوعده خود عمل ننمودند، ناچار سپاهی که در حوالی مشهد تمر گذاشت بشهر حمله برد و آنجا را تصرف کرد و نادر میرزا هم دستگیر و بطهران فرستاده شد. نادر میرزا در این شهر بامر فتحعلیشاه بقتل رسید و کسان او عموما کور و یا تبعید شدند و در واقع با قتل نادر میرزا آخرین یادگار سلسله افشاریه از میان رفت و بکار حیات او بکلی خاتمه داده شد.

چنانکه پیش هم بیان کردیم، بعد از قتل نادر - شاه افشار احمد خان ابدالی که در رکاب او بود با عده ای از افغانه و ازبکان بقندهار رفت و در آنجا بسلطنت جلوس نمود و احمدشاه - درانی خوانده شد احمدشاه بتوسعه متصرفات خود

اوضاع افغانستان
و مختصری از روابط
ایران با افغانستان
و هند

پرداخت و بتدریج بر سراسر افغانستان و قسمتی از شمال و مغرب هنداستیلا یافت و گاهی نیز بعنوان حمایت از شاه رخ نوه نادر بخراسان میتاخت و بهر حال وی از سال ۱۱۶۰ تا ۱۱۸۷ حکومت مستقلی برای خود بوجود آورد و پس از اینکه در گذشت (۱۱۸۷) پسرش تیمور شاه جانشین وی گردید. تیمور مدت ۲۹ سال بحکومت پرداخت و بعد از مرگش زمانشاه زمام امور متصرفات پدر را بدست گرفت.

آقا محمد خان قاجار بشرحیکه گذشت هنگام عزیمت بخراسان در فکر آن بود که علاوه بر دستگیری شاه رخ و تحصیل جواهرات او، بکار تاخت و تاز زمانشاه خاتمه دهد، لیکن حمله سپاه کاتسربین دوم بقفقاز ویران از انجام این مقصود بازداشت و کار خراسان را ناتمام گذاشته بطرف قفقاز حرکت نمود.

در اوایل سلطنت فتحعلیشاه قاجار، زمانشاه بیاری نادر میرزا برخاست و سپاهی با او همراه نمود و نادر میرزا بمعیت سپاه زمانشاه بمشهد وارد شد. ولی از قوای دولتی شکست خورد و بافغانستان گریخت و پادشاه قاجار از محمود و فیروز، برادران زمانشاه که علیه برادر خود در هرات و قندهار سر بطنغان نهاده بودند حمایت کرد و محمود را بحکومت هرات برگزید. و نادر میرزا هم همانطوریکه قبلا اشاره شد دستگیر و بقتل رسید.

در خلال این حوادث و بطور کلی از بدو تأسیس سلسله قاجار در مرتبه اول دولت انگلیس و بعد دولت فرانسه و سپس هلند بتصرف جزایر و بنادر و سرزمینهای پر برکت و زرخیز آسیا و یا حداقل برای اجرای نقشه استعماری خود بمداخله و یا برقراری روابط تجاری و سیاسی با کشور -

حدود شرق ایران باید تا مرز ایران عصر صفویه وسعت یابد و برای اجرای این مقصود سپاهی بدانصوب میفرستم . پیغام سفاهت آمیز زمان شاه و پاسنخ بجای فتحعلیشاه یکچند زمانشاه را بخود مشغول داشت و این خود برای ولسلی که در پی چنین فرصتی بود بسیار مؤثر افتاد و خطر عوقتاً از ناحیه زمانشاه مرتفع و دست عمال انگلیس در هند بازتر گردید .

« فتحعلیشاه »

و خطراتی که از ناحیه زمانشاه، سیاست استعماری انگلیس را در هند

های مورد توجه خود در این قطعه مبادرت کردند . چنانکه دولت انگلیس توسط کمپانی هند شرقی بر قسمت اعظم هندوستان - و فرانسه بوسیله شرکت هند شرقی بر بنادر پندیشیری ۱ واقع در ساحل خلیج بنگاله و شاندر نادر ۲ در مصب رود گنگ تسلط یافته و بتدریج به بسط سیاست استعماری خود کوشش نمودند .

در اینموقع طوایف و دستجات مختلف هندی علیه اعمال نفوذ خارجی ها در سرزمین خود قیام نمودند چنانکه طوایف رشید **مهراته** در مرکز هند و **تیپو صاحب** پادشاه میسور بر عمال کمپانی شوریده و کار را بر آن کمپانی دشوار کردند .

در همین اوقات زمانشاه نیز به **لرد ولسلی** ۳ رئیس کمپانی هند شرقی و حکمران انگلیسی هند پیام فرستاد که جهت سرکوبی طوایف **مهراته** عازم هندوستان است .

ولسلی که از عزیمت زمانشاه و احتمال تسلط افغانه بر هند بیم داشت ، در صدد انصراف او بر آمد و بهمین سبب بدستوروی **مهدی علی - خان خراسانی** نمایند تجارتی انگلیس در بوشهر مأموریت یافت که بخدمت فتحعلیشاه رود و بنام حکمران انگلیس در هند ، از سلطان ایران تقاضا کند از مساعدت بزمانشاه خودداری نموده و برای او ایجاد زحمت کند ، تصادفاً در همین اوقات زمانشاه که مرد مغرور و سبک مغزی بود ، به فتحعلیشاه پیغام فرستاد که بحکم سابقه تاریخی و قرب جوار خراسان با افغانستان ، آن شاهنشاه این سرزمین را با افغانستان منضم دارد ! پادشاه قاجار از این پیشنهاد بسختی بر آشفت و در پاسخ گفت :

۱-Pondichéry ۲-Chondernagor ۳-Lord Wellesley

تهدید مینمود مرتفع و علاوه بر این مقرر شد سفیری از جانب انگلیس در تهران و از طرف دولت ایران بهند اعزام گردد، و بهمین سبب برای اولین بار مبادله سفر عملی شد و حاجی خلیل خان قزوینی از طرف دولت ایران بعنوان سفیر بهند رفت و باین ترتیب يك رشته روابط دوستی و تجاری و سیاسی میان ایران و حکومت انگلیسی هند آغاز گردید.

فتحعلیشاه سپس همانطوریکه قبلا اشاره شد بحمايت محمود برادر زمانشاه پرداخت. محمود بكمك برادر دیگر خود فیروز سپاه فتحعلیشاه بافغانستان حمله برد و کابل و قندهار را تصرف کرد و سپس زمانشاه را دستگیر و از نعمت بینائی محروم ساخت و با پشتیبانی دولت ایران بحکومت افغانستان نائل گردید.

زمان سلطنت آقا محمد خان مقارن با وقوع روابط ایران با دولت فرانسه انقلاب کبیر فرانسه و روزگار پادشاهی فتحعلیشاه با روی کار آمدن ناپلئون بناپارت در فرانسه و جنگها و پیروزیها و شکست و تبعید او معاصر بود و بهمین سبب کشور ماخواه ناخواه از حوادثی که مولود انقلاب کبیر فرانسه و لشکر کشی های ناپلئون و شکستها و فتوحات او بود برکنار نماند و خاصه چون در معرض کشمکش های سیاسی سه دولت بزرگ فرانسه و انگلیس و روسیه بایکدیگر و حمله قوای نظامی روسیه قرار گرفت، ناچار فتحعلیشاه هنگامیکه عازم مقابله با سپاه روسیه در قفقاز بود، در حین محاصره ایروان، از خلیفه ارامنه اوچ کلیسا که داود خان نام داشت اطلاعاتی درباره ناپلئون بزرگ امپراطور فرانسه (که در آن موقع بعلت فتوحات خود در اروپا شهری بسزائی بدست آورده بود) کسب نمود و چون اورا دشمن

روسیه و با آندولت در جنگ دید، توسط سفیر فرانسه در اسلامبول نامه شیرینی بناپلئون نوشت و باب دوستی را باوی آغاز نمود.

ناپلئون در این موقع بادولتین روس و انگلیس و متحدین آندو، در حال جنگ بود و چون تصرف هند را بمنزله سقوط قطعی انگلیس میدانست در صدد حمله بدانجا بر آمد و برای همراه نمودن ممالک واقع بر سر راه هند، ب فکر ایجاد اتحادی میان سه دولت فرانسه و عثمانی و ایران افتاد و قبل از این که از چگونگی تمایلات فتحعلیشاه نسبت بخود و از مضمون نامه او واقف گردد، آمده ژو بر (۱) را که یکی از منشیان خود بود و ب زبانهای عربی و ترکی آشنائی داشت، بایران فرستاد و چندی بعد رو میو (۲) آجودان مخصوص خود را بهمان منظور عازم ایران نمود. ژو بر در خاک عثمانی یکچند بنزدان افتاد و بهمین علت رو میو با اینکه بعد از ژو بر عازم ایران شده بود، زودتر از وی فتحعلیشاه را ملاقات نمود و نامه ناپلئون را پیادشاه داد. ولی رو میو بعد از مدتی توقف در طهران مریض شد و در همین شهر در گذشت و بعد هم که ژو بر بایران آمد چون بیمار گردید، فتحعلیشاه برای اینکه این سفیر بسر نوشت رو میو گرفتار نشود او را روانه فرانسه نمود و برای رعایت احترام میرزا شفیع خان صدر اعظم و دو نفر از درباریان را تا سرحد با او همراه نمود و بعد حاکم قزوین را که میرزا رضا قزوینی نام داشت با هیئتی بعنوان سفارت نزد ناپلئون فرستاد. این سفیر در محل فین کن اشتاین (در لهستان) ناپلئون را که مشغول جنگ با دولت پروس بود ملاقات نمود تا بر طبق پیشنهاد ناپلئون قراردادی در این مورد منعقد گردد. و این قرارداد در تاریخ صفر ۱۲۲۲

۱- Amédée jaubert

۲- Romieu

نمودند و فتحعلیشاه با مشاهده اقدامات هیئت مزبور به پیشرفت سپاه ایران در قفقاز و تصرف گرجستان امیدوار گردید و با اینکه ولسلی بعد از اعزام مهدیعلی خان « نماینده تجارتي حکومت هند انگلیس در بوشهر »، **سرجان مالکم** (۱) را بعنوان سفارت با تحف و هدایای

«سرجان مالکم»

۱- Sir John Malcom

مطابق مه ۱۸۰۷ در ۱۶ ماده منعقد شد و بامضای نمایندگان دو دولت فرانسه و ایران رسید که بموجب آن ناپلئون تعهد نمود از استقلال کشور ایران حمایت نماید. و سپاه روسیه را از خاک گرجستان بیرون کند - ناپلئون باید با اعزام هیئت کارشناس نظامی تعلیمات لازمه را بارتش ایران بیاموزد. و تجهیزات جدید نظامی را در اختیار سپاه ایران بگذارد - امپراطور فرانسه باید بتعداد مورد لزوم سرباز و افسر برای پیروزی ایران در جبهه قفقاز باین کشور اعزام دارد.

پادشاه ایران تعهد کرد که روابط تجاری و سیاسی خود را با انگلستان قطع نماید و بآن دولت اعلان جنگ دهد و روش خصمانه ای پیش گیرد. پادشاه ایران باید همه نوع تسهیلات لازمه را برای عبور احتمالی سپاه فرانسه از خاک ایران بقصد تسخیر هند فراهم سازد و در صورت لزوم بنادرو سواحل خلیج فارس در اختیار نیروی دریائی فرانسه گذاشته شود.

بعد از عقد این قرارداد، **سرتیپ گاردان** آجودان مخصوص ناپلئون بریاست یک هیئت نظامی و بدستور ناپلئون عازم ایران گردید و در شوال ۱۲۲۲ بتهران رسید و در میان این هیئت نظامی، شخصیت‌های برجسته مانند **ژنرال فابویه** (۱) **مهندس توپخانه**، **ژنرال سباستیانی** مترجم، **مهندس ترزل** (۲) **افسر توپخانه**، **برنار** (۳) **مهندس نقشه بردار**، **ربول** (۴) **افسر توپخانه**، **دکتر سائو اتوری** (۵) **پزشک و جراح** وعده دیگر بودند که پس از رسیدن به ایران باشور و حرارت زاید الوصفی شروع بکار

۱- Fabviev
۳- Bernar
۵- Salvatori

۲- Trezel
۴- Rebool

گرا نیها بدر بار پادشاه ایران فرستاده بود و فتحعلیشاه هم ویرا بگرمی پذیرفته و قراردادی با او بست ، معذالك بعد از عقد قرارداد فین کن اشتاین و اقدامات هیئت نظامی فسرانسه در قفقاز ، هنگامیکه برای بار دوم سر جان مالکم ، جهت برهم زدن این قرارداد ، بایران آمد ، فتحعلیشاه ویرا پذیرفت و اظهار داشت با حکمران فارس در زمینه پیشنهادات و مستدعیات خود وارد مذاکره شود .

بالجمله بشرحیکه قریباً بیان خواهد شد ، ارتش ایران بفرماندهی عباس میرزا و همکاری گاردان و هیئت نظامی او در جبهه قفقاز پیشرفت های شایان توجهی نائل آمد و قوای روسیه در تمام طول جبهه مجبور بعقب نشینی شد ، لیکن در همان اوقات ، ناپلئون که باروسیه در حال جنگ بود ، دفعتاً تغییر سیاست داد و قرارداد فین کن اشتاین را که فتحعلیشاه و مردم ایران با امید آن افق روشنی را پیش بینی میکردند ، بریچ گرفت و بر آن خط بطلان کشید و خواست **الکساندر اول** امپراطور روسیه را جهت ملاقات یکدیگر و رفع اختلافات پذیرفت و در محل **تیلسیت** (در پروس شرقی) با او ملاقات نمود (۱۲۲۲ = ۱۸۰۷) . با این ملاقات و مذاکراتیکه در محل تیلسیت بین دو امپراطور بعمل آمد ، دشمنی آندو بدوستی گرا مید و جنگ های میان فرانسه و روسیه خاتمه یافت و ضمناً ناپلئون از اجرای مفاد عهدنامه فین کن اشتاین و نامه های تملوق آمیزی که بمتحد خود فتحعلیشاه نوشته بود ، چشم پوشیده و از تسخیر هند بععل پاره ای اشکالات و اصولاً از سیاست شرقی خود بکلی منصرف شد و فتحعلیشاه را یکباره و تنها در مقابل حوادث شومی قرار داد و باین طریق در مقابل تاریخ و ملت ایران مرتکب یکی از خیا تنتهای

بزرگ و غیر قابل جبران گردید .

بعد از قرارداد تیلسیت ، **عسکر خان افشار** سفیر ایران در پاریس ، بر حسب دستور و تأکیدات فتحعلیشاه مکرر بملاقات امپراطور فرانسه رفت و از قرارداد فین کن اشتاین و اینکه دولت ایران باتکاء قول و اضاء آن امپراطور از کمک های مالی و نظامی دولت انگلیس چشم پوشیده و با آندولت قطع رابطه نموده و بهر حال از وضع خطرناک ایران سخن گفت ولی ناپلئون بتذکرات او واقعی نگذاشت و موضوع را بدفع الوقت گذرانید .

سر تیمپ گاردان هم که صمیمانه بارتش ایران و پیشرفت آن در جنگ با سپاه روسیه خدمت میکرد ، از تغییر ناگهانی سیاست ناپلئون در عجب شد و بنابه دستور امپراطور ، **بمارشال گودوویچ** (۱) فرمانده کل نیروی روسیه در قفقاز ، برای مدت یکسال پیشنهاد متارکه داد و سپس با هیئت خود ایران راترک گفته عازم اروپا گردید (۱۲۲۳) . **مارشال گودوویچ** هم نه تنها به پیشنهاد وی ترتیب اثر نداد ، بلکه با قوای تازه نفس که بسپاه او پیوسته بود شدیداً بحمله پرداخت که ما شرح آنرا تحت عنوان جنگ های دوره اول ایران و روس (یا جنگ های ۱۰ ساله) بیان خواهیم کرد .

روابط ایران با دولت انگلیس

سر جان مالکم مردی بسا هوش و مدبر و از اهالی انگلیس بود که در کمپانی هند شرقی خدمت میکرد و چون بزبان فارسی آشنائی

کامل داشت ، از طرف لرد ولسلی ، بعد از مرید علی خان باتحف و هدایای زیاد بدر بار ایران نزد فتحعلیشاه قاجار آمد . این سفیر قراردادی با شاه منعقد نمود که بموجب آن فتحعلیشاه متعهد گردید ، از دشمنی بازمانشاه

تازمانیکه وی از حمله بهند منصرف نشده خود داری نماینده و از ورود فرانسویها بایران ممانعت کند و ضمناً دولت انگلیس تهدید گردد چنانچه ایران معرض حملات روسیه قرار گیرد، همه نوع مساعدتهای لازم را نسبت بدولت ایران بعمل آورد.

بعد از عقد این قرارداد، چون دولت انگلیس بادولت روسیه متحد بود و نمیخواست یا نمی توانست در جنگ ایران و روس بکدام یک از اقدامات اساسی نماید، و علاوه بر این فتحعلیشاه و ناپلئون روی منافع شخصی با ایجاد روابط سیاسی با یکدیگر احساس ضرورت نمودند، ناچار فتحعلیشاه با ناپلئون طرح دوستی ریخت و بدنبال آن، قرارداد فین کن اشتاین که مابین آنها ضمن بیان چگونگی روابط ایران و فرانسه در صفحات قبل تذکره دادیم منعقد شد و در همین اوقات دولت انگلیس که بوخامت اوضاع پی برد، در مقام انصراف دربار ایران از دوستی با ناپلئون و برهم زدن قرارداد مزبور برآمد و برای اجرای این مقصود مجدداً سر جان مالکم را بدربار فتحعلیشاه فرستاد ولی همانطوریکه ضمن شرح روابط ایران و فرانسه اشاره کردیم، پادشاه ایران این بار سفیر مزبور را نپذیرفت و باتکاء قول و اضاء ناپلئون روی دوستی ایران و انگلیس خط بطلان کشید و از ادامه آن منصرف گردید ولی پس از تغییر سیاست ناگهانی ناپلئون و عقد قرارداد تیلسمیت، چون خود را بیکه و تنها در مقابل امر انجام شده ای دید ناچار ب فکر تجدید روابط بادولت انگلیس افتاد و در همین گیر و دار هم چون دربار انگلیس از پیشرفت نفوذ فرانسه در ایران و خطری که از این راه هندوستان را تهدید می کرد، دچار وهم و هراس شده بود بمحض وقوف بر قرارداد تیلسمیت بتحریک احساسات مردم و دربار ایران علیه دولت فرانسه پرداخت و سفیری بنام سر هارفورد جونز (۱) را باتحف و هدایای

گرا نبها خدمت فتحعلیشاه اعزام داشت.

این سفیر هنگامی بایران رسید، که ژنرال گاردان در حال ترك ایران بود و فتحعلیشاه هم سفیر انگلیس را بحضور پذیرفت (۱۲۲۴- ۱۸۰۹) سفیر مزبور تحف و هدایائی از جمله الماس درشت و نفیسی که جرج سوم پادشاه انگلیس آنرا بساطان ایران هدیه کرده بود، تقدیم فتحعلیشاه نمود و سپس مذاکراتی در زمینه تجدید روابط بعمل آمد و متعاقب آن قراردادی میان ایران و انگلیس بسته شد که بموجب آن دولتین ایران و انگلیس علیه روسیه با یکدیگر متحد شدند و تازمانیکه ایران با روسیه در حال جنگ است، دولت انگلیس، مقرر شد سالی ۱۲۰ هزار لیره برای تأمین هزینه جنگی بدولت ایران بپردازد.

سر جان مالکم نیز در سال ۱۲۲۴ با هیئتی برای بار سوم بمنظور عقد روابط تجاری و اتمام مذاکرات سفیر دربار انگلیس، از طرف کمپانی هند شرقی بایران آمد و پس از ملاقات با فتحعلیشاه، هیئت نظامی خود را در خدمت سپاه عباس میرزا گذارد و این هیئت در جبهه قفقاز با صلاح سپاه و آموختن فنون جدید نظامی بایشان مشغول گردید.

فتحعلیشاه در همان آغاز عقد قرارداد با سر هارفورد جونز، میرزا ابوالحسن خان ایلچی (خواهرزاده حاج ابراهیم اعتماد الدوله) را باتفاق جیمس موریه (۱) منشی هارفورد جونز با هدایائی بدربار انگلیس فرستاد تا با مذاکرات شفاهی، با اجرای قرارداد قبلی و کمک مالی انگلیس بایران که طی قرارداد مذکور در فوق میزان آن تعیین شده بود اطمینان خاطر پیدا کند.

موریه که از نویسندگان صاحب ذوق و بنام انگلستان است، شرح مسافرت خود با میرزا ابوالحسن خان و حرکات زشت و مضحکه آمیز او را بصورت کتابی بنام حاجی بابا برشته تألیف در آورد که گرچه خالی از غرض ورزی و غلو نیست لیکن از نظر انشاء موضوع و شیرینی مطلب یکی از کتب نفیس بشمار میآید.

جرج سوم مکرر سفیر ایران را ملاقات کرد و چندی بعد سرگور اوزلی (۱) را بسمت سفارت و باتفاق میرزا ابوالحسن خان ایلچی برای عقد معاهده جدیدی بایران فرستاد.

این سفیر در شوال ۱۲۲۶ فتحعلیشاه را در تهران ملاقات نمود و مبلغ ۲۰ میلیون ریال و مقداری اسلحه و مهمات بموجب قرارداد ۱۲۲۴ بفتحعلیشاه مسترد داشت ولی امریکه وی را بخود مشغول کرد این بود که از یکطرف بر طبق همین قرارداد، دولت انگلیس متعهد گردیده بود، علیه دولت روسیه با ایران متحد شده و سپاه این دولت را در جبهه قفقاز تقویت نماید، بدیهری است از طرف دیگر دولت متبوع وی با دولت روسیه در خفا متحد بود و و این اتحاد مانع از آن میشد که افسران و کارشناسان نظامی انگلیس علناً در جنگ قفقاز بر روی قوای روسیه ایستاده و شمشیر بکشند، علاوه بر این امریکه بیشتر سفیر مزبور را با شکال انداخت پیشروی محسوس و سریع سپاه روسیه در قفقاز و احتمال تسلط دولت روسیه بر آسیای مرکزی و هند بود. بهمین جهت صلاح را در آن دید که برای متار که عقد پیمان صلح با دولتمن ایران و روسیه وارد مذاکره گردد و از خطرات احتمالی جلوگیری کند.

در طی این مذاکرات سپاه روسیه در پیشروی خود همچنان اصرار داشت ولی فتحعلیشاه که بنا بر توصیه های سرگور اوزلی متوجه عواقب امر شد و ضمناً قادر به تهیه و پرداخت هزینه سنگین جنگ و مقابله با سپاه مقتدر روسیه نبود، امتار که و صلح رضایت داد و این صلح همانست که منجر به عقد معاهده - گلستان گردید (۲۹ شوال ۱۲۲۸).

پس از اتمام جنگهای دوره اول ایران و روس و عقد معاهده گلستان که ماینک بشرح آنها میبرد ازیم قرارداد جدید ایران و انگلیس در یازده فصل بعد از سه سال مذاکره و مبادله سفرا، در زمان سفارت الی سفیر - انگلیس در ایران و جانشین سرگور اوزلی در ۱۲۲۹ بامضای طرفین رسید که بموجب آن مقرر گردید دولت ایران کلیه پیمانهای که با دولتهای دشمن انگلیس منعقد کرده لغو نماید و در صورت بروز اختلاف میان ایران و افغانستان، دولت انگلیس بی طرفی خود را حفظ نماید لیکن در صورت حمله افغانستان به هند، دولت ایران موظف است بطرق مختلف هندوستان را از حمله آن کشور محفوظ دارد و دولت ایران با استخدام هیچ هیئت نظامی خارجی اقدام ننماید.

دولت انگلیس باید در رفع اختلافات ایران و روسیه بکوشید و اگر مجدداً نائمه جنگ میان ایران و روس مشتعل گردید، سالی ۱۵۰۰۰۰ لیره بدولت ایران بپردازد، منوط بر اینکه نمایندگان دولت انگلیس در خرج آن نظارت داشته باشند!!

۱- در ذیل این قرارداد جیمس موریه از طرف دولت انگلیس و محمد شفیع صدراعظم و میرزا بزرگ قائم مقام وزیر عباس میرزا - و میرزا عبدالوهاب معتمدالدوله نشاط اصفهانی - از طرف دولت ایران امضاء نمودند

بر طبق این قرارداد نه تنها قدمی از طرف دولت انگلیس بنفع ایران برداشته نشد بلکه زمینه مداخله و اعمال نفوذ آندولت بعنوان اجرای این قرار داد فراهم گردید و ایران بتدریج تحت الشعاع نفوذ سیاسی انگلستان قرار گرفت .

دوره اول جنگهای ایران و روس

جنگهای سه ساله

۱۲۱۸-۱۲۲۸

از میان جانشینان پتر کبیر، کاترین دوم نخستین امپراطوری بود که آنقسمت از وصیتنامه پتر را که مربوط بتصرف ایران و دست اندازی بدریای آزاد بود بمورد اجرا گذاشت که ماچگونگی آنرا ضمن شرح سلطنت آقامحمد قاجار در صفحات پیش بیان کردیم و دنباله مطلب باینجا رسید که پس از مرگ کاترین دوم پسرش پل اول جانشین گردید و چون پل مایل به بسط نفوذ آندولت در ایران نبود، بدستوروی سپاه روس، قفقاز را تخلیه نمود و بروسیه برگشت . پل در سال ۱۸۰۱ یعنی اوایل سلطنت فتحعلیشاه قاجار در گذشت و پسرش الکساندر اول امپراطور روسیه گردید و بتعقیب نقشه پتر پرداخت و در آغاز امر معاهده ای با سرگین خان (پسر هراکلیوس) حاکم گرجستان منعقد ساخت که بموجب آن گرجستان تحت لوای آندولت قرار گرفت و پس از مرگ سرگین خان، الکساندر اول سپاهی به سرداری سسیانوف (۱) جهت تصرف آن ناحیه بفققاز فرستاد .

این سردار در اوایل سال ۱۲۱۸ گرجستان را تصرف کرد و بعد در

۱- Sissianoff

کمیچه بقتل عام پرداخت و پس از کشتار جماعتی کثیر از مردم آنجا، عازم ایروان شد . حاکم ایروان که محمد خان قاجار نام داشت بمساعدت سسیانوف برخاست و باین ترتیب در مدت کوتاهی ایروان نیز بتصرف سپاه آن سردار درآمد .

فتحعلیشاه بمنظور جلوگیری از تجاوزات سپاه روس ولیعهد خود عباس میرزا را بفرماندهی کل قوا منصوب نمود و او را با سپاهی بفققاز فرستاد . این شاهزاده که جوانی دلیر و شجاع بود، در محل اوچمیادزین (نزدیک ایروان) با سسیانوف بجنگ پرداخت . در این جنگ عباس میرزا قوای دشمن را شکست داد و ایروان را از محاصره در آورد (۱۲۱۹).

سسیانوف که دفعته بمقاومت و پیشروی سریع و غیر مترقبه سپاه عباس میرزا روبرو شد، از حمله بآذربایجان منصرف گردید و از طریق دریای خزر به مازندران و گیلان حمله نمود .

ولی در اثر پایداری دلیرانه مردم آنصفحات کلاری از پیش نبرده اضطراباً بیاد کوبه رفت و در آنجا بقتل رسید و سرش را برای فتحعلیشاه فرستادند . و از طرفی دلاوری و شجاعت عباس میرزا و رشادت سربازان و افسران ایرانی رفته رفته عرصه را بر سپاهیان روس تنگ نمود و آنها را متدرجاً بعقب نشینی ناگزیر ساخت و شوشی و شروان هم بتصرف عباس میرزا درآمد .

بعد از قتل سسیانوف فرمانده کل قوای روس در جبهه قفقاز بعبرده مارشال گودوویچ (۱) و گذار گردید و سپاه ایران که در آن موقع بکمک هیئت نظامی فرانسه بریاست سرتیپ گاردان بفنون جدید نظامی آشنائی

۱- General Gaodowish

موریه که از نویسندگان صاحب ذوق و بنام انگلستان است، شرح مسافرت خود با میرزا ابوالحسن خان و حرکات زشت و مضحکه آمیز او را بصورت کتابی بنام حاجی بابا برشته تألیف در آورد که گرچه خالی از غرض ورزی و غلو نیست لیکن از نظر انشاء موضوع و شیرینی مطلب یکی از کتب نفیس بشمار میآید.

جرج سوم مکرر سفیر ایران را ملاقات کرد و چندی بعد سرگور اوزلی (۱) را بسمت سفارت و باتفاق میرزا ابوالحسن خان ایلچی برای عقد معاهده جدیدی بایران فرستاد.

این سفیر در شوال ۱۲۲۶ فتحعلیشاه را در تهران ملاقات نمود و مبلغ ۲۰ میلیون ریال و مقداری اسلحه و مهمات بموجب قرارداد ۱۲۲۴ بفتحعلیشاه مسترد داشت ولی امریکه وی را بتخود مشغول کرد این بود که از یکطرف بر طبق همین قرارداد، دولت انگلیس متعهد گردیده بود، علیه دولت روسیه با ایران متحد شده و سپاه این دولت را در جبهه قفقاز تقویت نماید، بدیهی است از طرف دیگر دولت متبوع وی با دولت روسیه در خفا متحد بود و و این اتحاد مانع از آن میشد که افسران و کارشناسان نظامی انگلیس علناً در جنگ قفقاز بر روی قوای روسیه ایستاده و شمشیر بکشند، علاوه بر این امریکه بیشتر سفیر مزبور را با شکال انداخت پیشروی محسوس و سریع سپاه روسیه در قفقاز و احتمال تسلط دولت روسیه بر آسیای مرکزی و هند بود. بهمین جهت صلاح را در آن دید که برای متار که وعقد پیمان صلح با دولتین ایران و روسیه وارد مذاکره گردد و از خطرات احتمالی جلوگیری کند.

در طی این مذاکرات سپاه روسیه در پیشروی خود همچنان اصرار داشت ولی فتحعلیشاه که بنا بر توصیه های سرگور اوزلی متوجه عواقب امر شد و ضمناً قادر به تهیه و پرداخت هزینه سنگین جنگ و مقابله با سپاه مقتدر روسیه نبود، امتار که و صلح رضایت داد و این صلح همانست که منجر به عقد معاهده - گلستان گردید (۲۹ شوال ۱۲۲۸).

پس از اتمام جنگهای دوره اول ایران و روس و عقد معاهده گلستان که ماینک بشرح آنها میپردازیم قرارداد جدید ایران و انگلیس در یازده فصل بعد از سه سال مذاکره و مبادله سفرا، در زمان سفارت امس سفیر - انگلیس در ایران و جانشین سرگور اوزلی در ۱۲۲۹ با مضای طرفین رسید که بموجب آن مقرر گردید دولت ایران کلیه پیمانهای که با دولتهای دشمن انگلیس منعقد کرده لغو نماید و در صورت بروز اختلاف میان ایران و افغانستان، دولت انگلیس بی طرفی خود را حفظ نماید لیکن در صورت حمله افغانستان به هند، دولت ایران موظف است بطرق مختلف هندوستان را از حمله آن کشور محفوظ دارد و دولت ایران با استخدام هیچ هیئت نظامی خارجی اقدام ننماید.

دولت انگلیس باید در رفع اختلافات ایران و روسیه بکوشید و اگر مجدداً ناعره جنگ میان ایران و روس مشتعل گردید، سالی ۱۵۰۰۰۰ لیره بدولت ایران پرداخت، منوط بر اینکه نمایندگان دولت انگلیس در خرج آن نظارت داشته باشند!!

۱- در ذیل این قرارداد جیمس موریه از طرف دولت انگلیس و محمد شفیع صدراعظم و میرزا بزرگ قائم مقام وزیر عباس میرزا - و میرزا عبدالوهاب معتمدالدوله نشاط اصفهانی - از طرف دولت ایران امضاء نمودند

برطبق این قرارداد نه تنها قدمی ازطرف دولت انگلیس بنفع ایران برداشته نشد بلکه زمینه مداخله و اعمال نفوذ آندولت بعنوان اجرای این قرار داد فراهم گردید و ایران بتدریج تحت الشعاع نفوذ سیاسی انگلستان قرار گرفت .

دوره اول جنگهای ایران و روس

جنگهای سه ساله

۱۲۴۸ - ۱۲۱۸

از میان جانشینان پتر کبیر، کاترین دوم نخستین امپراطوری بود که آنقسمت از وصیتنامه پتر را که مربوط بتصرف ایران و دست اندازی بدریای آزاد بود بمورد اجرا گذاشت که ماچگونگی آنرا ضمن شرح سلطنت آقامحمد قاجار در صفحات پیش بیان کردیم و دنباله مطلب باینجا رسید که پس از مرگ کاترین دوم پسرش پل اول جانشین گردید و چون پل مایل به بسط نفوذ آندولت در ایران نبود، بدستوروی سپاه روس، قفقاز را تخلیه نمود و بروسیه برگشت . پل در سال ۱۸۰۱ یعنی اوایل سلطنت فتحعلیشاه قاجار در گذشت و پسرش الکساندر اول امپراطور روسیه گردید و بتعقیب نقشه پتر پرداخت و در آغاز امر معاهده ای با گریگین خان (پسر هراکلیوس) حاکم گرجستان منعقد ساخت که بموجب آن گرجستان تحت لوای آندولت قرار گرفت و پس از مرگ گریگین خان، الکساندر اول سپاهی به سرداری سیسیانوف (۱) جهت تصرف آن ناحیه بفقاز فرستاد .

این سردار در اوایل سال ۱۲۱۸ گرجستان را تصرف کرد و بعد در

۱ - Sissianoff

کنجه بقتل عام پرداخت و پس از کشتار جماعتی کثیر از مردم آنجا، عازم ایروان شد . حاکم ایروان که محمد خان قاجار نام داشت بمساعدت سیسیانوف برخاست و باین ترتیب در مدت کوتاهی ایروان نیز بتصرف سپاه آن سردار درآمد .

فتحعلیشاه بمنظور جلوگیری از تجاوزات سپاه روس ولیعهد خود عباس میرزا را بفرماندهی کل قوا منصوب نمود و او را با سپاهی بفقاز فرستاد . این شاهزاده که جوانی دلیر و شجاع بود، در محل اوچمیادزین (نزدیک ایروان) با سیسیانوف بجنگ پرداخت . در این جنگ عباس میرزا قوای دشمن را شکست داد و ایروان را از محاصره در آورد (۱۲۱۹).

سیسیانوف که دفتاً بمقاومت و پیشروی سریع و غیر مترقبه سپاه عباس میرزا روبرو شد، از حمله بآذربایجان منصرف گردید و از طریق دریای خزر به مازندران و گیلان حمله نمود .

ولی در اثر پایداری دلیرانه مردم آنصفحات کاری از پیش نبرده اضطراب را بیاد کوبه رفت و در آنجا بقتل رسید و سرش را برای فتحعلیشاه فرستادند . و از طرفی دلاوری و شجاعت عباس میرزا و رشادت سربازان و افسران ایرانی رفته رفته عرصه را بر سپاهیان روس تنگ نمود و آنها را متدرجاً بعقب نشینی ناگزیر ساخت و شوشی و شروان هم بتصرف عباس میرزا درآمد .

بعد از قتل سیسیانوف فرمانده کل قوای روس در جبهه قفقاز بعهدہ مارشال گودوویچ (۱) واگذار گردید و سپاه ایران که در آن موقع بکمک هیئت نظامی فرانسه بریاست سرتیپ گاردان بقنون جدید نظامی آشنائی

۱ - General Gaodowish

پیدا کرده بود، در جنگ با این سردار پیروز شد و مکرر قوای روسیه را شکست داده منزه ساخت و خصوصاً حسین خان قاجار سردار معروف

«عباس میرزا»

عباس میرزا در یکی از جنگهای خود در حوالی نخجوان و ایروان تلفات سنگین و خسارات زیادی بدشمن وارد کرد و متجاوزان ۳ هزار نفر از سپاه روس را اسیر نمود و بتهران فرستاد.

در همین اوقات که سپاه روسیه در حال عقب نشینی بود و پیروزی‌های قابل توجهی نصیب سپاه ایران میگردید و تخلیه قفقاز از قوای دشمن قطعی بنظر میآمد، ناپلئون بموجب معاهده تیلسیت از دوستی و اتحاد با ایران چشم پوشید و بشرحیکه ضمن روابط ایران و انگلیس بیان شد، انگلیس هاهم که در پی فرصت میگشتند، بتجدید روابط دوستی و عقد معاهدات سیاسی با دولت ایران مبادرت کردند و سر جان مالکم در سومین سفارت خود بدربار فتحعلیشاه بایک هیئت نظامی که میان آنها کریستی ۱ و لیندسی ۲ تبحر بسزائی در امور نظامی و مهندسی داشتند، مانند هیئت نظامی فرانسه باصلاح ارتش ایران و تهیه اسلحه و مهمات مبادرت کردند. ولی دولت انگلیس چون محرمانه بادولت روسیه پیمان دوستی داشت و نیز بعضی از امراء و حکام قفقاز نسبت بعباس میرزا خیانت کرده بودند، دفعتهاً وضع جبهه تغییرات کلی یافت و تفوق قوای عباس میرزا بر دشمن رو بضعف گذاشت، چنانکه در اصلاندوز (کنار رودارس) که جنگ شدیدی میان عباس میرزا و قوای روسی در گرفت، توپخانه ایران از روی سهوی با عمد، سپاه عباس میرزا را هدف قرار داد و تلفات زیادی وارد شد و کریستی نیز در این گیر و دار از پای درآمد و اختلاف و تفرقه میان سپاه ایران و افسران انگلیسی بوقوع پیوست که بالاخر مجموع این عوامل منجر بشکست سپاه ایران و عقب نشینی عباس میرزا به تبریز گردید.

۱ - Chrilstie

۲ - Lindsay

سیاست خود متباین میدید، سرگوراوزلی سفیر جدید انگلیس در ایران مقدمات صلح میان ایران و روس را فراهم کرد و بموجب معاهده ای که نماینده ایران میرزا ابوالحسن خان ایلچی در قریه گلستان (ازقراء - قراباغ)؛ باژنرال گودوویچ سردار روس در پانزده فصل در تاریخ ۲۹ شوال ۱۲۲۸ منعقد نمود، شکی، شروان، دربند، قسمتی از طولش، بادکوبه، قراباغ، گنجه، گرجستان و داغستان یعنی تمام نواحی که روسها از بدو حمله تا تاریخ عقد این قرارداد در تصرف داشتند بدولت روسیه واگذار گردید و در عوض دولت روسیه تعهد کرد ولیعهد ایران را برسمیت بشناسد و هنگام لزوم از او پشتیبانی کند !!

و نیز حق کشتی رانی در دریای خزر از دولت ایران سلب شد و بعلاوه دولتمن مزبور تعهد نمودند اسرای جنگی طرفین طی ۳ ماه آزاد شوند و باین ترتیب جنگهای دوره اول ایران و روس بعد از ۱۰ سال پایان یافت و قسمت اعظم قفقاز از ایران مجزاشد و بتصرف روسیه در آمد و از طرفی زمینه برای اعمال نفوذ دولت انگلیس فراهم آمد. چنانکه چند ماه بعد از عقد قرارداد گلستان الس سفیر انگلیس و جانشین سرگوراوزلی قرارداد شوم ۱۲۲۹ را بامضای فتحعلیشاه رسانید که بموجب آن مقدمات بسط نفوذ و مداخلات دیپلماتهای آن دولت در ایران کاملاً مهیا گردید.

اغتشاشات

خراسان و افغانستان

در طول ده سال جنگهای ایران و روس در قفقاز و توجه فتحعلیشاه و دربار و امراء و سرداران او بامور جبهه چنك، آشوب طلبانی که در پی فرصت بودند موقع را معتنم دانسته، در نقاط مختلف کشور سر بشورش گذاشته و فتنه هائی آغاز نمودند که از آنجمله شورشیان خراسان و افغانستان بودند.

فیروز میرزا، برادر محمود میرزا (و برادران زمانشاه) که بامساعدت فتحعلیشاه بحکومت هرات رسیده بود، علیه محمد ولی میرزا پسر پادشاه قاجار والی خراسان، برخاست و مکرر باوی در آویخت ولی چون در این زود خورد ها طرفی نیست بعلاوه برادر زاده او کامران میرزا پسر محمود میرزا حاکم قندهار، بتحریر کمانی هند شرقی هرات را بمحاصره کشیده بود و از اینجهت خطر سقوط آن میرفت، ناچار فیروز میرزا به اسمعیل خان دامغانی فرمانده سپاه خراسان، پناه برد و از کرده خود پوزش خواست و تقاضای عفو نمود و تعهد کرد منبعده بپرداخت خراج سالیانه و خواندن خطبه و زدن سکه بنام فتحعلیشاه، بحکومت هرات ابقاء گردد.

کامران میرزا هم که یاغی گری میکرد، در چنك با اسمعیل خان شکست خورد و مانند فیروز میرزا مطیع و خراج گذار دولت ایران شد علاوه بر این، قیام اسحق خان قرانی و فرزندان او که برای رفع فتنه آنها فتحعلیشاه شخصاً بخراسان عزیمت نمود بود، یکی دیگر از حوادث آن خطه بشمار میآید.

محمد ولی میرزا والی خراسان مردی مستبد و سخت گیر و تند خو بود و بهمین سبب عده ای با او بدشمنی برخاستند که از آن جمله همین اسحق خان قرائی ساکن تربت حیدریه بود که نتیجه این مبارزه از یکطرف منجر بقتل اسحق خان و از طرف دیگر موجب عزل والی خراسان و نصب حسینعلی - میرزا شجاع السلطنه فرزند پادشاه گردید .

این والی جدید بکمک اسمعیل خان دامغانی، بجلو گیری از طغیان سایر آشوب طلبان مبادرت کرد لیکن در همین هنگام محمود میرزا مجدداً در صدد حمله بخراسان برآمد و وزیر او فتح خان بزرگ زائی که مردی رشید و مدبر و مقتدر بود، بتحریر بعضی از حکام خراسان و همچنین محمد خان قرائی (یکی از فرزندان اسحق خان) و رحیم خان از یک حکمران خوارزم و نیز حاکم بخارا علیه فتحعلیشاه بجنک پرداخت و سپس جملگی بر آن شدند که از اطراف بخراسان حمله نموده آن سرزمین را بتصرف در آورند .

نقشه مزبور بمورد اجراء آمد و دستجات متعددی از داخل و خارج خراسان مهابای تسخیر آن سرزمین گردیدند . شجاع السلطنه با سپاهی بجلو گیری مهاجمین شتافت و در همین گیر و دار فتحعلیشاه که متوجه وخامت اوضاع شده بود، از طهران بمشهد آمد و بالاخره با حملاتی که از طرف سپاه شجاع السلطنه و قوای فتحعلی شاه بمهاجمین شد، شورشیان شکست خورده و سران ایشان بعذرخواهی برداخته مورد عفو واقع شدند مگر محمد خان قرائی که بدستور حاکم خراسان بقتل رسید .

محمود میرزا ضمن عذرخواهی در حضور فتحعلیشاه، وزیر خود، فتح خان کزائی را عامل و محرک آن فتنه معرفی نمود و چون پادشاه قبول

عذر او را منوط بدان میدانست که یا فتح خان را دست بسته تحویل دهد و یا او را کور کند، لهذا محمود میرزا، شق ثانی را پذیرفت و در نتیجه کامران میرزا فتح خان را از نعمت بینائی محروم و رضایت خاطر سلطان را فراهم ساخت سعایتی که محمود میرزا، نزد فتحعلیشاه بعمل آورد و منجر بکور شدن فتح خان گردید موجب عصیان برادران و اقوام و ایادی فتح خان که در افغانستان صاحب قدرت و اعتبار و حاکم ولایتی بودند شد، چنانکه دوست محمد خان یکی از برادران فتح خان بکمک جمعی دیگر علیه مخالفان برخاست و سرانجام پس از ده سال زد و خورد، دست خاندان درانی را از امور آن سرزمین کوتاه نمود و بر سراسر افغانستان بغیر از هرات که منضم بخراسان بود، استیلا یافت و بتأسیس سلسله بزرگ زائی نائل آمد (۱۲۴۲) که دنباله آن تا امروز ادامه یافته است .

چندی بعد بین کامران میرزا و محمود میرزا (پسر و پدر) بر سر حکومت هرات اختلافاتی پدید آمد که سرانجام کامران میرزا با کمک شجاع السلطنه بحکومت آن شهر ابقاء گردید .

دوره دوم جنگهای ایران و روس

یا

جنگهای سه ساله

۱۲۴۱ - ۱۲۴۳

چون در متن قرارداد گلستان، نقاط مرزی بطور کلی مبهم و مجمل گذاشته شده بود، همین امر برای طرفین ایجاد اختلاف و دعاوی تازه ای پدید

آورد خاصه آنکه روسها علاوه بر ادعاهائی که درباره ارانی میجاورد دریاچه
گوکچه داشتند بجان و مال مردم آنصفحات نیز دست تجاوز دراز نموده
و مرتکب اعمال زشت و دور از اخلاق و انسانیت شدند.

در این میان بعضی از حکام مانند ابراهیم خان جوانشیر و بعضی از
علماء و روحانیون که تاب تحمل اقدامات ناروای روسها را نداشتند از فتحعلیشاه
تقاضای تظلم و دادخواهی کردند. جمعی هم که منافع خود را در شعله ور شدن
آتش جنگ میان دولتین روس و ایران میدیدند، بطرق مختلف بتحریک مردم
مبادرت نموده تا آنجا که از طرف جامعه روحانیون تهران و بعضی از شهرستانها
جهت راندن روسها از قفقاز و نجات جان و مال و نوامیس خواهران و برادران
خود از دستبرد آنها اعلام جهاد دادند و فتحعلیشاه هم که از عقد قرارداد گلستان
متألم و همواره مترصد جبران آن بود، این اقدامات در او مؤثر افتاد
و بانمایندگان دولت روسیه در مورد جلوگیری از مظالم روسها در قفقاز
و تجدید نظر در معاهده گلستان و تعیین خطوط مرزی وارد مذاکره شد.

ولی این گفتگوها نه تنها به نتیجه ای نرسید، بلکه صفحات شمال غربی
دریاچه گوکچه و بعضی از نواحی قفقاز برخلاف پیمان گلستان بوسیله قوای
روس اشغال گردید. این عمل چون مورد تعرض شدید پادشاه ایران قرار گرفت،
ناچار نیکلای اول (برادر و جانشین الکساندر اول) پرنس منچیکف (۱)
و یرملوف (۲) را جهت رفع این اختلاف بدربار فتحعلیشاه فرستاد. ولی بعد
معلوم شد که این دو نماینده هیچکدام اختیاری از خود ندارند و از
فرستادن آنها جز تظاهر و اغفال منظور دیگری نیست. به همین سبب فتحعلیشاه

۱- Prince Mentchikoff

۲- Iermoloff

باین دو نماینده متذکر شد، چنانچه قوای روس سرزمین هائی را که
برخلاف پیمان گلستان تصرف نموده تخلیه نکنند سپاه ایران بدانصوب
حرکت خواهد کرد، ولی چون تزار به پیشنهاد فتحعلیشاه واقعی نگذاشت
با اینکه ولیعهد عباس میرزا قلباً بشروع جنگ راضی نبود معذلتك بنابدستور
پدر و تمایلات عمومی جهت جلوگیری از اقدامات ارتش روسیه در سال
۱۲۴۱ با سپاهی عازم قفقاز گردید و در مدت کوتاهی شیروان، شکسی و
طالش را بتصرف درآورد و در گنجه سپاه روس را قتل عام نمود و
ژنرال مدداف را که فرمانده قسمتی از ارتش روسیه در جبهه قفقاز بود در حوالی
قلعه شوشی مغلوب و آنجا را محاصره کرد. نیکلای اول همینکه بریمشرفت
سریع عباس میرزا واقف شد، سپاهی بفرماندهی پاسکویویچ سردار مشهور
روسیه بجبهه فرستاد. این سردار با قوای تازه نفس و آماده خود در حوالی
گنجه با سپاه عباس میرزا جنگ نمود و در گیر و دار این جنگ چون سرداران ایرانی
درست بمفهوم دستورات ولیعهد واقف نشدند، بجای حمله بسرعت شروع
بعقب نشینی کردند و هرچه عباس میرزا برای جلوگیری از گریختن سپاه
تلاش کرد سودی نبخشید و بناچار خود نیز بطرف رود ارس عقب نشست.
علاوه بر این اشتباه که در شکست قوای ولیعهد بسیار مؤثر افتاد، مسامحه
کاری اللهیارخان آصف الدوله صدر اعظم (پسر میرزا محمدخان قاجار -
ولو و داماد شاه) را که خود یکی از محرکین شاه در شروع جنگ دوم بود
و گریختن او از میدان نبرد، یکی دیگر از علل شکست قوای ایران باید
بشمار آورد.

بالجمله عباس میرزا پس از عقب نشینی در کنار رود ارس در محله

اصلاً ندوز اردوزد و پاسکیویچ با سانی آنچه ولیعهد در سایه شمشیر زنی و رشادت از چنگ روسها در آورده بود ، در مدت کمی قبضه خود ساخت . عباس میرزا در این موقع چند بار از مرکز تقاضای کمک مالی و مساعدت نظامی کرد ، ولی فتحعلیشاه و درباریان او بدرخواست وی ترتیب اثر نداده و چندان توجهی باین موضوع بسیار مهم و حساس ننمودند ، معذالک ولیعهد با قوای قلیل خود که از ۲۵ هزار تجاوز نمی کرد مجدداً بر دشمن تاختن گرفت و برآستی در این نبرد او و بعضی از سرداران وی مانند حسن خان و برادرش حسین خان قاجار در کمال از خود گذشتگی با سپاه روس بجنگ پرداختند و تلفات سنگینی بقوای پاسکیویچ وارد نمودند بطوریکه آن فرمانده ناگزیر از ایران صرف نظر کرد و بتفلیس برگشت .

فرمانده قوای روس چندی بعد یعنی در ذی الحجه ۱۲۴۳ با سپاه منظم و مقتدری بقصد یکسره کردن کار قفقاز عازم تسخیر نخجوان و قلعه - عباس آباد شد .

فرماندهی سپاه ایران در این نبرد بعهده حسن خان سردار و الهیار خان آصف الدوله بود .

حسن خان و قوای او در کمال رشادت و جانبازی از مراکز مورد نظر پاسکیویچ دفاع نمودند ولی چون سپاه روسیه در این جنگ از صد هزار تن میگذشت ، این مقاومت سودی نبخشید و بزودی این دونا حیه بدست روسها مفتوح گردید و سپس سپاه خصم بطرف آذربایجان سرازیر گردید و چون عباس میرزا وضع را وخیم دید و از طرفی جنگهای طولانی دوره اول و همچنین جنگهای دوره دوم سپاه ایران لطمه های فاحشی وارد ساخته بود و با اینکه یکبار نیز قبلاً بفرمانده سپاه روسی پیشنهاد امتار که داد

« الهیار خان آصف الدوله صدراعظم »

ولسی پاسخ صحیحی دریافت نداشت، معذک باز هم پیشنهاد صلح داد لیکن بعثت آنکه پاسکیویچ طمع در ولایات جنوب رود ارس داشت و زمینه پیشرفت خود را حتی تاطهران مساعد میدید ناچار جنگ را همچنان ادامه داد و تصادفاً در این جنگ قوای ایران بفتوحاتی در طالش و قراباغ نائل گردید، ولی در همان اوقات سپاه پاسکیویچ با گلوله باران نمودن قلعه سر دار آباد از قلاع ایروان بفتح آنجا که بسیار محکم و حائز اهمیت نظامی بود توفیق یافت و همچنین اوچمیادزین و ایروانرا بسختی تصرف کرد و سپاه ایرانرا بکلی مغلوب و پراکنده ساخت آنگاه با خیال راحت و با سرعت زیاد وارد آذربایجان گردید و یکی دوزد و خورد دیگر میان سپاه پراکنده عباس میرزا و نیروی فاتح پاسکیویچ در آذربایجان رخ داد که بکلی روزنه امید بر عباس میرزا بسته شد و بناچار این فرمانده توسط یکی از خواص خود از پاسکیویچ تقاضای ملاقات نمود. در این موقع تبریز و شهرهای شمالی آذربایجان بتصرف قوای روسیه درآمده بود.

عباس میرزا هنگامی که برای متار که وعقد عهده نامه
ترکمن چای معاهده صلح با فرمانده قوای روسی در ده خوارقان،
مرکز ستاد خود مشغول مذاکره بود، شجاع السلطنه
(پسر فتحعلیشاه و حاکم خراسان) که بابرادرش عباس میرزا روابط خوبی
نداشت با سپاهی که نفرات آن علمهای سیاه در دست داشتند و خود را از طرف
حضرت امام رضا مورد اندن روسها میدانستند؛ بطهران وارد شد و فتحعلیشاه
که راضی بصلح و پرداخت غرامت نبود و در واقع بدنبال بهانه ویا محرکی
میگشت قیام شجاع السلطنه را بسیار بموقع دانست و او را روانه قزوین
کرد، پاسکیویچ پس از توقف بر این امر بسیار متغیر گردید و عباس میرزا

پیام فرستاد که چنانکه ظرف پنج روز به نتیجه متار که رسیدگی نشود به تبریز
و از آنجا به طهران حمله خواهد برد. عباس میرزا که اوضاع را بیش از پیش
وخیم دید، با تمهید و سیاست، پدر و برادر را از تصمیم خود بازداشت و دنباله
مذاکرات را با فرمانده روسی شروع نمود و با پدر میانی **سرجان ماکدونالد**
سفیر انگلیس در ایران که از پیشرفت روسها در این کشور متوحش شده بود
معاهده ترکمن چای (در قریه ترکمن چای بین زنجان و تبریز) در شانزده
فصل و در تاریخ ۵ شعبان ۱۲۴۳ منعقد گردید (۱).

بموجب این معاهده، علاوه بر ولایاتیکه بر طبق عهد نامه گلستان
بدولت روسیه تعلق یافته بود، ولایات **نخجوان**، **ایروان**، **طالش**،
قره باغ و **شوره گل** از ایران متنزع و خط سرحدی امروزی ایران و
روس در آذربایجان، در آن موقع معین شد، حق محاکمه و مجازات مجرمین
تبعه روسیه از دولت ایران سلب و بعهده دولت روسیه محول گردید و رفت
و آمد کشتی های جنگی در آبهای بحر خزر منحصراً بر روسیه شد.

۱- نظر باینکه معاهده ترکمن چای از جهاتی حائز اهمیت است بدرج
فصول آن میپردازیم:

فصل اول - از امروز ببعد ما بین اعلیحضرت شاهنشاه ایران و اعلیحضرت
امپراطور روسیه و نیز ما بین ممالک و وراث و اخلاف و اتباع اعلیحضرتین
صلح و وداد و مودت کامله علی الدوام برقرار خواهد بود.

فصل دوم - چون مخاصمه طرفین معظمین که بسعادت امروز باختتام
رسید تمهیدات عهد نامه گلستان را باطل میدارد لهذا اعلیحضرت شاهنشاه
ایران و اعلیحضرت امپراطور کل روسیه چنین صلاح دیدند که بجای عهد نامه
مزبور مواد و شرایط ذیل را که مبنی بر ازدیاد و استحکام روابط آتی مودت
و صلح ما بین روسیه و ایران است برقرار نمایند.

فصل سوم - اعلیحضرت شاهنشاه ایران از طرف خود و اخلاف و
وراث خود خانات ایروان را که در دو طرف رود ارس واقع است و نیز خانات

نخجوان را بملکیت مطلقه بدولت روس واگذار میکند بناء علیهذا علیحضرت شاهنشاه ایران متعهد میشوند که دفاتر و اسنادیکه راجع بحکومت و اداره خانات فوق الذکر است منتها در ظرف شش ماه از امضای این عهدنامه بمأمورین روس تسلیم نمایند.

فصل چهارم - دولتین معظمتین معاهدتین قبول نموده که تا خط سرحدی مابین دولتین از اینقرار ترسیم شود.

این خط از نقطه سرحد دولت عثمانی که بخط مستقیم نزدیکترین راه بقله کوه آغری کوچک است شروع شده بقله مزبوره رسیده و از آنجا بسرچشمه رود قراسوی سفلی که از دامنه جنوبی آغری کوچک جاری است فرود میآید پس از آن خط سرحدی طول مجرای این رود را الی محل التقای آن بارود ارس که محاذی شرور است طی نموده و از اینجا مجری رود ارس را متابعت کرده و بقلعه عباس آباد میرسد از استحکامات خارجی این قلعه که در ساحل راست ارس است خطی که طول آن نیم آقاچ یعنی سه ورست و نیم روسی بوده باشد بتمام جهات کشیده خواهد شد و تمام اراضی که در حدود این خط واقع میشود منحصر بدولت روس بوده و در ظرف دوماه از تاریخ امروز بطور دقت تخیط خواهد شد از محلی که طرف شرقی این خط متصل برود ارس میشود خط سرحدی مجری رود مزبور را الی گداریدی بلوک متابعت میکند و خاک ایران از این نقطه اخیر الی سه آقاچ یعنی بیست و یک ورست و روس در طول مجری ارس امتداد میابد بعد از وصول باین محل خط سرحدی جلگه مغان را بطور مستقیم گذاشته بمحلی از مجری بالها رود خواهد آمد که در سه آقاچی یعنی بیست و یک ورست پائین تر از ملتقای دورود آدینه بازار و ساری قمیش واقع است پس از آن خط سرحدی از ساحل چپ بالها رود الی ملتقای دورود مزبور آدینه بازار و ساری قمیش صعود کرده و از آنجا در ساحل راست رودخانه آدینه بازار شرقی الی سرچشمه آن ممتد و از سرچشمه مزبور الی قلّه تپه های جگیر میرسد بطوریکه تمام آبهاییکه بطرف دریای - خزر جاری است متعلق بروسیه بوده و تمام آبهایی که جریانشان بطرف ایران است تعلق بدولت علیه خواهد گرفت.

چون در اینجا حدود دولتین بواسطه تیزه کوهها محدود میشود لکن مقرر است که دامنه این کوهها که بسمت دریای خزر تمایل دارد متعلق بدولت روس بوده و دامنه آنطرف کوهها اختصاص بایران خواهد داشت.

از تیزه تپه های جگیر خط سرحد کوههایی را که فاصل بین طالش و

ارشق است متابعت نموده و بقله کمر قوئی میرسد و قللی که فاصل دامنه دو طرف کوههای مزبور است در اینجا تجدید حدود مینماید بهمان قسم که در باب مسافت مابین سرچشمه آدینه بازار و قله های جگیر ذکر شد.

پس از آن خط سرحد از قله کمر قوئی تیزه کوههاییکه بلوک زوند را از ارسق جدا مینماید متابعت نموده و بمحلی که حدود بلوک ولکیچ است میرسد و ترتیبی که در باب جریان آب ذکر شده است مراعات خواهد شد و از اینقرار بلوک زوند با استثنای قسمتی که در آنطرف قله کوههای مزبور است متعلق بروسیه خواهد بود.

از محلی که حدود بلوک ولکیچ است خط سرحد بین دولتین قلل کوه کلپوتی و قلل سلسله عمده کوههایی که از بلوک ولکیچ میگذرد متابعت نموده و بسرچشمه شمالی رودخانه موسوم باستارا میرسد و اینجا هم مسئله جریان آب چنانچه در فوق ذکر شده است مرعی مییابد.

از آنجا خط سرحدی مجری آستارا را الی مصب آن در دریای خزر طی نموده و حدود خاک دولتین را باتمام میرساند.

فصل پنجم - اعلیحضرت شاهنشاه ایران محض اثبات دوستی خالصانه که نسبت با اعلیحضرت امپراطور کل روسیه دارند بموجب همین فصل از طرف خود و از طرف وراث و اخلاف خود واضحاً و علناً تصدیق مینمایند که ممالک و جزایریکه مابین خط تجدیدی فصل اخیر و تیزه جبال قفقاز و دریای خزر است و همچنین اهالی بدوی و غیره این نواحی متعلق بدولت روسیه میباشد.

فصل ششم - محض تلافی مصارف کثیره که از این جنگ بین دولتین برای مملکت روسیه حاصل شده و در عوض خسارات و ضررهاییکه بدینجهت باتباع روس رسیده است اعلیحضرت شاهنشاه ایران متعهد میشوند که وجه خسارتی تأدیه کرده مصارف و ضررهای مزبور را جبران نمایند.

طرفین معظمین معاهدتین این وجه خسارت را بده **گروور تومان رایج** یا **بیست میلیون منات** تهره معین کرده و مقرر میدارند که ترتیب اقساط و تضمین تأدیه آن در قرار داد مخصوصی مرتب شود اعتبار و استحکام قرار داد مزبور بعدی خواهد بود که کانه لفظ بلفظ در همین عهدنامه درج شده باشد.

فصل هفتم - چون اعلیحضرت شاهنشاه ایران چنین صلاح دیدند که حضرت اشرف عباس میرزا همایون فرزند خود را وارث و ولیعهد فرمایند لکن اعلیحضرت امپراطور کل روسیه محض اینکه نیات دوستانه خود را مکشوف

و میلی را که در مساعدت باستحکام این نوع وراثت دارد مشهود خاطر
اعلیحضرت شاهنشاه ایران و ولیعهد دولت شناخته و ایشان را از حین جلوس
بتخت سلطنت سلطان حقه این مملکت بدانند.

فصل هشتم - سفاین تجارتی روس مثل سابق حق خواهند داشت
که بطور آزادی در دریای خزر و در امتداد سواحل آن سیر کرده و بکنار
های آن فرود آیند و در موقع شکست و غرق در ایران معاونت و امداد
خواهند یافت.

و سفاین تجارتی ایران هم حق خواهند داشت که بقرار سابق در بحر
خزر سیر نموده و بسواحل روس بروند و در صورت غرق و شکست هم بآنها
کمک و امداد خواهد شد.

اما در باب کشتیهای جنگی چون آنهاییکه بیرق نظامی روس دارند
از قدیم الایام بالا نفوذ حق سیر در بحر خزر را داشته اند حال هم بدین
سبب این امتیاز منحصر بهمان کشتیها خواهد بود بطوری که غیر از دولت
روسیه دولت دیگری حق نخواهد داشت که سفاین جنگی در دریای خزر داشته
باشد.

فصل نهم - چون مکنون خاطر اعلیحضرت شاهنشاه ایران و اعلیحضرت
امپراطور کل روسیه این است که در استحکام روابطی که به سعادت و
میعنت مجدداً مابین دولتین استقرار یافته است سعی و کوشش نمایند مقرر
میدارند که سفراء کبار و وزراء مختار و شارژد افروهاییکه خواه برای
انجام مأموریت موقتی و خواه بجهت اقامت دائمی بدرباریکدیگر فرستاده
میشوند بفرخور مقام خود موافق شأن و حیثیت طرفین و مطابق مودت
و اتحاد بین الدولتین و نیز بر حسب عادات مملکتی مورد اعزاز و احترام
شوند علیهذا در باب تشریفات که باید از طرفین ملحوظ و منظور شود دستور
العملی مخصوص مقرر خواهد شد.

فصل دهم - چون اعلیحضرت شاهنشاه ایران و اعلیحضرت امپراطور
کل روسیه استقرار و توسعه روابط تجارتی مابین دو دولت را از نخستین
فواید اعاده صلح میدانند چنین صلاح دیدند که ترتیباتی که راجع بحفظ
تجارت و امنیت اتباع دولتین است در یک مقاوله نامه ای علیه بطور مرضی -
الطرفین نگارش یا بدو این مقاوله نامه که مابین وزرای مختار طرفین انعقاد
و باین عهدنامه انضمام خواهد یافت مثل این است که جز متمم همین عهد-
نامه صلح بوده باشد.

اعلیحضرت پادشاه ایران بدولت روس حق میدهد که گمافی السابق
هر جا که بجهت منافع تجارتی لازم باشد آنجا قنصل و وکیل تجارتی بفرستد
و متعهد میشوند که این قنصل و وکلای تجارتی را که من تبع هر يك
زیاده از ده نفر نخواهد بود از حمایت و احترامات و امتیازاتی که لازمه سمت
رسمیت آنها است بهره مند سازد اعلیحضرت امپراطور روسیه هم وعده میدهد
که رفتار بمثل را در ماده قنصل و وکلای تجارتی اعلیحضرت شاهنشاهی
منظور دارد.

در صورت شکایت حقه دولت ایران از یکی از مأمورین یا قنصلوهای
روس وزیر مختار یا شارژد افری که در دربار دولت علیه ایران اقلیت و باین
اشخاص ریاست بلافاصله دارد مشاورالیه را از مأموریت خود خلع کرده و موقتاً
کفالت کار او را بکس صلاح داند واگذار خواهد کرد.

فصل یازدهم - پس از حصول صلح بامور و دعاوی اتباع طرفین
که بواسطه وقوع جنگ در عهده تعویق مانده بود مراجعه شده و از روی
عدالت قطع و فصل خواهد شد و مطالباتی که اتباع طرفین از یکدیگر یا از
خزانه جانبین دارند بالتام عاجلاً تأدیه خواهد شد.

فصل دوازدهم - طرفین معظمتین معاہدتین نظر بمنافع اتباع خود
متفق الرأی شدند که برای اشخاصی که دود و طرف رود ارس دارای اموال
غیر منقول هستند مهلتی سه ساله قرار دهند که مومی الیهم بتوانند آنرا
بطور دلخواه بمبایع و معاوضه برسانند ولی اعلیحضرت امپراطور کل
روسیه تاحدی که این شرط راجع بخود اوست حسین خان سردار سابق
ایروان و برادرش حسن خان و رحیم خان حاکم سابق نخجوان را از انتفاع
مدلول شرط مزبوره مستثنی میدارد.

فصل سیزدهم - تمام اسراء جنگی را که طرفین در هنگام محاربه
اخیره و یا قبل از آن دستگیر کرده اند و همچنین اتباع دولتین که در اوقات
سایره اسیراً گرفتار شده باشند در ظرف چهار ماه مسترد خواهند شد.

بعد از آنکه باین اشخاص ارزاق و اشیاء لازمه داده شد مومی الیهم
را بطرف عباس آباد حرکت داده و در آنجا بکمیسرهاییکه از طرفین برای
استرداد و تهیه اعزام باو طان ایشان مأمور شده اند تسلیم خواهند کرد.
در باره اسراء جنگی و اتباع دولتین که باسیری گرفتار شده و بسبب بعد
مکان آنها و یا بعلت دیگری در ظروف مدت فوق مسترد نشده اند طرفین
معاہدین همین ترتیبات را مرعی و مجری خواهند داشت.

فصل چهاردهم - دولتین معظمتین معاهدتین اخراج فراری ها و و ترانس فوژهای را (فراری از اردوی خود باردوی خصم) که قبل از جنگ یا در مدت آن تحت اطاعت و حکومت طرفین آمده باشند مطالبه نخواهند کرد .

ولی چون مناسبات خفیه بعضی از ترانس فوژها با تابعین و هموطنان سابق موجب حصول نتایج مضره میشود لهذا محض دفع و جلوگیری این نتایج دولت علیه ایران متعهد میشود که در متصرفات خود که مابین حدود ذیل واقع است حضور و توقف اشخاصیکه الحال یا بعد ها با سمة مشخص خواهد شد روان ندارد و مقصود از حدود از یکطرف رودارس و از طرف دیگر خطی است که بواسطه رود جهریق و دریاچه ارومی ورود جغتور ورود قزل اوزن الی مصب آن در دریای خزر ترسیم می شود .

اعلیحضرت امپراطور کل روسیه نیز وعده میدهد که در خانات قرا باغ و نخجوان و در قسمت خانات ایروان که در سمت راست ارس واقع است ترانس فوژهای ایرانی را نگذارد توطن و سکنای نمایند ولیکن مقرر است که این ماده صورت لزوم نخواهد یافت مگر در باره اشخاصیکه طرف رجوع عامه با دارای بعضی مقامات دیگر هستند از قبیل خوانین و بیکها و رؤسای روحانی یعنی ملاها که اعمال شخصی و تحریک و مناسبات خفیه ایشان باعث سوء اثر در باره هموطنان و تابعین قدیم آنها میشود و اما در خصوص نفوس عامه مملکتین مقرر است که اتباع دولتین که بممالک یکدیگر رفته یا در آتیه بروند آزاد هستند که در هر جائیکه آن دولت یعنی دولتی که این اشخاص در حیطه حکومت و اقتدار آن در آمده اند صلاح داند توطن و سکنای نمایند .

فصل پانزدهم - چون قصد سلیم و نیت خیریت عمیم اعلیحضرت شاهنشاه ایران این است که ممالک خود را مرفه الحال و اتباع دولت علیه را از تشدید مصائب و صدمات حاصله ایسن جنگ که بسلم و سعادت ختم شده است مصون و محفوظ دارد لهذا در بساره تمام اهالی و کارگذاران آذربایجان عفو کامل و رحمتی شامل مبذول میدارند بطوریکه هیچیک از این اشخاص چه بجهت عقاید و نیا و چه از حیث رفتار و کرداری که در موقع جنگ یا در مدت تصرف ایالت مزبوره از ایشان بظهور رسیده مورد تعرض و اذیت واقع نخواهد شد و علاوه بر این از امروز مهلتی یکساله بآنها داده میشود تا اینکه بطور آزادی از ممالک ایران با کسان خود بممالک روسیه بروند و اموال منقوله خود را بخارج حمل نموده و بفروش برسانند بدون اینکه دولت علیه ایران با

معاهده ترکمن چای منضماتی داشت که از چگونگی پرداخت غرامت جنگی و حقوق اتباع روس در ایران و آزاد بودن ایشان در خریدن منزل و پرداختن با امور تجاری و غیره حکایت می کرد و بطور کلی با عقد معاهده ترکمن چای مداخله روسها در امور و مسائل سیاسی و اقتصادی و نظامی ایران رو بفرونی گذاشت و بطوریکه خواهیم دید چندی بعد روسها عملا به بسط نفوذ و مداخله در امور داخلی ایران پرداختند و مرتکب فجایعی شدند که تاریخ از ذکر آن ننگ دارد .

قتل گریبایدف

بعد از عقد معاهده ترکمن چای، دولت روسیه گریبایدف خواهر - زاده پاسکیویچ را که از نویسندگان معروف آن کشور بود بعنوان نماینده فوق العاده بتهران فرستاد .

چندی بعد از ورود این نماینده بتهران، عده ای از گرجیها و ارمنه و همچنین جمعی فتنه جو و مغرض خود را باو نزدیک کرده و قبول تبعیت «بقیه باورقی صفحه قبل»

کارگذاران محلی اندک مانعتی نموده و از اموال و اشیائی که فروخته یا بخارج حمل میشود حقوق و مرسومی دریافت یا تکالیفی در مورد آن بگذارند اما در باب اموال غیر منقوله بمومی الیه پنج ساله مهلت داده میشود که اموال مزبوره را بفروش برسانند یا بطور دلخواه انتقال و انتزاع نمایند . کسانیکه در این مدت یکساله مجرم بجنحه و جنایت و مستوجب سیاست معموله دیوانخانه شوند از این عفو مستثنی خواهند بود .

فصل شانزدهم - وزیرای مختار طرفین بمجر د امضای این عهدنامه صلح عاجلا بتمام نقاط اعلام و احکام لازمه خواهند فرستاد که متخاصمه را بلا تأخیر ترك نمایند .

دولت روسیه را از او و آزادی اسرای گرجی که در دربار پادشاه و خانواده های رجال بودند طبق معاهده ترکمن چای خواستار شدند و ضمناً آقا یعقوب که از خواجه سرایان پادشاه و مردی نادرست و خیانت پیشه بود، نزد گریبایدف رفت و خود را رعیت آن دولت معرفی نمود و در ضمن گفتگو صورتی از زنان گرجی که در دربار فتحعلیشاه و در خانه های رجال و سایر اشخاص بنام، روزگار میگذرانند را مایل به قبول تبعیت دولت روسیه بودند در اختیار آن نماینده گذاشت.

گریبایدف همین آقا یعقوب را با عده ای روانه خانه های رجال نمود و خود نیز از زنان گرجی در مورد قبول تبعیت دولت روسیه به تحقیق پرداخت و از جمله زنانی که ترك تبعیت نمودند و بسفارت پناهنده شدند، همسر آصف الدوله بود!

عمل گریبایدف و پناهنده شدن زن آصف الدوله و همچنین تیر - اندازی مأمورین مسلح آن سفارت بطرف مردم تهران و کشته شدن تنی چند از اهالی پایتخت، مردم را بعصیان علیه اقدامات گریبایدف و اعمال او واداشت و در همان اوقات آصف الدوله نزد روحانیون بدادخواهی و تظلم رفت و از ایشان کمک خواست و بعد با فتوائی که میرزا مسیح مجتهد صادر کرد، مردم بسفارت روسیه حمله برده گریبایدف و ۸۰ نفر از اتباع او را بقتل رساندند (شوال ۱۲۴۴) و غائله را خاتمه دادند.

فتحعلیشاه و ولیعهد که از وقوع این حادثه بسیار نگران شدند، در صدد رفع سوء تفاهم و عذرخواهی از دولت روسیه برآمدند و در این موقع دولت روسیه با امپراطوری عثمانی در حال جنگ بود و پاسکیویچ هم در تفلیس اقامت داشت و سپاه او نیز جهت شرکت در جنگ با عثمانی بجبهه اعزام شده

بود و این خود برای آن سردار این توهم را بوجود آورد که محتمل است مجدداً سپاه ایران بسر زمینهای متصرفی حمله ور شده و زحمات قبلی را بیهوده دهد. بهمین سبب صلاح امر را در مسالمت یافت و از طرفی چون یکی از منشیان گریبایدف که در حین حمله مردم بسفارتخانه از تهران بتفلیس نزد پاسکیویچ گریخته بود و مقتول را نزد پاسکیویچ مقصر و موجب شورش معرفی کرده بود لهذا پاسکیویچ بعباس میرزا یاد آور شد تا اقلاجت عذرخواهی پسر خود را نزد امپراطور اعزام دارد.

عباس میرزا نیز که قبلاً در صدد همین اقدام بود پسر خود خسرو میرزا را به همراهی میرزا تقی خان قزاقانی (امیر کبیر) و محمدخان امیر نظام برای عذرخواهی بدربار نیکلای اول امپراطور روسیه فرستاد. امپراطور، خسرو میرزا را بگرمی پذیرفت و نیز يك كرور از دو كرور تومان باقیمانده غرامت جنگی را بخسرو میرزا بخشید و به وسیله او به فتحعلی شاه پیغام داد که میرزا مسیح را از تهران تبعید نماید.

خسرو میرزا با همراهان خود قریب سه ماه در مسکو توقف نمود و سپس بایران برگشت و فتحعلی شاه نیز با وجود مخالفت مردم دائر بر تبعید میرزا مسیح، ویرا بعقبات تبعید کرد و باین ترتیب غائله ای که احتمال وقوع حوادثی رامیداد مرتفع گردید.

جنگهای ایران بادولت عثمانی

در فواصل جنگهای دوره اول و دوم یک رشته جنگهای نسبتاً دامنه داری میان قوای ایران و عساکر عثمانی در گرفت که از سال ۱۲۲۱ آغاز

شده در سال ۱۲۳۸ پایان پذیرفت. در ابتدای امر یعنی در سال ۱۲۲۱ عبدالرحمن پاشا. حاکم شهر زور بایران گریخت و فتحعلیشاه پناه برد، فتحعلی شاه نیز او را بحمايت خود در آورد و پسر خود محمد علی میرزا دولتشاه را بحکومت کرمانشاه و نواحی سرحدی ایران و عراق منصوب نمود و عبدالرحمن پاشا را بحکومت شهرزور و تحت حمایت پسرش قرار داد. در این اوقات علی پاشا والی بغداد به شهرزور حمله برد لیکن خود او بدست دولتشاه اسیر و بطهران فرستاده شده ولی فتحعلیشاه بر طبق تقاضای دولت عثمانی ویران آن امپراطوری فرستاد.

در سالهای اول اتمام جنگهای دوره اول ایران و روس، حکام عثمانی بطرق مختلف در مقام ایذار و آزار مردم مرزنشین ایران و زوار این کشور برآمدند و حتی یکبار حافظ علی پاشا حکمران ارزنة الروم بکاروانی از زوار ایرانی که بیشتر افراد آن از درباریان و ندما فتحعلی شاه بودند حمله نمود و اموال ایشانرا بسرقت برد و با اینکه دولت عثمانی بر طبق پیشنهاد دربار ایران وی را معزول نمود، معذک جانشینان او نیز همین رویه را با زوار ایرانی و ایلات مرزنشین کشور مادرپیش گرفتند.

فتحعلیشاه چون تذکرات خود را نسبت با اقدامات ناروای حکام و پاشایان عثمانی بدربار آندولت بی فایده دید، نایب السلطنه را با سپاهی بخاک عثمانی فرستاد (۱۲۳۶). این سپاه با سانی شهرهای اخلاط، وان و بتلیس را بتصرف در آورد و از آنجا بمحاصره شهر ارزنة الروم همت گماشت و قسمتی دیگر از سپاه او بسر داری آن دو برادر شجاع یعنی حسن خان و حسین خان که مادر ضمن شرح جنگهای ایران و روس بمراتب رشادت و دلوریهای آندو اشاره نمودیم، از منستان، کردستان عثمانی و دیار

بکر را بتصرف در آوردند و از طرف دیگر محمد علی میرزا دولتشاه، کرکوک و سلیمانیه را تصرف نمود و بغداد را نیز محاصره کرد. در این موقع عباس میرزا بعزت سرهای شدید زمستان به تبریز برگشت و در ایام محاصره بغداد چند نفر از علما و روحانیون از طرف پاشایان عثمانی نزد دولتشاه بشفاعت رفتند. دولتشاه که در آن موقع مریض بود و به معالجه واستراحت نیاز داشت، شفاعت ایشان را پذیرفت و عازم کرمانشاه گردید لیکن در میان راه مرض او شدت یافت و در سن ۳۴ سالگی درگذشت.

در این موقع دولت عثمانی، بتصور اینکه با توقف عباس میرزا در تبریز و عزیمت دولتشاه بسوی کرمانشاه، زمینه برای پس گرفتن سرزمینهای از دست رفته مهیا است، سپاهی که به ۷۰ هزار تن میرسید، بفرماندهی حافظ علی پاشا حکمران سابق ارزنة الروم، برای تسخیر نواحی مزبور اعزام داشت. عباس میرزا نیز پس از وقوف بر این امر فوراً با قوایی که به ۴ هزار میرسید بجلوگیری از سپاه عثمانی پرداخت و چون توپراق قلعه (واقع بر سر راه بایزید بایرون) که موقعیت حساس نظامی داشت و عباس میرزا قبلاً آنرا بتصرف در آورده بود، احتمال سقوط آن توسط عساکر عثمانی میرفت، عازم حفاظت آن قلعه شد. و در همین محل جنگ خونینی میان طرفین در گرفت که با وجود کثرت سپاه عثمانی و قلت قوای ایران، عثمانیها بسختی شکست خورده و بادادن غنائم و اسراء زیاد از میدان گریختند (رمضان ۱۲۳۷).

بعد از شکست سپاه عثمانی، سلطان محمود خان امپراطور عثمانی پیشنهاد صلح داد و سرانجام پس از يك سلسله مذاکراتیکه میان نمایندگان طرفین در شهر ارزنة الروم بعمل آمد و قراردادی که در ذیقعد

۱۲۳۸ در همین شهر میان طرفین بسته شد مقرر گردید : دولت ایران از کلیه فتوحات خود در خاک عثمانی چشم پوشی کند و خط مرزی ایران و عثمانی بوضع سابق و برطبق قرارداد ۱۱۵۹ که در زمان نادر شاه منعقد گردیده بود در آید و دولت عثمانی متقابلاً تعهد کرد که بشیعیان و زوار ایرانی در خاک عثمانی آزاری نرسد و از کالاهای ایران که از خاک آن امپراطوری میگذرد بیش از صدی چهار عوارض گمرکی دریافت نگردد .

محاصره هرات

دولت انگلیس پس از عقد معاهده ترکمن چای (میان دولتی ایران و روسیه) و توسعه تدریجی نفوذ روسیه در ایران و همچنین اعمال نفوذ آن دولت در ترکستان و آسیای مرکزی در صد جلوی گیری از بسط قدرت روسیه بر آمد و مخصوصاً برای آنکه از طریق معابر افغانستان خطری متوجه هندوستان نگردد ، در افغانستان با اعمال قدرت پرداخت و این رویه را نیز در خراسان پیش گرفت و به حیل و نیرنگ حکام این دوسرزمین را باستقلال طلبی و عصیان علیه دولت ایران دعوت نمود . از طرفی دولت روسیه که از عناد و دشمنی شدید مردم ایران بعلت عقد معاهده ترکمن چای نسبت بخود واقف شده بود و احتمال حمله مجدد سپاه آن کشور را بسرزمینهای متصرفی میداد ، برای انصراف دولت مزبور از این اقدام و رفع شایعاتی مبنی بر لغو معاهده مزبور ، دولت ایران را بعواقب شوم اعمال نفوذ دیپلماتهای انگلیس در افغانستان و خراسان واقف ساخت و فتحعلیشاه را برفع اغتشاشات خراسان و تصرف افغانستان تشویق نمود ، بهمین سبب پادشاه ، نایب السلطنه را از بتهران احضار و او را

باسپاهی روانه رفع شورش خراسان و تسخیر افغانستان نمود . عباس میرزا که حال مزاجیش بعلت عارضه کسالت مساعد نبود ، خسرو میرزا و محمد میرزا (پسران خود) را جهت انجام این مأموریت بدانصوب فرستاد و چندی بعد خود نیز بقصد همراهی با فرزندان ، بمشهد عزیمت کرد .

محمد میرزا بمحاصره هرات که حاکم آنجا کامران میرزای سابق الذکر بود (که بتحریر انگلیس ها دعوی استقلال میکرد) مبادرت نمود (۱۲۴۹) و چون در همان اوقات فتحعلیشاه مرخص شد و احتمال میداد بعلت نبودن ولیعهد در تهران بعد از مرگش حوادث ناهطلوبی رخ دهد ، ناچار عباس میرزا را از مشهد بتهران طلبید و نایب السلطنه نیز چنین کرد ولی پس از چندی چون خود او مرخص بود و حدسش بر این بود که عمرش در شرف اتمام است و میل داشت اگر این پیش بینی درست باشد در مشهد در جوار مرقد حضرت رضا بمیرد ، لهذا باصرار از پادشاه اجازه گرفت و بمشهد رفت و همینکه بآن شهر رسید مرضش شدت یافت و در جمادی الاخر ۱۲۴۹ در سن ۴۷ سالگی در گذشت و جسدش در مشهد بخاک سپرده شد و محمد میرزا هم که هرات را در محاصره داشت با اینکه آن شهر در حال سقوط بود معذک با کامران میرزا از در ملائمت وارد شد و با او بگفتگو پرداخت و ویرا به پرداخت خراج سالیانه ملزم ساخت و خود بسرعت بتهران آمد و کار افغانستان را بآینده موکول نمود .

عباس میرزایکی از شاهزادگان دلیر و رشید و از بزرگترین افراد خانواده قاجار بود . در ایام جنگ چنان رشادتهای حیرت انگیزی از خود نشان داد که موجب تحسین سرداران روسی قرار گرفت . در راه اصلاحات

سازمان لشکری و آشنائی سربازان و افسران بامور و فنون جدید نظامی
قدم‌های بزرگی برداشت و بتأسیس کارخانجات اسلحه سازی و توپ ریزی
واحداث دستگاه چاپ مبادرت کرد و نیز عده‌ای را جهت فرا گرفتن فن چاپ
بروسیه و انگلستان فرستاد.

از مشاورین و وزرای او میرزا بزرگ قائم مقام و پسرش میرزا
ابوالقاسم قائم مقام را باید نام برد.

فتحعلیشاه یکسال بعد از مرگ ولیعهد، در اصفهان
مرگ فتحعلیشاه و بسن ۶۸ سالگی در گذشت و جسدش در قم
شماره‌ای از اخلاق او مدفون گردید. این پادشاه ۳۷ سال سلطنت کرد
و فرزندان و نوادگان بسیاری داشت که تعداد آنها بدو هزار نفر میرسید و از
میان آنها عباس میرزا را که در رشادت بی نظیر بود بولیعه‌دی برگزید
و پس از اینکه این شاهزاده در گذشت، بیاس خدماش پسر او محمد میرزا را
بجانشینی خود انتخاب کرد.

فتحعلیشاه با این که فطرتاً آسایش طلب و عیاش بود، معذک به
مقتضای اوضاع عمومی عالم و بعلة وقوع حوادثی که در ایام سلطنت او در
ایران بوقوع پیوست، ناچار بجدال و کشمکش بود و در واقع تمام ایام
زندگانی او باین ترتیب گذشت ولی در همان گیر و دار حوادث از عیاشی
فارغ نبود.

فتحعلیشاه خست طبع و لثامت غریبی است و بطور حتم یکی از علل قابل
ملاحظه شکست ایران در جنگهای قفقاز امساک این سلطان در پرداخت
پول و تهیه هزینه جنگی بود. بشعر و شاعری علاقه داشت و خاقان تخلص
میکرد و بنویسندگان و ارباب علم و ادب احترام میگذاشت. از وزرای

معروف و بعد از حاج ابراهیم اعتماد الدوله، میرزا محمد شفیع هاندرانی،
حاج محمد حسین خان بیگلربیگی اصفهانی (ملقب بامین الدوله) میرزا
رضا قلی نوائی و میرزا بزرگ قائم مقام و میرزا ابوالقاسم قائم مقام را
باید نام برد.

محمد شاه

۱۲۵۰ - ۱۲۶۴

بعد از مرگ فتحعلیشاه، با تمام احتیاطی که او برای جلوگیری از
وقوع شورش و استقلال طلبی، بعمل آورده بود، معذک در گوشه
و کنار مملکت عده‌ای بادعای سلطنت برخاستند که مهمترین ایشان
فرزندان و منسوبان آن سلطان بودند. چنانکه علی میرزا ظل السلطان
بعد از مرگ پدر در طهران جلوس نمود و خود را عادل شاه و علی شاه
نامید، دیگر حسینعلی میرزا شجاع السلطنه و برادرش حسینعلی میرزا.

فرمانفرما بود که به ترتیب بر اصفهان و فارس مستولی شدند و نیز خسرو میرزا
و جهانگیر میرزا در آذربایجان بادعای سلطنت برخاستند و در همین گیر
و دار، محمد میرزا که هنگام مرگ پدر در تبریز بود بکمک وزیر کاردان
و مدبر خود میرزا ابوالقاسم قائم مقام در تبریز جلوس نمود و
بعند باتفاق همین وزیر و با سپاهی فرماندهی لندزی (۱) انگلیسی از تبریز به
تهران عزیمت کرد و در این شهر چون ظل السلطان در خود تاب مقاومت
نیافت بعد از ۳ روز سلطنت نسلیم برادر گردید و مورد عفو قرار گرفت
و محمد شاه هم در ۱۴ شعبان ۱۲۵۰ در تهران تاجگذاری کرد و

شجاع السلطنه و فرمانفرما گرفت و آندورا دستگیر و روانه تهران نمود
شجاع السلطنه بدستور برادر از نعمت بینائی محروم و زندانی شد و

میرزا ابوالقاسم قائم مقام

قائم مقام را بصدارت برگزید. قائم مقام قبل از حرکت بتهران خسرو میرزا
و جهانگیر میرزا را در آذربایجان دستگیر و زندانی کرد، سپس در
در تهران در آغاز سلطنت محمدشاه، لندزی را با سپاهی به فرماندهی
منوچهر خان گرجی ملقب به معتمدالدوله برای رفع غائله اصفهان

« محمد شاه قاجار »

و فارس بدانصوب فرستاد. این سپاه اصفهان و شیراز را از دست

فرمانفر ما هم در همین شهر در گذشت .

قتل قائم مقام

میرزا ابوالقاسم قائم مقام همانطوریکه فوقاً اشاره شد، مردی با سیاست و اهل علم و ادب بود و چون در رفع بحرانیهاییکه در آغاز جلوس محمد شاه بسلطنت رخ داده بود، خدمات بسیاری بقیمتی بوی نمود، بدرباریان اعتنائی نمیکرد و همین امر رفته رفته موجب نگرانی و نارضایتی درباریان و اطرافیان شاه شد و سعایت و بدگویی ازین صدر اعظم نزد محمد شاه مزید بر علت گردید و سلطان را از قدرت روزافزون او بهراس انداخت .

محمد شاه که مرد ضعیف النفس و بی تدبیری بود، روزی قائم مقام را از باغ لاله زار که مقرر بود به باغ نگارستان (محل دانشگاه ادبیات فعلی) احضار کرد و پس از سه روز اسماعیل خان قراچه داغی با چند نفر میر غضب بدستور شاه بر سر او ریختند و چون محمد شاه سوگند یاد نموده بود که خون او را نریزد بزور دستمال ، ویرا خفه نمودند (شب آخر صفر ۱۲۵۱) .

۱- قائم مقام سال ۱۱۹۳ در طهران بدینا آمد، پدرش میرزا عیسی در تبریز پیشکار عباس میرزای نایب السلطنه بود سلسله نسبت قائم مقام بسی و چهار نسل به حضرت امام حسین علیه السلام می پیوندد . قائم مقام در زیر سایه پدر و یکعهده استادان آن عصر از علوم متداوله آن زمان حظ وافر برد و سرآمد اقربان گردید.

در زبان فارسی و عربی استادی مسلم بود و در نظم و نثر فارسی دارای مکتب نوینی است .

در سن ۲۸ سالگی یعنی در سال ۱۳۲۷ بجای پدرش وزیر اعظم عباس- میرزا شد و از همان روزهای اول دست بکارهای مهمی از قبیل اصلاح قشون و طرد بیکاره ها زد که موجب افروختن آتش کینه گروهی شد.

در سال ۱۲۴۱ اختلافی در امور آذربایجان پیدا شد و مجدداً قائم مقام بوزارت و لعیهد در تیریز دعوت گردید.

در سال ۱۲۴۱ که فتحعلی شاه می خواست باروس ها داخل جنگ شود چون قائم مقام با این جنگ مخالف بود نسبت باو متغیر شد و او را بخراسان تبعید کرد و هنگامیکه قشون روس به تیریز وارد گردید و فتحعلی شاه متوجه خبط خودش قائم مقام را احضار و او را مأمور مذاکره باروس ها کرد و قائم مقام کاری نمود که قشون روس تارود ارس عقب رفت و در باره ایران عهد نامه ترکمن چای را باروسیه بست .

فتحعلی شاه دختر خود را بقائم مقام داد و قائم مقام در تأثر از حادثه ای که برای ایران رخ داد قصیده ای گفت که مطلعش این است :

روزگار است آنکه گه عزت دهد گه خواردارد

چرخ بازی گر از این بازیچه ها بسیار دارد

سالی بعد از معاهده ترکمن چای « گری باید ف » سفیر روس در تهران کشته شد و فتحعلی شاه برای اینکه این واقعه موجب خسارات دیگری نشود قائم مقام را مأمور ساخت و قائم مقام نامه شیرینی بامپراطور روسیه نوشت و بصحابت خسرو میرزا پسر فتحعلی شاه به پطرز بورك فرستاد و کینه را تبدیل بصفا ساخت .

پس از این واقعه موضوع شورش عبدالرضا خان یزدی و طغیان رضاقلی خان زعفران بپیش آمد و عباس میرزا توانست با کمک قائم مقام و قشونی که قائم مقام ترتیب داده بود این دو آشوب را بخواباند و سپس بسرکوبی حاکم هرات که تجاوزاتی بخراسان نموده بود پرداختند و هرات را محاصره کردند و در این ایام عباس میرزا که مبتلا بمرض سل بود بمشهد باز گشت و محمد میرزا پسر عباس میرزا با قائم مقام در جبهه جنگ ماندند تا عباس میرزا حالش خراب و خطرناک شد و قائم مقام و محمد میرزا را بمشهد احضار کرد.

عباس میرزا چند روز قبل از مرگش دست محمد میرزا و قائم مقام را بدست یکدیگر گذاشت و آنها را بحرم حضرت رضا فرستاد و سوگند یاد کردند که نسبت بهم وفادار باشند پس از مرگ عباس میرزا فتحعلیشاه نیز محمد میرزا را که نوه فتحعلیشاه بود بولایت عهدی و قائم مقام او را بسلطنت ایران رساند و اینکار بابودن فرزندان متعدد فتحعلیشاه کاری بس دشوار بسود

محمد شاه پس از قتل این وزیر، حاج میرزا عباس ایروانی مشهور به حاج میرزا آقاسی پسر میرزا مسلم ایروانی و معلم سابق پادشاه که بر مزاج او استیلائی تمامی داشت بصدارت انتخاب نمود. این صدراعظم چون در امور و مسائل سیاسی و مملکت داری چندان بصیرتی نداشت بزودی خزانه دولت خالی و بر فقر و پریشانی مردم افزوده شد و نیز متدرجاً نفوذ اجانب در ایران رو به تزايد رفت که مادر جای خود باین موضوع اشاره خواهیم کرد.

دومین محاصره هرات
بشرحیکه در زمان سلطنت فتحعلیشاه بیان شده، محمد میرزا هنگامیکه هرات را در محاصره داشت، چون از مرگ پدر واقف شد، فوراً با کامران میرزا وارد مذاکره گردید و او را به پرداخت خراج سالیانه ملزم نمود و خود بتهران برگشت و بعد از مرگ فتحعلیشاه و جلوس خود بسلطنت،

ولی محمد شاه قاجار بتحریر درباریان مخصوصاً حاج میرزا آقاسی او را بیرحمانه کشت. روز ۲۴ صفر ۱۲۵۱ فراشان شاهی قائم مقام را احضار کرده بیباغ نگارستان آوردند «جنب مجلس شورای ملی» و همینکه قائم مقام وارد باغ شد و شاه را ندید و باو گفتند اینجا باشید تا شاه بیاید دانست که محبوس است.

سه روز بدون بالا پوش و غذا در این باغ ماند و هر چه خواست نامه ای بشاه بنویسد نگذاشتند و شب آخر ماه صفر او را از بالاخانه بعمارت حوضخانه که در وسط باغ بود بردند و هنگام عبور از دالان حوضخانه، اسمعیل خان قراچه داغی با چند میر غضب بر سر او ریخته و چون محمد شاه قسم خورده بود که خون او را نریزد دستمالی در گلویش کردند و بیش از یک ساعت طول کشید که بزور دست و دستمال او را خفه کردند و شبانه نعش او را در گلیمی پیچیدند و بدون غسل و کفن در حضرت عبدالعظیم جنب مقبره ابوالفتح رازی دفن نمودند.

چون کامران میرزا بقول خود وفانکرد، بعلاوه سیستان را نیز معرض حمله قرارداد بود، لهذا سلطان آماده لشکر کشی بدان نواحی شد و دولت روسیه هم ویرا بطرق مختلف در انجام این نقشه تشویق و تحریک نمود. در این موقع دولت انگلیس که از پیشرفت نفوذ روسها در ایران احساس خطر میکرد و باینکه بر طبق قرارداد ۱۲۲۹ آندولت در صورت وقوع اختلاف میان ایران و افغانستان حق هیچگونه مداخله ای نداشت معذلتاب تحمل نیاورد و عملاً در کار افغانستان بمداخله پرداخت و حکام محلی را علیه ایران بتحریر واداشت و از طرفی یک هیئت نظامی بریاست پوتین جر برای احداث قلاع و استحکامات نظامی در هرات، بآن شهر اعزام داشت. این هیئت بکمک یار محمد خان وزیر کامران میرزا، بساختن مواضع دفاعی و تحکیم قلعه هرات پرداخت و در همین اوقات محمد شاه با لشکر مجهزی که به ۸۰ هزار تن میرسید عازم خراسان شد (۱۲۵۳) و هنگامیکه به بسطام رسید، یکی از افسران روسی که ایلچی نیکلای اول امپراطور روسیه بود، بخدمت محمد شاه رفت و باو اطلاع داد تزار جهت سرکشی بامور قفقاز وارد ایروان شده است. محمد شاه چون فرصت ملاقات نداشت، پسر کوچک خود ناصرالدین میرزا را باتفاق میرزا آقایی خان فراهانی (امیر کبیر) و میرزا محمد خان امیر نظام زنگنه جهت ملاقات نیکلای اول در ایران مأموریت داد. تزار در ملاقاتیکه با این هیئت بعمل آورد و عده داد در صورت حمله محمد شاه بهرات همه نوع مساعدتهای لازمه را جهت وی بعمل خواهد آورد.

محمد شاه هم پس از ملاقات ایلچی در بسطام از همانجا بهرات رفت و

آن شهر را بمحاصره کشید و در دوازدهمین ماه محاصره هرات سفیر انگلیس جان ماک نیل از تهران باردوی محمد شاه رفت و بنام آنکه مردم آن شهر را وادار به تسلیم نمایند داخل هرات شد و برخلاف گفته خود، اهالی را باستقامت و پافشاری دعوت نمود و بآنها وعده داد قریباً نسبت بایشان کمک های مؤثری خواهد شد.

در این موقع دوست محمد خان حاکم کابل که سر از اطاعت و انقیاد عمال انگلیس بیرون نهاده بود و بادولت ایران اظهار دوستی مینمود سپاهی بکمک محمد شاه فرستاد و سرانجام بامجاهدت و کوشش این دوسپاه، قسمتی از شهر بدست محمد شاه افتاد و موجبات سقوط هرات فراهم شد.

ژان ماک نیل که تصرف شهر را نزدیک دید از اردوی محمد شاه خارج شد و همینکه بشاهرود رسید بنام اینکه محاصره و تصرف هرات بوسیله سپاه ایران بمنزله اعلان جنگ بحکومت هند تلقی میگردد؛ از طرف دولت انگلیس به محمد شاه اعلان جنگ داد و مقارن همان اوقات کشتی های انگلیسی برای انصراف محمد شاه از ادامه محاصره، بتصرف جزیره خارک و تهدید بندر بوشهر مبادرت کردند.

پادشاه که کار را بر این منوال دید و بوعده های بی اساس دولت روسیه کاملاً واقف و در این محاصره نیز متحمل خسارات و تلفات سنگینی شده بود، و از طرفی از ادامه روش خصمانه دولت انگلیس هم بیم داشت، ناچار از ادامه محاصره هرات منصرف گردید و بدون آنکه اقلاً درصدد ملاقات

با کامران میرزا بر آید بتهران بازگشت (جمادی الاخر ۱۲۵۴) و با این عمل ضعف دولت و دست اندازی انگلیسها را بر افغانستان مسلم ساخت.

کشمکش های ایران و عثمانی

دولت عثمانی از سرگرمی محمد شاه در محاصره هرات استفاده نمود و در سال ۱۲۵۳ علیرضا پاشا والی بغداد را مأمور تصرف بندر خرمشهر

نمود. بندر خرمشهر که در آن موقع محمره خوانده میشد، از نظر تجارت رونقی داشت و بازار بصره را از اعتبار انداخته بود، علی رضا پاشا در این لشکرکشی، عده زیادی از مردم آن بندر را کشت و به ویران نمودن آن پرداخت. محمد شاه ناچار با قوای عثمانی آماده محاربه گردید. لیکن در این اثنا سفرای روسی و عثمانی و انگلیس بوساطت پرداخته و مقرر شد مسئله اختلافات دولتی ایران و عثمانی بمجلس که در ارزنة الروم از نمایندگان چهار دولت روس، عثمانی، انگلیس و ایران تشکیل میشود محول گردد.

میرزا تقی خان فراهانی وزیر نظام (امیر کبیر) که در آن موقع در تبریز در خدمت میرزا محمد خان زنگنه و در دستگاه ولیعهد ناصرالدین میرزا بود، بسمت نماینده ایران بارزته الروم رفت (۱۲۵۷).

میرزا تقی خان مدت سه سال بانمایندگان دول فوق الذکر جهت رفع اختلافات مرزی بگفتگو پرداخت و با آنکه کم مانده بود بعلت شورش اهالی آن شهر مقتول گردد، معذک بعقد معاهده دوم ارزنة الروم در نه ماده توفیق یافت (جمادی الثانی ۱۲۶۲).

بموجب این معاهده خط مرزی ایران و عثمانی تعیین گردید باین

« حاج میرزا آفاسی »

یکی از موضوعاتی که برای محمدشاه و پسرش ناصرالدین شاه تولید زحمت نمود ظهور مذهب بابیه بود که مخالف و موافق آن مدت‌ها بجان هم افتاده

چگونگی ظهور مذهب بابیه

و هرج و مرج‌هایی برپا انداختند.

در اوایل سلطنت فتحعلیشاه قاجار، شیخ احمد احسائی که از اهالی بحرین و مردی فاضل بود، هنگامیکه در عتبات روزگار می‌گذراند،

معنا که دولت ایران از دعاوی خود درباره سلیمانیه و قسمت غربی ولایت زهاب صرف‌نظر نمود و دولت عثمانی هم مالکیت ایران را در بندر خرمشهر و ساحل چپ شط العرب بر سمیت شناخت و نیز مقرر شد دولت عثمانی نسبت به تجار و زائرین ایرانی از رفتار سابق خود صرف‌نظر نماید و از آزار ایشان خودداری شود.

قیام آقاخان

از وقایع دیگری که در زمان سلطنت محمدشاه رخ داد قیام آقاخان محلاتی بود. پدر آقاخان، شاه خلیل‌الله رئیس فرقه اسماعیلیه هندو ایران بود که در زمان فتحعلیشاه حاکم کرمان گردید و پسر او آقاخان فوق‌الذکر نیز بدستور همین پادشاه به حکومت قم و محلات نائل آمد و نیز یکی از دختران خود را باز دواج او در آورد.

آقاخان در ایام سلطنت محمدشاه، و از طرف همین سلطان به حکومت کرمان رسید ولی چندی بعد با حاج میرزا آقاسی اختلافاتی پیدا نمود و کار این اختلاف رفته رفته بالا گرفت و منجر بزد و خورد او و پیروانش با قوای دولتی گردید.

آقاخان در این جنگ شکست خورد و بقلعه بم پناهنده شد و بعد بدستور محمدشاه در محلات مقیم گردید. لیکن دوران اطاعت او از حکومت مرکزی چندان نپایید و مجدداً سر بطغیان نهاد. این بار از اردوی بهمن میرزا (برادر پادشاه) بسختی شکست خورد و از کرمان بقمدهار و از آنجا به بند رفت و در این سرزمین در حمایت حکومت هند درآمد و اخلاف او اکنون مرجع تقلید پیروان اسماعیلیه می‌باشند.

درباره اصول پنجگانه دین اسلام با علماء آنجا بمباحثه پرداخت و بعد در پیرامون عقاید خود درباره آن اصول مکتبی گشود و پیروانی پیدا کرد که به شیخیه معروف شدند.

شیخ احمد معتقد بود، توحید و نبوت و امامت درست و مورد قبول است لیکن قبول عدل و معاد در زمره ارکان پنجگانه دین اسلام از نظر منطق، عقلانی نیست، زیرا عدل در وجود حضرت باری تعالی و از جمله صفات ثابت و مسلمه اوست و موردی برای آنکه این صفت را در اصول دین بشمار آوریم بنظر نمی رسد و در باره معاد چون بدن پس از مرگ بتدریج از میان می رود چیزی جز يك ماده لطیفی که باید آنرا روح نامید باقی نخواهد ماند بنابراین رستخیز قیامت مقرون بحقیقت نیست.

شیخ احمد، علاوه بر این عقیده، خود را شیعه کامل و واسطه بیان امام غایب و شیعیان میدانست و پس از اینکه در گذشت، یکی از پیروانش که حاج سید کاظم رشتی بود جانشین استاد گردید. بعد از مرگ او بر سر جانشینی میان فرقه شیخیه اختلاف و کشمکش افتاد و از میان آنها حاج کریم خان قاجار، ملا حسین گوهر و سید علی محمد شیرازی بیش از دیگران داعیه ریاست داشتند و بالاخره حاج کریم خان بر سایرین غلبه یافت و ریاست آنفرقه را بعهده گرفت. سید علی محمد شیرازی علاوه بر داعیه ریاست بایروان شیخ احمد اختلاف کلمه داشت باین معنا که سید علی محمد شیعه کامل را به باب تبدیل نمود و خود مکتبی گشود و پیروانی پیدا کرد (۱۲۶۰) و بایجاد مذهب بابیه پرداخت.

سید باین هم اکتفا ننموده خود را همان امام غایب دانست؛ و کتابی بنام بیان تألیف نمود و بدعوت عام پرداخت و از اعتبارات به بوشهر آمد

و در آنجا حسین خان نظام الدوله حاکم فارس او را دستگیر و در شیراز زندانی کرد. چند ماه بعد منوچهر خان اعتماد الدوله، سید علی محمد شیرازی را به اصفهان دعوت و از وی حمایت نمود. سید تا سال ۱۲۶۳ در اصفهان بود و چون در این سال اعتماد الدوله در گذشت و از طرفی کشمکش های شدیدی میان پیروان باب و مخالفان آنها در گرفت و کار این منازعات در یزد، خراسان، مازندران و رنجان بشدت توسعه یافته بود و روحانیون در کمال سرسختی و عصبانیت، علیه آن سید و هواداران وی برخاسته بودند ناچار با مر محمد شاه، سید علی محمد را از اصفهان به آذربایجان برده و در قلعه چهریق زندانی نمودند و بشرحیکه در ایام سلطنت ناصرالدین شاه بیان خواهیم کرد سرانجام بدستور میرزا تقی خان امیر کبیر (صدر اعظم آن پادشاه) باب را از چهریق به تبریز برده و در آنجا تیرباران کردند.

مرگ محمد شاه

محمد شاه ۱۴ سال سلطنت نمود و در سال ۱۲۶۴ در گذشت و جسدش را در قم بخاک سپردند.

وی پادشاهی ضعیف النفس ولی رئوف و مهربان بود و چون بیشتر اوقات مرخص و به نقرس مبتلا بود، اداره مملکت یکجا باختیار حاج میرزا آقاسی درآمد. این صدر اعظم همانطوریکه قبلاً بیان شد، مردی ضعیف النفس و بی تدبیر و نالایق بود و به همین سبب يك نوع بی نظمی و هر ج و مرج در ارکان مملکت راه یافت و رشته انتظامات از هم گسیخت و اوضاع آشفته و درهم شد و از همین تاریخ است که عمال روسیه و دیپلماتهای انگلیس علناً در امور و شئون مختلفه کشور ما شروع بمداخله نمودند که ماضی شرح پادشاهان اخیر سلسله قاجار از این قبیل اقدامات ناروی بیگانگان که محصول بی لیاقتی تنی چند از پادشاهان

قاجار و بی کفایتی و احیاناً خیانت رجال آن عصر بود و ایران را به پرتگاه سقوط سوق میداد سخن خواهم راند .

ناصرالدین شاه

۱۲۶۴ - ۱۳۱۳

بشرحیکه در ایام سلطنت محمد شاه گذشت ، چون او وحاج - میرزا آقاسی هر دو بی تدبیر وضعیف النفس بودند ، هرج و مرجهایی در ایران آغاز گردید و همینکه پادشاه درگذشت ، عده ای از رجال و امراء که وجود صدراعظم را مانع پیشرفت امور و یا مخالف خود دیدند ، علیه او با اقداماتی متوسل گردیده و جماعتی هم برای نیل بمقام صدارت و یا مشاغل و مناصب دیگر بتلاش افتاده و گروهی نیز پای ادعا را بالاتر گذاشته خود را پادشاه خواندند . در این میان حاج میرزا آقاسی که ابداً از مقام صدارت دست بردار نبود ، چون بکلی رشته امور از دستش بدر شده بود ، از بیم حوادث ، بحضرت عبدالعظیم رفت و در آنجا تحصن جست ! این عمل اوضاع را بکلی آشفته و درهم ریخت و هنگامه عجیبی در تهران و ولایات برپا کرد ، مهد علیا مادر ناصرالدین شاه که زنی با اراده و هوشیار و جاه طلب و نفع جو بود ، همینکه وضع را چنین دید ، توسط علی قلی میرزا **اعتضاد السلطنه** ، با سفرای روس و انگلیس وارد گفتگو شد و بکمک دیپلماتهای آندو دولت زمام امور کشور را تا آمدن ولیعهد ناصرالدین میرزا از تبریز بدست گرفت و تاحدی از توسعه اغتشاشات و حوادثی که در شرف تکوین بود ، جلوگیری کرد . در همین موقع محمدخان زنگنه امر نظام که در واقع کلیه امور لشکری آذربایجان باو تفویض شده بود ،

و میرزا تقی خان وزیر نظام که سمت منشی گری او را داشت ، درگذشت

ناصرالدین شاه قاجار

و میرزاتقی خان با کوشش و جدیت قابل تحسین در مدتی کوتاه قوای نسبتاً مجهزی ترتیب داد تا در رکاب ولیعهد که تازه در تبریز جلوس نموده بود (شوال ۱۲۶۴) عازم تهران گردد.

ناصرالدین میرزا در ذی القعدة ۱۲۶۴ با عدد و نفرو بهمراهی میرزاتقی خان از تبریز به تهران آمد و با سلطنت نشست و میرزاتقی خان را که قبل از رسیدن بتهران **اتابك اعظم** لقب داده بود، بصدارت برگزید.

میرزاتقی خان برای جلوس ناصرالدین شاه در تبریز و حرکت او از آنشهر به تهران و همچنین تهیه زمینه مساعد جهت جلوس پادشاه در پایتخت، سیاست و رشادت حیرت انگیزی از خود نشان داد و براستی نبوغ خود را در طی این مراحل آشکار ساخت و همین موضوع بشرحیکه قریباً بیان خواهیم داشت اسباب رنجیدگی و نارضایتی جمعی از درباریان و مدعیان منجمله میرزا آقاخان نوری بود میرزا آقاخان در زمان سلطنت محمدشاه با امر حاج میرزا آقاسی (و با فراهم نمودن رضایت محمدشاه) بکاشان تبعید شد ولی هنگام مراجعت ناصرالدین شاه از بند گریخت و بکمک دیپلماتهای انگلیسی بتهران آمد و بیاری آنها برای صدارت بفعالیت پرداخت.

ناصرالدین شاه در همان آغاز کار در صدد تبعید مجدد او بکاشان برآمد لیکن با وساطت انگلیسها و تا حدی مساعدت میرزاتقی خان، از تبعید او منصرف شد و او هم در تهران اقامت جست و بخرابکاری خود پرداخت که اولین اثر آن عزل و قتل امیر کبیر و نیل خود بصدارت بود.

فتنه سالار و قتل او

حسن خان سالار پسر اللهیار خان آصف الدوله در زمان حکمرانی پدرش در خراسان، بعنوان نیابت حکومت بر سراسر آن خطه استیلا داشت و چون حاج میرزا آقاسی با آصف الدوله رابطه خوشی نداشت و او را از نظر شاه انداخته بود، سالار سپاهی فراهم کرد و عازم تهران شد. در این موقع محمدشاه یکی از برادران خود را که **حشمت الدوله** نام داشت، مأمور دفع سالار و حکومت خراسان نمود. حشمت الدوله از تهران عازم خراسان و در نزدیکی سبزوار با سپاه سالار روبرو گردید و اورا متواری ساخت و بعد بمشهد رفت و در خراسان بحکومت پرداخت.

سالار پس از این شکست، بمیان ترکمانان رفت و علیه حشمت الدوله که او و اعوان و انصارش مردم خراسان را از شدت ظلم بستموده آورده بودند شروع بفعالیت کرد و بتدریج مردم آن سرزمین را با خود متحد ساخت و بالاخره بیاری مردم مشهد، بر سالار بشوگرید و آنشهر را بتصرف خود در آورد و چون در همان اوقات محمدشاه بدرود حیات گفت، سالار و همراهان او بتسخیر شهرهای خراسان همت گماشته و ناامنی و آشوبی برپا کردند و حشمت الدوله هم در این گیر و دار به «یار محمدخان» در هرات پناه برد.

میرزاتقی خان امیر کبیر در آغاز جلوس ناصرالدین شاه، سلطان مراد میرزا (حسام السلطنه) برادر حشمت الدوله را مأمور دفع فتنه سالار و استقرار نظم و آرامش در خراسان ساخت. سلطان مراد میرزا، مشهد و سایر شهرهای خراسان را تصرف کرد و با غتشاش و هرج و مرج آن حدود خاتمه داد و سالار و برادرانش نیز بآستانه قدس متحصن شدند. سلطان مراد

میرزا که مردی سخت دل و انتقام کش بود، متحصین را دستگیر و پس از محاکمه نظامی، بقتل رسانید (۱۲۶۶) و خود بحکومت خراسان نائل آمد و باین ترتیب فتنه ای که سالار و یادی او در آن خطه برپا کرده بودند فرونشاند.

دفع فتنه باب

بشرحیکه در صفحات پیش ضمن ذکر وقایع سلطنت محمد شاه بیان کردیم پیروان سید علی - محمد باب بعد از تبعید او به قلعه چهریق، دست بشورش و اغتشاش زدند و در زمان سلطنت ناصر الدین شاه، چون امیر کبیر را مخالف سر سخت خود دیدند در صدد قتل او برآمدند.

صدراعظم پسر از وقوف بر توطئه بایه، مأمورینی جهت برهم زدن اقدامات و دستگیری آنان بنقاط مختلف کشور فرستاد و نیز بامر او سید علی - محمد از چهریق به تبریز انتقال داده شد و در شعبان ۱۲۶۶ تبریزاران گردید.

در زمان صدارت میرزا آقاخان نوری (اعتماد الدوله) جانشین امیر کبیر مجدداً پیروان باب سر بشورش گذاشته و جمعی از ایشان به رهبری ملا شیخ علی، کمر قتل شاه را بمیان بسته و یکبار هم بطرف او تیراندازی نمودند این تیر خطا رفت و شاه از خطر نجات یافت و بدستور او عده زیادی از رؤسای ایشان دستگیر و بقتل رسیدند و جمعی هم از ایران به بغداد مهاجرت کردند.

در این موقع بر سر جانشینی سید علی محمد، میان میرزا یحیی صبح - ازل و میرزا حسینعلی نوری معروف به بهاء اله که از پدر برادر بودند اختلاف افتاد و پیروان آن فرقه دو قسمت شدند، عده کمی جانب صبح ازل

را گرفتند و گروه بیشتری از بهاء اله پیروی نمودند و این دو دسته نیز با یکدیگر بکشمکش وزد و خورد برخاستند. مأمورین سلطان هم برای خاتمه دادن بقتنه بایه بجان پیروان این دو دسته افتاده و بهر ترتیب و تمهیدی بود بقتنه آنها خاتمه دادند.

صدارت امیر کبیر واصلاحات او

میرزا تقی خان امیر کبیر یکی از مردان مشهور و بزرگترین رجال تاریخ معاصر کشور ما بشمار میرود. این مرد بزرگ اصلاً اهل هزاره فراهان و پدرش کربلائی محمد قربان در خدمت میرزا ابوالقاسم - قائم مقام شغل آشپزی داشت. میرزا تقی خان نیز در دستگاه قائم مقام سمت منشی گری یافت و در اثر پشت کار و لیاقت و استعدادی که از خود نشان داد، مورد توجه قائم مقام و محمدخان زنگنه امیر نظام و فرزندان فتحعلیشاه قرار گرفت و بتدریج کارش بالا رفت تا بمعاونت امیر نظام انتخاب گردید.

عباس میرزا علاقه و احترام خاصی نسبت باو مبذول مینمود و بطوریکه در صفحات پیش بیان شد در زمان سلطنت فتحعلیشاه و بنا بر تمایل عباس میرزا و دستور آن پادشاه، میرزا تقی خان باتفاق خسرو میرزا و محمدخان - زنگنه برای رفع تکدر خاطر یکدیگر بقتل گریبایندف بر نیکلای اول تزار روس راه یافته بود، به پطرو گراد (لنین گراد امروز) رفت و همچنین در زمان سلطنت محمد شاه، باتفاق ولیعهد ناصر الدین میرزا که در آن موقع بیش از ۷ سال نداشت و به همراهی میرزا محمدخان زنگنه جهت ملاقات نیکلای اول که بایران آمده بود بآنجا عزیمت کرد و تزار نسبت باو احترامات زیادی قائل شد. میرزا تقی خان در آن موقع بزبانهای فرانسه و روسی بخوبی

آشنائی داشت و علاوه بر این، زمانی که بسمت نمایندگی ایران برای رفع اختلافات ایران و عثمانی در زمان سلطنت محمدشاه به ارزنته الروم رفت (۱۲۵۸)، در طول ۳ سال اقامت در آنجا و مذاکرات مفصلی که با نمایندگان دولتهای فرانسه، انگلیس و عثمانی بعمل آورد، بر اطلاعات عمومی و تجربیات سیاسی او افزوده شد و بدرستی بنقشه های خطرناک و دسایس همسایگان ایران واقف گردید.

میرزاتقی خان در آن ایام سمت منشی گری میرزا محمدخان زننگنه را در دستگاه ولیعهد ناصرالدین میرزا در آذربایجان به عهده داشت و ملقب به وزیر نظام بود پس از مرگ میرزا محمد خان از طرف ولیعهد، جانشین او و به امیر نظام ملقب شد و برای جلوس ولیعهد بسلطنت که بیش از ۱۶ سال نداشت، درایت و رشادت را بسرحد کمال رسانید و در ذی القعدة ۱۲۶۴ بصدارت رسید و اتابك اعظم لقب یافت.

امیر کبیر از این تاریخ با کوشش و جدیت زاید الوصفی، از مداخلات بیجای روحانیون و امراء و شاهزادگان در امور کشور جلوگیری نمود، سپس بطرق مختلف از عصیان و سرکشی حکام ممانعت کرد و بقتنه سالار و آشوب باییه و داعیان سلطنت خاتمه داد، بوضع مالی کشور سر و سامانی بخشید، از اعمال نفوذ و مداخلات بیگانگان در امور و شئون کشور و احیاناً در ممانعت کرد. در اصلاح و تقویت ارتش قدمهای رسائی برداشت، فرهنگ را که اساس بیداری افکار ملت ایران میدانست، توسعه داد و دارالفنون را بنانهاده و هیئت های مختلفی جهت تدریس علوم جدید از اروپا بایران دعوت نمود و آنها را بتدریس در دارالفنون مشغول داشت و نیز برای آشنا شدن ایرانیان بتمدن مغرب زمین و توسعه صنایع جدید در ایران، دستجات

مختلفی را بکشورهای اروپا فرستاد و بمنظور وقوف مردم ایران بچگونگی اوضاع کشور خود و اهم اخبار جهان، بانتشار روزنامه وقایع اتفاقیه مبادرت نمود و نیز بتأسیس چند دستگاه چاپخانه همت گماشت و بدستور او چندین جلد کتب بهداشتی، تاریخی، سیاسی و جغرافیائی ترجمه و بزور طبع در آمد و بهر حال در طول ۴ سال ایام صدارت، در تمام امور و شئون کشور اصلاحاتی بعمل آورد و خدمات بسیار گرانبهایی نمود که مالا ینک بطور اختصار بشرح آنها میپردازیم:

حذف القاب و جلوگیری از رشوه خواری

در دوره های قبل از قاجاریه، اشخاصی برای سوء استفاده و عوام فریبی، القاب و عناوینی در نوشتهجات خود برای خویش بکار میبردند که این روش نامطلوب در عصر قاجار بشدت رواج یافت و منشیان القاب و تعارفات زائد و بی موردی بکار میبردند. امیر کبیر دستور داد از استعمال تعارف و عناوین و القاب بکلی خودداری شود و در مورد خود نیز بذکر کلمه جناب اکتفا گردد و در مورد ارتشاء مقررات شدیدی وضع نمود که بموجب آن هرگاه یکی از مأمورین دولت باین عمل مبادرت میکرد بسختی مؤاخذه و از کار برکنار میگردد و کیفر سایر طبقات رشوه خوار حبس و جریمه نقدی بود.

میرزاتقی خان چون ارتشاء رایکی از عوامل اساسی انحطاط اخلاق و سقوط جامعه ایرانی میدانست، شخصاً بر چگونگی کار اولیای امور نظارت داشت و در طرد اشخاص نالایق و رشوه خوار ابدأ اغماض نمینمود. بهمین سبب بتدریج دست افراد ناپاک از امور حساس کوتاه گردید و اشخاص صالح و مأمورین خوشنام جای آنان را گرفتند و موانعی که در پیشرفت کارهای

عمومی بود از میان برداشته شد و چرخهای امور مختلفه مملکت بطور عادی و منظم بگردش افتاد.

اصلاح امور مالی

امیر کبیر هنگامیکه بمقام صدارت رسید ، خزانه خالی بود و اشخاصیکه از همان خزانه تهری حقوق و مستمری دریافت مینمودند علاوه بر آنکه کار مثبتی انجام نمیدادند چون منافع خود را در بر آشفته گی اوضاع و رواج بازار هر ج و مرج میدیدند ، از هیچ نوع اقدامی در راه نیل بمقصود دریغ نداشتند .

میرزاتقی خان برای تهیه هزینه جنگی جهت دفع غائله خراسان و سایر نواحی که در آستانه شورش و اغتشاش بودند و نیز بمنظور قطع حقوق و مستمریهای بی مورد و تعدیل دخل و خرج مملکت با اقداماتی مبادرت کرد که اهم آنها بقرار زیر است :

۱ - مستمریات شاهزادگان ، درباریان و ملاهای بی سواد و اشخاص مفتخوار و متملق را حذف نمود و بودجه دربار ناصرالدین شاه را که در آغاز امر به ۱ میلیون تومان میرسید به ۱۰۰ هزار تومان تقلیل داد.

۲ - برای پرداخت و وصول مالیات مقرراتی وضع نمود و مأمورین صالح را برای وصول آن انتخاب کرد و به میرزا یوسف مستوفی الممالک - آشتیانی مأموریت داد که بر چگونگی درآمد مملکت و وصول مالیاتها و طرز کار مأمورین وصول نظارت کامل و دقیق بعمل آورد .

۳ - بوضع زندگانی و تمول اشخاص و مأمورینی که از دولت حقوق میگرفتند دقیقاً رسیدگی شد و نیز حقوق ایشان به تناسب سوابق خدمت و مراتب لیاقت و شایستگی تعیین گردید .

۴ - بوضع تجارت داخلی و خارجی و سامانی داد . و بحمايت بازرگانان و تقویت و ترویج صنایع داخلی و بالابردن سطح تولیدی کشور همت گماشت و برای توسعه صنایع جدید در ایران عده ای از بازرگانان و صنعتگران را برای آموختن اصول تجارت و صنایع جدید و رمز پیشرفت امور اقتصادی در مغرب زمین ، باروفا اعزام داشت . و نیز از فشار مأمورین دولت بطبقه کشاورز جلو گیری کرد و بطرق مختلف در مقام همراهی و مساعدت با ایشان برآمد .

تأسیس دارالفنون

در مسافرت هائیکه امیر کبیر بخارج از ایران نمود و مطالعاتیکه در زمینه علل ترقی ممالک اروپا در شئون مختلفه ، بعمل آورد ، باین نکته واقف شد که اساسی ترین راه موفقیت مردم ایران تنهادر بیداری افکار و اذهان عمومی است و این منظور جز با اشاعه فرهنگ و علوم جدید و آشنائی ایرانیان خاصه جوانان بتمدن ملل مغرب زمین حاصل نخواهد شد و بهمین سبب بفکر تأسیس دارالفنون افتاد و اگر چه در ابتدای امر بساعدم تمایل سلطان و مخالفت بعضی از ملاها روبرو شد معذلك ، در سال ۱۲۶۷ محل بنای آنرا در قسمتی از بخش شمال شرقی ارك شاهي كه سرباز خانه بود تعیین و میرزا رضاخان مهندس باشي (كه يكي از پنج تن محصليني بود كه در زمان فتحعليشاه برای تحصیل بلندن اعزام شده بود) و محمد تقی خان معمار باشي را مأمور ساختمان آن نمود و در همان اوقات مسیو جان داود ارمینی مترجم وزارت امور خارجه را بکشور اطریش كه يك مملكت بیطرف بود جهت استخدام چند نفر معلم و افسر و مهندس اعزام داشت .

مسیو جان داود پس از چند ماه توقف دروین پایتخت اطیش باتفاق جمعی از کارشناسان نظامی و فرهنگی که اسامی آنها در ذیل بیان میگردد بایران آمد ولی هنگامیکه این هیئت بایران رسید متأسفانه از ایام عزل این صدراعظم درست دوروز گذشته بود (۱۵ محرم ۱۲۶۸).

اینک اسامی هیئت های نظامی و فرهنگی و پزشکی و غیره :

دکتر پلاک طیب و جراح

مسیو کولوسطی مهندس و ریاضی دان

« او کشت ژیرو استاد توپخانه

دکتر نرو داروساز

مسیو بارون کرمواس استاد پیاده نظام

کاپیتان زانی متخصص توپخانه و مهندسی

کارنوتا معلم عملیات کوهستانی و معدن شناسی .

علاوه بر این از ایرانیانیکه در علوم قدیم و جدید استادی داشتند، دعوت بعمل آمد و در دارالفنون بکار تدریس علوم مختلفه مانند فلسفه، منطق، عربی و طب ایرانی مشغول گردیدند .

مترجمین که با کارشناسان نظامی و مهندسین و استادان اطیشی همکاری مینمودند عبارت بودند از :

میرزا زکی خان، میرزا آقا تبریزی، میرزا عبدالوهاب .

یزدی، میرزا ملکم خان، و مسیوریشارد فرانسوی .

مترجم اخیر بعلت علاقمندی بدین اسلام، مسلمان شد و نام خود را به میرزا رضا تغییر داد .

دارالفنون در ربیع اول ۱۲۶۸ یعنی سیزده روز پس از قتل امیر کبیر افتتاح گردید و میرزا محمد علیخان شیرازی وزیر امور خارجه بریاست آن انتخاب شد . بعد از فوت وی، عزیزخان آجودان باشی، ریاست دارالفنون را بعهده گرفت و رضاقلی خان هدایت نیز نظامت یافت .

اولین دوره دارالفنون که هشت سال بود در ۱۲۷۶ پایان یافت و فارغ التحصیل های آن برای تکمیل معلومات خود بکشورهای اروپا اعزام شدند . دروسی که در دارالفنون تدریس میشد عبارت بودند از :
پیاده نظام، سواره نظام، مهندسی، توپخانه، معدن - شناسی، دایرو سازی، ریاضیات، طب، زبان فرانسه، طبیعیات و تاریخ و جغرافیا .

علاوه بر این یک دستگاه کارخانه تهیه شمع کافوری و آزمایشگاه فیزیك و شیمی و يك کتابخانه بزرگ و یک دستگاه چاپخانه در دارالفنون احداث شد و زیر نظر استادان ایرانی و خارجی اداره میگردد و روزنامه وقایع اتفاقیه که مؤسس آن امیر کبیر بود، در آن چاپخانه بچاپ میرسید .

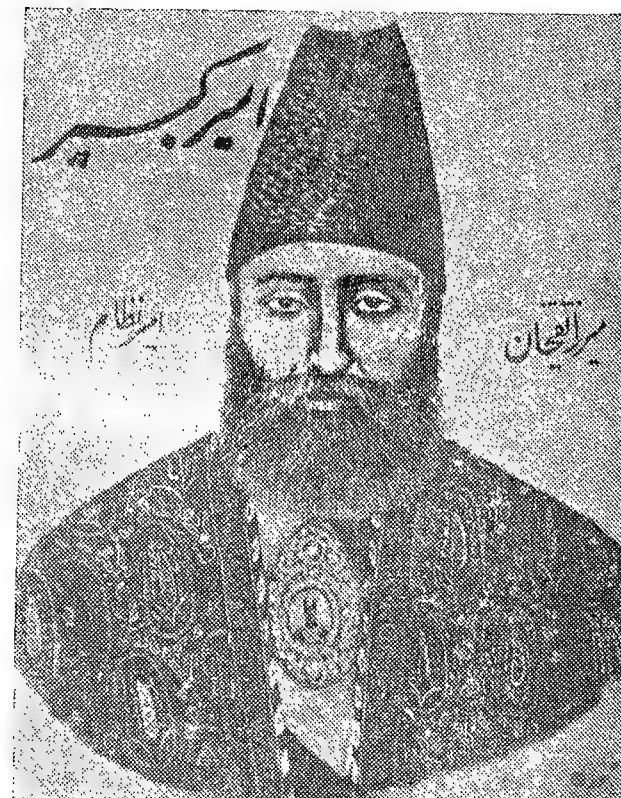
اصلاحات لشکری

میرزا تقی خان پس از اصلاح امور مالی مملکت، برای استقرار امنیت در سراسر کشور ورجو گیری

از تجاوز همسایگان و ممالک مجاور در صدد

اصلاح و تقویت ارتش برآمد و خود نیز چون بامور لشکری و قوف کامل داشت، شخصاً بکارهای ارتش رسیدگی میکرد . چند سربازخانه در تهران و شهرستانهای مهم تاسیس نمود و وعده ای از افسران اطیشی را در

شهرهای تهران، اصفهان، شیراز و تبریز بتعلیم سربازان و افسران ایرانی گماشت.

میرزا تقی خان امیر کبیر

میرزا تقی خان لباس افسران و سربازان را متحدالشکل و شبیه نظامیان اطریشی نمود و البسه نظامیان از پارچه وطن بود و بر روی دکمه آنها آرم شیر و خورشید دیده میشد.

اصلاحات قضائی

امور قضائی ایران قبل از صدارت امیر کبیر بر پایه صحیحی استوار نبود. امیر کبیر با آنکه در صدد اصلاح کلی امور قضائی ایران بود ولی بعزت نفوذ و تعصب شدید روحانیون متظاهر در دستگاہهای قضائی نتوانست با اصلاحات اساسی مبادرت کند، فقط بوضع مقرراتی درباره کسانی که احکام ناسخ و منسوخ و برخلاف حقیقت صادر مینمودند پرداخت و دست اشخاص ناصالح را از شئون قضائی کوتاه کرد و مجتهدین باتقوی و پرهیز کار را متصدی امور قضائی نمود و شیخ عبدالحسین را که از روحانیون اصفهان و مورد احترام و اعتماد اهالی آن شهر بود بتهران خواست و او را مرجع رسیدگی بدعاوی مردم کرد.

اصلاحات سیاسی

چون در دوره قاجار رسم چنان بود که اگر یکی از اتباع ایرانی مرتکب بزه و تخلفی میشد چنانچه بیکه از سفارتخانه‌های خارجی متحصص میگردد در پناه آن سفارت از دسترس مأمورین دولت مصون بود، امیر کبیر برای جلوگیری از این روش نامطلوب، با سفرای خارجی بمذاکره پرداخت و ایشانرا از حمایت پناهندگان منصرف و علاوه بر این بطرق مختلف از اعمال نفوذ سفرای خارجی در ایران جلوگیری کرد و بمداخلات آنان خاتمه داد و همین امر را باید یکی دیگر از علل برکناری امیر کبیر از مقام صدارت محسوب داشت.

میرزا تقی خان از ورود کشتی‌های جنگی و تجاری روسیه بمرداب انزلی جلوگیری کرد و تجار خارجی در ایران که تا آنوقت از پرداخت

عوارض و عشر به معاف بودند، مقرر شد مانند بازرگانان خارجی چنانچه مایل بادامه تجارت باشند، عوارض خود را بر طبق مقررات پرداخت نمایند و در صورتیکه قصد آنها خروج کالا از ایران باشد، باخذ پروانه عبور مبادرت کنند

امیر کبیر با اعزام نمایندگان بافغانستان کلیه حکام آن سرزمین را باطاعت از دولت ایران ناگزیر ساخت و هرات نیز بتصرف ایران درآمد. شیلان ایران که حاج میرزا آقاسی بر حسب تقاضای دولت روسیه بآندولت واگزار کرده بود و روسها هم آنرا یکی از اتباع خود داده بودند میرزا تقی خان جهت پس گرفتن آن با اقداماتی هم گماشت و بالاخره دست روسها را از جنوب دریای مازندران و شیلان بحر خزر کوتاه کرد. امیر کبیر برای رفع اختلافات دولتین ایران و عثمانی و تعیین خط مرزی، میرزا جعفر خان مشیرالدوله را که از رجال خوش نام عصر قاجار بود، مأموریت داد تا با آندولت وارد مذاکره و اقدام گردد مشیرالدوله نیز چنین کرد و سرانجام در نتیجه مساعی او اختلافات مرزی مرتفع گردید و برای رفتن زائرین بعبقات تسهیلاتی بعمل آمد.

امیر کبیر پس از احداث دارالفنون یکدستگاه
تأسیس روزنامه و چاپ سنگی در آن تأسیس نمود و برای تنویر افکار و وقوف مردم بگزارشات مملکت و اخبار خارج از کشور بتأسیس روزنامه وقایع اتفاقیه پرداخت. اولین شماره این روزنامه در ربیع الثانی ۱۲۶۷ بنام روزنامه چه هفته بعد دومین شماره آن بنام وقایع اتفاقیه چاپ و منتشر شد.

وقایع اتفاقیه تا سال ۱۲۷۷ در ۴۷۴ شماره انتشار یافت و علاوه بر

اخبار داخلی و خارجی يك سلسله مقالات علمی و تحقیقی نیز در آن بچاپ میرسید.

مدیر این روزنامه حاج میرزا ناظم تذکره چی بود و او وارد برجیس انگلیسی که بدستور عباس میرزا برای احداث چاپخانه در ایران، استخدام شده بود سمت مترجمی آن روزنامه را بعهده داشت.

امیر کبیر برای ترجمه کتب بمنظور آشنا کردن مردم ایران با وضاع عمومی عالم با اقدامات مفیدی مبادرت جست، چنانکه در زمان توقف خود در ارزنته الروم، ژان داور را که با خود همراه برده بود مأموریت داد تا یکجلد جغرافیای عمومی را به ترکی ترجمه نماید و بعد بر حسب اقدام صدراعظم از ترکی بفارسی درآمد و همچنین کتب دیگر در باره جغرافیا در ایام صدارت امیر کبیر ترجمه و بطبع رسید که از آنجمله جغرافیای ایران و عالم بود.

ترسیم و چاپ نقشه کشورهای جهان و يك نقشه جهان نما و نقشه ایران و همینطور دو جلد کتاب در زمینه زندگی و فتوحات ناپلئون بزرگ و چند جلد کتب بهداشت عمومی جهت آشنائی مردم به چگونگی امراض مسری و طریقه جلوگیری و مبارزه با آنها بمرمت امیر کبیر چاپ و منتشر گردید.

میرزا تقی خان برای کاهش میزان احتیاجات مردم بمصنوعات خارجی و بالا بردن سطح تولیدی و ترویج صنایع جدید در ایران، عده ای از صنعتگران را بکشورهای فرانسه، انگلیس، روسیه، اتریش و عثمانی برای تحصیل در رشته های مختلف صنایع جدید مانند کارخانه قند، بلور سازی،

احداث و توسعه کارخانجات

چاپخانه، نساجی، چدن ریزی و اسلحه سازی اعزام داشت. این

«يك صفحه مصور از وقایع اتفاقیه»

عده پس از فرا گرفتن صنایع مزبور بایران برگشتند و بدستور و مساعدت
امیر کبیر در مؤسسات صنعتی بکار پرداختند.

امیر کبیر در ایام کوتاه صدارت خود، چند دستگاه کارخانه اسلحه -
سازی در تهران، تبریز، اصفهان و مشهد دائر نمود و برای اداره آنها
قورخانه را در تهران بمسئولیت حاج میرزا محمد حسین جبه دارباشی
احداث کرد و همچنین چند دستگاه کارخانه بلور سازی، چینی سازی
در قم، اصفهان و تهران و یک دستگاه کارخانه کاغذ سازی در تهران و یک
کارخانه حریر بافی در کاشان و یک دستگاه کارخانه ریسمان بافی
بین تهران و شمیران و یک کارخانه کالسکه سازی در قورخانه احداث کرد.

احداث

ابنیه و آثار

این صدراعظم برای جلوگیری از ویرانی بناهای

تاریخی، عده از معماران را مأمور تعمیر و ترمیم

آنها ساخت. در تبریز بدستور وی بنائی احداث

گردید که به سرای امیر معروف است و در کنار زاینده رود نیز بهمت میرزا
تقی خان بنائی ساخته شد که اینک اتابکیه خوانده میشود. در سبزه
میدان اصفهان نیز عمارت میدان را بنانهاد و بدستور آن امیر، تعمیراتی
در بناهای تاریخی آن شهر و ترمیم پلهای زاینده رود بعمل آمد. در تهران
بناهایی از قبیل تیمچه، بازار و کاروانسرا احداث کرد و همچنین عمارت
ییلاقی نیاوران شمیران بدستور این مرد بزرگ بنا گردید. امیر کبیر برای
عمران و آبادی شهر تهران و آوردن قسمتی از آب کرج باین شهر نقشه‌ای
طرح نمود ولی عزل و قتل وی مانع اجرای برنامه عمرانی او در این
مورد گردید.

عزل و قتل
امیر کبیر

دامنه اقدامات مفید و اصلاحات حیرت زای امیر -

کبیر هر چه بیشتر وسعت میگرفت ، موقعیت

اشخاصی که منافع خود را در وقوع هرج و مرج

و آشوب طلبی و مداخلات سفرای خارجی در ایران میدیدند بیشتر متزلزل

میگردید و متدرجاً دست آنها از دربار و خزانه دولت و امور و مشاغل دولتی

کوتاه میشد ولی متأسفانه ، چون تعداد این قبیل افراد کم نبود ، بعلاوه

دیپلماتهای خارجی هم از اقدامات میرزا تقی خان ناراضی بودند و او را

سدرامداخلات خود در ایران میدیدند لهذا بطرق مختلف بدسیسه سازی و

خرابکاری علیه سدر اعظم پرداختند و هر مخالف متنفذی برای مشوب نمودن

ذهن شاه نسبت بمیرزا تقی خان سیاستی در پیش گرفت و بنوعی در انداختن

امیر از چشم شاه کوشش کرد .

ناصرالدین شاه با اینکه در آن موقع خیلی جوان و بی تجربه بود

ولی بعلمت علاقه شدید او بمیرزا تقی خان ، به بدگوئی و سعایت اطرافیان

گوش نمیداد و با اینکه مهد علیا مادر سلطان بر مزاج شاه تسلط بسزائی

داشت و بعلمت قطع مستمریات شاهزادگان و آبادی او خاصه محدود

گردیدن خود او توسط اتابك اعظم ، خصومت عمیق و ریشه داری با وی

به هم رسانیده بود و بلطایف الحیل به بدگوئی و عیب جوئی از امیر کبیر

نزد فرزندش میپرداخت ، معذلك سلطان باین قبیل سعایتها اعتنائی نداشت

و گاهی با کنایه و زمزانی بالصراحه بمخالفین اتابك اعظم حالی میکرد

که تخت سلطنت من و اساس استقلال مملکت بر حسن سیاست و

مملکت داری امیر استوار است و علت بدگوئی مخالفین او بر اصل

غرض ورزی است نه برای مصالح کشور و بهر حال پادشاه تا مدت تها در

مقابل القات مغرضین پای ایستادگی فشرده و سعایتها را بطاق نسیمان گویند .

مهد علیا با اینکه دخترش عزت الدوله بر حسب تمایل ناصرالدین شاه

در پنجمین ماه صدارت میرزا تقی خان باز دواج او در آمده بود ، ولی

همانطوریکه قبلاً اشاره شد چون اقدامات امیر کبیر او را پیوسته محدود

و از ولخرجی و اموری دیگر ، باز داشته بود ، از اینرو مهد علیا کینه شدیدی از

اتابك اعظم در دل داشت و بیش از سایر مخالفان نزد شاه خدمات میرزا -

تقی خان را خیانت و دولتشخواهی او را تمر و سلطنت طلبی جلوه میداد و در

تمام تحریکات ضد صدر اعظم شریك و عامل بود .

میرزا آقاخان نوری (اعتماد الدوله) که در زمان سلطنت

محمد شاه و بدستور او ، بعلمت برقراری روابط مخفیانه با سفارت انگلیس ،

بکاشان تبعید شده بود ، در آغاز جلوس ناصرالدین شاه ، بتهران

آمد و بر حسب اقداماتی که در باریان نسبت با و بعمل آوردند ، سمت وزیر

لشکری یافت و بعد بمعاونت صدارت رسید ! لیکن بعلمت تخطیاتی که از

اوس رزد بدستور امیر کبیر توقیف گردید و پس از چندی بسا وساطتی که در

مورد وی نزد اتابك اعظم بعمل آمد ، امیر کبیر حکم آزادی او را صادر

کرد . میرزا آقاخان از آن تاریخ ، از یکطرف بکمک دیپلماتهای انگلیس

و از طرف دیگر بدستیاری مهد علیا و سایر مخالفان میرزا تقی خان ، بدشمنی

با صدر اعظم برخاست و در ضمن بشاه چنان فهماند که امیر کبیر در میان

نظامیان نفوذ و محبوبیت بسزائی دارد و بکمک آنها در راه سلطنت افتاده

و برای نیل بمقصود مشغول اقدام است !

خرابکاری میرزا آقاخان و مهد علیا و بدگوئی سایر مخالفان ، رفته

رفته بر شاه جوان اثر کرد و او را بر رفتار صدر اعظم که در پاره ای از موارد

بر اساس استبداد و بی اعتنائی بدرباریان و احياناً بعضی از اوامر شاه بود ،
دچار ظن و تردید نمود و بالاخره ناصرالدین شاه برای خلاصی خود تصمیم
بعزل او گرفت و بهمین سبب امیر کبیر که هر روز عصر جهت عرض گزارشات
مملکت شرفیاب میشد ، چند روزی اجازه بار نیافت تا اینکه در ۲۰ محرم
۱۲۶۸ فرمان عزل او صادر گردید (۱) و همان اعتمادالدوله نادرست و

۱ - امیر کبیر چون پس از معزولیت دید مخالفان او باز از وی نزد
شاه بیدگویی مشغولند و ذهن سلطان را دائماً مشوب مینمایند و این سعایتها
ممکن است علاوه بر آنکه خدمات بسیار گرانبهایش از نظر شاه دور افتد
جانش از دست برود ، چند نامه بشاه نوشت و در آن نامه ها شاه را از
وسوسه در بایان و اقدامات زبان بخش اطرافیان و اوقف ساخت که یکی از آن
نامه ها نامه زیر میباشد که در روزگار معزولیت و توقف در تهران بشاه
نوشته و از بسیاری جهات حائز اهمیت است :

نامه امیر کبیر پیا د شاه

قربان خاکپای همایونت شوم دستخط همایونی را زیارت کردم اینک
خواستم شرفیاب شوم مقصودی نداشتم که شما را از این اراده و فرمایش
عرضهائی بکنم که دلیل پشیمانی باشد زیرا که با عرض و بی عریضه این غلام
از اول نوکری بجمیع احکام و فرمایش و رضای شما طالب بوده و هستم
و آنچه خاطر خواه شما بوده و هست بر آن راضی بوده ام زیرا که اگر این
غلام جز رضا و فرمایش شما را میخواست دست از همه عالم بر نمیداشت
و همان بمیل و مرحمت شما دلخوش بوده و هستم حالا هم صریح عرض میکنم
که مطیع حکم و رضای شما هستم هر چه حکم شماست همانرا طالب بوده
و میباشم برقراری عزل با منصب و بی منصب رعیتی آنچه شما حکم کنید مصلحت
خود را در آن میبینم اما باز جسارت میکنم که بتمک بامحک سرکار و خدائی
که جمیع عالم در ید قدرت اوست هر که اینطور مصلحت دید خاکپای
همایان دیده یقیناً چندان حیرخواهی نکرده اینکه اصرار در شرفیابی حضور شما
داشتم و باز دارم و استدعای چند کلمه عرض دارم برای آنست که هرزگی
و نمایی و شیطننت اهل این ملک را میشناسم از این رشته که بدست آنها

فتنه گرد بصدارت برگزیده شد .

امیر کبیر یکچند بحال عزلت در تهران بود ولی چون مخالفان وی
مخصوصاً مهد علیا و اعتمادالدوله از اینکه مبادا مجدداً امیر معزول منصوب شود
نگران بودند ، باز بدسیسه پرداخته تا آنجا که ناصرالدین شاه تسلیم نظر
درباریان شد و او را از تهران بکاشان تبعید ساخت .

امیر کبیر با اینکه بسابقه صدراعظم کشی سلاطین قاجار واقف بود ،
و سرنوشتی مانند میرزا ابولقاسم قائم مقام و امثال او را برای خود پیش بینی
میکرد ، معذک امتثال امر نمود و بکاشان رفت و در باغ فین کاشان
(۶ کیلومتری جنوب غربی کاشان) رحل اقامت افکند .

دشمنان میرزا تقی خان باز هم باین حد قناعت ننموده ، شاه را
بصدور حکم قتل آن رادمرد بزرگ برانگیختند و حاج علیخان حاجب-
الدوله که امیر کبیر در روزگار صدارت او را مورد عنایت و مهر بانیهای
خود قرار داده بود ، برای اجرای فرمان قتل امیر کبیر باد و نفر میر غضب از
تهران عازم کاشان شد و از آنجا خود را بحمام فین که امیر تازه وارد
آن شده بود رسانید و چون میرزا تقی خان آنچه در عالم تصویریش بینی
مینمود ، به چشم دید و چاره جز تسلیم نداشت ، از حاجب الدوله خواست که
باز زن رگهای او بحیاتش خاتمه دهد .

افتاده دست نمیکشند و طوری خواهند کرد که این کار منظم را کل دنیا از شدت
حسد بمقام پریشانی بر آمدند بالمره خراب و ضایع و همچنین که این غلام را
خراب کردند هم این غلام را بالمره خراب و هم جمیع کارهای پخته را خام
مینمایند از این مطمئن باشید که ذره ای در این حکم اصرار نخواهم کرد
اما اول بر امیر نظام معلوم شد که هر چه اصرار در شرفیابی میکنم قبول
نمیفرمائید . زیاده جسارت نورزید باقی

حاجب الدوله نیز موافقت کرد و دلاک باتیغ رگهای بازوی
امیر را بیرید و آفتاب عمر یکی از رشیدترین و خدمتگزارترین
فرزندان این آب و خاک غروب نمود (۸ ربيع الاول ۱۰۶۸) و
بعد جنازه اش بهتبات انتقال یافت و در آنجا بخاک سپرده شد.

۱ - مرحوم دکتر خلیل خان تقی (اعتماد الدوله) تفصیل قتل میرزا
تقی خان را که شخصاً از مهدعلیا شنیده چنین نقل میکند :
... امیر بحاجب الدوله گفت کجا بودید؟ گفت از تهران می‌آیم گفت
الیه حامل فرمایش برای من هستید گفت بلی و دست در جیب کرده کاغذی
را بیرون آورده و در برابر نظر امیر کبیر که در صحن حمام نشسته و دلاک
پشت او را کیسه میکشید گسترده و گفت این است دستخط شاه و امیر آن
دستخط را چنین خواند.
«چاکر آستان ملایک پاسیان فدوی خاص دولت ابد مدت حاجی»
«علی خان (حاجب الدوله) پیشخدمت خاصه فراشباشی دربار سپهر اقتدار
مأموریت دارد که بفین کاشان رفته میرزا تقی خان فراهانی را راحت»
«نمایدود را انجام این مأموریت بین الاقران مفتخر و بمراحم خسروانی مستظهر»
«بوده باشد».

امیر کبیر گفت آیا میگذارید که من از حمام بیرون بیایم آنوقت مأموریت
خود را انجام دهید؟ گفت خیر. گفت میگذارید وصیت خود را بنویسم؟ گفت
خیر. گفت میگذارید يك دو کلمه بعزت الدوله پیغام داده خدا حافظی بکنم؟
گفت خیر. امیر گفت آیا لا اقل خواهید گذاشت این مأموریت شما بطرزی
که من میگویم انجام گیرد گفت مختارید. امیر بدلاک گفت نشتر فصادی
همراه داری؟ گفت بلی گفت برو بیاور.

دلاک بسرینه آمد و از توی لباسهای خود نشتر را پیدا کرده آورد
ورگهای هردو بازوی امیر را گشود. امیر درکنار حمام پشت بدرب ورودی
نشسته کفهای دودست را بروی زمین گذارده خون از دو ستون بازوان او
فوران و جریان داشت.

دلاک در يك گوشه حمام حیران ایستاده و نمیدانست جلو خون راجه
وقت باید بگیرد.
حاجی علیخان بیرون آمد و بآن کسیکه مواظب ببحرکت ماندن امیر
بود گفت بیا.

تسخیر
هرات

بشرحیکه در ایام سلطنت محمدشاه بیان
کردیم، لشکرکشی این پادشاه بهرات برای
تسخیر آنجا بالتیماتوم و عملیات نظامی دولت
انگلیس مواجه گردید و بناچار بدون اخذ نتیجه به طهران برگشت و
چندی بعد کامران میرزا بدست وزیر خود یار محمدخان بقتل رسید
و آنشهر بتصرف او درآمد. یار محمدخان نسبت بدربار ناصرالدین -
شاه اظهار انقیاد و اطاعت نمود و سلطان هم درموارد لزوم او را یاری
میکرد. بعد از یار محمدخان پسرش صید محمدخان که مردی ظالم و
مستبد بود، بهرات استیلا یافت و چون بامردم آنشهر بسختی رفتار نمود
محمد یوسف میرزا (نواده فیروز میرزا) بدعوت مردم هرات بآنجا رفت و
حاکم مزبور را دستگیر و بقتل رسانید و خود بحکومت هرات رسید (۱۲۷۲)
و دربار را از مراتب عبودیت خود واقف و مطمئن ساخت.

چندی بعد انگلیس ها مجدداً برای کوتاه کردن دست دولت ایران
از هرات، بتوطئه و دسیسه پرداختند و دو ستم محمد خان حاکم کابل و
قندهار را به حمله بهرات و تسخیر آنجا برانگیختند. دوست محمدخان

بقیه پاورقی صفحه ۱۳۶

آنکس میر غضب بود که چون وارد گرمخانه شد، حاجب الدوله باو گفت
معطل نشو کارش را تمام کن.

میر غضب باچکمه لگدی بمیان دو کتف امیر نواخت. امیر در غلطیده
بروی زمین افتاد. میر غضب دستمال ابریشمی را لوله کرده به حلق امیر فرو
برد و گلوی او را فشرده تاجان داد!

بعد قد بلند نموده گفت دیگر کاری نداریم. حاج علیخان بیرون آمد
و باهمراهان سوار اسبهای تندرو شده بجانب تهران رهسپار گشت.

همینکه عازم این مأموریت گردید **حسام السلطنه** والی خراسان، بصوب هرات شتافت و باوجود تلاش شدید انگلیس ها و دوست محمد خان سرانجام، حسام السلطنه پیروز گردید و شهر را بقره و غلبه تصرف کرد (۱۲۷۳).

دولت انگلیس که کار را بر این منوال دید، بازراه تهدید پیش گرفت و چند روز منابو بخلیج فارس فرستاد و جزیره خارک را تصرف کرد و نیز قوای نظامی آندولت درخوزستان و فارس بتجاوز پرداخت و قسمتی از این نواحی را بتصرف در آورد.

در این موقع **احتمام الدوله** والی خوزستان و همچنین سپاه اعزامی از پایتخت بفرماندهی **میرزا محمد خان قاجار** مأمور دفع انگلیس ها از ازخوزستان گردیدند. لیکن این دوسر دارکاری از پیش نبرده و پیشرفت انگلیس ها بطرف اهواز ادامه یافت.

اینجانبانیز باید متذکر شد بر اثر بروز اختلافات خصوصی میان سفیر انگلیس در ایران و اعتماد الدوله (صدر اعظم) که منجر بعزیمت سفیر انگلیس و اعضای او از تهران بانگلستان گردید، **فرخ خان امین الدوله کاشی** از طرف صدر اعظم مأموریت یافت تا با سفرای انگلیس در استامبول و پاریس وارد گفتگو شود و رفع کدورت نماید. امین الدوله چون پیشنهاد سفیر انگلیس در استامبول را که حکایت از عزل صدر اعظم داشت قبول ننمود، بپاریس رفت تا با وساطت ناپلئون سوم امپراطور فرانسه بدون اینکه صدر اعظم از صدارت معزول گردد و بحیثیت سیاسی ایران لطمه ای وارد شود، میان دولتین ایران و انگلیس روابط حسنه برقرار سازد.

امین الدوله هنگامیکه در پاریس در صدد تعقیب این هدف بود،

قوای نظامی انگلیس بعضی از جزایر و بنادر جنوب را نیز در تصرف داشت و درخوزستان در حال تجاوز بود و در همان موقع از طرف ناصرالدین شاه مأموریت یافت هرچه زودتر با وساطت ناپلئون سوم باین غائله خاتمه دهد و موجبات صلح دولتین ایران و انگلیس را فراهم سازد. امین الدوله نیز چنین کرد و سرانجام با وساطت امپراطور مزبور در رجب (۱۲۷۳) **معاهده پاریس** بامضای مأمورین دولت انگلیس و نماینده ایران که همان **فرخ خان** باشد رسید.

بموجب این معاهده دولت ایران از کلیه دعاوی خود نسبت به افغانستان صرف نظر نمود و برای همیشه دست از هرات برداشت و استقلال افغانستان را بر رسمیت شناخت و ضمناً انگلیس تعهد کرد بنادر و جزایر و نواحی اشغال شده ایران را تخلیه نماید.

معاهده پاریس مولود عدم تجربه و بی اطلاعی ناصرالدین شاه و دربار او بر مسائل سیاسی و بین المللی و نتیجه مستقیم بی کفایتی صدر اعظم ایران اعتماد الدوله بود، زیرا در همان اوقاتی که انگلیسها در جنوب ایران مشغول عملیات نظامی بودند، شورش عظیمی توسط سپاهیان برهنمی و مسلم در سراسر هند علیه کمپانی هند شرقی انگلیس و عملیات آن شرکت آغاز گردید (۱۸۵۸) و دولت انگلیس را بامشکل بزرگی روبرو ساخت. دولت مزبور و کمپانی هند شرقی که برای خواباندن این فتنه در صدد تهیه قوا بودند اگر با فشاری و دفاع سپاه ایران را درخوزستان در مقابل قوای نظامی خود میدیدند محققاً سپاه مزبور را از ایران بهند فرستاده تا آنکشور را (که برای انگلیس نهایت حائز اهمیت بود) مجدداً بزیر سلطه خود در آورند. و باین ترتیب هجالی برای حمله انگلیس ها بجنوب ایران بدست نمیآمد و مآلاً

معاهده پاریس منعقد نمیگردید ولی نه تنها ناصرالدین شاه و دربار او باین موضوع بسیار پراهمیت توجهی نداشتند بلکه اعتماد الدوله بسیار خوشدل بود که طوفان حوادث بعقد معاهده پاریس پایان پذیرفت و تزلزلی برمسند او راه نیافت و همچنان در مقام صدارت باقی ماند.

ناصرالدین شاه در سال ۱۲۷۱ یعنی قبل از مسئله
جنگ سرخس
هرات، فریدون میرزا فرمانفرما را جهت سرکوبی
و مرو
ترکمنان و تنبیه خان متمرّد خیمه (محمد امین -

خان) بخوارزم فرستاد. فریدون میرزا در سرخس این حاکم را مغلوب و مقتول نمود و تراکمه ای که در مرزهای شمال شرقی ایران شاخت و تاز پرداخته بودند گوشمالی داد لیکن در سال ۱۲۷۶ در نتیجه تجاوزات مجدد تراکمه، جنگی میان قوای دولتی و متجاوزین در مرو بوقوع پیوست که در نتیجه سپاه ایران شکست خورد و چون این واقعه مقارن با بسط نفوذ دولت روسیه در ترکستان غربی و سواحل رود سیحون بود زمینه جهت استیلای دولت مزبور، در صفحات شمال خراسان فراهم گشت. چنانکه چندی بعد روسها خوارزم و ماوراءالنهر را متصرف و از طریق شمال خراسان و گریان با کشور ایران همسایه شدند و آنچه را اسلاف مادر سایه تدبیر و شمشیر بدست آورده بودند، ناصرالدین شاه و بعضی از رجال و درباریان نالایق او از کف دادند

ناصرالدین شاه بعزت عدم آشنائی بموقعیت خلیج
فارس و جزایر و بنادر جنوب ایران، حکومت
آنصفحات را در برابر مبلغی پول باشخاص ایرانی
و یاغیر ایرانی واگذار میکرد. چنانکه حکومت
تسلط انگلیس
در خلیج فارس
و بلوچستان

بندرعباس و جزایر هرمز و قشم را در مقابل سالی مبلغی وجه به سید سعید نامی واگذار نمود. دولت انگلیس با جانشین این حاکم و حاکم جزایر بحرین،

۱ - اوال، تی لس، هاجر، منامه و بحرین اینها اسامی مختلفی است که از هزاران سال قبل تا کنون مجمع الجزایر بحرین بنام آنها نامیده میشد مجمع الجزایر بحرین که بشکل کف با می باشد در جنوب خلیج فارس و در داخل یک خلیج کوچکی که بنام «شلوا» معروف است واقع شده. این خلیج بین شبه جزیره القطر و بنادر استان القطیف عربستان سعودی قرار دارد. این جزیره در قدیم مرکز زرتشتیان بوده و در اینجا اجساد مردگان خود را میسوزانیده اند. پس از اسلام عربها آنرا محرق یا محرق یعنی محل سوزاندن نام نهادند.

یک داستان خیلی قدیمی حاکی است که در اینجا آتشکده زرتشتیان وجود داشته و شاید چاههای نفتی که در حال اشتعال وجود داشته این جزیره را محرق نامیده باشد.

از اوایل سال ۱۸۴۷ انگلیسها با استفاده از ضعف دولت ایران و با سم جلوی گیری از تجارت برده شروع بمداخله در امور بحرین نموده و برای اینکه دست ایران را بکلی از آنجا قطع نمایند در اوایل ماه مه این سال یک کشتی جنگی انگلیسی بنام اینکه ژنرال کنسول انگلیس در بوشهر را برای شروع مذاکرات ناشیخ بحرین آورده در بحرین لنگر انداخت و سپس انگلیسها با تهدید و فشار موفق شدند در ۳۰ همان ماه عهدنامه ای باشیخ - محمد بن خلیفه منعقد نمایند بموجب این قرار داد شیخ بحرین فرمانروای مستقل شناخته شد و دولت انگلیس موظف گردید در مقابل هر گونه جنگ، سرقت، برده فروشی، حمله دزدان دریائی، بحرین را حفظ نماید و نیز حق استعمال کشتیهای جنگی از خود شیخ گرفته شد.

در سال ۱۸۶۷ چون شیخ محمد در مقابل حمله «قطر» بعضی از کشتیهای خود را بجنگ واداشت دولت انگلیس قلعه او را که پرچم ایران در بالای آن در اهتزاز بود گلوله باران نموده وی را معزول کرد.

پس از عزل شیخ محمد، انگلیسها شروع با ایجاد تفرقه بین خانواده حکومتی بحرین نموده و علی برادر محمد را بحکومت منصوب کردند ولی جنگ و نزاعی که بین دو برادر شروع شد سرانجام باخراج آنها منتهی گشت

و شیخ عیسی پسر شیخ علی بحکومت انتخاب گردید.
شیخ عیسی کاملاً دست نشانده انگلیسها بود و هر کاری که نماینده انگلیس پیشنهاد مینمود بدون چون و چرا اجراء میگردد. در بین سالهای ۱۹۱۲ تا ۱۹۲۲ انگلیسها چندین قرار داد با شیخ عیسی منعقد کردند و یک نوع تحت الحمایگی بر بحرین تحمیل نمودند و از این بعد هر مطلب کوچک و بی اهمیتی را برای مداخلات بیشتری در امور جزیره و گرفتن اختیارات از عیسی بهانه قرار داده و شیخ را مجبور بدادن امتیازاتی مینمودند.

در سال ۱۹۱۴ انگلیسها به بهانه اینکه برادر زاده شیخ عیسی گماشته کنسول آلمان را کتک زده چند ناو جنگی انگلیسی به جزیره بحرین آورده سه هزار روپیه غرامت از شیخ گرفتند و برادر زاده اش را تبعید نمودند از آن پس شیخ بنای نافرمانی را نسبت با انگلیسها گذاشته و سعی میکرد خود را بدولت ایران نزدیک نماید. در نتیجه چندی بین کارگران ایرانی و نجدی زدو خوردی روی داد که منجر به کشته شدن دو ایرانی و پنج نجدی شد.

انگلیسها فوراً کلنل «فوکس» ژنرال کنسول انگلیس را در بوشهر بادو کشتی جنگی به بحرین فرستاده غائله را رفع نمودند و نماینده رسمی سلطان نجد را از بحرین اخراج و پلیس «فداوی» شیخ را ایجاد و قراردادی با شیخ منعقد کردند که بموجب آن شیخ حق نداشت هیچ خارجی را بدون اجازه سر کنسول انگلیس به بحرین اجازه ورود ندهد.

پس از چند ماه بعنوان اینکه شیخ عیسی پسر شده در ۵۸ سالگی او را از حکومت بحرین معزول و بجای وی پسرش شیخ حمد را بحکومت منصوب نمودند حمد بیست سال بدون اراده بر بحرین حکومت کرد تا اینکه پس از مرگش پسرش شیخ سلمان حاکم فعلی را بحکومت منصوب نمودند.

اهمیت این جزایر در سابق صرفاً از نظر تجاری بود که اولاً جزایر بحرین مرکز تجارتی تمام سواحل ایران و عربستان است بدین معنی که تمام کالاهای تجارتی که برای مصرف سواحل ایران و عربستان میاید اول باین جزایر وارد میشود سپس از این جزایر بمحلهای نامبرده فرستاده میشود و از این لحاظ مرکز ترانزیت خلیج است و با گمرک ۵۰ درصد که از طرف حکومت بحرین گرفته میشود درآمد زیادی نصیب حکمرانان این جزیره میشود. صید مروارید در گذشته نیز یکی از منابع درآمد خیلی مهم این جزیره بود و صنعت مروارید نیز یکی از کارهای اهالی این جزیره محسوب

که خراجگذار دولت ایران بشمار میرفتند، سازش کرد و استقلال ایشان را در جزایر و بنادر فوق تضمین نمود و باین طریق این نواحی را از حیطه تسلط دولت ایران خارج ساخت و نیز همین سیاست را در بلوچستان بکار برد، چنانکه در نتیجه اقدامات گلداسمید ۱ و کلنل هلندیج (در باره اتصال خط تلگرافی لندن به بمبئی از طریق جنوب ایران) قسمت اعظم بلوچستان، پس از یک سلسله مذاکرات، از پیکر ایران مجزا گردید و مرز حالیه ایران و پاکستان غربی معین شد و چون ناصر الدین شاه ابداً توجهی باین امور نداشت و سرگرم مسائل و قضایای دیگر بود و پسرش مظفر الدین شاه هم که بعدها خطوط مرزی ایران و هند را که نامبردگان تعیین کرده بودند بر سمیت شناخت از این رو قسمت اعظم بلوچستان از ایران منتزع شد و بتصرف انگلیسها در آمد. مقدار خاک که بنا بر اقدامات دیپلماتهای انگلیس از بلوچستان جدا گردید تا سال ۱۹۴۵ بنام بلوچستان انگلیس و از این تاریخ به بعد این قسمت با بعضی از ولایات مسلمان نشین هند تشکیل پاکستان غربی را داده است.

دولت روسیه نیز مانند دیپلماتهای انگلیس بطرق مختلف در خاک ایران بتجاوز بر داخل و علاوه بر تصرف سرزمینهای ترکستان و ماوراءالنهر و خوارزم

میشده است.

امروز اهمیت بحرین نه فقط بسبب اهمیت ترانزیتی و تجاری و یا سوق العیشی آن است بلکه بیشتر بسبب وجود چاههای نفت است که از چند سال قبل امتیاز آن از طرف شرکت های نفت امریکائی (بحرین پترولیومی کمپانی) و غیره که وابسته باحصارات استاندارد اویل کمپانی و کالیفرنیا و تکراس اویل کمپانی آمریکائی میباشد که از شیخ بحرین گرفته شده و اکنون سالیانه بمقدار خیلی زیاد از آن بهره برداری میگردد.

(Goldemid - ۱)

درسو احل دریای خزر شروع بدست اندازی کرد، چنانکه قسمتی از سرخس خراسان را که بسرخس کهنه معروف است تصرف نمود و جزایر آشوراده واقع در مقابل بندر گر را تصاحب کرد و همچنین بغناوین مختلف قریه فیروزه را متصرف شد.

عزل اعتمادالدوله
و تأسیس وزارتخانه‌ها

ناصرالدین شاه که بتدریج بر بی کفایتی و جاه طلبی اعتمادالدوله پی برده بود و وقوع بسیاری از حوادث نامطلوب را مولود عدم تدبیر و نادرستی او میدانست، در سال ۱۲۷۵ یعنی بعد از ۷ سال صدارت وی را از کار برکنار نمود و تا سال ۱۲۸۱ که حاج میرزا حسین خان سپهسالار را بصدارت برگزید خود شخصاً بر کلیه امور مختلفه مملکت نظارت داشت و بتقلید از دولتهای اروپا وزارتخانه های جنگ، خارجه، داخله، و ظایف، علوم و عدلیه را تأسیس نمود و هریک از وزارتخانه ها را بوزیری سپرد و علاوه بر این بتأسیس مجلسی بنام دارالشورای دولتی که اعضای آن از رجال و درباریان بودند مبادرت کرد تا بامشاورت آنها کارهای مملکتی بهتر از پیش برده شود ولی از آنجائیکه سلطان شخصاً مرد مستبد و خودخواه و تندخو بود، معنائی توجیهی بمشاوره و راهنمایی های مفید نداشت و این خود یکی از عوامل آشفتگی اوضاع و پریشانی امور مملکت بشمار میرفت.

صدارت حاج میرزا
حسینخان سپهسالار

میرزا محمدخان قاجار که در جنگ با انگلیس ها در جنوب رشادت هایی از خود نشان داده بود و نیز تصدی وزارت جنگ را به عهده داشت، بفرمان پادشاه بمقام صدارت رسید (۱۲۸۱) و سپهسالار اعظم لقب یافت

و مسئولیت وزارتخانه های جنگ و مالیه و خارجه بوی محول شد و تا سال ۱۲۸۴ در این سمت باقی بود و سپس میرزا یوسف مستوفی الممالک بعنوان شخص اول مملکت تا سال ۱۲۸۸ بداره امور کشور پرداخت و بعد از وی حاج میرزا حسین خان قزوینی ملقب به مشیرالدوله مقام صدارت یافت. حاج میرزا حسین خان فرزند میرزا نبی خان مازندرانی مشهور به قزوینی مردی هوشیار و باذکوت بود، تحصیلاتی عالی داشت و بسزایانهای فرانسه و انگلیسی بخوبی تکلم میکرد. در زمان صدارت میرزا تقی خان بسمت کارپرداز ایران در هند تعیین و مشغول کار شد و در سال ۱۲۷۱ سرکنسول ایران در تفلیس و در ۱۲۷۹ با سمت سفارت بعثماني رفت و در سفری که ناصرالدین شاه بعثت باب نمود، چون بارزش خدمات میرزا حسین خان واقف شد و او را مردی کاردان و باتدبیر یافت همینکه بتهران برگشت ویرا خواست و تصدی دو وزارتخانه عدلیه و وظایف را با او وا گذاشت. میرزا حسین خان در طی ایام وزارت قوانین و مقررات مفیدی وضع نمود و بتعقیب اقدامات امیر کبیر پرداخت و بالاخره در سال ۱۲۸۸ بمقام صدارت رسید و کلیه امور مملکت با او وا گذار شد.

سپهسالار در ابتدای صدارت برای اینکه شامرا از نزدیک بمیزان پیشرفت و علل ترقی و تمدن ملل مغرب زمین واقف سازد و بمنظور اتخاذ سیاستی که موجب اشاعه تمدن جدید در ایران گردد، ویرا با وجود مخالفت روحانیون در سال ۱۲۹۰ با اروپا فرستاد.

سپهسالار قبل از عزیمت شاه بفرنگ امتیاز احداث راه آهن رشت بتهران و تهران بخلیج فارس و استخراج کلیه معادن ایران (بغیر از طلا و نقره و سنگهای قیمتی) و استفاده از جنگل ها و قنوات و تأسیس پست و تلگراف

و بانك واحداث كار خانجات وغيره را بى كنفران اتباع انگيسى بنام بارون -
ژوليوس رويتر ۱۱ وا گذاشت و مقرر شد چنانچه صاحب امتياز از بدو امضای
قرارداد تا ۱۴ ماه بعد با اجرای مفاد قرارداد نائل نیامد چهل هزار لیره
انگلیسی از بابت غرامت بدولت ایران بپردازد .

وا گذاری این امتیاز که دامنه اش بسیار وسیع و موجب بسط نفوذ
انگلیس در کلیه امور و شئون ایران میگردد، از نا پختگی و یا نظریات خاص
رجال آن عصر و احیاناً اشتباه سیاسی سپهسالار گفتگو میکرد و بهرین سبب مردم
ایران که کم و بیش بر اثر خواندن روزنامه های فارسی که در استلامبول منتشر
میشد باوضاع و احوال ممالك و سیاست کلی عالم واقف شده بودند، با این
امتیاز بمخالفت پرداختند و نیز دولت روسیه که اجرای آنرا موجب ازدیاد
قدرت سیاسی انگلیس در ایران میدانست عملاً با آن شروع بمخالفت کرد و
بالاخره با موانع و مشکلاتی که جهت اجرای این قرارداد در ایران فراهم
شد ، امتیاز نامه من بورلغو و دولت ایران و دیعه رويتر را بعنوان غرامت
ضبط نمود .

ناصرالدین شاه پس از مراجعت از فرنگ در اثر پافشاری که طبقات
مختلف برای عزل سپهسالار نمودند ناچار صدر اعظم را معزول و مستوفی -
الممالك را مقام صدارت داد (۱۲۹۰) و چندی بعد میرزا حسین خان را با
لقب سپهسالار اعظم بتصدی وزارت جنگ برگماشت .

سپهسالار اعظم در ایام تصدی وزارت جنگ، بتخدمات ذیقیمتی همت
گماشت و نیز در سفر دوم شاه بفرنگ با او همراه بود (۱۲۹۵) و پس از بازگشت
شاه و بنابستور او با صدر اعظم بهمکاری پرداخت و در کلیه امور مملکت

۱- Baron Julius de Reuter

نظارت داشت و این حال تا ۱۲۹۷ باقی بود تا اینکه ناصرالدین شاه
رفته رفته بعلت سعایت هائی که از سپهسالار بعمل میآمد با سوءظن پیدا
کرد و مخصوصاً چون میرزا حسین خان بعلت غرور و نخوتی که داشت،
با او امر سلطان واقعی زمینه و در شوال آن سال بامر شاه از همکاری با صدر اعظم
و تصدی وزارت جنگ و سپهسالاری معزول گردید و بانجام دوسه مأموریت

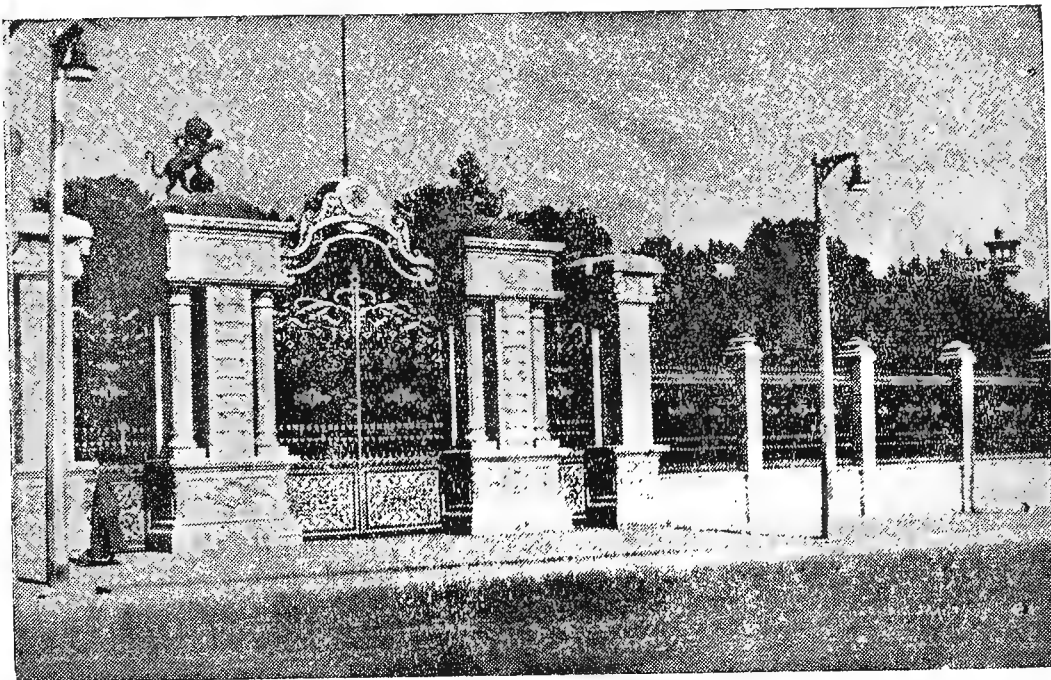

«میرزا حسین خان سپهسالار اعظم»

کوچک که بمنزله سرگرمی و یا تبعیدی بود ، پرداخت و آخرین
مأموریتش تولیت آستانه بود که در همانجا در سال ۱۲۹۸ در سن ۵۷
سالگی در گذشت و بقولی کشته شد .

شماره اول این روزنامه چون از عدالت و قانون و آزادی صحبت کرده بود، بدستور شاه توقیف گردید.

میرزا حسین خان باحداث ابنیه و آثار علاقه داشت و از بناهای مهمی

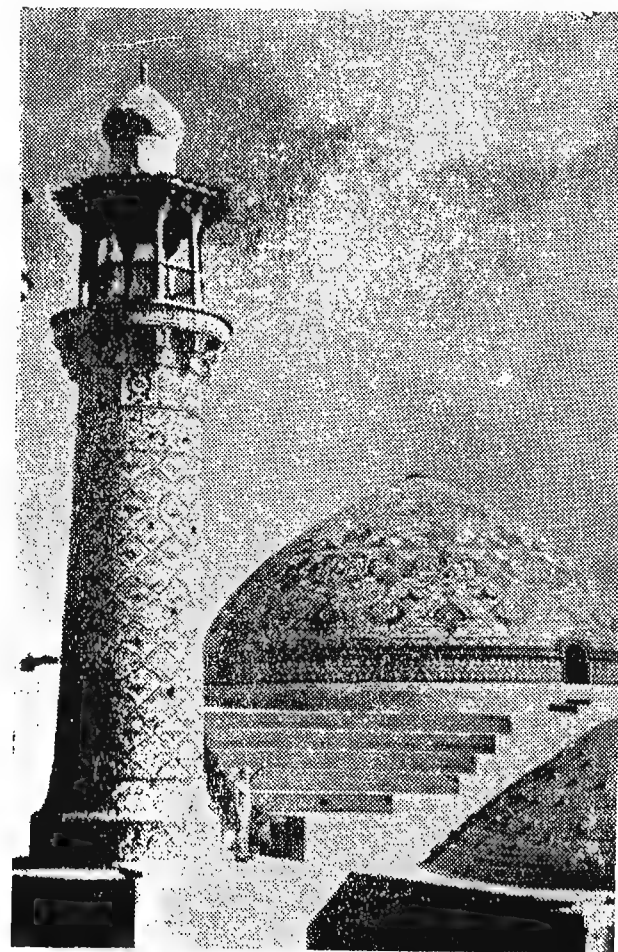
«مجلس شورایملی»

که بهمت اواحدان گردید مسجد سپهسالار طهران و عمارت مجلس شورایملی است.

از آغاز تأسیس سلسله قاجار و با توجه بآنچه در فصول قبل در این کتاب بیان کردیم بتدریج میان مردم ایران و کشورهای اروپا

اوضاع عمومی ایران در دوره ناصری و آشنائی مردم بتمدن مغرب زمین

حاج میرزا حسین خان سپهسالار معروفترین رجال عصر قاجار (بعد از امیرکبیر) بشمار میرفت. در آشنائی مردم ایران بتمدن مغرب زمین با اقدامات مفیدی پرداخت. کارهای امیرکبیر را دنبال نمود و در ایام تصدی وزارت جنگ روزنامه ای بدو زبان فرانسه و فارسی منتشر کرد ولی همان

«مسجد سپهسالار»

«يك صفحه مصور از روزنامه عليه ايران»

روابطی برقرار گردید و دستجات مختلفی از کشور ما بممالك اروپا و بالعکس رفت و آمد مینمودند و این روابط در زمان سلطنت فتحعلیشاه توسعه یافت و با اعزام هیئت های سیاسی و دستجات دیگر از ایران به کشور های فرانسه ، انگلیس و روسیه و مخصوصاً تماس و آشنائی سربازان و افسران ایرانی و سایر طبقات باحوال و افکار و نحوه حکومت و طرز زندگانی سربازان و افسران و بطور کلی ممالك مزبور، بعلاوه اقداماتی که رجال نامی عصر قاجار مانند میرزا تقی خان امیر کبیر، حاجی میرزا- حسین خان سپهسالار ، میرزا علیخان امین الملک (ملقب به امین الدوله) حاج سیاح محلاتی، آقا خان کرمانی ، سید جمال الدین اسد- آبادی ، یحیی خان مشیرالدوله (برادر سپهسالار) و عده ای دیگر برای بیداری افکار و اذهان عمومی بعمل آوردند، در آشنائی مردم بتمدن جدید و مزایای آن بسیار مؤثر افتاد و در واقع یکی از اساسی ترین عوامل وقوع انقلاب مشروطیت در زمان سلطنت مظفرالدین شاه، و قوف مردم ایران بطرز حکومت های دمکراسی ملل مغرب زمین و پی بردن بر مز پیشرفت ممالك مترقی عالم بوده است .

روزنامه و چاپخانه: در ایام سلطنت ناصرالدین شاه همانطوریکه قبلاً اشاره کردیم علاوه بر انتشار روزنامه وقایع اتفاقیه روزنامه های دیگری مانند روزنامه ملتئ : روزنامه علمیه ، روزنامه علیه ایران ، روزنامه علمی ، روزنامه میریخ ؛ روزنامه ثمرات السفر روزنامه دانش و چند روزنامه دیگر چاپ و منتشر میشد که در بیداری افکار عمومی بسیار

مؤثر افتاد و علاوه بر این چند روزنامه فارسی در استانبول و کلکته و بمبئی
بچاپ میرسید که بطور وضوح، مضار حکومت دیکتاتوری و نقشه هائی
که از طرف کشور های استعماری در مورد ایران طرح میگردد، در آن
جراید منعکس میشد.

چند دستگاه چاپخانه در عصر سلطنت ناصرالدین شاه در شهر های
تهران، تبریز و شهر های دیگر تأسیس و بکار افتاد که علاوه بر چاپ
جراید نامبرده بالا، چندین مجلد کتب مختلف در آنها بطبع رسید و بتدریج
در سایه چاپ و انتشار این قبیل کتب و جراید متعدد، مظاهر علوم و تمدن
مغرب زمین در میان جمعی از ایرانیانیکه شیفته آزادی و دموکراسی
و تمدن جدید در کشور ما بودند انتشار یافت و مقدمات بیداری افکار عمومی
آغاز گردید.

پستخانه: یکی از اقدامات مفید امیر کبیر تأسیس چاپخانه بود که
هر ماه دوبار چاپار از طهران به سایر شهر های ایران حرکت میکرد.
اداره چاپار ابتدا جزء وزارت علوم و وزارت دربار بود و میرزا-
علیخان امین الدوله که از رجال اصلاح طلب و خوشنام عصر قاجار بود،
تصدی آنرا بهعهده داشت و با نرخ ثابت مراسلات و امانات پستی از نقطه ای
بنقطه دیگر حمل و نقل میگردد و بعد از چندی عده ای از مستشاران
اطریشی بادره و اصلاح آن مبادرت نمودند و پست سواره ایرانی بین
تهران و شهر های بزرگ و کوچک، هفته ای یکبار رفت و آمد مینمود و باین
ترتیب کار ایاب و ذهاب و حمل و نقل کالا در ایران بر پایه صحیح و جدیدی
استوار گردید و مردم نقاط مختلف ایران تا حدی بسهولت، با یکدیگر
ارتباط پیدا نمودند.

در سال ۱۲۹۴ اداره پست ایران به اشتال روسی^۱ واگذار شد
و در نتیجه مساعی او، دولت ایران بعضویت اتحاد پستی بین المللی
در آمد.

پست ایران در سال ۱۲۹۷ تابع وزارت وظایف گردید و مدتی
میرزا علی خان امین الدوله و پسرش میرزا محسن خان معین الملک ریاست
آنرا بهعهده گرفتند. در زمان سلطنت مظفرالدین شاه صدراعظم ایران یعنی
همین امین الدوله برای اداره امور گمرکات و پست ایران باستخدام چند نفر
مستشار از کشور بیطرف بلژیک مبادرت کرد که مهمترین ایشان مسیو نوز^۲
بود. نوز ابتدا اداره گمرک را بهعهده گرفت و بسرعت ترقی نمود و بکمک
عمال دولت روسیه قدرت و تمول فراوانی بهم رسانید و بشرحیکه در
صفحات بعد بیان خواهد شد در سال ۱۳۲۱ بوزارت گمرک و پست ایران
رسید و ایادی او در رأس ادارات تابع این وزارتخانه بکار گماشته شدند.

مسیو نوز گرچه در طول ایام تصدی وزارت گمرک و پست بایجاد
تشکیلات جدیدی پرداخت و پست و گمرکات ایران را بصورت مدرنی
در آورد لیکن در پاره ای از امور سیاسی و مالی بمداخله پرداخت و بنفع اجانب
باقدماتی مبادرت کرد که همین امر در سال ۱۳۲۵ بشرحیکه در ایام سلطنت
محمدعلیشاه بیان خواهیم گفت موجب عزل و اخراج او از ایران گردید.
تلگرافخانه: تأسیس تلگراف در ایران در زمان سلطنت ناصرالدین شاه در
سال ۱۲۷۴ با احداث یک رشته سیم تلگراف بین قصر سلطنتی شاه و باغ
لاله زار آغاز گردید و دو سال بعد خط تلگراف تهران به تبریز بهمت علیقلی-
میرزا اعتضاد السلطنه دایر و همانطوریکه قبلاً بیان شد دولت

انگلیس برای ارتباط لندن به بمبئی از طریق تلگراف بادر بار ناصر الدین شاه وارد مذاکره شد و بدنبال آن دولت انگلیس امتیاز کشیدن خط تلگرافی بین خاقین و تهران و تهران و بوشهر را گرفت و پس از اتمام آن، خطوط دیگری بین تهران به جلفا - تهران به کاشان و یزد و کرمان و سرحد بلوچستان دائر شد که باین ترتیب تهران از طریق خطوط تلگرافی با اکثر شهرستانها و نیز از طریق سیم مخابرات اروپا بعضی از کشور های مجاور و غیر مجاور ارتباط یافت .

ضرابخانه: تا قبل از سلطنت ناصر الدین شاه در شهر های ایران ضرابخانه هایی وجود داشت و سکه هایی که ضرب میشد از نظر شکل و عیار با یکدیگر مختلف بود.

ناصر الدین شاه در اولین سفر خود بفرنگ و مسائل تأسیس ضرابخانه جدیدی را از اروپا خریداری نمود و در تهران بکار انداخت و میرزا علی خان امین - الدوله را بریاست آن گماشت و چندی بعد آقا محمد ابراهیم خان امین السلطان بجای او ریاست ضرابخانه را بعهده گرفت.

«امین السلطان»

و در زمان او سکه های ضرابخانه جدید در سراسر ایران رواج یافت که از نظر شکل و عیار با هم یکسان بود.

امین السلطان تا سال ۱۳۰۰ ریاست ضرابخانه را بعهده داشت و بعد از او حاج محمد حسین امین دار الضرب ریاست آن منصوب شد و در زمان ریاست او ضرابخانه بوزارت مالیه منضم گردید و چند سال بعد یعنی در سال ۱۳۰۷ تحت نظر بانك شاهنشاهی قرار گرفت و در اوایل جلوس مظفر الدین شاه ضرابخانه بوزارت داخله پیوست.

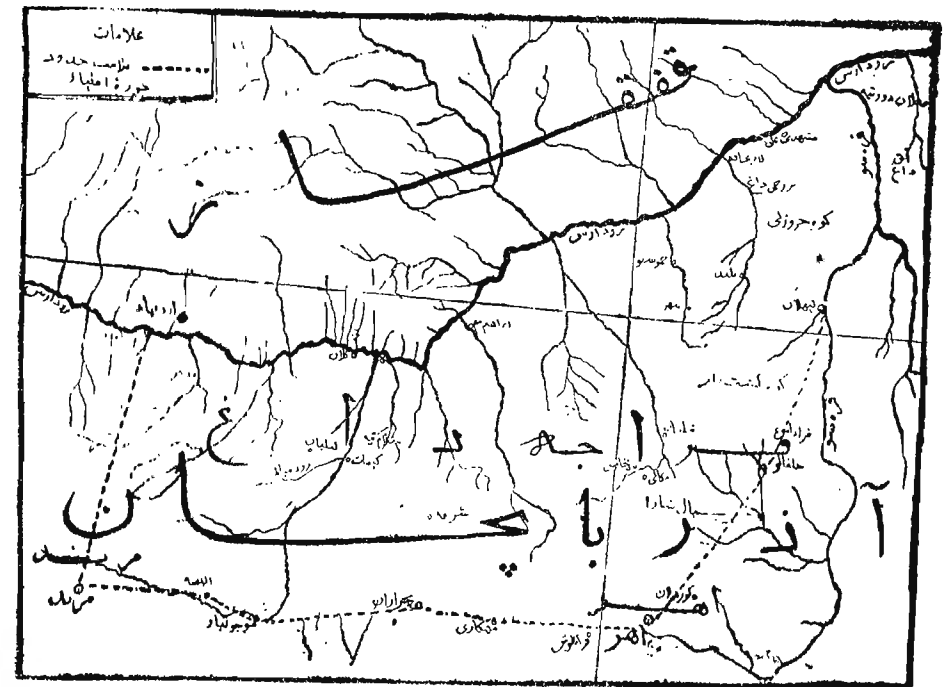
راه آهن: در سال ۱۳۰۱ بواتال فرانسوی يك رشته راه آهن بطول ۸۷۰۰ متر میان تهران و حضرت عبدالعظیم کشید. بواتال در صدد احداث خط آهن تهران به رشت و تهران به خلیج فارس بود که در سال ۱۳۲۳ بر اثر شیوع مرض وبا در ایران در گذشت.

در سال ۱۳۰۷ خط آهنی توسط حاجی محمد حسن امین دار الضرب میان آمل و بندر محمود آباد بطول ۱۶ کیلومتر انشاء گردید و در سال ۱۳۳۱ بانك استقراضی روس، امتیاز احداث راه آهن تبریز ب جلفا و شعبه آن از صوفیان به بندر شرفخانه را از دولت ایران گرفت و آنرا در سال ۱۳۳۴ قمری بپایان رسانید و همچنین در طول جنگ بین الملل اول دولتین روسیه و انگلیس برای پیشرفت کار خود چند رشته خط آهن در ایران احداث نمودند که ما در جای خود توضیح خواهیم داد .

از راه های فوق الذکر و نیز راه های آهنی که در ایام جنگ جهانی - اول توسط دولتین نامبرده احداث گردید، آنچه قابل استفاده است راه آهن

تهران بری، راه آهن جلفا به تبریز و صوفیان بشر فخانه و خط آهن میرجاوه بزااهدان است که خط اخیر بوسیله انگلیس ها در طی جنگ بین الملل اول کشیده شد.

صدور امتیازات: دولتین روسیه و انگلیس و گاهی فرانسه برای استفاده از منابع گرانبهای ایران و اعمال نفوذ در این کشور، بطرق مختلف از دربار ناصرالدین شاه تقاضای اخذ امتیاز نمودند. دولتین روسیه و انگلیس علاوه بر اخذ امتیاز و اعمال نفوذ سیاسی، بایکدیگرنیز در ایران بنای رقابت گذاشتند چنانکه پس از صدور امتیاز نامه رویتر، دولت روسیه شدیداً نسبت بآن اعتراض نمود و در مقام کارشکنی برآمد و علاوه بر این خود

«حوزه امتیازات روسها در آذربایجان»

نیز امتیازاتی برای بهره برداری از منابع ثروتی ایران در آذربایجان و صفحات شمال ایران در زمان ناصرالدین دریافت نمود. رویتر هم با آنکه در اجرای آن امتیاز توفیق نیافت ولی از آنجائیکه خود را ذبح می دانست از تعقیب موضوع دست برداشت تا اینکه بالاخره در سال ۱۳۰۶ هجری با وساطت سفیر انگلیس در ایران باخذ امتیاز بانک شاهنشاهی ایران بمدت ۶۰ سال نائل گردید.

بانک شاهی رفته رفته توسعه یافت و حق نشر اسکناس نیز بآن واگذار شد و علاوه بر این بر کلیه امور مالی تسلط یافت و در واقع نبض امور مالی

ایران را بدست گرفت و یکی از بهترین وسایل تبلیغاتی و اعمال نفوذ سیاسی دیپلماتهای انگلیس در ایران بشمار رفت.
میرزا ملکم خان ناظم الدوله سفیر ایران در لندن که یکی از

«داسکناس پنج تومانی که در زمان ناصرالدین شاه در گردش بوده و وسیله بانک شاهنشاهی بچاپ رسیده است»

ارامنه جلفای اصفهان و مردی پول پرست و بی ایمان و در واقع دلال امتیازات اجانب بود، بکمک صدراعظم امین السلطان، که بقاء خود را در مسند صدارت، درارضای خاطر بیگانگان میدید، باخذ چند فقره امتیاز قرعه کشی و لاناری و افتتاح قمار خانه و امتیاز انحصار خرید و فروش دخانیات ایران بمدت پنجاه سال و واگذاری آن بانگلیسرها که این خود موجب شورشی در ایران گردید و ما قریباً بشرح چگونگی لغو آن خواهیم پرداخت نائل شد و مستقیماً دست انگلیسها را در داخل ایران بازتر نمود. دولت روسیه نیز توسط برادران لیا نازف^۱ که از ارامنه تبعه آن کشور بودند امتیاز شیلات ایران و صید ماهی از سواحل جنوبی دریای خزر را طی قراردادهای متعددی از دربار ناصرالدین شاه گرفت و هر سال به بهانه‌ای از پرداخت تمام یا قسمتی از حق الامتیاز دولت ایران خودداری میکرد. دولت روسیه علاوه بر امتیاز شیلات، برای تأسیس بانک استقراضی در ایران باناصرالدین شاه وارد مذاکره گردید و سرانجام در سال ۱۳۰۷ قمری این پادشاه امتیاز احداث بانک مزبور را به پولیا کف^۲ روسی واگذار نمود. بانک استقراضی از بدو تأسیس، با بانک شاهنشاهی بر قابت پرداخت و با شرایط بسیار ساده بجلب توجه مردم و کشانیدن آنها زیر بار قروض اقدام نمود و چندبار بناصرالدین شاه و دربار او وامهای سنگینی داد و در ضمن در امور و مسائل داخلی ایران باعمال نفوذ و انجام مقاصد سیاسی خود همت گماشت.

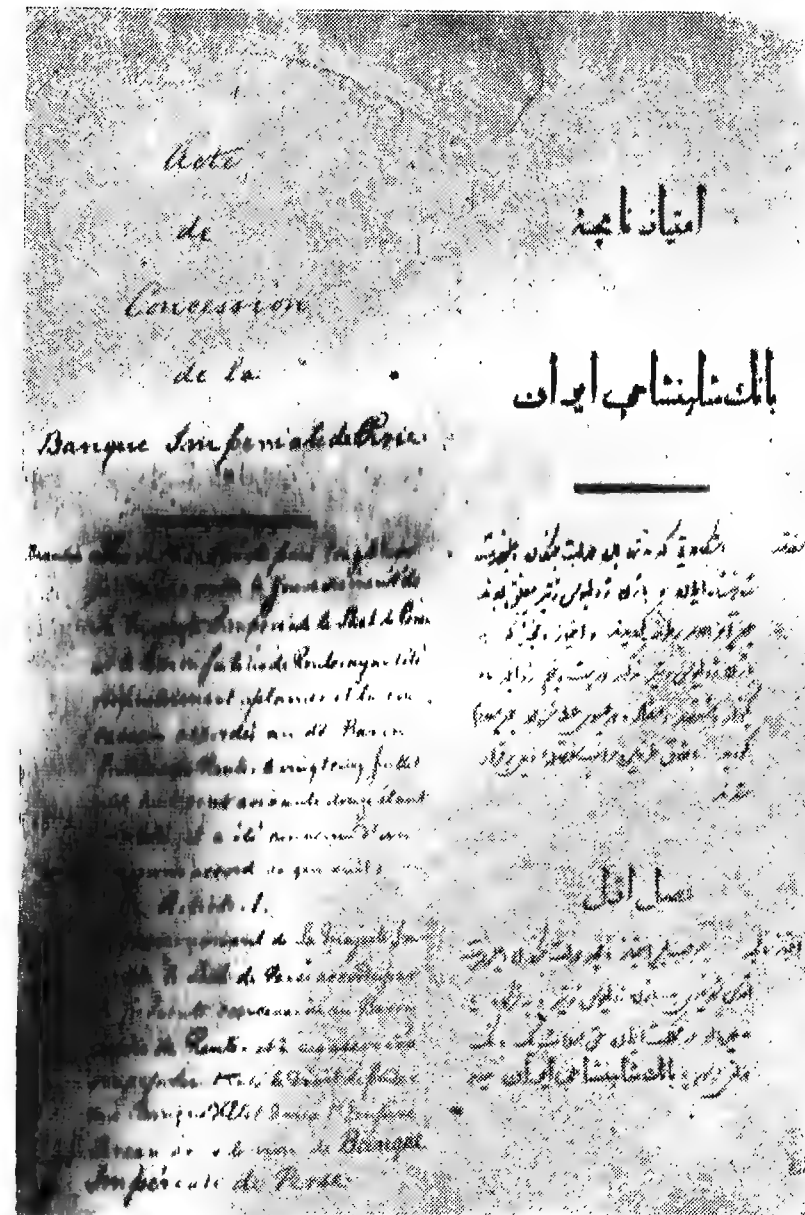
علاوه بر امتیازات مذکور، يك سلسله امتیازات دیگر در زمان سلطنت ناصرالدین شاه و بمباشرت صدراعظم امین السلطان به بیگانگان

۱- Iianofov

۲- Poliakoff

«عکسهای مختلفی از امتیازات شیلات»

«امتیازنامه بانك شاهنشاهی»

واگذار گردید فقر عمومی و اشاعه فساد و مداخله روز افزون ده لتهای خارجی
و زمینه سازی برای تصرف ایران بدست یکی از دو دولت روس و انگلیس
و یا هر دو منجر شد.

گرچه امتیازات مذکور و امتیازات و قرار داد های دیگری که در
زمان سلطنت پادشاهان اخیر قاجار بدولتین روسیه و انگلیس واگذار
گردید بتدریج لغو و از درجه اعتبار ساقط شد، لیکن عوارض ناشیه از آنها
کم و بیش تا مدت ها همچنان باقی ماند.

بطوریکه قبلا اشاره کردیم یکی از امتیازاتی که
بادلالی میرزا ملکم خان (سفیر ایران در انگلیس)
و بهمراهی امین السلطان صدر اعظم ایران و با اهداء
تحف و هدایای گرانبها بناصرالدینشاه، بیک شرکت انگلیسی واگذار
گردید، انحصار خرید و فروش توتون و تنباکوی ایران در داخله و خارجه
برای مدت ۵۰ سال بود (۲۸ رجب ۱۳۰۸). بموجب این امتیاز دخانیات
ایران بانهضاری شرکت انگلیسی درآمد و در عوض مقرر شد آن شرکت هر
سال مبلغ ۱۵۰۰۰ ایره بانضمام ربع منافع خالص بدولت ایران بپردازد.
شرکت دخانیات شاهنشاهی ایران در لندن، که برای اجرای این
امتیاز تشکیل گردیده بود، بتأسیس اداره ی در طهران که بعد بنام **دژری**
معروف شد پرداخت و برای انحصار دخانیات ایران دست بکار اقدام گردید.
در همان اوقات دولت عثمانی هم امتیاز انحصار دخانیات خود را با
شرایط بهتری بیک شرکت خارجی واگذار کرده بود که **وقتی** عده ای از

مردم ایران، آنرا با شرایط انحصار دخانیات کشور خویش مقایسه و اختلاف
فاحش موجوده را مشاهده نمودند بمخالفت پرداختند و دامنه این مخالفت رفته
رفته بالا گرفت و بصورت قیام مردم علیه دولت و دستگاه ظالمانه ناصرالدین -
شاه و تعرض با اقدامات او جلوه گر شد و در همان هنگام عده ای از علماء نیز
بصف قیام کنندگان گرویدند و حکم تحریم استعمال دخانیات را صادر
نمودند و مخصوصا پافشاری حاج میرزا حسن آشتیانی در تهران و حاج میرزا -
حسن شیرازی در عتبات که مرجع تقلید شیعیان بودند در لغو امتیاز انحصار
دخانیات، مردم را در ادامه روش خود را سخت ساخت.

ناصرالدین شاه و امین السلطان که یارای مبارزه با قیام کنندگان را
نداشتند ناچار امتیاز این انحصار را در تاریخ ۱۶ جمادی الاول ۱۳۰۹ لغو و
مبلغ ۵۰۰ هزار لیره از بانک شاهنشاهی قرض نمودند و بعنوان خسارت شرکت
دخانیات انگلیس پرداختند و باین ترتیب شرکت مزبور بساط خود را برچید و
مسئله دژری خاتمه یافت و نیز مردم ایران بارزش نیروی ملی و اتحاد و اتفاق
واقف شدند و در زمان سلطنت مظفرالدین شاه و محمدعلیشاه و احمدشاه
مکرر از آن برای مبارزه با استبداد و کسب آزادی استفاده نمودند که محصول
آن انقلاب مشروطیت و صدور فرمان مشروطه و تحکیم بنیان آزادی بود.

مستوفی الممالک که بعد از سپهسالار اعظم بمقام
صدارت رسیده بود تا ۱۳۰۳ که سال مرگ
اوست در این مقام باقی ماند. پس از وی میرزا -
علی اصغر خان امین السلطان (پسر آقا محمد
ابراهیم آبدارباشی) بصدارت رسید. وی تا سال
۱۳۱۰ عنوان وزیر اعظم داشت و از این تاریخ به بعد صدر اعظم خوانده شد.

قتل
ناصرالدین شاه
و شمه ای
از اخلاق او

امین السلطان که بعدها **اتابك اعظم** لقب یافت، مردی باهوش، زیرک، مستبد و ظالم بود و تصدی وزارتخانه‌های دربار، داخله، گمرک و اداره ضرابخانه را برعهده داشت و اکثر امتیازاتی که اساس استقلال ایران را تا مدت‌ها متزلزل نمود و کشور را با آستانه سقوط کشانید بتحریر و تشویق او صادر شد. چنانکه در سال ۱۳۰۶ که ناصرالدین شاه را با اروپا برد در آنجا سلطان را بواگذاری امتیازات گوناگون ببعضی از دولتهای اروپا واداشت ولی چندی بعد یعنی پس از مراجعت بایران، با مخالفت قاطبه مردم برای لغو امتیاز انحصار دخانیات که ما شرح آنرا تحت عنوان مسئله رژی بیان کردیم روبرو شد. و نیز جمعی از اشخاص صالح و خوشنام مانند **امین الدوله**، **حاج شیخ هادی نجم آبادی** و **سید جمال الدین اسدآبادی** باتمام قوا علیه او مبارزه برخاستند و علناً بذکر مفاسد اقدامات و عملیات صدر اعظم و مضار حکومت دیکتاتوری مبادرت کردند.

بستگان ناصرالدین شاه مخصوصاً **ظلم السلطان و کامران میرزا** (فرزند شاه) باتکاء دربار از هیچ نوع رفتار ظالمانه‌ای نسبت بمردم خود داری ننمودند. پادشاه هم در کمال قدرت و استبداد سلطنت میکرد و مختصر تمایلاتی هم که اوایل سلطنت نسبت به بهبود امور مردم داشت بتدریج از دست داد و یا اجرای آن برایش دیگر مقدور نگردید و خاصه اینکه صدر اعظم برای حفظ مقام خود و رضای خاطر شاه و بیگانگان بنجان میکوشید و آنچه آلا مد نظر ناصرالدین شاه و صدر اعظم و دستگاه دولتی نبود ملت و خواسته‌های او بود.

بالجمله هنگامیکه مقدمات جشن پنجاهمین سال سلطنت

ناصرالدین شاه در تهران و ولایات فراهم شد و نیز پادشاه در صحن حضرت - عبدالعظیم مشغول طواف بود، میرزا رضا کرمانی که یکی از مریدان سید جمال الدین اسدآبادی (۱) بود بعنوان تظلم و دادخواهی بسطان

«سید جمال الدین اسدآبادی»

نزدیک شد و باشلیک طپانچه، پادشاه را از یاد آور و بحیات او خاتمه

۱- سید جمال الدین در سال ۱۲۵۴ در اسدآباد همدان متولد شد و دوران جوانی را در ایران و هند نزد اساتید مشهور بتحصیل علوم گذراند و از

دان (۱۷ ذی القعدة ۱۳۱۳). ناصرالدین شاه در حدود ۵۰ سال سلطنت کرد. در طی این نیم قرن قدمی در راه خیر و مصلحت کشور برنداشت و اصلاحاتی که در روزگار پادشاهی او در ایران بعمل آمد از دولت سرامیر-کمیر و میرزا حسین خان سپهسالار و حاج میرزا یحیی خان مشیرالدوله و میرزا علی خان امین الدوله و علی قلی میرزا اعتضاد السلطنه و این قبیل رجال اصلاح طلب و همچنین مولود بیداری افکار عمومی و آشنائی مردم بتمدن مغرب زمین و توسعه و کثرت مناسبات خارجی بوده است.

ناصرالدین شاه در اواخر سلطنت در کمال استبداد و خود خواهی روزگار میگذراند و امین السلطان نیز بحیله و نیرنگ کاملاً بر مزاج او تسلط داشت و اقدامات و نظریات سوء خود را بقامت سلطان میبرد و او را بانجام مقاصد خویش تشویق مینمود.

بقیه پاورقی صفحه ۱۶۵

دانشمندان عصر خود بشمار رفت. سیدجمال الدین بکشورهای عثمانی و مصر و بعضی از ممالک اروپا سفر کرد و در پاریس با انتشار روزنامه **عروة الوثقی** (بهری) مبادرت نمود و پس از مراجعت بایران با بیانات آتشین خود مردم را بحقوق خویش و دستگاه ظالمانه ناصرالدین شاه و اقدامات ایران پر بادده امین السلطان واقف ساخت و ایشانرا برضد حکومت وقت و **تعمیل آزادی** بشوراند. سیدجمال الدین شیفته تمدن مغرب زمین بود و دولت ایرانرا ببلد رفتن تمدن اروپا تشویق میکرد.

ناصرالدین شاه که از اقدامات سیدمهراسان شده بود بتهربان امین السلطان وی را باروپا تبعید نمود. سیدچندی در اروپا توقف کرد و در سال ۱۳۱۶ در گذشت.

مظفرالدین شاه قاجار

۱۳۱۳ - ۱۳۲۴

مظفرالدین شاه چهارمین پسر ناصرالدین شاه بود که در سال ۱۲۶۹ تولد یافت و در ۱۲۷۴ یعنی در سن ۵ سالگی بولیعهدی انتخاب گردید. و هنگامیکه ناصرالدین شاه بقتل رسید و ۴۸ سال داشت و در تبریز روزگار میگذراند. امین السلطان برای اینکه از انتمیارت قتل ناصرالدین شاه که قطعاً موجب شورش مردم علیه سلسله قاجار و دربار و هیئت حاکمه میشد جلو گیری کند، بقسمی جنازه را از حضرت عبدالعظیم بتهران آورد که مردم تصور نمودند بر وجود سلطان گزندی راه نیافته و فوراً صدراعظم مراتب را باطلاع ولیعهد رسانید. مظفرالدین شاه نیز بعد از ۴۰ روز بتهران آمد و بسلطنت نشست این پادشاه مردی رئوف، مهربان و ضعیف النفس و علیل المزاج بود. قسمت اعظم زندگانی او بادرباریان و یکعده افراد متعلق و چاپلوس گذشت. از اوایل سلطنت تا یکسال بعد امین السلطان را در مقام صدارت باقی گذاشت و سپس او را معزول و امین الدوله را که مردی مدبر، و نویسنده ای فاضل و سیاستمداری اصلاح طلب بود جانشین او نمود.

امین الدوله ۲ سال در این سمت باقی ماند. در طی این مدت دست بکار اصلاحات شد. مانند امیرکمیر دست مفتخواران را که در اواخر سلطنت ناصرالدین شاه تعداد آنها بسیار زیاد شده بود از خزانه کوتاه نمود، حقوق دربار را محدود کرد، بتأسیس مدارس و توسعه فرهنگ و معارف پرداخت، از هر نوع تقلب و رشوه خواری در مؤسسات دولتی جلو گیری بعمل آورد و برای تنظیم امور مالی، گمرک، پستخانه و ضرابخانه،

باستخدام مستشاران بلژیکی که معروفترین آنها نوز بود اقدام نمود. نوز بلژیکی همانطوری که قبلا بیان کردیم پا از دایره اختیارات بیرون گذاشت و به پر نمودن جیب خود و همراهان و یادی خویش پرداخت و نیز بنفع اجانب با اقداماتی مبادرت جست.

کارهای اصلاحی امین الدوله کلا خوب و بمنزله داروئی مؤثر بیماری مردم ایران را (که از فساد دستگاه ناصرالدین شاه برایش راه یافته بود) شفامیداد و اوضاع را روبه بهبودی میرد. لیکن باز در باریان و مفتخواران متنفذ و جماعتی که اقدامات صدر اعظم منافع شخصی آنان را بخطر انداخته بود، مانند مخالفان امیر کبیر علیه امین الدوله با خلال و خرابکاری و مشوب نمودن ذهن شاه پرداخته و برای عزل او و روی کار آوردن امین السلطان چندان پافشاری نمودند تا آخر الامر مظفرالدین شاه، آن صدر اعظم را معزول و امین السلطان را از قم بطهران خواست مجدداً او را صدارت داد (۱۳۱۶).

امین السلطان این بار ۵ سال در این مقام ماند و لقب اتابك اعظم یافت. این اتابك اعظم که ما در صفحات پیش درباره وی سخن گفتیم مردی جاه طلب و مستبد و ظالم بود. در طول ایام صدارت بکلی ایران را به ورطه سقوط کشانید. در فواصل سالهای ۱۳۱۸ تا ۱۳۲۰ دو فقره از بانك استقراضی برای پرداخت مستمریات و جلب رضایت متنفذین خیانتکار، قرض نمود و برای استهلاك آن قروض، عوائد گمرکات شمال را در اختیار دولت روسیه گذاشت.

امین السلطان برای خشنودی شاه و دربار، دست فتوت بخزانة دولت زدویی حساب و کتاب به حاتم بخشی آنهم در وجه مردمی ظالم و ناصالح و ممال

«مظفرالدین شاه»

اجنبی پرداخت .

مجموع قروضی که در طی دو فقره مذکور از دولت روسیه گرفت بالغ بر ۳۳ میلیون منات (معادل ۳۵ میلیون لیره انگلیسی) بود که مقرر شد چنانچه عوائد گمرکات شمال مرتباً تأدیه نشود ، دولت روسیه آن ادارات را مورد بازرسی و بهنگام ضرورت تحت نظر خود در آورد .

بالجمله قسمتی از این مبلغ هنگفت برای مخارج دربار واعوان و انصار رئیس الوزراء و پرداخت مواجب اشخاص ناصالح و تفتین گر و بقیه جهت تأمین هزینه دوسفر بی مورد شاه بفرنگ بمصرف رسید .
امین السلطان برای آنکه بانك شاهنشاهی را از خود در نجات دهد و فشار رقیب دولت روسیه یعنی انگلیس در دربار بکاهد در سال ۱۳۱۸ مبلغ ۳۱۵ هزار لیره از بانك مزبور قرض نمود و عایدات شیلات ، ریای خز و عوائد پستخانه و تالگر افخانه و گمرکات فارس و خلیج فارس و بندر خردشیر و اهواز را بگرو گذشت و باین ترتیب که در همان سال در ایران روس و انگلیس گردید و بصورت مستقیم ایکن دو دولت قریب در آن بحار رقابت و کشمکش های سیاسی و اخلاص و خرابکاری مشغول بودند در آمد .

مسیو نوز بلژیکی هم بسرعت حیرت آوری تمول قدرت زیادی پیدا کرد و در معنای او و یارانش بمنزله مأمورین روسی جهت انتفاع آن دولت از عوائد گمرکات شمال بکار خود و اعمال نفوذ سیاسی مشغول بودند و نیز در سال ۱۳۲۸ فمری در نتیجه مساعی دولت روسیه نوز بوزارت گمرکات ایران رسید . اقدامات نامطلوب امین السلطان و مداخلات روز افزون عمال روسیه و انگلیس در ایران و تهیی شدن خزانه و بی پولی و فلاکت مردم

بالاخره اهالی را بتعرض و تنفر نسبت بساتابك اعظم و تقاضای عزل او واداشت و پادشاه ناچار امین السلطان را از مقام صدارت معزول و

« مسیو نوز بلژیکی از چپ براست نفر دوم »

سلطان مجید میرزای عین الدوله را که شاهزاده ای مستبد و آزادی کش بود بالقب اتابك صدارت داد (۱۳۲۱).

مظفرالدین شاه مانند پدرش سه بار بارو پا رفت و هر دفعه مبالغ هنگفتی از بانك استقراضی روس و نیز دولت انگلیس وام گرفت و در عوض عوائد گمرکات شمال و جنوب ایران را بدولتین روس و انگلیس وا گذاشت .

در زمان سلطنت مظفرالدین شاه اروپائیان نیز با خد امتیازاتی نائل آمدند که از آن جمله **ویلیام داریسی** بود که در سال ۱۹۰۱ امتیاز استخراج نفت ایران را از پادشاه بمدت ۶۰ سال گرفت (۱).

بهر حال در ایام سلطنت این پادشاه اوضاع کشور بکلی مختل و شیرازه امور از هم پاشیده شد. خزانه یکباره خالی گردید و امور حساس

۱ - مظفرالدین شاه در سال ۱۹۰۱ حکمی بدین مضمون بداریسی داد: با احترام روابط فوق العاده دوستانه ای که بین دولت بریتانیا و دولت علیه ایران برقرار است موافقت میشود که مهندس ویلیام داریسی و شرکاء دوستان. اولاد و احفاد وارثین قانونی او بمدت ۶۰ سال در اراضی دولت شاهنشاهی هر گونه عملی اعم از کندن قنوات، حفر چاه ها، سوراخ کردن زمین، خاک ریزی، خاک برداری بهر عمقی که مهندس داریسی مایل باشد مبادرت نموده و کلیه منابع زیر زمینی بدون استثناء از هر نوعی که باشد متعلق بداریسی و یا اشخاص مذکور در فوق خواهد بود.

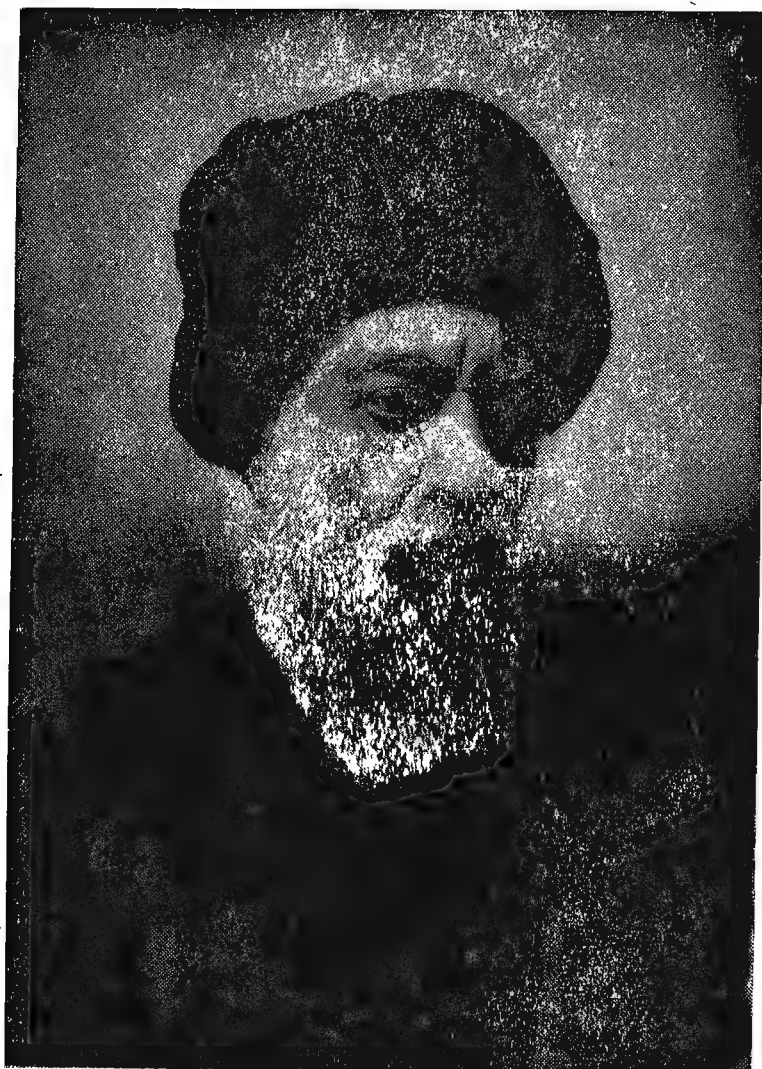
امتیاز نامه داریسی در سال ۱۹۳۲ (مطابق ۱۳۱۲ شمسی در زمان سلطنت شاه فقید) لغو و قرارداد جدیدی میان دولت ایران و شرکت نفت منعقد گردید و تا سال ۱۹۵۱ میلادی مطابق ۱۳۲۹ شمسی بقوت خود باقی بود تا اینکه در اسفند ۱۳۲۹ طی قانونی که در مجلسین شورای ملی و سنا بتصویب رسید صنعت نفت در سراسر کشور ملی اعلام گردید و سپس قوانین اجرای خلع ید از شرکت سابق نفت که در ۹ ماده بتصویب مجلسین رسیده بود، مورد اجرا گذاشته شد و باین ترتیب هم بکار شرکت سابق نفت و هم بنفوذ سیاسی دولت انگستان که در پناه این شرکت در ایران اعمال نفوذ میکرد خاتمه داده شد و پس از سه سال کشمکش و کشیده شدن موضوع اختلاف به محاکم بین المللی و ثبوت حقانیت ایران بالاخره دولت انگلیس اصل ملی شدن صنعت نفت ایران را پذیرفت و کنسرسیومی مرکب از شرکت های نفت امریکائی و فرانسوی و هلندی و چند شرکت دیگر تشکیل گردید که نماینده شرکت نفت ملی ایران در امر استخراج و تصفیه نفت میباشد و دولت قرار دادی جهت فروش نفت براساس استفاده ۵۰٪ در منافع حاصله با کنسرسیوم مزبور منعقد نموده است.

مملکت بدست افراد و عناصر ناپاک و چاپلوس افتاد، پادشاه هم چون بیشتر اوقات مریض و بستری و اصولاً سلطانی ضعیف النفس و بی حال بود بکلی از حال مردم ایران و تحولات سریع عالم بی خبر ماند، در همین هنگام گروهی از آزاد مردان این مملکت مقدمات انقلاب مشروطیت را فراهم نموده و بشرحیکه اکنون بیان میگردد سرانجام در ۱۴ جمادی الثانی ۱۳۲۴ با خدفرمان مشروطه نائل آمدند و مظفرالدین شاه نیز چند روز بعد از صدور این فرمان در گذشت و نام نیکی از خود باقی گذاشت.

تاریخچه مشروطیت ایران

در زمان سلطنت ناصرالدین شاه، مردم ایران خاصه طبقات روشنفکر و تحصیل کرده و آشنا با اصول تمدن جدید، بطرق مختلف با دستگاه ظالمانه آن پادشاه بمخالفت برخاستند که یکی از آنها بصورت قیام مردم برای لغو امتیاز انحصار دخانیات ایران نمودار شد که سرانجام به پیروزی مردم پایان یافت و ایشانرا بعظمت نیروی ملی و تأثیر آن واقف و متکی ساخت. بنابراین ریشه انقلاب مشروطیت را در رفتار ظالمانه سلاطین قاجار و تعدی و تجاوز شاهزادگان و وابستگان دربار و بی رحمی و ستمگری حکام در تهران و ولایات و مداخلات ناروای دیپلمات های انگلیس و روسیه در ایران و آشنائی طبقات روشن فکر این کشور بمظاهر تمدن جدید و وقوف بر مز ترقی و پیشرفت ملل مغرب زمین وغیره باید جستجو نمود.

در این نهضت علماء و روحانیون در صف اول انقلاب قرار داشته و

«سید محمد طباطبائی»

کوشش و جانبازیهای قابل تحسینی در راه حصول بمقصد و از خود نشان دادند چنانکه آقایان سید محمد طباطبائی ، سید عیدالله بهبهانی ، سید جمال الدین اصفهانی ، ملک التکلمین و ده ها ناطق و آزادیخواه دیگر از طریق وعظ و خطابه بذکر مفاسد و معایب دستگاه سلطنت و هیئت حاکمه پرداخته و احساسات ملت ایران را علیه حکومت وقت دامن زده و ایشان را به حقوق خود واقف نمودند . آقایان سید عبدالله بهبهانی و سید محمد طباطبائی که از روحانیون و علماء طراز اول بودند، براه تحصیل آزادی و مبارزه با اساس حکومت استبداد و استقرار رژیم دموکراسی و بالاخره اخذ فرمان مشروطیت سهم بسزائی داشته و بحق این دو سید بزرگوار فداکاری را در راه کسب آزادی بسر حد کمال رسانیدند .

در سال ۱۳۲۲ عده ای از مردم آزادیخواه و نهضت طلب تهران بناسیس انجمن مخفی برای حصول آزادی و ایجاد حکومت مشروطه مبادرت کردند و آقای سید محمد طباطبائی با ایشان در بیداری افکار و اذهان عمومی به همکاری و مساعدت پرداخت.

در همان اوقات عکسی از مسمیونوز بلژیکی وزیر گمرکات بدست علماء روحانیون افتاد که او را در لباس روحانیت یعنی با عمامه و عبا نشان میداد . روحانیون که از اوضاع بکلی ناراضی و دل تنگ بودند ، بنام اهانت بدین اسلام و مقدسات مذهبی بر بالای منابر ، از اوضاع مملکت و هیئت حاکمه بانقصد پرداخته و عین الدوله و یادی او را مورد حمله شدید قرار دادند .

عوامل دیگری که علماء و روحانیون را در مخالفت با عین الدوله

جری تر نمود، یکی واگذاری کلیه امور شرعی و تا حدی عرفی به -
حاج شیخ فضل الله نوری که از مجتهدین و از دوستان صدراعظم بود و
 دیگر دستگیری عده‌ای از طلبه‌های مدرسه صدر (در جلو خان مسجد شاه)

شیخ فضل الله نوری

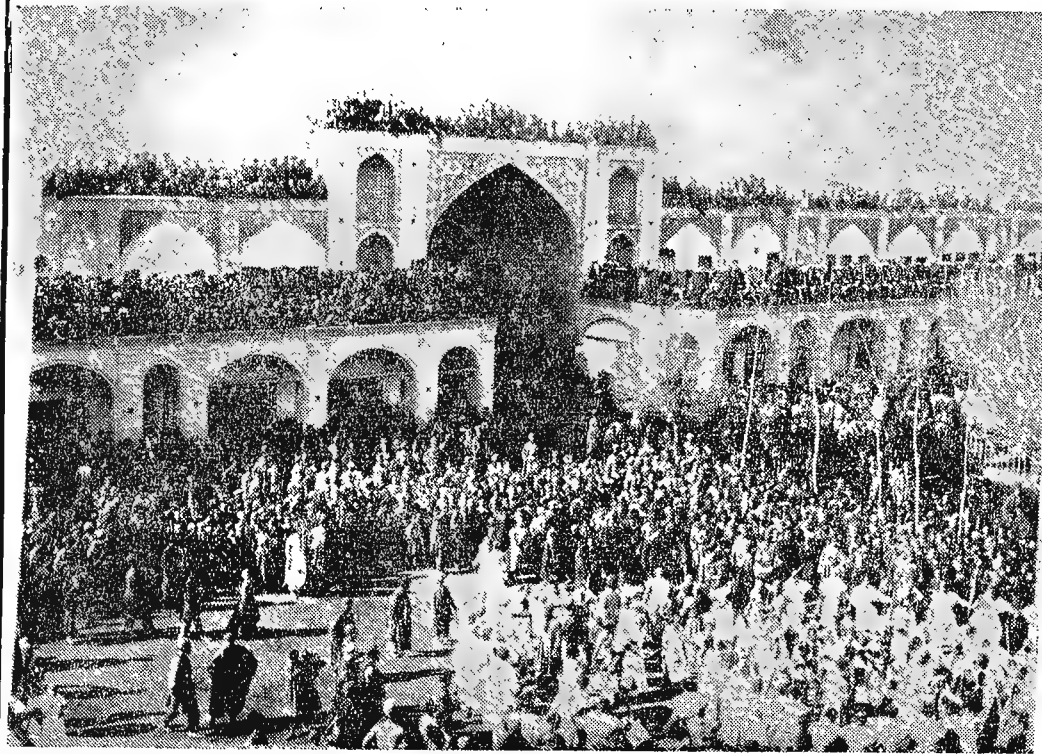
بدستور اتابك اعظم و بعلت هوا داری آنان از سید عبدالله بهبهانی و
 چوب زدن و خفت دادن ایشان در انظار و سپس تبعید آنها بار دیل بود.

عین الدوله باین عمل و سایر اقداماتی که علیه مخالفان اعمال
 مینمود، بحساب خود رعبی بر قلوب آزادیخواهان افکند و نیز برای آنکه
 شاه بچگونگی جریان امور و جنبش‌های مردم تهران و بعضی از شهرستانها
 واقف نگردد، ویرای معالجه روانه اروپا ساخت.

علماء و روحانیون و تجار و سایر طبقات تا زمانیکه پادشاه در خارج
 ایران بود، ناچار دست از مخالفت برداشتند و تا مراجعت او آرامش خود را حفظ
 نمودند ولی پس از مراجعت شاه بایران، نه تنها عین الدوله تغییری در رفتار
 خود نداد بلکه حکام و امراء و منسوبان دربار، باشاره اتابك در ولایات با
 اهالی و مخصوصاً نسبت بطبقه روحانیون شروع به بدرفتاری و آزار و اذاء
 آنان نمودند.

در همان موقع در طهران اجناس گران و کم‌یاب گردید و قند بقیمت بسیار
 گران و بستختی خریداری میشد. علماء الدوله حاکم تهران بدستور صدراعظم
 برای رفع این بحران و جلوگیری از هیجان مردم، جمعی را توقیف نمود
 و عده‌ای از تجار منجمله **سید حسن و سید هاشم** را درملاء عام شلاق زد و
 بحساب خود رعبی در دلها افکند نهضت طلبان که در پی فرصت بودند،
 شلاق خوردن این دو تاجر مخصوصاً سید هاشم که از تجار خیر خواه بود و چند
 باب مدرسه و مسجد در طهران بنا کرده بود و همچنین موضوع تبعید تنی چند از
 علماء و روحانیون و نیز خود سری و انجام گسیختگی اتابك را بهانه قرار داده در
 مساجد و اماکن متبر که اجتماع نمودند و بطرز حکومت و رفتار عین الدوله
 شدیداً اعتراض کردند. صدراعظم ناچار بفکر جلوگیری و مبارزه افتاد و

و برای ارباب ایشان عده‌ای را تبعید کرد و جمعی را بقتل رسانید .
 نهضت طلبان که در راه کسب آزادی قسم یاد کرده تا پایداری را بر سر حد
 کمال برسانند نه تنها از اقدامات اتابک نهرا سیده بلکه در کار خویش و نیل
 بمقصود را سخت‌تر گردیدند و بهمین سبب گروه کثیری از طبقات مختلف که از
 مظالم درباریان و حکام طبقه فاسد حاکمه بستوه آمده بودند، به مجاهدین
 ملحق شدند و بازرگانان و کسبه نیز بحال تعرض دکانها را بسته و دست از
 کار کشیده در صفوف نهضت طلبان قرار گرفتند و به پیشوایی آن دو

«گوشه‌ای از اجتماع مشروطه خواهان در قم»

سید جلیل‌القدر به حضرت عبدالعظیم و شهر قم مهاجرت کردند (شوال ۱۳۲۳).
 مظفرالدین شاه که شخصاً آدم مالایم و تا حدی مردی آزاده بود ،
 بموجب دستخطی مستدعیات نهضت طلبان را پذیرفت و باین ترتیب
 متحصنین در ۱۶ ذی‌القعدة ۱۳۲۲ با احترام بتهران آمدند و پادشاه نیز
 علاءالدوله را از کار برکنار نمود و دستور تأسیس عدالتخانه را صادر کرد .
 لیکن عین‌الدوله مستبد و بد اندیش دست از مخالفت برنداشت و از ایداء
 و آزار مجاهدین کوتاهی نکرد . انقلابیون را بدسیسه و نیرنگ تهدید و
 به تبعید تنی چند از وعاظ بنام، مانند سید جمال‌الدین و اعظ اصفهانی مبادرت

«سید جمال‌الدین واعظ اصفهانی»

کرد و نیز از تأسیس
 عدالتخانه جلوگیری
 نمود . در این گیرودار
 پادشاه ربنس و بستری
 شد و زمینه برای تاخت
 و تاز صندراعظم بیش از
 پیش فراهم گردید ،
 چنانکه بدستور او عده
 زیادی از قوای دولتی
 مسجد جامع تهران را
 که مشروطه خواهان
 در آن اجتماع کرده
 بودند ، بمحاصره در

نمایشگاه مظفرالدین شاه - استاد: از چپ بر راست: میرزا ناصرالدین، میرزا ناصرالدین، میرزا ناصرالدین

آوردند و زرد و خورد ملیون با نظامیان آغاز گردید و تلفاتی بطرفین وارد شد. آقایان بهبهانی و طباطبائی با جمعی از علماء مجدداً در جمادی الاول ۱۳۲۴ بقم مهاجرت کرده و از طرفی در حدود پانزده هزار نفر از وجوه طبقات سفارت انگلیس متحصن شده و متفقاً عزل عین الدوله و مدور فرمان مشروطیت و تأسیس مجلس شورای ملی را از شاه تقاضا کردند.

مظفرالدین شاه با اینکه در این موقع مریض و بستری بود و علاوه بر این درباریان ناصالح او هم مانع از وقوف وی بر احوال مردم و رفتار صدر اعظم و عمال او میشدند، معذک کم و بیش با وضع متشنج مملکت و نهضت های مقدسی که در گوشه و کنار ایران بر پا شده بود واقف گردید و دانست پایداری در مقابل احساسات مردم کاری بسیار مشکل بلکه غیر ممکن است. گذشته از این چون مظفرالدین شاه بطوریکه فوقاً اشاره شد فطرتاً مردی سلیم النفس و بی آزار بود و مایل بساغت شاش و خونریزی نبود صدر اعظم را که همین عین الدوله باشد معزول و میرزا ناصر الله - خان نائینی (مشیر الدوله) را که مردی بسیار نیک نفس و خیر اندیش بود مقام صدارت داد و در ۱۴ جمادی الثانی ۱۳۲۴ فرمان مشروطیت را صادر کرد (۱) و چندی بعد مجلس شورای ملی را مفتوح و قانون اساسی را که

۱ - متن فرمان مشروطیت:

جناب اشرف صدر اعظم از آنجا که حضرت باری تعالی جل شانہ سر رشته ترقی و سعادت ممالک محروسه ایران بکف با کفایت ما سپرده و شخص همایون ما را حافظ حقوق قاطبه اهلای ایران و رعایای صدیق خودمان قرار داد لهذا در این موقع که رأی و اراده همایون ما بدان تعلق گرفت که برای رفاهیت و امنیت قاطبه اهلای ایران و تشیید و تأیید مابانی دولت اصلاحات مقتضیه بمرور در دو ائردولتی و مملکتی بموقع اجرا گذاشته شود چنان مصمم

بوسیله نمایندگان مجلس شورای ملی تدوین شد صادر کرد و چند روز بعد در گذشت .

بموجب این فرمان ، حکومت استبداد بمشروطه مبدل گردید و بنا بر وضع و تصویب قانون اساسی^۱ ، مسائل مربوط به قراردادها و امتیازات و تصویب بودجه کشور و وضع قوانین مختلفه بعهده دو مجلس سنا و شورای ملی^۲ محول و نیز

شدیم که مجلس شورای ملی از منتخبین شاهزاده گان و علماء قاجاریه و اعیان و اشراف و مالکین و تجار و اصناف با انتخاب طبقات مرقومه در دارالخلافه طهران تشکیل و تنظیم شود که مهم امور دولتی و مملکتی و مصالح عامه مشاوره و مدافعه لازم را بعمل آورده و بهیئت وزرای دولخواه مادر اصلاحاتی که برای سعادت و خوشبختی ایران خواهد شد اعانت و کمک لازم را بنماید و در کمال امنیت و اطمینان عقاید خود را در خیر دولت و ملت و مصالح عامه و احتیاجات قاطبه اهالی مملکت بتوسط شخص اول دولت بعرض برساند که بصحه همایونی موشح و بموقع اجر گذارده شود بدیهی است که بموجب این دستخط مبارک نظامنامه و ترکیبیات این مجلس و اسباب و لوازم تکمیل آن را موافق تصویب و امضای منتخبین از این تاریخ مرتب و مهیا خواهد نمود که بصحه ملوکانه رسیده و بعون الله تعالی مجلس شورای مرقوم که نگهبان عدل ماست افتتاح و باصلاحات لازمه امور مملکت و اجراء قوانین شرح مقدس شروع نماید و نیز مقرر میداریم که سواد دستخط مبارک را اعلان و منتشر نمائید تا قاطبه اهالی از نیات حسنه ما که تماماً راجع بترقی دولت و ملت ایران است کما ینبغی مطلع و مرفه الحال مشغول دعا گوئی دوام این دولت و این نعمت بی زوال باشند. در قصر صاحبقرانیه بتاریخ چهاردهم جمادی الثانی ۱۳۲۴ هجری در سال یازدهم سلطنت ما .

۱- قانون اساسی ایران مشتمل بر ۵۱ اصل و متمم قانون اساسی مشتمل بر ۱۰۷ اصل ماده میباشد .

۲- مجلس سنا از بدو صدور فرمان مشروطیت و استقرار حکومت مشروطه تا سال ۱۳۲۸ تشکیل نگردید و کارهای مملکت را همان مجلس شورای ملی انجام میداد تا اینکه از این سال که مقتضیات مملکت تأسیس مجلس سنارا ضروری تشخیص داده مجلس مزبور تشکیل شد .

مقرر شد نصف از مجموع نمایندگان مجلس سنا از طرف شاه و بقیه نمایندگان این مجلس و کلیه و کلاهی مجلس شورای ملی بر طبق شرایط خاصی از طرف ملت انتخاب گردند .

محمد علی شاه قاجار

۱۳۲۴ - ۱۳۲۷

محمد علمیرزا که مادرش دختر میرزا تقی خان امیر کبیر و در تبریز تولد یافته بود، در سال ۱۳۱۲ یعنی در سن ۲۴ سالگی بولیعهدهی انتخاب شد.

تاریخ اصل	اطلاعات	مجلس	عقد کلک	از هر	به

بمطابق وصیه با مال مملکت آذربایجان تسخیر میسر برای ملی و نظام نامردان را با جان و کمر
در دهم و دهم شتر بریز و سایر ولایات بطهران بایرید و بترتبات کار تسخیر شوند و نیست

متضمن فرموده در بفرستاد عمر میث مرزا

فرمانی است که مظفرالدین شاه بوسیله محمد علمیرزا جهت مردم آذربایجان صادر نموده است

«محمدعلیشاه قاجار»

و در تبریز روزگار میگذرانید و درایامیکه پدرش در بستر بیماری بود. تهران آمد و پس از مرگ پدر سلطنت نشست.

محمدعلیشاه مردی بسیار مستبد و خودخواه و طرفدار جدی نفوذ روسیه در ایران بود. وی در ابتدای سلطنت گرچه در ظاهر با مشروطه خواهان همصدا شد و قانون اساسی را که با امضای پدرش رسیده بود صحنه گذاشت ولی هدف او جز استقرار حکومت استبداد و حمایت از روسها و تبعید و کشتن آزادیخواهان ایران چیز دیگری نبود و با اعمالی که بکمک لیاخوف روسی (فرمانده قزاقخانه محمدعلیشاه) و امیر بهاد - جنک وزیر دربار و عده ای دیگر از ایادی خود برای مبارزه با مشروطه - خواهان و برانداختن اصول آزادی در اواخر سلطنت از وی سرزد، نقاب تظاهر از چهره اش افتاد و ماهیت این عنصر خونخوار بخوبی آشکار گردید. بهر حال در آغاز سلطنت این پادشاه، میرزا نصراله خان مشیرالدوله، از صدارت معزول و میرزا علی اصغر امین السلطان (اتابک اعظم) که در زمان ناصرالدین شاه و مظفرالدین شاه سالها صدارت داشت و در ابتدای سلطنت محمدعلیشاه در اروپا بود، به پیشنهاد پادشاه بایران آمد و رئیس الوزراء شد.

مشروطه خواهان که با روی کار آمدن مشارالیه مخالف بودند او را مردی مستبد و همکار و همفکر محمدعلیشاه میدانستند، برضد او قیام نموده و بایانات آتشین احساسات عمومی را علیه او برانگیختند و نمایندگان مجلس شورای ملی نیز نطق های پر حرارتی برضد این نخست وزیر ایراد و عزل او را از مقام صدارت تقاضا کردند.

در همین موقع در نتیجه نیرنگ و دسیسه های دربار محمدعلیشاه،

نیرنگ به تعقیب و آزار نهضت طلبان پرداخت و سرانجام ناصرالملک و کلیه وزراء وعده ای از رجال را توقیف نمود و زمینه را برای برپا داشتن اساس

« نمایندگان دوره اول مجلس شورا یملی »

حکومت مشروطه فراهم ساخت ، لیکن از بیم عصیان آزادیخواهان موقتاً از این خیال منصرف شد و آنرا بفرصتی مناسب موکول نمود .

میان علماء و روحانیون اختلاف و دو دستیگی بوجود آمد . حاجی شیخ - فضل الله نوری که در ابتدای کار ، از هواداران مشروطیت بود و ملا محمد آملی وعده دیگر با حکومت مشروطه و قانون اساسی سر بمخالفت نهاده و بحمايت محمد علی شاه قیام نمودند . آقایان سید محمد طباطبائی و سید - عبدالله بهبهانی که اساس حکومت ملی و رژیم دموکراسی را پی ریزی کرده بودند ، همچنان رهبری آزادیخواهان و طرفداران حکومت مشروطه را بعهده گرفته و در راه انجام وظیفه از هیچ نوع فداکاری مضایقه نمودند .

کاربر این منوال بود تا اینکه روزی اتابک اعظم با هیئت وزیران بمجلس رفت و نمایندگان مجلس را بمطمن ساخت که هم وی و هم محمد علی شاه بانظریات ایشان موافقت و در راه اجرای منویات آنها بذل توجه خواهد شد و پس از این اظهارات ، همینکه از در مجلس خارج گردید بضر ب گلوله عباس آقا که عضویکی از انجمن های سری و از مشروطه خواهان بود از پا در آمد (۱۳۲۵).

محمد علی شاه پس از این حادثه ، میرزا ابوالقاسم خان ناصر الملک همدانی را بنخست وزیر برگزید و بر اثر فشار نمایندگان دوره اول مجلس شورا یملی ، متمم قانون اساسی را امضاء نمود و بعد بمجلس رفت و برای حفظ مشروطیت و اجرای قانون اساسی بقرآن سوگند یداد نمود ولی در باطن نه تنها تمایلی نسبت با اجرای مفاد آن و رعایت اصول آزادی نداشت ، بلکه همواره در صدد تبعید و کشتن آزاد مردان و پایمال نمودن قانون اساسی و موهبتیهائی که مردم رشید ایران در سایه جانبازی و فداکاری بتحصیل آنها نائل گردیده بودند برآمد و باحیله و

در اواخر سلطنت مظفرالدین شاه دولتهای
روس و انگلیس از ضعف پادشاهان ایران و خرابی
وفساد دستگاه دولت و سرگرمی مردم بمسئله

مشروطه خواهی یا استبداد استفاده کرده و برای اجرای نقشه استعماری
خود و یکسره کردن کار ایران وارد اقدام شدند و عمال هر يك از دو دولت
در صفحات شمال و جنوب کشور ما و همچنین در دربار بفعالیت پرداختند
و گاهی بایکدیگر بکشمکش های سیاسی مبادرت مینمودند.

در جریان انقلاب مشروطیت نیز مبارزه مستعمراتی این دو دولت
در ایران کاملاً آشکار شد. چنانکه روسها برای پشتیبانی از پادشاهان قاجار،
از حکومت استبداد و انگلیسها بمنظور برچیدن بساط آن سلسله از مشروطه
خواهان حمایت مینمودند و کار این رقابت و کشمکش های مستعمراتی چه
در ایران و چه در افغانستان و تبت چنان روابط دولتین را تیره ساخت که
کم مانده بود بین دو دولت در سرحدات هندوستان جنک درگیر نشود.
تا اینکه بالاخره بر اثر پیشرفت های سریع سیاسی و نظامی دولت آلمان در اروپا
که مخالف منافع دول فرانسه و انگلیس و روسیه بود، کلمانسو نخست وزیر
فرانسه واسطه رفع اختلافات میان دولتین روسیه و انگلیس گردید و با عقد
قرارداد معروف سی اوت ۱۹۰۷ (مطابق ۲۱ رجب ۱۳۲۴) در پترزبورگ

۱ - متن قرارداد

اعلیحضرت امپراطور کل ممالک روسیه و اعلیحضرت پادشاه انگلستان
و امپراطور هندوستان چون از روی صداقت مایل بودند که با رضایت طرفین
بعضی مسائلی را که در آسیا دولتین در آن ذی منفعت بودند تسویه نمایند مصمم
شدند که بعقد موافقتی از هر گونه اختلافات فیما بین روسیه و بریتانیا -
جلوگیری نمایند و باین مقصود امپراطور روسیه مسیو ایزولسکی وزیر امور

خارجه را و اعلیحضرت پادشاه انگلستان و ایرلاند و امپراطور هندوستان
سرنیکولسون سفیر کبیر خودمقیم در بار روسیه را و کیل خود قرارداد دادند و ایشان
بعد از ارائه اختیار نامجات خود که صحیح و معتبر بود مراتب ذیل را
مقرر داشتند.

فصل اول - دولت بریتانیا متعهد میشود که در ماوراء خطی که از
قصر شیرین شروع شده از اصفهان و یزد و خواف گذشته بنقطه ای در سرحد
ایران در مقطع حدود روسیه و افغانستان (ذوالفقار) منتهی میشود برای خود
امتیازی خواه تجارتی باشد خواه سیاسی از قبیل امتیاز راه آهن و بانك و
تلگراف و حمل و نقل و بیمه و غیره تحصیل ننماید و از رعایای انگلیس یا
دولت دیگر در تحصیل این امتیازات تقویت نکند و در صورتی که دولت
روسیه در تحصیل این قبیل امتیازات تقویت بکند دولت انگلیس بطور مستقیم
یا غیر مستقیم تعرض ننماید.

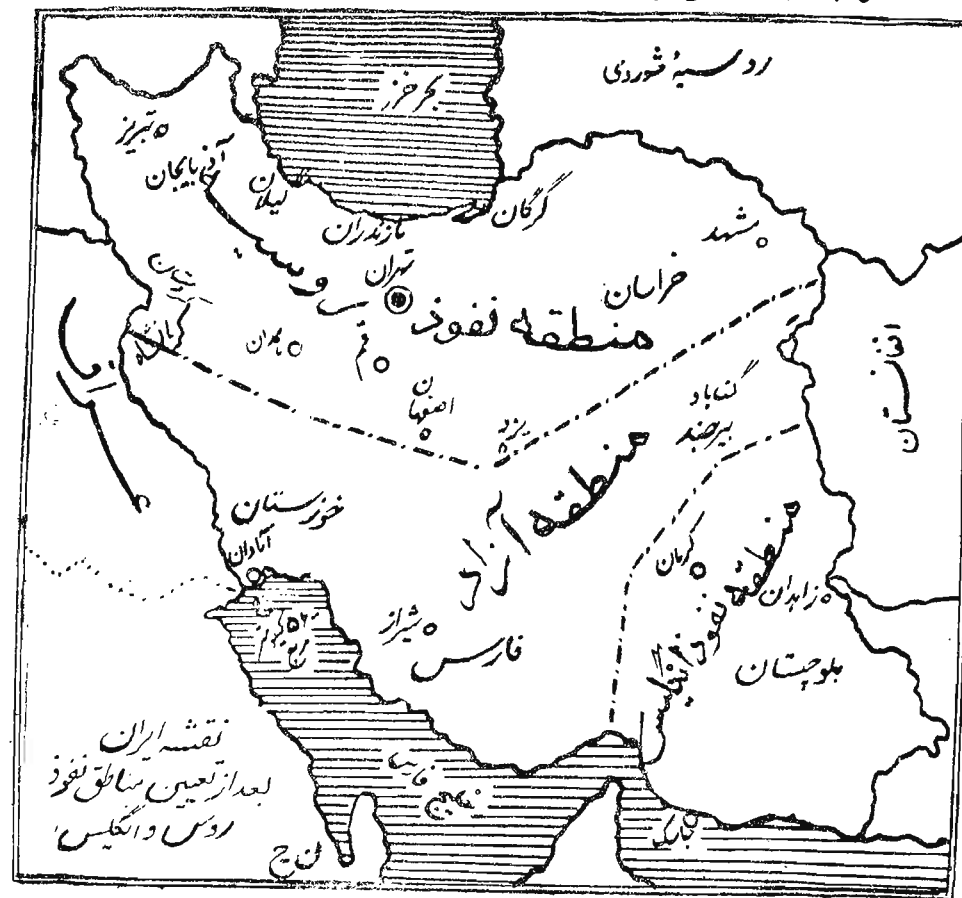
بدیهی است محل مفصله فوق قطعاً ایست که دولت بریتانیا متعهد میشود
در آنجا درصد تحصیل امتیازی نباشد.

فصل دوم - دولت روسیه از طرف خود متعهد میشود که در ماوراء
خطی که از سرحد افغانستان از کزیک شروع شده از بیرجند و کرمان گذشته
بیندرباس منتهی میشود برای خود امتیازی خواه تجارتی باشد خواه سیاسی
از قبیل امتیاز راه آهن و بانك و راه و حمل و نقل و بیمه و غیره تحصیل نکند
و در صورتیکه دولت انگلیس در تحصیل این امتیازات تقویت بکند دولت
روسیه بطور مستقیم یا غیر مستقیم تعرض ننماید بدیهی است محل مفصله فوق
قطعاً ایست که دولت روسیه متعهد میشود در آنجا درصد امتیاز نباشد.

فصل سوم - دولت روسیه متعهد می شود که بدون مذاکره و قرارداد
با دولت انگلیس از اینکه در وسط خطوط مفصله در مواد ۲۰۱ امتیازی به
رعایای انگلیس داده شود ممانعت ننماید و همچنین بریتانیا در باب امتیازی
که بر رعایای دولت روسیه در نقاط مزبور داده شود همین تعهد را می نماید
تمام امتیازات که فعلاً در نقاط مفصله در مواد ۲۰۱ موجود است بحال خود
باقی خواهد بود.

فصل چهارم - واضح است که عایدات گمرکات ایران غیر از گمرکات

(لنین گرامروز) در اوایل سلطنت محمد علیشاه دول روس و انگلیس اختلافات خود را در آسیا حل نمودند و نیز طبق همین قرارداد ایران بسه منطقه تقسیم گردید، منطقه شمال تحت نفوذ روس و جنوب تحت اختیار انگلیس و ناحیه مرکزی نیز منطقه بیطرف شناخته شد و دولت ایران هم هر چه بمقاد این قرارداد اعتراض نمود، دولتین روسیه و انگلیس

دنباله پاورقی از صفحه ۱۸۹
فارس و خلیج فارس که محل تأدیه اصل و فرع قروضی می باشد که دولت

باعتراضات دولت توجهی ننموده و هر دو بکار خود در مناطق نفوذ مشغول گردیدند!

آزادیخواهان که بتدریج بنقشه های محمد علیشاه واقدامات او واقف شدند برای مقابله با او بترتیبی سر بازان داد طلب ملی در تهران و سایر شهر ستانها مبادرت کردند و رفته رفته زد و خورد ملیون با طرفداران استبداد آغاز گردید. در همین هنگام جمعی که کلیه وقایع سوء و اسف انگیز یکباره بریانگیر مردم ایران شده بود، در وجود شاه میدیدند در صدد قتل او و تغییر اوضاع مملکت بر آمدند و سرانجام یکروز موقعیکه محمد علیشاه سوار کالسکه از سر تخت بر بریها میگذاشت، ناگهان یک بطرف کالسکه او پرتاب کرده شاه و چند نفر از همراهان وی را محروم نمودند. پادشاه که کار را بر این منوال دید و دانست خطر برای او مسلم و حتمی است بفکر چاره افتاد و

استبداد
صغیر

ایران از بانک استقراضی و رهنی ایران تا تاریخ امضای این قرارداد نموده است. کما کان بهمان مصرف خواهد رسید و واضح است که عایدات گمرکات - ایران در فارس و خلیج فارس و اهر عایدات صید ماهی در کنار بحر خزر که متعلق بایران است و همچنین عایدات پست و تلگراف کمافی السابق بمصرف استقراضی خواهد رسید که دولت ایران از بانک شاهنشاهی تا تاریخ امضای این قرارداد نموده است.

فصل پنجم - در صورتیکه در استقراض یا در تأدیه تنزیل قروض که ایران از بانک شاهنشاهی ایران و بانک استقراضی و رهنی ایران تا تاریخ امضای این قرارداد نموده است بی ترتیبی بروز نماید و اگر مقتضی بشود که در عایداتی که محل استقراضی است که از بانک استقراضی و رهنی ایران شده است روسیه در نقاطی که در ماده دوم ذکر شده است نظارت نماید و اگر برای دولت انگلیس اقتضا نماید که در عایداتی که در ماده اول این قرارداد ذکر شده است نظارت نماید دولتین روس و انگلیس متعهد می شوند که قبل از وقت دوستانه مبادله افکار نموده در اقدامی که برای نظارت باید بکنند اتفاق کرده از اقدامی که مغایر اساس این قرارداد باشد احتراز نمایند.

ابتدا مشیر السلطنه را رئیس الوزراء و امیر بهادر جنک را بمقام وزارت جنک و فرماندهی کل قوا انتخاب کرد و سپس چند نفر از درباریان را که با سیاست خود مخالف دید بزندان انداخت، آنگاه به بهانه گرمی هوا به باغشاه رفت و در آنجا چند هنک از اشرار و لرها سیلاخوری را تحت نظر لیاخوف -

«محمدعلیشاه و کابینه مشیر السلطنه»

روسی تشکیل داد و سپس (روز سه شنبه ۲۳ جمادی الاول ۱۳۲۶) بنابه دستور شاه، لیاخوف با سپاه خود و چند افسر روسی مجلس شورایی را که آزادخواهان و مشروطه طلبان اطراف آن اجتماع کرده بودند محاصره نمود و آنجا را بتوپ بست. در این محاربه عده ای از نهضت طلبان مقتول و جمعی دستگیر و گروهی از نمایندگان مجلس بقتل رسیدند. آقایان سید عبدالله بهبهانی و سید محمد طباطبائی دستگیر و تبعید شدند و ملک المتکلمین و میرزا ابراهیم خان صوراسرافیل (مدیر روزنامه

«سید عبدالله بهبهانی»

مجبور بمراجعت شد. عقب نشینی و شکست عین الدوله از نهضت طلبان تبریز، اسباب تشویق و دلگرمی سایر آزادیخواهان گردید و به همین سبب در

« ستارخان »

نقاط مختلف ایران شورش‌هایی علیه حکومت ظالمانه محمدعلیشاه و دولت او وقوع ییوست و آزادیخواهان خود را برای نجات پایتخت و الحاق بمجاهدین

نیز (صور اسرافیل) موضع فجیعی اعدام گردیدند و بدین ترتیب دوره اول مشروطیت ایران که ۲ سال بطول انجامید پایان یافت و دوره استبداد صغیر آغاز شد.

محمد علی شاه
بتصور خود با این اقدام
خطری که از طرف
هواداران آزادی و
حکومت ملی متوجه

« ملك المتكلمين »

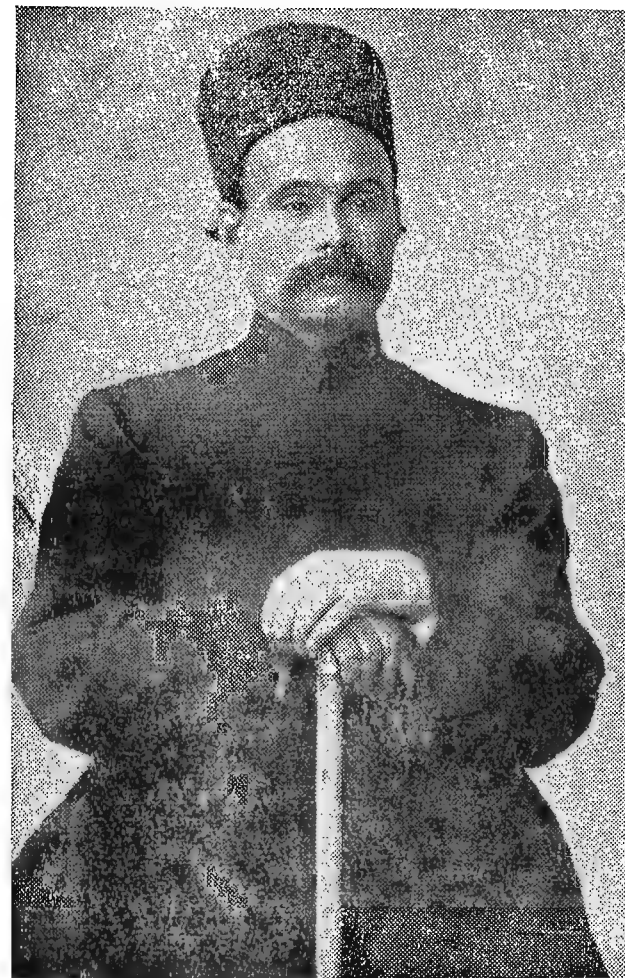
او بود مرتفع ساخت لیکن غافل از آنکه اقدامات مزبور نه تنها رعبی در قلوب آزادیخواهان نیفکند بلکه ایشان را در رسیدن به هدف و استقرار رژیم دموکراسی آماده و راسختر نمود، چنانکه عین الدوله دشمن سرسخت مشروطه خواهان بدستور پادشاه با سپاهی عازم تبریز شد تا آن شهر را که آزادیخواهان بتصرف در آورده بودند تسخیر نماید. عین الدوله مدت چند ماه شهر را بمحاصره کشید ولی بعلت استقامت و پافشاری بمجاهدین به ریاست داور مرد ملی یعنی ستارخان و باقرخان کاری از پیش نبرده

تنکابنی و یفرم خان ارمنی و بختیاربهای رشید و فداکار بمعیت دو نفر
از خوانین معروف بختیاری یعنی علیقلیخان سردار اسعد و نجفقلیخان
صمصام السلطنه برای خاتمه دادن بسطنت محمدعلیشاه و استقرار رژیم

بقیه پاورقی صفحه ۱۹۶
کمک آزادخواهان دیگر کمیته ای بنام ستار «پوشیده» در رشت پدید آوردند
و در تکمیل آن سعی فراوان مبذول داشتند تا در روز ۱۹ بهمن ماه ۱۲۸۷

«معز السلطان رشتی (سردار محبی) بنیان گذار جنبش گیلان»

«باقر خان»

تهران آماده حمله نمودند چنانکه مردم گیلان و مازندران تحت
فرماندهی معز السلطان رشتی ۱ (سردار محبی) و محمد ولی خان -

(۱) در آغاز مشروطیت آزادخواهان گیلان چون مرحوم میرزا
کریمخان و سردار محبی بفکر تشکیلات منظمی افتاده بودند از این رو با

شمسی مطابق ۸ فوریه ۱۹۰۹ با صدور فرمان از طرف معزالسلطان «سردار محیی رشتی» دست با انقلاب زدند و آقا بالاخان سردار افخم که حاکم گیلان بود مقتول گردید و شهر بتصرف معزالسلطان درآمد.

دو روز بعد سپهسالار تنکابنی باتفاق ناصرالاسلام ندامانی که از طرف کمیته ستار رشت مأمور آوردن سپهسالار بود بشهر رشت وارد شد. سردار محیی باسران کمیته ستار بمشورت پرداخت و چون از طرفی خوب دریافته بود که درمرکز قوایی متمرکز نیست باسرعتی هرچه تمامتر شروع باستخدام مجاهدین نمود و عدهای گرد سردار محیی جمع شدند که از جمله بفرم خان ارمنی و میرزا کوچک خان جنگلی بود. دراین موقع چون سردار محیی خود را آماده یافت باجلب رضایت سپهسالار بجانب طهران حرکت نمودند و سه ساعت از شب چهاردهم ربیع الثانی گذشته بود که مجاهدین گیلان باشلیک و پرتاب نمودن نارنجک و فریاد زنده باد آزادی پاینده باد مشروطیت نقاط مهمه شهر قزوین را باجنگ و تلفات بتصرف درآوردند و نیز کمیته ستار روزنامه ای دراین شهرستان بنام روزنامه انقلاب انتشار داد.

پس از فتح قزوین سپهسالار برای فتح طهران دچار تردید و دولی شد ولی سردار محیی از تحریکات خارجی و از مقصود اصلی محمدعلی میرزا مطلع شد و خوشبختانه در همین اوقات میان سردار محیی و سردار اسعد بختیاری باب مکاتبات و تلگرافات مبنی بر تشریح اوضاع گشوده شد و بالاخره تصمیم به تصرف طهران گرفتند تا بهر نحوی که باشد کار را یکطرفه سازند بدین ترتیب هر دو سردار گیلانی و بختیاری امر به تجهیز دادند و آماده فتح طهران شدند.

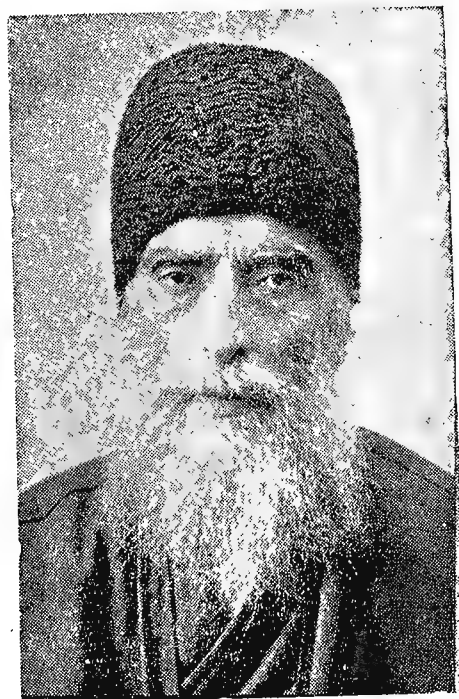
در روز ۱۶ خرداد ماه ۱۲۸۸ شمسی سپاهیان آزادی خواه گیلان از قزوین خارج شده و با عجله تمام خود را به ینگی امام رسانیدند. این خبر سراسر طهران را شورانید و اولین جنگی که بین ملیون و قشون دولتی رخ داد در سرپل کرج بود که عدهای قزاق بفرماندهی افسران روسی آنجا را سنگر کرده

«بفرم خان»

بودند و در نتیجه جنگ سختی بین قوای دولتی و قوای ملی در گرفت و جنگ دوم در شاه آباد انجام گرفت ولی در این جاشکستی نصیب قوای ملی شد لیکن بر اثر نطقهای مهیج سردار محیی و ایستادگی بفرم و علیمحمد خان تربیت خواهر زاده سیدحسن تقی زاده و سایر سرکردگان، مجدداً آزادی خواهان

آزادخواهان پس از تصرف تهران برای انتخاب جانشین محمد

«عضد الملك»

علیشاه مخلوع بایکدیگر
بگفتگو پرداخته
و سرانجام، احمد -
میرزای قاجار پسر
ارشد او را که بیش
از ۱۲ سال نداشت
بسلطنت انتخاب و تا
افتتاح دوره دوم مجلس
شورای ملی عضد الملك
را که یکی از افراد
معروف و خوشنام خانواده
قاجار بوده به نیابت سلطنت
برگزیدند .

«سردار اسعد»

مشروطیت از هر طرف
بپایتخت رو آوردند.
مجاهدین پس از مختصر
زد و خوردی در قریه
بادامک نزدیک کرج با
قوای دولتی عازم تهران
شدند و در ۲۷ جمادی -
الثانی ۱۳۲۷ پایتخت
را بتصرف در آوردند
محمد علی شاه در
این موقع ناچار از
سلطنت کناره گرفت
و از بیم جان بسفارت
روس در زرگنده پناه برد!

دنباله پاورقی صفحه ۱۹۶

شروع بجنگ کردند و در این اثناء سردار اسعد بختیاری باقشون خود بر باط
کریم رسید و باقشون سردار محیی پیوستگی پیدا کردند و مدت شش روز در
بادامک و حومه تهران جنگ ادامه داشت و بافداکاری و شجاعت و بی باکی
خارج از حد آزادخواهان و سردستگان بختیاری و گیلانی در این نبرد خونین
قدم بقدیم ، فتح طهران و پیروزی نصیب قوای ملی شد و در روز ۲۵ تیر ماه
همان سال فرمانداران روسی تسلیم و محمد علی میرزا را بسفارت روس
پناهنده کردند .

با اقداماتی متوسل گردید و نیز برادرش سالارالدوله برای کسب تاج و تخت و در ظاهر برای تجدید سلطنت محمد علی میرزا بکماک عشایر کلهر

احمد شاه

۱۳۲۷ - ۱۳۴۴

بشرحیکه قبلا بیان شد. آزادخواهان پس از عزل محمدعلیشاه فرزند ارشد او احمد میرزا را بسلطنت برگزیده و عضدالملک قاجار را بنیابت سلطنت انتخاب کردند، آنگاه بدستگیری و تبعید و کشتن جمعی از مستبدین و طرفداران سلطنت محمدعلیشاه مخلوع پرداختند که از آنجمله شیخ فضل الله نوری بود (رجب ۱۳۲۷).

مجلس دوره دوم در ذی القعدة ۱۳۲۷ افتتاح شد و بنابر اقدامات این مجلس سپهبد ار تنکابنی بنخست وزیری انتخاب و هیئت مدیره ای که تا تعیین رئیس الوزراء تشکیل شده بود و زمام امور را در دست داشت منحل گردید.

در فواصل خلع محمد علیمیرزا از سلطنت تا تشکیل دوره دوم مجلس، آزادخواهان برای تعیین تکلیف پادشاه مخلوع با نمایندگان دو سفارت روس و انگلیس که از او حفاظت میکردند وارد گفتگو شدند و سرانجام پس از مذاکرات مفصل قراردادی در ۶ ماده منعقد و مقرر گردید محمدعلی میرزا، کلیه جواهرات سلطنتی را بانضمام اسناد و مدارکی که نزد اوست مسترد دارد و طی پانزده روز ایران را بقصد هر نقطه ای که مایل است ترك نماید و سالی ۷۵ هزار تومان (که بعد صد هزار تومان شد) مستمری با و پرداخت شود. این قرارداد در رجب ۱۳۲۷ بسته شد و پادشاه مخلوع بمیل خود ایران را بقصد روسیه ترك نمود لیکن چندی نگذشت که بایران بازگشت و برای تجدید سلطنت با جمعی از ترکانان

«احمدشاه»

از سمت مغرب ایران بر ضد دولت وقت قدام کرد.

محمدعلیمیرزا در این قیام، کاری از پیش نبرده و بعلت شکست از قوای دولتی بترك ایران ناگزیر شد و سالارالدوله هم بدولت عثمانی پناه برد و مستمری پادشاه مخلوع نیز بعلت اقدام اخیر اوقطع گردید.

در اوایل سلطنت احمدشاه، آزادیخواهان با کوشش و جدیت بسزائی باصلاح امور مملکت همت گماشتند و نیز احزابی چند تشکیل دادند که مهمترین آنها عامیون و اعتدالیون بود.

«سیدحسن تقی زاده»

حزب عامیون از افراد تندرو تشکیل گردیده بود و رؤسای آن

سیدحسن تقی زاده، سلیمان میرزا، وحیدالملک و سیدرضامساوات بود ولی اعضای اعتدالیون دارای سیاستی ملایم و باعقیده افراد آن حزب که حاکی از کشتن مخالفان و قتل و خونریزی بود مخالف بودند. از سران معروف حزب اخیر میرزا علی اکبر نهخدا و حاج میرزا علی محمد-

دولت آبادی را باید نام برد و آقایان سید محمد طباطبائی و سید عبدالله بهبهانی از طرفداران این حزب و افتخارات آن محسوب میشدند. سپهبداراعظم نیز گاهی در خفا و زمانی آشکارا از اعتدالیون حمایت میکرد ولی

سردار اسعد علنا بعامیون پیوست و بیاری آنها برخاست و همین امر رفته رفته میان آنها اختلاف و جدائی انداخت تا اینکه سردار اسعد با مساعدت

عامیون رئیس الوزراء گردید و زمام امور را بدست گرفت .

عضد المملك که نیابت سلطنت احمد شاه را
بعده داشت در سال ۱۳۲۸ در گذشت و بر سر
انتخاب جانشین او میان نمایندگان مجلس
شورای ملی و احزاب اختلافات و کشمکش هایی
رخ داد. در این مبارزه ابو القاسم خان قراقرز و
نیا ب سلطنت ناصر المملك و نخست وزیر مستوفی الممالك

(ناصر المملك) که کاندید اعتدالیون بود، بر رقیب خود میرزا حسن خان مستوفی الممالك پسر میرزا یوسف خان مستوفی الممالك آشتیانی غالب گردید و بجای عضد المملك عهده دار نیابت سلطنت شد و مستوفی الممالك هم بکمک ابادی خرد و حزب عامیون و جمعی از نمایندگان مجلس رئیس الوزراء گردید و پس از اینکه نمایندگان مجلس و احزاب باروی کار آوردن کاندیدای خود اختلافات موجوده را مرتفع نمودند، برای اصلاح امور مختلفه مملکت و ایجاد امنیت و جلوگیری از مداخلات دولتهای روس و انگلیس دست بکار اقدام شدند . لیکن متأسفانه این آرامش و صفای رودی جای خود را بکشمکش و نزاع وا گذاشت. احزاب و نمایندگان بجان هم افتادند و زرد و خوردهایی در گرفت که سرانجام منجر بقتل جمعی از افراد دو حزب منجمله سید عبدالله بهبهانی گردید .

ال تیماتوم روسیه
بایران

مجلس شورای ملی در سال ۱۳۳۴ برای اصلاح امور مالی و نظامی ایران با استخدام مستر مورگان - شوستر امریکائی (جهت امور مالی) و یالمارسن سوئدی با هیئتی (برای اصلاح امور تأمین و ژاندارمری) پرداخت . شوستر در ایران سمت خزانه داری یافت و در کمال علاقمندی و دلسوزی

امور اداری ایران را بر طبق تشکیلات جدیدی منظم نمود و از مخارج بیهوده جلوگیری کرد و گمرکات ایران را که زیر نظر مستشاران بلژیکی اداره میشد با اخراج آنها زیر نظر خود در آورد و چون قلباً با سیاست روسیه تزاری دشمنی داشت ، بطرق مختلف در مقام جلوگیری از اقدامات ناروا و مداخلات ایران بر بادده، دست نشاندهگان آندولت برآمد و در این راه بنحوشایسته از مساعدت و همکاری عامیون نیز برخوردار میگردد .

مستشاران نظامی سوئدی نیز صادقانه بکار اصلاح نظام و ژاندارمری ایران مشغول شدند و باین ترتیب پیشرفت قابل توجهی در نتیجه اقدامات این دو هیئت در امور مالی و تأمین کشور ما بعمل آمد و دولتی روسیه و انگلیس را بکلی عصبانی و نگران ساخت. دولت روسیه که بیش از انگلیس بر اثر اقدامات اصلاحی شوستر زیانهای مالی و سیاسی دیده بود برای راندن او از ایران در کمین فرصت بود تا اینکه بر حسب دستور شوستر عده ای از نظامیان برای تصرف اموال شعاع السلطنه برادر محمد علی میرزا (که بعلت قیام او علیه مشروطیت اموالش بر طبق تصویب مجلس توقیف شده بود) عازم منزل او شدند. در این موقع روسها بهانه اینکه وی مبالغه هنگفتی از بانک استقراضی وام گرفته و باین بانک بدهکار است بحفاظت خانه و اموال او پرداختند و ضمناً طی التیماتو میکه جهت دولت ایران ارسال داشتند متذکر شدند که ظرف مدت کوتاهی مستر شوستر را از ایران اخراج نمایند و نیز منعبد دولت ایران باید با جلب رضایت دولتی روس و انگلیس با استخدام مستشاران خارجی اقدام نماید .

نمایندگان مجلس چون زیر بار این اتمام حجت نرفتند ناچار

ناصرالملک که مردی محتاط و محافظه کار بود مجلس را منحل نمود (محرم ۱۳۳۰) و مواد التیماتوم را پذیرفت و چندی بعد مستر شوستر را از ایران خارج و هیئت بلژیکی که گمرکات ایران را قبلاً اداره مینمودند و درواقع بمنزله مأمورین روسی در ایران انجام وظیفه میکردند بجای مستر شوستر و هیئت او بکارگمارده شدند علاوه بر این چون ناصرالملک با عامیون روابط خوبی نداشت، عده‌ای از سران این حزب را دستگیر و تبعید کرد و باین ترتیب مجدداً حکومت ظالمانه‌ای بر ایران سایه انداخت.

دولت تزاری پس از قرارداد ۱۹۰۷ در منطقه اقدامات روس و نفوذ خود بکلی مطلق العنان گردید باین معنی که و انگلیس در ایران بهرمانعی برمیخورد آنرا از میان میبرد و هر جا نهضت و جنبشی مشاهده میکرد در رفع آن جدیت تمامی داشت.

فجایع روسها در تبریز که راد مردان آن شهر بسرحد جان برای نجات وطن مبارزه میکردند، بشدت بالا گرفت آزادخواهان و رجالی را که در راه حفظ اصول آزادی قدربا فراشته بودند بوضع رقت انگیز شکنجه و عذاب میدادند و در روز عاشورا عده‌ای از سران احرار منجمله عالم متدین و آزادخواه معروف ثقةالامام را در تبریز بدار آمیختند (محرم ۱۳۳۰) و در رشت ۱۱ نفر بکشتن دست جمعی مردم مبادرت کردند و نیز در مشهد گنبد حضرت رضا را بتوپ بستند و باتمام قوا برای برانداختن هر مخالفی در منطقه نفوذ با اقداماتی که تاریخ از ذکر آن ننگ دارد مبادرت نمودند.

مقارن این جریانات رقت انگیز، انگلیسها هم در صفحات جنوب و مرکز ایران یعنی هم در منطقه نفوذ و هم در منطقه آزاد و گاهی بطرق مختلف در منطقه نفوذ روس مشغول دسیسه و خرابکاری و اجرای نقشه استعماری

خود شدند. مردم ایران که از این حوادث بسیار متأثر بودند و رشته حیات ایشان وریشه استقلال وطن بآتش بیداد و دولت استعماری میسوخت بشدت بنایب السلطنه و دولت اعتراض نمودند، لیکن نه تنها این اعتراضات مؤثر نیفتاد بلکه روز بروز دامنه هرج و مرج و ناامنی وسعت میگرفت و بروخامت و عواقب شوم اوضاع افزوده میشد.

کابینه‌ها هم گاهی بریاست فرمانفرما و زمانی بریاست سپهبدار اعظم تنکابنی و وثوق الدوله تشکیل میگردد و پس از مدت کوتاهی سقوط میکرد و بهر حال کار مملکت و از هم گسیختگی امور بر این منوال بود که جنگ جهانی اول (۱۹۱۸-۱۹۱۴) آغاز گردید.

دوره نیابت سلطنت ناصرالملک در شعبان ۱۳۳۲

ایران و جنگ بین الملل اول

پایان یافت و احمد شاه که دیگر بسن رشد رسیده بود، در بیست و هشتمین روز همان ماه در میان طوفان

حوادث تاجگذاری کرد و رسماً زمام امور را بدست گرفت و نیز چندی بعد مجلس دوره سوم افتتاح گردید و چون تازه جنگ بین الملل اول شروع شده بود نخست وزیر یعنی مستوفی الممالک و عده‌ای از مدیران جرائد و سایر مقامات صلاحیتداری طرفی ایران را رسماً بدول متخاصم اعلام نموده ولی بعلت موقعیت خاص ایران، دول متحارب به بیطرفی این کشور ووقعی نگذاشته و مرکز و مغرب ایران میدان تاخت و تاز و عملیات نظامی روس، انگلیس و عثمانی که دولت اخیر بنفع آلمان و علیه دولتن روس و انگلیس میجنگید قرار گرفت و ایران بی طرف عرصه سیاستهای متضاد گردید.

در این موقع در اروپای مرکزی برای اینکه دست روس و انگلیس

از موقعیت حساس ایران کوتاه شود و راه پیروزی دشمن از طریق ایران مسدود گردد، اتحادی بنام **اتحاد اسلامی** که فلسفه آن اتحاد مسلمین عالم بایکدیگر علیه مظلوم روس و انگلیس بود تشکیل دادند و برای الحاق مردم ایران باین اتحاد شروع بفعالیت نمودند اقدامات مزبور با اینکه هیئت دولت علناً بی طرفی ایران را اعلام داشته بود معذک میان نمایندگان مجلس و طبقه علماء و روحانیون و سایر طبقات حسن اثر بخشید و عده ای از این طبقات با اتحادیه مزبور گردیدند و برای شرکت ایران در جنگ علیه روس و انگلیس و بنفع عثمانی و آلمان بفعالیت پرداختند. دولت ایران که در حفظ بیطرفی ایران کوشا بود با هواداران اتحاد اسلامی (در ایران) بمخالفت برخاست و از اقدامات و عملیات ایشان جلوگیری نمود. پیروان اتحاد اسلامی ناچار از تهران بقم مهاجرت نمودند و در آنجا کمیته دفاع ملی را تشکیل دادند و در مرکز و مغرب ایران با سپاهیان روس و انگلیس وارد پیکار شدند. در این مبارزه کمیته دفاع ملی متحمل تلفات سنگینی شد و بقیة السیف از راه مغرب ایران به بغداد و استامبول و برلین گریختند و اقدامات ایشان بی فایده ماند.

قرار داد ۱۹۱۵ بشرحیکه قبلاً بیان کردیم، قرارداد ۱۹۰۷ که بمنظور رفع اختلافات و کشمکش های سیاسی و مستعمراتی دولتین روس و انگلیس در آسیا با وساطت

کلمانسو نخست وزیر فرانسه در بطر و گراد منعقد گردیده بود، ایران را بسه منطقه نفوذ تقسیم و تجزیه نمود یکی منطقه نفوذ روسیه در شمال و دیگر منطقه نفوذ انگلیس در جنوب و سوم منطقه بیطرف و آزاد که شامل خوزستان، فارس و قسمتی از کرمان و جنوب شرقی خراسان میشد،

و نیز هر دو دولت بموجب همان قرارداد متعهد گردیدند کلیه امتیازاتی را که قبلاً از دولت ایران گرفته اند معتبر دانسته و در مناطق نفوذ یکدیگر به هیچ عنوانی مداخله ننمایند.

این قرار داد در ۲۰ رجب ۱۳۲۵ قمری مطابق سی اوت ۱۹۰۷ یعنی در اوایل سلطنت محمدعلیشاه منعقد شد و هر چه دولت و ملت ایران باین قرار داد اعتراض نمود و آنرا از درجه اعتبار ساقط دانست، دولتین مذکور ابداً باین اعتراضات توجهی نکرده و سرگرم کار خود شدند.

در اوایل جنگ بین الملل اول قوای نظامی روس و انگلیس شمال و جنوب و مغرب ایران را اشغال کردند تا از قضا بخاک عثمانی که متحد آلمان بود حمله بر نند و کار او را فلج سازند قوای نظامی دولتین مزبور در ضمن این عملیات در مناطق نفوذ یکدیگر تصرفاتی نمودند و با هم کشمکش هایی پیدا کردند که این موضوع با اضافه موضوعات دیگر، کدورتی میان دولتین روس و انگلیس که بهمکاری نزدیک احتیاج مبرمی داشتند فراهم ساخت.

دولت فرانسه که از این پیش آمد نگران شده بود و میترسید بموجب گسیختن رشته اتفاق مثلث (روس، انگلیس و فرانسه) گردد و مآلاً متحدین (آلمان، اطیش، عثمانی و چند دولت دیگر) پیروزشوند ناچار برای رفع اختلافات موجوده میانجی شد و در نتیجه بموجب قرار داد ۱۹۱۵ (مطابق ۱۳۳۳ هجری قمری) منعقد میان روس و انگلیس، منطقه بیطرف از میان رفت و ایران بدو منطقه شمال و جنوب تقسیم و نیز مقرر گردید طرفین در حدود ۱۱ هزار نفر سرباز و افسر با تجهیزات لازم در منطقه نفوذ خود داشته باشند و نیز يك هیئت مالی مرکب از انگلیسی و روسی امور مالی ایران را زیر نظر گرفت و در همین موقع بود که دولت انگلیس قوای پلیس جنوب را

در منطقه نفوذ خود تأسیس کرد.

این قرار داد تا سال ۱۹۱۷ بقوت خود باقی ماند ولی در این سال انقلاب اکتبر در روسیه بوقوع پیوست و دولت تزاری سقوط کرد و حکومت بلشویکی بر سر کار آمد. این حکومت که خود را دشمن سیاست استعماری و طرفدار ملل ضعیف میدانست در ۱۴ ژانویه ۱۹۱۸ یعنی در اواخر جنگ جهانی اول رسماً مفاد قرارداد ۱۹۱۵ را باطل و از درجه اعتبار ساقط دانست و منطقه نفوذ شمال را تخلیه کرد. انگلیسی ها برای اینکه مبادا سپاه آلمان از طریق دریای سیاه و قفقازیه منطقه خلاء را اشغال کند بعجله صفحات مغرب و شمال ایران را تصرف کرد بنحوی که کلیه خاک ایران را مقارن اتمام جنگ جهانی اول بتصرف در آورد و پس از پایان جنگ، دولت انگلیس برای اینکه وطن ما را از زمره ممالک زنده عالم خارج سازد، از پذیرفته شدن نمایندگان ایران در مجمع ملل متفق که برای تأمین صلح عمومی بنا بر پیشنهاد ویلسون رئیس جمهور امریکا در آوریل ۱۹۱۹ تأسیس یافته بود ممانعت کرد و علاوه بر این در زمان نخست وزیری وثوق الدوله قرار داد ۱۹۱۹ را باوی منعقد ساخت که بشرحیکه اینک بیان میگردد، کلیه امور و مسائل سیاسی و اقتصادی و نظامی ایران یکجا قبضه انگلیسها شد.

قرار داد ۱۹۱۹ را باید مولود سیاست استعماری انگلیس در ایران و چشم پوشی حکومت جدید روسیه از منطقه نفوذ و بیگفایتی و احياناً خیانت زمامداران وقت و بجرانهای شدید سیاسی و مالی ایران دانست.

انگلیس ها مقارن پایان جنگ تقریباً بر سراسر ایران استقرار کامل

پیدا کردند و برای اینکه اقدامات متجاوزانه و سیاست های استعماری خود را در لباس قانون و مقررات جلوه دهند قرارداد معروف ۱۳۳۷-۱۹۱۹ را با وثوق الدوله رئیس الوزراء وقت منعقد نمودند (۱).

۱- مواد قرارداد ۱۹۱۹ از این قرار بود:

نظر بر روابط محکمه دوستی و مودتی که از سابق بین دولین ایران و انگلیس موجود بوده است و نظر باعتقاد کامل باینکه مسلماً منافع مشترک و اساسی هر دو دولت در آتیه تحکیم و تثبیت این روابط را برای طرفین الزام مینماید و نظر بلزوم تهیه و سائل ترقی و سعادت ایران بحد اعلی بین دولت ایران از یکطرف و وزیر مختار اعلیحضرت پادشاه انگلستان بنمایندگی از دولت خود از طرف دیگر مواد ذیل مقرر میشود.

۱- دولت انگلستان با قطعیت هر چه تمامتر تعهداتی را که مکرر در سابق برای احترام مطلق و استقلال و تمامیت ایران نموده است تکرار می نماید.

۲- دولت انگلستان خدمات هر عده مستشار متخصص را که برای لزوم استخدام آنها در ادارات مختلفه بین دولین توافق حاصل گردد بخرج دولت ایران تهیه خواهد کرد این مستشارها با کنترات اجیر و با آنها اختیارات متناسبه داده خواهد شد کیفیت این اختیارات بسته بتوافق بین دولت ایران و مستشارها خواهد بود.

۳- دولت انگلیس بخرج دولت ایران صاحب منصبان و ذخائر و مهمات سیستم جدید را برای تشکیل قوه متحدالشکلی که دولت ایران ایجاد آنرا برای حفظ نظم در داخله و سرحدات در نظر دارد تهیه خواهد کرد، عده و مقدار ضرورت صاحب منصبان و ذخائر و مهمات مزبور بتوسط کمیونی که از متخصصین انگلیسی و ایرانی تشکیل خواهد گردید و احتیاجات دولت را برای تشکیل قوه مزبوره تشخیص خواهد داد معین خواهد شد.

۴- برای تهیه و سایل نقدی لازمه بجهت اصلاحات مذکوره در ماده (۲) و (۳) این قرارداد دولت انگلستان حاضر است که يك قرض کافی برای دولت ایران تهیه و یا ترتیب انجام آنرا بدهد تصمیمات این قرض باتفاق نظر دولین از عایدات گمرکات با عایدات دیگری که در اختیار دولت ایران باشد تعیین میشود تا مدتی که مذاکرات استقر اض مذکور خاتمه نیافته دولت انگلستان بطور مساعد و وجوهات لازمه که برای اصلاحات مذکوره لازم است خواهد رسانید.

۵- دولت انگلستان با تصدیق کامل احتیاجات فوری دولت ایران به

بموجب این قرار داد کلیه مسائل سیاسی و امور اقتصادی و تشکیلات نظامی ایران زیر نظر دولت انگلیس قرار گرفت و در واقع کشور ، بصورت يك مملکت تحت الحمایه در آمد .

در اینموقع علاوه بر مبارزات و مجاهداتی که عده ای از راد مردان ایرانی برای بطلان این قرار داد و راندن انگلیسها از ایران نمودند ، دول آزاد جهان مخصوصاً فرانسه و اتازونی سیاست استعماری انگلیس در ایران شدیداً اعتراض و اقدامات ناروای او را بشدت تقبیح کردند قرارداد مذکور گرچه در سال ۱۳۳۸ بوسیله میرزا حسن خان - مشیرالدوله رئیس الوزراء و جانشین وثوق الدوله لغو گردید لیکن دامنه هرج و مرج و ازهم گسیختگی امور در ایران بالا گرفت و امور و مسائل مهم و حساس مملکت بدست اشخاص آلوده و ناصالح افتاد . امنیت بکلی از میان رفت و قانون و عدالت یکسره منسوخ گردید . از وقایع مهم این دوره قتل شیخ محمد خیابانی و موضوع وقوع کودتا است . شیخ محمد خیابانی یکی از مجاهدین آذربایجان و از نمایندگان دوره دوم مجلس

بقیه پاورقی صفحه ۲۱۳

ترقی و سایل حمل و نقل که موجب تأمین و توسعه تجارت و جلوگیری از قحطی در مملکت میباشد حاضر است که با دولت ایران موافقت نموده اقدامات مشترک که ایران و انگلیس را راجع بتأسیس خطوط آهن و یا اقسام دیگر و سایل نقلیه تشویق نماید در این باب باید قبلاً مراجعه بمتخصصین شده و توافق بین دولتین در طرحهایی که مهمتر و سهلتر و مفیدتر باشد حاصل شود .

۶- دولتین توافق مینمایند در باب تعیین متخصصین ، طرفین برای تشکیل کمیته که تعرفه گمرگی را مراجعه و تجدید نظر نموده و بامنافع حقه مملکتی و تمهید و توسعه و سایل ترقی آن تطبیق نماید .
۱۹ اوت ۱۹۱۹

بود . و چون دولت مشیرالدوله او را مزاحم تشخیص داد ویرا مقتول و با

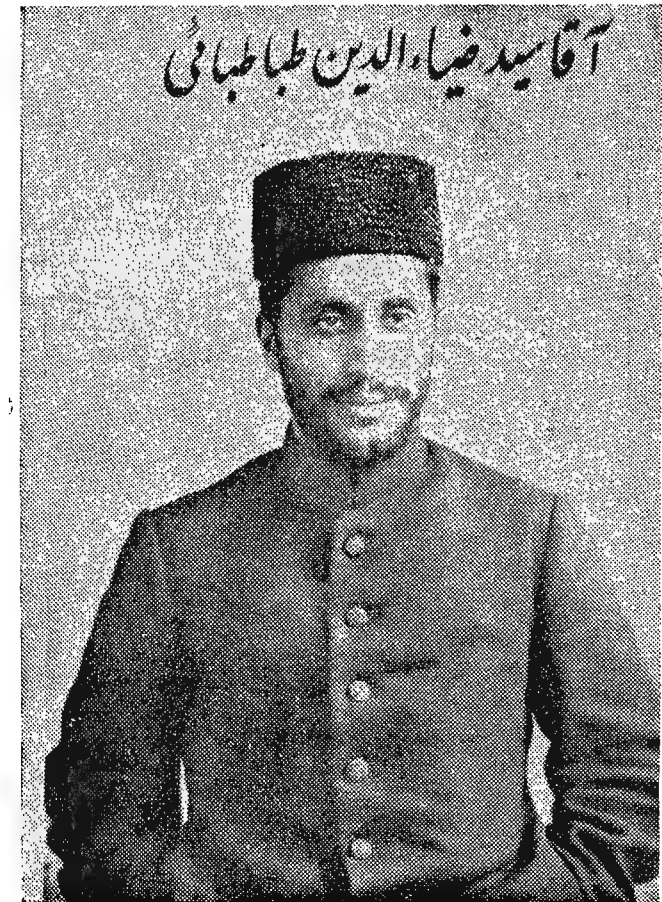
« شیخ محمد خیابانی »

اینکه نمایندگان مجلس ، دولت را در اینمورد استیضاح نمودند ، ولی قاتل خیابانی بدرستی معلوم نگردید .

کابینه میرزا حسن خان مشیرالدوله مانند وقوع کودتا و انقراض سلسله قاجار کابینه های قبلی ، پس از مدتی سقوط کرد و بنابر

تمایل مجلس شورای ملی سپهدار اعظم رشتی (فتح اله اکبر) بنخست وزیر انتخاب و مأمور تشکیل کابینه گردید (اسفند ۱۲۹۹ شمسی) سپهدار اعظم چندی بعد هیئت دولت را تعیین و در قصر فرح آباد بشرح زیر بحضور شاه معرفی نمود :

نصرالملک وزیر مشاور امینالملک وزیر دارائی
میرزا سلیمانخان وزیر دادگستری وحیدالملک وزیر فرهنگ
امیر نظام وزیر جنگ شاهزاده سالار لشکر وزیر -
فوائد عامه و تجارت فهیم الدوله کفیل وزارت امور خارجه .

در این کابینه با اینکه سید ضیاءالدین طباطبائی ، مدیر روزنامه

رعد، سمتی نداشت ولی مورد توجه خاص نخست وزیر بود و سپهبدار در اکثر امور با وی بمشاوره میپرداخت و بایکدیگر همکاری بسیار نزدیکی داشتند .

در زمان نخست وزیری سپهبدار اعظم وضع ایران از هر لحاظ رو - بوخامت رفت ورشته انتظامات کشور بکلی از هم گسیخته شد، هر گوشه ای از ایران میدان تاخت و تاز گروهی از اشرار گردید و یاغیان و گردنکشانان خونخوار مانند . شیخ خزعل ، اسماعیل سیمه یثقو ، نایب حسین کاشی ، میرزا کوچک خان جنگلی ، اقبال السلطنه ماکوئی و جماعتی دیگر با استفاده از ضعف دستگاه حکومت و مداخلات روز افزون انگلیس ها بکشتن مردم و غارت اموال آنها پرداختند علاوه بر این حکام ایالات و ولایات و بعضی از مأمورین دولت بمیزان قدرت و نیات پلید خود از هیچ نوع ظلم و ستمی باهالی دریغ نداشتند .

در اینموقع قوای دولتی بسیار ضعیف و از یک عده قزاق و امنیه تشکیل میشد که بهیچ وجه قادر باستقرار امنیت در کشور نمیگردید و تأسف آورتر آنکه دولت حتی مخارج روزانه خود را بسختی تهیه مینمود و در همین گیر و دار تهران توسط میرزا کوچک خان جنگلی و یادی او مورد تهدید قرار گرفت و نیز صولت الدوله قشقائی چنان قلمرو وسیع و قدرت بسزائی یافته بود که برای دولت وقت مختصر ارزشی هم قائل نمیشد . سپهبدار اعظم که در محاق مشکلات سیاسی و اقتصادی قرار گرفته بود و کاری از پیش نمیرد استعفا کرد لیکن احمد شاه مجدداً او را منصوب و تشکیل کابینه را بوی تکلیف نمود . کابینه مجدد سپهبدار باز بعلت استعفای او سقوط کرد ولی چون احمد شاه در ابقاء او کوشا بود و علاوه بر این در آن شرایط

بسیار مشکل کمتر کسی داوطلب اداره امور میگردد ، طی نامه ای که تقریباً جنبه تملق داشت ویرا برای بار سوم مأمور تشکیل کابینه ساخت . در این موقع **سرتیپ رضاخان** (علیه حضرت رضا شاه فقید) فرمانده آتریاد قزاق همدان که رشادتهای بسیار جالب توجهی از خود در سر کوبی اشراصفحات شمال ایران از خود نشان داده بود و آقای سیدضیاءالدین طباطبائی که جوانی پر شور و شیفته آزادی بود و قبلاً ذکرى از او نمودیم در قزوین یکدیگر را ملاقات نموده و برای جلوگیری از خطر سقوط ایران و روی کار آوردن حکومتی صالح و توانا تصمیم بتسخیر طهران گرفته و سرانجام در شب سوم اسفند ۱۲۹۹ این هدف جامه عمل پوشید و طهران بتصرف قوای سرتیپ رضا خان در آمد و بامداد سوم اسفند مشارالیه احمد شاه را در فرج آباد ملاقات نمود و پس از تشریح اوضاع اسف انگیز ایران و خطراتی که حیات سیاسی ایرانرا تهدید میکرد و بیان موجباتی که او را باین اقدام ناگزیر نمود، فرمان نخست وزیری سید ضیاءالدین را از شاه گرفت . در این موقع کابینه سپهدار اعظم سقوط کرد و سید ضیاءالدین طباطبائی بموجب دستخط احمد شاه زمام امور را بدست گرفت و هیئت دولت را بشرح زیر پیادشاه معرفی کرد :

سید ضیاءالدین طباطبائی	رئیس الوزراء و وزیر داخله
مدیر المملك وزیر امور خارجه	میرزا عیسی خان وزیر مالیه
مسعود خان کیهان وزیر فرهنگ	منصور السلطنه وزیر عدلیه
مدیر المملك وزیر امور خارجه	نیر المملك وزیر معارف
موقر الدوله وزیر قوائد عامه	مؤالدب الدوله وزیر صحیه و خیریه

فرمانده کل قوا و رئیس دیویزون قزاق رضا خان پهلوی .

سرتیپ رضاخان در همان اوقات بیانهای برای روشن شدن اذهان عمومی و امر خطیری که او را باین قیام و اقدام برانگیخته منتشر ساخت که ما اینك قسمتی از آنرا اینجا درج مینمائیم :

«مشتی مردم خائن زمام امور کشور را بدست گرفته و آنرا بلب پر تگاه نیستی کشانیده اند، ما قزاقان نمی توانیم بگویم جسارت کرده و در پایتخت «
 «کشور خود که شاهنشاه معظم محبوب ما در آنجا مقر دارند شمشیر «
 «خود را بلند کرده و آنجا را تصرف کرده ایم خیر ما فداکاران حقیقی «
 «کشور هستیم و برای پایان دادن باین اوضاع ناگوار کمر همت بمیان «
 «بسته و آمده ایم تا خائنین را بسزای خود برسانیم لذا حکم میکنم که «
 «مردم فقط صلاح کشور و وطن را در نظر گرفته خود را برای خدمتگذاری «
 «آماده کنند . کاظمخان را بحکومت نظامی تهران معین میکنم «

سرتیپ رضا خان چندی بعد بمقام وزارت جنك نائل گردید و مسعودخان وزیر مشاور شد . (آقای مسعود کیهان استاد و معاون دانشگاه) سیدضیاءالدین با اقدامات مجدانه و مخصوصاً هوش و فراست ذاتی سرتیپ رضاخان در طی مدت کوتاه نخست وزیری (سه ماه) قدمهای بزرگی در راه جلوگیری از هرج و مرج و اصلاح وزارتخانه ها و دوائر دولتی برداشت قرارداد معروف ۱۹۲۱ منعقد میان دولتین روسیه و ایران (که بموجب آن کلیه امتیازاتی را که تزاران روس و عمال آندولت بزور یازار پادشاهان قاجاری گرفته بودند باطل شد) در ایام زمامداری سید ضیاءالدین بتصویب

مجلس شورای ملی رسید و نیز در زمان او قرارداد ایران و انگلیس (قرارداد ۱۹۱۹) لغو و از درجه اعتبار ساقط گردید.

بالجمله سید ضیاء الدین بعزت مخالفتها و کارشکنی هائیکه از

طرف طبقات مختلف علیه او بشدت بعمل آمد. پس از سه ماه زمامداری مجبور باستعفا گردید.

بعد از استعفای سید ضیاء الدین قوام السلطنه (احمد قوام) مأمور تشکیل هیئت دولت شد (خرداد ۱۳۰۰).

کابینه قوام السلطنه نیز پس از چندی سقوط کرد و مشیرالدوله - زمام امور را بدست گرفت. بعد از مشیرالدوله مجدداً قوام السلطنه روی کار آمد. در زمان نخست وزیری او احمد شاه برای بار دوم بعنوان معالجه و در باطن بمنظور آنکه در معرض حوادث سیاسی قرار نگیرد و بمداخله در امور مختلفه مملکت ناگزیر نگردد باروفا سفر کرد.

بعد از قوام السلطنه تانیل سردار سپه بمقام نخست وزیری که در تمام این ادوار وزارت جنگ را بعهدہ داشت به ترتیب:

مشیرالدوله

قوام السلطنه

میرزا حسن خان مستوفی الممالک

مشیرالدوله

به نخست وزیری انتخاب و یک چند زمام امور ایران را در دست گرفتند. تا اینکه در چهارم آبانماه ۱۳۰۲ شمسی سردار سپه بمقام ریاست وزرائی رسید و در این اثنا احمد شاه باز برای بار سوم باروفا رفت. دو سال بعد یعنی روز نهم آبانماه ۱۳۰۴ مجلس شورای ملی که چهارمین دوره تقنینیه خود را طی میکرد، احمد شاه را از سلطنت معزول و بتشکیل حکومت موقتی بریاست نخست وزیر (سردار سپه) پرداخت.

سلسله قاجار که نزدیک به یک قرن و نیم از عمر آن میگذشت باین ترتیب پایان پذیرفت و ایرانی که تمام آن در آتش ناامنی و قحط و غلامی سوخت

باقی گذاشت و سرزمینهای آباد و زرخیزی را هم بتدریج (از خاک ایران) در طول حیات خود از دست داد و مردم را نیز چند قرن از شاهراه ترقی و سعادت عقب انداخت و نیز ذخائر گرانبهای طبیعی و ثروت ملی را بیاداشی ناچیز در اختیار اجانب گذاشت.

تأسیس مجلس
مؤسسان
بعد از عزل احمد شاه و پایان عمر سلسله قاجاریه و تشکیل حکومت موقت نظامنامه انتخاب اعضاء مجلس مؤسسان منتشر شد و

در ۱۵ آذر همان سال مجلس مزبور تأسیس گردید. نمایندگان مجلس مؤسسان پس از چند جلسه مذاکره و گفتگو سرانجام سلطنت را باعلیحضرت قفید بیاس خدماش تفویض نمودند و اصول چهارگانه ۳۶-۳۷-۳۸-۴۰ متمم قانون اساسی^۱ را تغییر دادند و سلطنت را در خانواده پهلوی موروثی کردند (۲۱ آذر ۱۳۰۴).

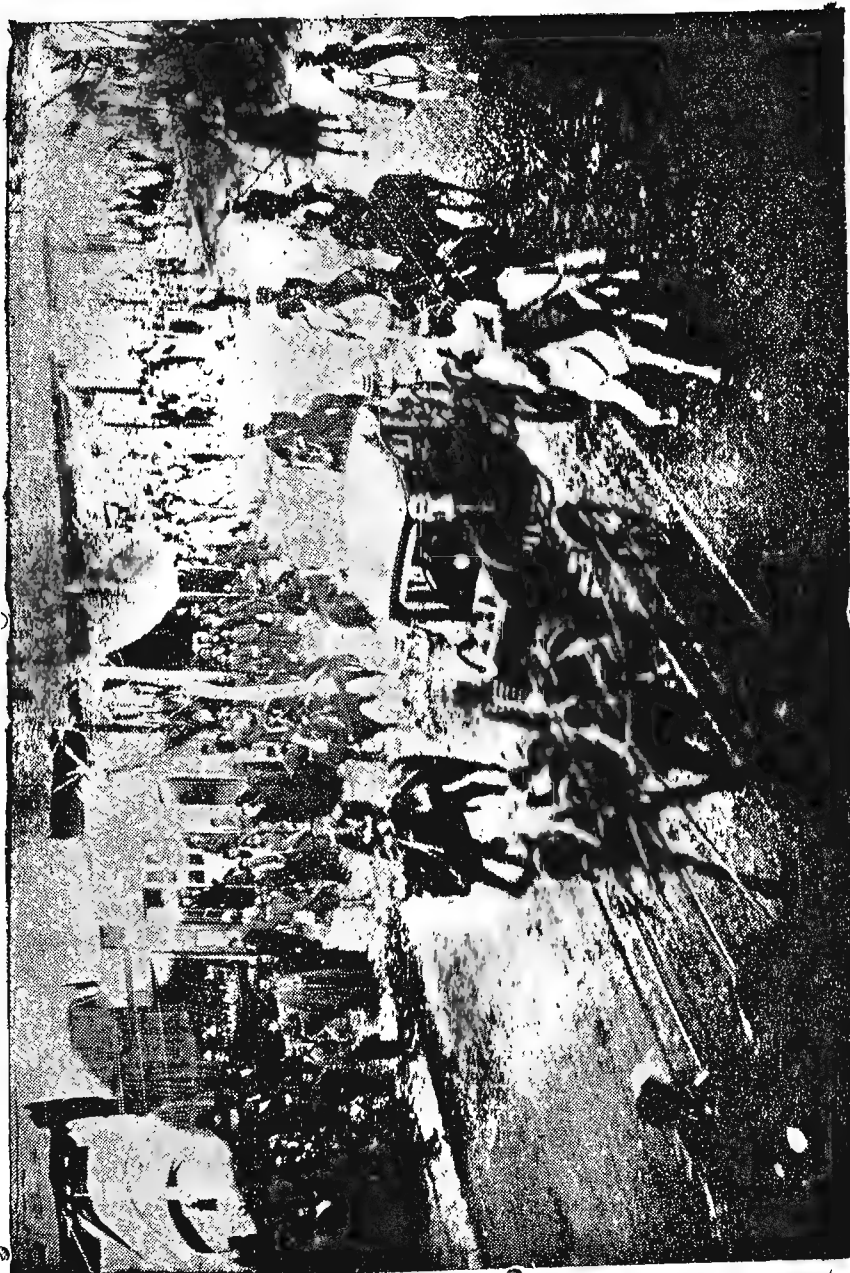
۱- اصل ۳۶: پادشاهی مشروطه ایران از طرف ملت بوسیله مجلس مؤسسان بشخص رضا شاه پهلوی مفوض گردید و اعقاب ذکور ایشان نسلاً بعد نسل برقرار خواهند بود

اصل ۳۷: ولایتعهدی به پسر بزرگ پادشاه که مادرش ایرانی الاصل باشد تعلق خواهد گرفت در صورتیکه پادشاه اولاد ذکور نداشته باشد تعیین ولایتعهد بموجب پیشنهاد شاه و تصویب مجلس شورا یملی بعمل خواهد آمد مشروط بر اینکه ولیعهد از خانواده قاجار نباشد و هنگام ظهور پسر برای شاه حتماً ولایتعهد با او خواهد بود

اصل ۳۸: ولیعهد وقتی میتواند امور سلطنت را در دست گیرد که دارای ۲۰ سال تمام شمسی باشد.

اصل ۴۰: اگر ولیعهد باین سن نرسیده باشد نایب السلطنه از غیر خاندان قاجار از طرف مجلس شورا یملی انتخاب خواهد شد.

«اعلیحضرت قفید سوار کالسکه و عازم مجلس»

اعلیحضرت فقید در ۲۴ آذر ۱۳۰۴ مراسم تحلیف ۲ را در مجلس شورای ملی بعمل آورد و در چهارم اردی بهشت ۱۳۰۵ تاجگذاری نمود.

۱ - متن قسم نامه اصل سی و نهم متمم قانون اساسی هیچ پادشاهی بر تخت سلطنت نمیتواند جلوس کند مگر اینکه قبل از تاجگذاری در مجلس شورای ملی حاضر شود و با حضور مجلس شورای ملی و مجلس سنا و هیئت وزراء بقراردیل قسم یاد نماید:

من خداوند قادر متعال را گواه گرفته، بکلام الله مجید و بآنچه نزد خدا محترم است قسم یاد میکنم که تمام هم خود را مصروف حفظ استقلال ایران نموده حدود مملکت و حقوق ملت را محفوظ و معروس بدارم قسانون اساسی و مشروطیت ایران را ننگبان و برطبق آن و قوانین مقررده سلطنت نمایم و در ترویج مذهب جعفری اثنی عشری سعی و کوشش نمایم و در تمام اعمال و افعال خدا و لاهوتها را حاضر و ناظر دانسته منظوری جز سعادت و عظمت ملت ایران نداشته باشم از خداوند مستعان در خدمت بترقی ایران توفیق میطلبم ، اذ ارواح طیبه اولیای اسلام استمداد مینمائیم .

فصل ششم

سلسله پهلوی

اعلیحضرت رضاشاه پهلوی
۱۳۰۴-۱۳۲۰

۱- چگونگی تأسیس سلسله پهلوی

اعلیحضرت رضا شاه پهلوی از خاندان پاك منش ایرانی و فرزند عباس قلی خان رئیس فوج سواد کوه و لوه مراد علیخان (از سرداران جنگ هرات) بود که در اسفند ۱۲۵۶ شمسی در آلاشت سواد کوه پا بعرصه وجود گذاشت . در ایام جوانی بعلت علاقمندی بنظام در فوج سواد کوه داخل گردید و در نتیجه رشادت و فراستی که داشت ، مدارج سربازی را طی نمود و قبل از کودتا بدرجه سرتیمی (میر پنجه) رسید. این افسر رشید و توانا بمنظور نجات ایران از خطر تجزیه و زوال و خاتمه دادن بدوران بلا تکلیفی مردم ، باقوائی که در اختیار داشت از قزوین عازم تهران گردید و شب سوم اسفند ۱۲۹۹ پایتخت را بتصرف در آورد و طی مدت ۳ سال ، با حفظ سمت فرماندهی کل قوا بمنصب وزارت جنگ و نخست وزیری و رئیس حکومت موقت ارتقاء یافت.

اعلیحضرت رضا شاه در ایامیکه وزارت جنگ را بعهدہ داشت به قلع و قمع اشرار همت گماشت و در این زمینه رشادتهای حیرت انگیزی از خود نشان داد و ایران را از آتش ناامنی و هرج و مرجهای داخلی و

و حکومت ملوک الطوائفی برکنار نمود و بهمین سبب بنابر تصویب مجلس مؤسسان در ۲۱ آذرماه ۱۳۰۴ (پس از خلع احمد شاه) بعالت خدماتیکه انجام داده بود بمقام سلطنت نائل گردید و در چهار اردیبهشت ۱۳۰۵ تاجگذاری نمود.

اقدامات و اصلاحات

مفید

تشکیل ارتش و استقرار امنیت در دوره قاجاریه کشور ما بمناسبت ضعف دستگاه حکومت و بیخبری و منفعت پرستی رجال و احياناً خیانت آنها، دچار هرج و مرج و ناامنی گردید و مخصوصاً در عصر سلطنت محمد علیشاه و احمدشاه تمام ایران در آتش ظلم و بیداد حکام مستبد و زورگو و عده ای افراد آشوبگر و فتنه جو میسوخت و همانطوریکه در صفحات پیش در این باره اشاراتی نمودیم اسمعیل سیمیتقو در آذربایجان و اقبال السلطنه ماکوئی و میرزا کوچک خان جنگلی در شمال و شیخ خزعل در خوزستان - و نایب حسین کاشی در کاشان و دوست محمد - خان و عده ای دیگر و همچنین بعضی ایلات و عشایر چنان مشغول چپاول و غارت مردم شدند و بطوری کشور را بر لب پرتگاه کشانیده بودند که هیچیک از رجال و سیاستمداران آن زمان در خود یارای مبارزه با آشوب - طلبان و استقرار امنیت و آرامش را در ایران ندیدند.

هیچکس بر جان و مال خود ایمن نبود حتی حفاظت تهران نیز توسط قوای دولتی بدشواری صورت میگرفت اعلیحضرت فقیه که تا قبل از جلوس بسلطنت بقلع و قمع عده ای از فتنه جویان پرداخته بود،

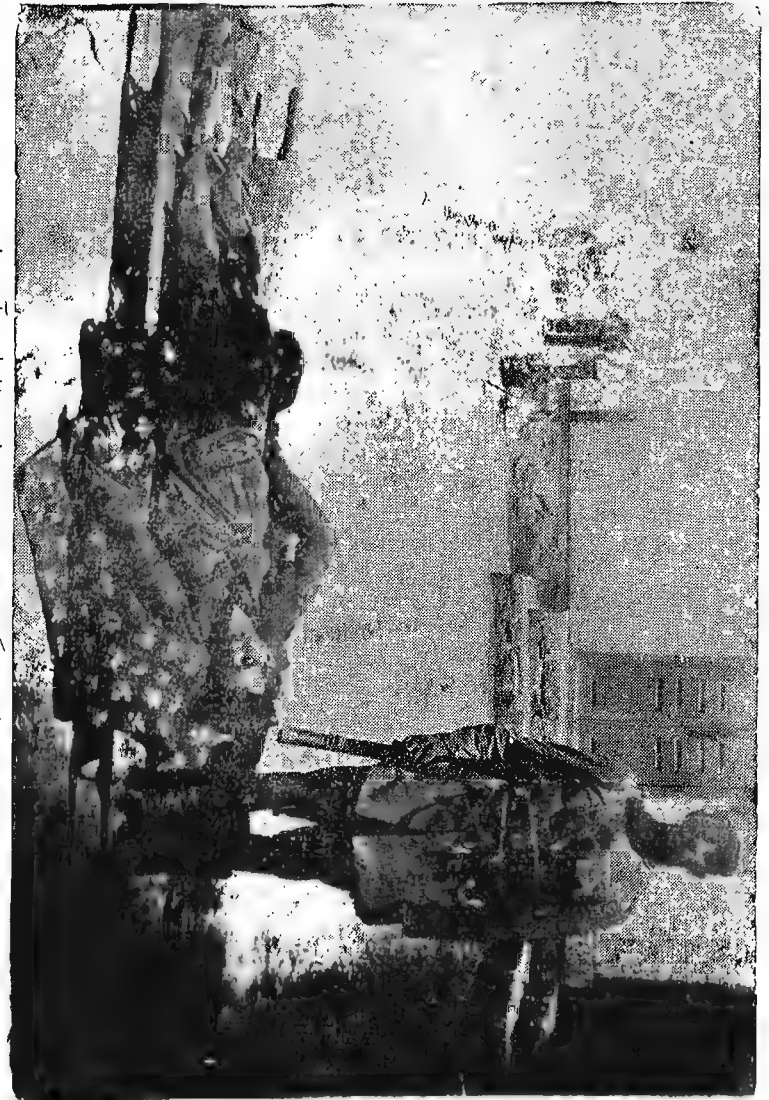
پس از نیل بمقام سلطنت برای استقرار امنیت که آنرا ملازم ارتش قوی و منظم میدانست با تصویب قانون خدمت نظام و وظیفه در سال ۱۳۰۴ از طرف مجلس شورای ملی، تشکیلات ارتش نوین ایران را پی ریزی کرد. ارتش جدید در اندک مدتی باغیان خود سر را که در پناه حمایت بیگانگان باعث ناامنی و فقر عمومی و افلاس اقتصادی مملکت شده بودند سرکوبی نمود و هر چه بر تشکیلات و تجهیزات و نفرات ارتش ایران افزوده میشد امنیت و آرامش جای عیان و باغی گری را می گرفت تا آنجا که در اوایل سلطنت اعلیحضرت فقیه همه طبقات مردم از نعمت آرامش و امنیت برخوردار شدند و جان و مال آنان از دستبرد گردنکشان داخلی ایمن گردید.

در سنوات ۱۳۰۲-۱۳۰۵-۱۳۰۸ عده ای از افسران برای آموختن تعلیمات جدید نظامی و خریدن تجهیزات بارو با اعزام گردیدند و باین ترتیب ارتش ایران و نیروی تأمینیه بسرعت اصلاح و تقویت شد بطوریکه در آغاز سال ۱۳۲۰ ارتش ایران شامل ۱۸ لشکر و یا ۲۰۰ هزار نفر سرباز و افسر بود و علاوه بر این برای آنکه افراد ارتش ایران دارای مدارج علمی باشند دبستان و دبیرستان نظام و دانشکده افسری و دانشگاه جنگ بتدریج تأسیس یافت و ارتش ایران بیش از پیش با اصول و تاکتیک جدید نظامی توأم بامباحث علمی واقف شد.

جمع آوری اسلحه و تخت قابو کردن عشایر و اعلیحضرت فقیه پس از سرکوبی متجاسرین و استقرار امنیت بجمع آوری اسلحه همت گماشت و مأمورین مربوط بخلع سلاح ایلات و عشایر و

سایر طبقات پرداخته و نیز بنا بر امر شاهنشاه عده زیادی از ایلات و عشایر که در شرایط مشکلی ادامه حیات میدادند، برای رهائی از این نوع

زندگی طاقت فرسا و فراهم کردن وسایل آسایش آنها بشهرها انتقال یافته و نسبت بآنان مساعدتهای لازمه بعمل آمد.

«جسد اسماعیل شیخینو که بدست قوای انتظامی از پا درآمده است»

در عصر قاجار که باید آنرا دوره امتیازات
روابط ایران با
ممالك مجاور
و خارجی
نامید، دولتین روسیه و انگلیس بطرق مختلف
باخذ امتیازات گوناگونی نائل آمدند و بشرحی
که در صفحات قبل بیان کردیم علاوه بر استفاده
از منابع سرشار و گرانبهای ایران، بتقسیم کشور ما دایجاد آشوب و بلوا
مبادرت کردند.

انقلاب اکتبر ۱۹۱۷ و بدنبال آن عقد قراردادهای ۱۹۱۸ و ۱۹۲۱
میان دولتین ایران و روسیه شوروی کلیه امتیازاتی را که تزاران روس در پناه
تهدید و یا تطمیع از دربار پادشاهان قاجار گرفته بودند باطل نمود و تمام
مؤسسات تجاری و همه نقدینه و مطالبات و بدیهی بانک استقراضی
ایران و همچنین راه های شوسه و تمام خطوط تلگرافی و تلفنی که
توسط روسها در شمال ایران احداث و انشاء شده بود بدولت ایران واگذار
گردید.

در سال ۱۳۰۶ قرارداد جدیدی در مورد شیلات دریای خزر میان
دولتین ایران و روسیه شوروی بسته شد که بموجب آن شرکت مختلط
شیلات ایران و شوروی تشکیل گردید و با شرایطی طبق همان قرارداد بهره
برداری از شیلات سواحل دریای مزبور آغاز شد.

حق محاکمه اتباع روسی در ایران که بموجب معاهده ترکمن-
چای، از دولت ایران سلب شده بود (کاپیتولاسیون) و اساس استقلال
قضائی ایران و حق حاکمیت کشور ما را متزلزل ساخته بود و نیز اتباع
سایر دول از این امتیاز استفاده می نمودند و مآلامصونیت قضائی و سیاسی

پیدا کرده بودند، در سال ۱۳۰۶ بنا بر اقدامات اعلیحضرت فقید لغو گردید و

کلیه افراد مملکت اعم از ایرانی و غیر ایرانی در مقابل قانون و مقررات

جاریه، یکسان شدند .

دولت ایران برای تحکیم مبانی دوستی و برقراری روابط حسنه با ممالک، همجوار در سال ۱۳۰۸ طی قراردادی دولت جدید حجاز و نجد را برسمیت شناخت و امیر فیصل ولیعهد آندولت بر حسب دعوت شاهنشاه تهران وارد شد و از او پذیرائی گرمی بعمل آمد (۱۳۱۱) .

دولت ایران در سال ۱۳۱۱ برای رفع اختلافات مرزی با ترکیه ، که سالها مورد مذاکره و گاهی موجب مناقشه می گردید قراردادی منعقد ساخت که پس از تصویب آن در مجلس شورای ملی بمورد نظر گذاشته شد و بدنبال آن روابط خارجی ایران و ترکیه بر اساس دوستی متقابل استوار گردید .

اعلیحضرت فقید بر حسب دعوت **مصطفی کمال پاشا (آتاتورک)** رئیس جمهور آن کشور و بمنظور تشدید مناسبات دوستی بترکیه عزیمت نمودند که در حسن روابط اثر بسیار مطلوبی بخشید.

دولت ایران سپس دولت ترکیه را برای رفع اختلافات مرزی با افغانستان و تحدید حدود حکمیت داد و رأی حکم در سال ۱۳۱۴ بتصویب مجلس شورای ملی رسید و اختلافات مرزی ایران با همسایه شرقی خود مرتفع شد .

در مورد اختلافات ایران و عراق گرچه در ابتدای امر موضوع اختلاف بشورای جامعه ملل که دولت ایران در سال ۱۳۰۰ شمسیت عضویت آنرا پذیرفته بود محول گردید ولی سرانجام دو کشور همکیش و همجوار

دوستانه اختلافات مرزی را مرتفع نموده و برای ایجاد منافع مشترك با ممالك همجوار در تیر ماه ۱۳۱۶ پیمان مودت و اتحاد میان دولتهای

« اعلیحضرت فقید و آتاتورک »

ایران، افغانستان، ترکیه و عراق در کاخ سعدآباد منعقد گردید که به پیمان سعدآباد معروف شد.

علاوه بر قراردادهای فوق الذکر يك رشته قرارداد های تجاری و سیاسی با ژاپن و کشورهای اروپا و ممالك متحده امریکا منعقد گردید که در ایجاد مناسبات دوستی و سیاسی و توسعه امور تجاری ایران بسیار مؤثر افتاد.

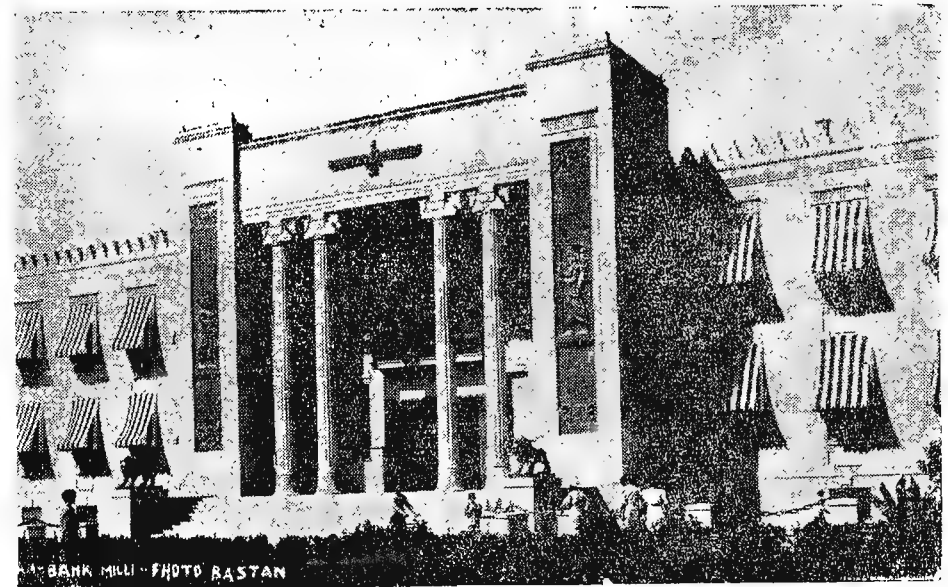
اصلاحات مالی و اقتصادی

بشرحیکه قبلاً گذشت، مستر شوستر امریکائی که بر طبق تصویب مجلس برای تنظیم امور مالی ایران در اوایل سلطنت احمد شاه استخدام شده بود با سمت خزانه داری، در مدت کوتاهی، با اصلاحات بسیار مفیدی همت گماشت و امور مالی ایران را بر پایه صحیحی استوار نمود. افسوس که بر اثر مخالفت دولت روسیه تزاری، کارهای اصلاحی خود را نیمه تمام گذاشت و از ایران خارج گردید. در جریان جنگ جهانی اول اوضاع مالی ایران بحدی خراب و خزانه چنان تهی بود که حتی دولت از عهده مخارج روزانه خود بر نمی آمد.

هرج و مرجهای داخلی و شورش و گردنکشی جماعتی که قسمت اعظم آنها مولود سیاست استعماری بیگانگان بود، راه وصول مالیات و جلوگیری از تخلفات مأمورین مالیاتی را بر دولت مسدود ساخت. بنا بر این اوضاع مالی و تشکیلات اقتصادی ایران بر این منوال بود که اعلیحضرت فقید زمام امور را بدست گرفت و بموازات بسط امنیت در سراسر کشور و کوتاه شدن دست بیگانگان و لغو بسیاری از امتیازات که حیات اقتصادی ایران و حتی اساس استقلال کشور ما را بورطه سقوط میبرد زمینه برای

ایجاد تشکیلات صحیح و وضع قوانین مفید فراهم شد. چنانکه در بیستم اردیبهشت ۱۳۰۷ قانون تعرفه گمرکی بتصویب مجلس شورای ملی رسید و باین ترتیب با ایجاد موازنه بازرگانی قدم بسیار بزرگی در راه تقویت بنیه اقتصادی ایران برداشته شد.

در سال ۱۳۰۹ نیز قانون واگذاری انحصار تجارت خارجی بتصویب مجلس رسید که بموجب آن از عدم توازن تجارت خارجی و تنزل پول رایج در ایران در مقابل اسعار خارجی جلوگیری بعمل آمد.

« بانک ملی ایران »

اعلیحضرت فقید نیز شخصاً برای ترویج مصنوعات داخلی و ازدیاد ثروت ملی، تجار و صنعتگران و صاحبان کارخانجات و تولید کنندگان را مورد تفقد و عنایت خود قرار داده و آنها را برای بالا بردن سطح تولیدی

در کار خود دلگرم نمودند و نیز مقرر داشتند، بانک ملی و بانک فلاحی و صنعتی کمکهای لازم را بآنان بنمایند.

در شهریور ۱۳۰۷ بر طبق تصویب مجلس، بانک ملی ایران برای توسعه و پیشرفت امور کشاورزی و تجاری و بالا بردن سطح تولیدی و همراهی با کارخانجات، بمنظور ترویج کالاهای وطن ببا سرمایه بیست میلیون ریال بصورت شرکت سهامی تأسیس گردید و بتدریج بر سرمایه و وسعت عملیات و قدرت مالی آن افزوده شد بطوریکه در سال ۱۳۱۴ سرمایه بانک از بیست میلیون به سیصد میلیون ریال رسید و نیز بر طبق تصویب مجلس شورای ملی (خرداد ۱۳۰۹) امتیاز انتشار اسکناس از بانک شاهنشاهی ببانک ملی واگذار شد.

علاوه بر بانک ملی برای کمک مستقیم و مؤثر بکشاورزان و صاحبان املاک و توسعه مؤسسات صنعتی، در شهریور ۱۳۱۳ بانک فلاحی و صنعتی مفتوح و بانک مزبور بتدریج بتأسیس شرکت های تولیدی مانند شرکت فلاحی خوزستان - شرکت سهامی پنبه، پشم و پوست شرکت واردات قند و شکر - شرکت صادرات برنج - شرکت تولید کنندگان چای در لاهیجان - و چند شرکت دیگر پرداخت و از این راه کمکهای شایان توجهی باقتصادیات ایران بعمل آورد.

بانک رهنی برای پرداخت قرضه ب مردم در سال ۱۳۰۵ تأسیس شد و شعب مختلفی در شهرستانها پیدا نمود.

این نکته را نیز باید متذکر شد که دکتر میلسپو کارشناس امور مالی آمریکانیز یکچند در ایران باصلاح امور مالی و اقتصادی اشتغال داشت و مصدر اقدامات مفیدی واقع گردید.

تجدید نظر در امتیاز
شرکت سابق نفت
ایران و انگلیس

مظفرالدین شاه در سال ۱۳۱۹ قمری (۱۹۰۱ -
میلادی) امتیاز انحصار واکتشافات و استخراج
نفت و مواد نفتی سراسر کشور ایران را با استثنای
ایالات آذربایجان، گیلان، مازندران، گرگان و

خراسان در ۱۸ فصل و بمدت شصت سال با پرداخت صدی شانزده از منافع
خالص بدولت ایران بویلیام نوکس داریسی انگلیسی واگذاشت.
حوادث گوناگون سیاسی و مداخلات روزافزون بیگانگان و شورش و
اغتشاشات داخلی در زمان سلطنت مظفرالدین شاه و سلاطین اخیر قاجار یکپند
بدولت و ملت ایران مجال توجه باین منابع عظیم نروتی و حق امتیاز ناچیزی
که شرکت سابق بدولت ایران میپرداخت نداد، تاپس از جلوس اعلیحضرت
فقید بسلطنت و استقرار امنیت و روشن شدن افق سیاسی ایران، بنابراین
شاهنشاه، در سال ۱۳۱۲ شمسی امتیاز داریسی لغو و قرارداد جدیدی بین
دولت ایران و شرکت سابق منعقد گردید که بقرارداد ۱۹۳۳ موسوم شد
و در جلسه هفتم خرداد ۱۳۱۲ بتصویب مجلس شورای ملی رسید.

قرارداد ۱۹۳۳ که بر امتیاز نامه داریسی برتری داشت و سهم بیشتری عاید
دولت ایران مینمود شامل ۲۷ ماده بوده که بعضی از مواد آن بقرار زیر است:
الف - کمپانی موظف است در ظرف پنج سال یک یا چندین قطعه
اراضی مورد احتیاج خود را از روی نقشه ای که ضمیمه قرارداد بود تعیین
نماید مشروط بر اینکه مجموع وسعت آن از یکصد هزار میل مربع (۱)

۱ - هر میل ساده مطابق با ۱۶۰۹ متر است و بنابراین هر میل مربع
معادل ۲۵۷۸۸۸۱ کیلومتر مربع و صد هزار میل مربع معادل ۲۵۸۸۸۸۱
کیلومتر مربع یعنی قریب $\frac{1}{4}$ - مساحت تمام ایران است.

تجاوز نکنند.

ب - کمپانی حق غیر انحصاری حمل و نقل نفت و تصفیه و هر نوع
عملی در آن برای تجارت و صدور و فروش و همچنین حق غیر انحصاری ساختن
و داشتن لوله های نفت در هر خط سیری که بخواهد دارد.

ج - هر قدر زمین ازاراضی دولت که لازم داشته باشد مجاناً بدان
واگذار شود.

د - کمپانی مجاز است که بدون تحصیل جواز مخصوص، آنچه را
که منحصرأ برای مصرف اعضاء و مستخدمین خود لازم دارد وارد نماید.
ه - بدون تحصیل هیچگونه جوازی و بدون پرداخت هیچ نوع
حقوق گمرکی و مالیات و عوارض بدولت و ادارات محلی؛ کمپانی حق
خواهد داشت آنچه را که برای عملیات خود در ایران لازم دارد وارد
نماید و همچنین صادرات نفتی هم از پرداخت حقوق گمرکی و هر نوع مالیات
و عوارض بدولت و ادارات محلی معاف است.

و - کمپانی فوراً تدارکات خود را خواهد دید که بوسیله یک کمپانی
فرعی استخراج نفت ایالت کرمانشاه را شروع و در محل تصفیه نماید.
ز - مدت قرارداد از تاریخ انعقاد تا ۶۰ سال بعد تعیین و فقط به
کمپانی حق فسخ آن در هر سال داده شده مشروط بر اینکه دو سال قبل
دولت ایران را مستحضر سازد.

ح - حق امتیاز سالانه که از طرف کمپانی بدولت ایران تأدیه
میشود مبلغ چهار شیلیون در مقابل هر تن نفتی است که در ایران بفروش
میرسد و صادر میگردد و علاوه بر این پرداخت مبلغی معادل بایست درصد
آنچه اضافه بر ۶۷۱۲۵۰ لیتر بصاحبان سهام عادی کمپانی تعلق می یابد

و ضمناً تأیید شده که در هر صورت مجموع حقوق سالانه دولت ایران هرگز از ۷۵۰۰۰۰ لیره استرلینگ کمتر نباشد.

ط - کمپانی هر سال مبلغ ده هزار لیره استرلینگ برای این که اتباع ایران در انگلستان علوم و فنون مربوط بصناعت نفت را فراگیرند تخصیص خواهد داد.

تأسیس دو وزارتخانه جدید و اصلاح وزارتخانهها
دولت ایران برای بالا بردن سطح تولیدات کشور و افزایش ثروت ملی و استفاده از منابع ثروتی و معادن گرانبها و سایر ذخایر طبیعی و تقویت بنیه کشاورزی ایران، بر طبق تصویب مجلس

شورای ملی در ۲۷ اسفند ۱۳۰۸ بتأسیس وزارت راه و وزارت اقتصاد ملی توفیق یافت و نیز برای هر يك از وزارتخانهها تشکیلات جدیدی فراهم کرد و قانون جدید استخدام را بتصویب مجلس شورای ملی رسانید و برای هر يك از وزارتخانهها بودجه جداگانه ای تعیین نمود.

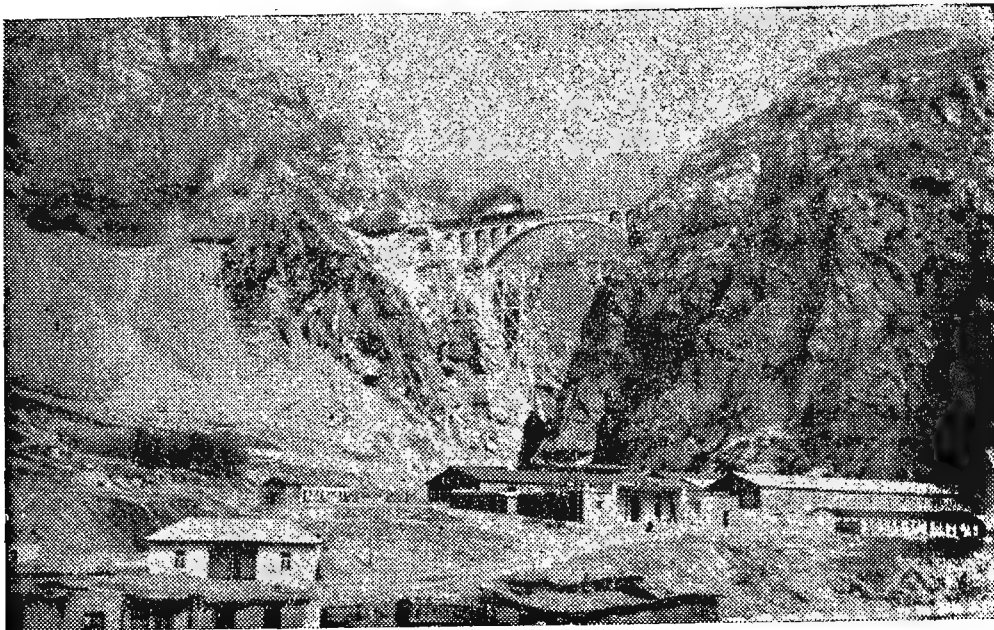
تأسیس کارخانجات
در عصر سلطنت شاه فقید، بمنظور حمایت از صنایع داخلی و رفع نیازمندی مردم ایران از کالاهای خارجی، کارخانجات مختلفی در ایران احداث

شد و با وضع قوانین مفید، تسهیلاتی برای احداث کارخانجات ملی توسط بازرگانان و مؤسسين کارخانه ها فراهم گردید و در مدت کوتاهی کارخانجات متعدد قند، نساجی، سیمان سازی، کبریت سازی، اسلحه سازی، دخانیات روغن کشی، چرم سازی، لاستیک سازی بایران وارد و مشغول کار شد.

بعضی از این کارخانجات مانند اسلحه سازی، قند، چیت سازی به شهر

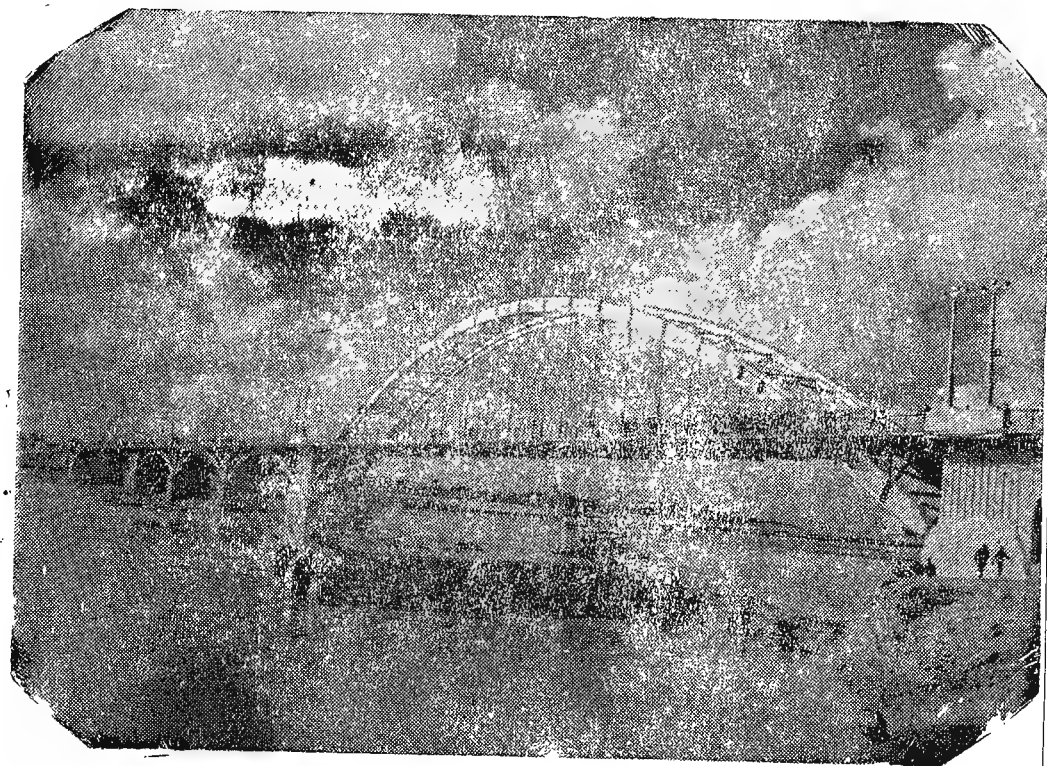
چای سازی لاهیجان، سیمان سازی و کارخانه حریر بافی چالوس و چند کارخانه دیگر زیر نظر دولت اداره میشد و بقیه نیز در دست بازرگانان و اشخاص متفرق و مؤسسات ملی بود که این رویه همچنان نیز ادامه دارد.

توسعه راههای شوسه و احداث راه آهن سراسری
بموازات توسعه و تعمیم امور مختلفه اقتصادی ایران، انشاء واحداث راههای شوسه مورد توجه دولت قرار گرفت و اکثر طریق که بعلت عدم توجه دولت های سابق رو بویرانی رفته بود تعمیر و اصلاح گردید. پلهای خراب شده مرمت یافت و علاوه بر این چند رشته راههای شوسه در نقاط مختلف ایران احداث شد که اغلب آنها تهران را بمرکز

« پل ورسک »

استانها و از آنجا به نادر شمال و جنوب و کشورهای مجاور متصل مینماید.
طول راههای شوسه ایران در سال ۱۳۱۴ متجاوز از ۲۰ هزار کیلو
متر بود که عموم آنها روی اصول جدید راه سازی احداث شده در طول
راهها، پلهای متعدد و بسیار محکم بتن یا فلزی بنا گردید و مهمتر آنکه
در سراسر راههای شوسه، اعم از اصلی و فرعی و حتی در معابر کوهستانی

« پل فلزی اهواز »

امنیت بمعنای واقعی حکومت میکرد .
احداث راه آهن سراسری از جمله اقدامات بسیار گرانبها و حائز

اهمیت اعلی حضرت فقید و یکی از آرزوهای مردم ایران بود .

دولت در سال ۱۳۰۴ برای فراهم نمودن هزینه ساختمان راه آهن
سراسری قانونی بنام قانون انحصار قند و شکر و چای بمجلس تقدیم داشت
که بموجب آن خرید و فروش و ورود قند و شکر و چای منحصر ادر اختیار
دولت قرار گرفت و علاوه بر این مقرر شد که از هر ۳ کیلو قند و شکر ۲ ریال
و از هر یک ۳ کیلو چای ۶ ریال دریافت گردد .

عملیات ساختمانی راه آهن سراسری در (مهر ماه ۱۳۰۶) بانواختن
اولین کلنگ بدست اعلی حضرت فقید در ایستگاه راه آهن تهران شروع
گردید و یازده سال بعد یعنی در چهارم شهریور ۱۳۱۷ راه آهن شمال و
جنوب در ایستگاه سفیدچشمه (فوزیه) بیکدیگر اتصال یافت و باین ترتیب
احداث راه مزبور که از نظر استحکام و عظمت کمتر نظیر دارد بدون دینادی
استقرار خارجی پایان پذیرفت و آرزوی همه مردم ایران صورت عمل
بخود گرفت .

اعلی حضرت فقید، علاوه بر سایر اقدامات و

اصلاحات اساسی که ذکر از آنها رفت برای

توسعه فرهنگ و
تأسیس دانشگاه

توسعه و تعمیم فرهنگ و وقوف جوانان این کشور

بتعلیم و تربیت و تمدن جدید، بابالابدن بودجه وزارت فرهنگ، دبستانها و
دبیرستانهای متعدد پسرانه و دخترانه در سراسر کشور تأسیس یافت و طبق
قانون ۱۳۰۷ هر سال ۱۰۰ نفر از جوانان تحصیل کرده برای تکمیل تحصیلات
خود با اعتباری که بهمین منظور تأمین شده بود بار و پا اعزام میشدند بطوریکه
میزان این اعتبار در سال ۱۳۱۲ به ۶ میلیون ریال رسید و تعداد محصلینیکه در

همان سال در اروپا در رشته‌های مختلف تحصیل اشتغال داشتند از ۶۵۰ نفر می‌گذشت.

در سال ۱۳۱۲ قانون تأسیس دانشگاه بتصویب مجلس رسید و در پانزده بهمن ماه همان سال اعلیحضرت فقید دانشگاه طهران را افتتاح نمودند و لوحه فلزی که روی آن نوشته شده بود :

«هنظام شاهنشاهی پادشاه ایران رضاشاه پهلوی سر دودمان پهلوی ساختمان دانشگاه تهران بفرمان او آغاز و این نبشته که بیادگار در دل سنگ جای گرفته بزمین سپرده شد . در جعبه‌ای از سنگ مرمر قرار دارند .

بحث دوباره يك يك اقدامات بجا و بسیار
سایر اقدامات و اصلاحات مفید
گراںبهای آن شاهنشاه متضمن کتابی جداگانه
و درخور بخشی مفصل است و بهرین سبب بطور
اجمال ، در این کتاب بذکر سایر اقدامات آن مرد بزرگ میپردازیم :

۱- کشف حجاب و شرکت بانوان در امور اجتماعی و متحدالشکل کردن لباس مردم.

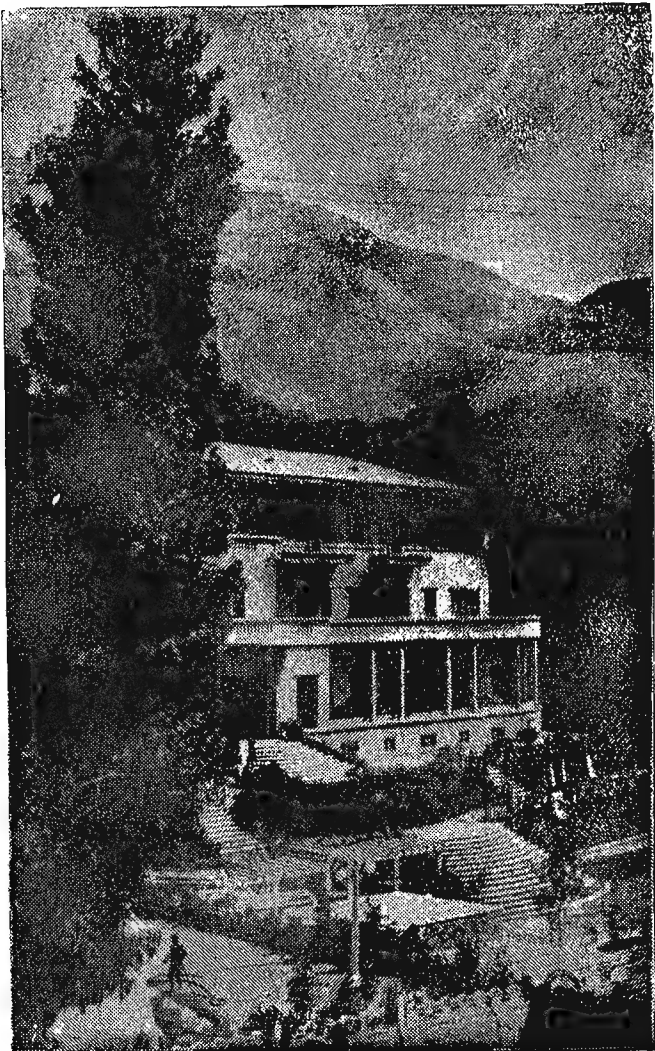
۲- توحید اوزان و مقیاسها بنا بر تصویب مجلس در ۱۳۰۴ و ۱۳۱۱
۳- احداث بناهای باشکوه دولتی با رعایت معماری قدیم و جدید و انشاء خیابانهای زیبا .

۴- تجلیل از بزرگان و شعرای نامی ایران مانند : سعدی ، حافظ ، فردوسی و تعمیر مقابر آنها و حفظ و حراست و ترمیم بناهای تاریخی و آثار ملی .

۵- ایجاد مؤسسه وعظ و خطابه برای تربیت و احاطه مردم با مسکده

معقول و منقول .

۶- تأسیس انجمن پیش آهنگی تحت ریاست عالیّه [والاحضرت

میهانخانه دربند

ولایتعهد (اعلیحضرت محمد رضا شاه پهلوی) و آموختن تعلیمات

« اعلیحضرت محمد رضاشاه پهلوی در زمان ولائتمندی »

۷- تأسیس آموزشگاههای اکابر درسراسر ایران برای سالمندان و انشاء خطوط تلگراف و تلفن در اکثر نقاط ایران و احداث عمارت وزارت پست و تلگراف و ساختمان بی سیم فرستنده طهران در خیابان شمینان و گیرنده بی سیم در نجف آباد تهران و برقراری تلفن خود کار و دستگاه فرستنده رادیو در سال ۱۳۱۸ و تأسیس دبیرستان پست و تلگراف .
اصلاحات قضائی و تجدید نظر در قانون محاکمات جزائی و تصویب قانون مجازات عمومی .

۸- تجدید نظر و اصلاح در قانون ثبت احوال و اسناد و تأسیس دفاتر رسمی ازدواج و طلاق و تصویب قانون مدنی در اردیبهشت ۱۳۰۷ .

هنگامیکه شعله های خانمانسوز جنگ جهانی -

واقعه

شهر یور

دوم سراسر اروپا را فرا گرفته بود و ارتش آلمان با سرعتی حیرت آور در کشورهای اروپا مخصوصاً در خاک روسیه مشغول پیش روی بود و نقاط حساس این کشور مانند لنین گراد و استالین گراد و مسکو بحال محاصره و احیاناً سقوط در آمده بود و بمب افکن های آلمانی بر فراز خاک انگلستان مشغول فعالیت بودند و همچنین در نتیجه این قبیل عملیات نظامی چند کشور از ممالک اروپا بتصرف ارتش آلمان در آمده بود ، دولت های امریکا و انگلیس و روسیه برای جلوگیری از پیشرفت برق آسای نیروهای آلمان در ممالک اروپا و حفظ استقلال خود و تأمین صلح عمومی با یکدیگر متحد شده و نیز بعزت موقعیت خاص سیاسی و جغرافیائی ایران در صدد اشغال نظامی این کشور برآمدند تا بتوانند از طرق ارتباطی و موقعیت حساس آن استفاده نموده و آذوقه و مهمات مورد احتیاج جبهه را توسط خطوط

مواصلاتی این کشور بروسیه و بنقاط مختلف جبهه انتقال دهند و بحساب خود دست عمال آلمانی و ستون پنجم^۱ را از ایران کوتاه نمایند.

به همین مناسبت در مردادماه ۱۳۲۰ دولت های روسیه و انگلیس پیشنهاداتی برای منوال بدولت ایران نمودند و چند روز بعد یعنی ۴ بعد از نیمه شب سوم شهریور، سفرای کبار دولتین روس و انگلیس بمنزل علی منصور نخست وزیر وقت رفتند و یاد آور شدند که دولت شوروی و انگلیس بنا بر مقتضیات سیاسی ناگزیر بفرستادن نیرو و اشغال نظامی ایران گردیدند و هر يك یادداشتی^۲ در این باره بر رئیس دولت تقدیم نمودند.

نخست وزیر فوراً مراتب را باطلاع اعلیحضرت فقید رسانیده و شاهنشاه را بر جریان امر و مسئله حمله بایران واقف ساخت.

در همین موقع ایران بیطرف از شمال و جنوب و جنوب غربی معرض

۱ - زمانیکه ژنرال فرانکو با چهار ستون جمهور یخواهان اسپانیا مشغول مبارزه گردید يك ستون نیز که هوادار فرانکو بود میان جمهور یخواهان مشغول جاسوسی و خرابکاری بنفع فرانکو و شورشیان بود و چون جمعا پنج ستون با جمهور یخواهان مخالفت میکرد و مبارزه دسته اخیر در موفقیت فرانکو مؤثر افتاد لهذا این دسته بستون پنجم معروف و بعداً این اصطلاح بهواداران آلمان در هر نقطه ای که بودند اطلاق گردید

۲ - مفاد یادداشت دولت شوروی (مورخ ۲۵ اوت ۱۹۴۱)

پس از تکرار اقدامات مشترك دولتين اتحاد جماهیر شوروی و امپراطوری بریتانیای کبیر در ۱۸ ژوئیه و شانزدهم اوت راجع بجلوگیری از فعالیت خطرناک عمال آلمانی و اخراج آنان از کشور، جای بسی تأسف است که دولت ایران برای جلوگیری از این فعالیت هیچ اقدامی ننموده و در نتیجه آن، اعمال آلمانی فعالیت جنایت آمیز خویش همچنان ادامه داده اند و بنا بر این دولت اتحاد جماهیر شوروی ناگزیر گردید که بمنظور حفظ امنیت خاک خود بایران نیرو کسب دارد.

بدیهی است که این اقدام بر علیه استقلال ایران صورت نگرفته بلکه منظور آن جلوگیری از فعالیت آلمان ها است که امنیت شوروی را بمخاطره انداخته است.

حمله قوای روس و انگلیس قرار گرفت و شهرهای بلاد دفاع و مردم بی خبر و بی پناه، هدف حمله و هجوم قوای بیگانه و بمبارانهای هوایی آنان واقف شدند!

نخست وزیر که کار را برای منوال دید و دانست اداره امور ایران در این موقعیت فوق العاده حساس، مشکل بلکه غیر ممکن است استعفا داد و محمد علی فروغی که سیاستمداری فاضل و درستکار بود بنابستور اعلیحضرت فقید مأمور تشکیل کابینه شد (۵ شهریور ۱۳۲۰).

فروغی روز ششم شهریور بیاناتی در مجلس شورای ملی ایراد و طی آن اظهار نمود در این موقع که از جانب دولت شوروی و انگلستان اقدام

بعملیاتی شده که ممکن است موجب اختلال صلح و سلامت گردد دولت

به پیروی از نیات صلح خواهانه اعلیحضرت همایون شاهنشاهی بقوای

نظامی کشور اکنون دستور میدهد که از هر گونه عملیات مقاومتی خودداری

نمایند تا موجبات خونریزی و اختلال امنیت مرتفع شود و آسایش عمومی

حاصل گردد.

دنباله پاورقی ۲ صفحه ۲۴۶

مفاد یادداشت دولت انگلیس (مورخ ۲۵ اوت ۱۹۴۱)

با وجود اقدامات مشترك دولت امپراطوری بریتانیا و دولت شوروی در تاریخ ۱۸ ژوئیه و شانزدهم اوت راجع بجلوگیری از فعالیت خطرناک عمال آلمانی و اخراج آنان از کشور جای بسی تأسف است که دولت ایران برای جلوگیری از این فعالیت هیچ اقدامی ننموده و در نتیجه عمال آلمانی بر علیه منافع ما و استقلال کشور، همچنان بفعالیت خود ادامه داده اند. بنا بر این دولت امپراطوری بریتانیای کبیر بمنظور دفاع از منافع خود و دوستان خویش اقدامات مقتضی مبذول داشته است که با خطر فوق در ایران مبارزه کند و به همین جهت برای انجام این منظور بطور موقت وارد ایران گردیده و بعضی اینکه اوضاع جنگ اجازه دهد این نیرو خاک ایران را تارک خواهد گفت.

استعفای شاه فقید

همینکه دستور ترك مقاومت از طرف دولت
بقوای نظامی صادر شد، سپاهیان ایران در جبهه
ها دست از جنگ کشیده و ضمناً یکنوع بی‌نظمی
و اغتشاش در شئون ارتش ایجاد گردید و فی الواقع رشته انتظامات از هم
گسیخت و دامنه هرج و مرج و نیز خطر قحطی و ناامنی بالا گرفت و تلفات
و خسارات فراوان با افراد نظامی و غیر نظامی وارد شد و بهر حال تزلزل
و اغتشاشات زاید الوصفی در تمام ارکان کشور هویدا گردید.

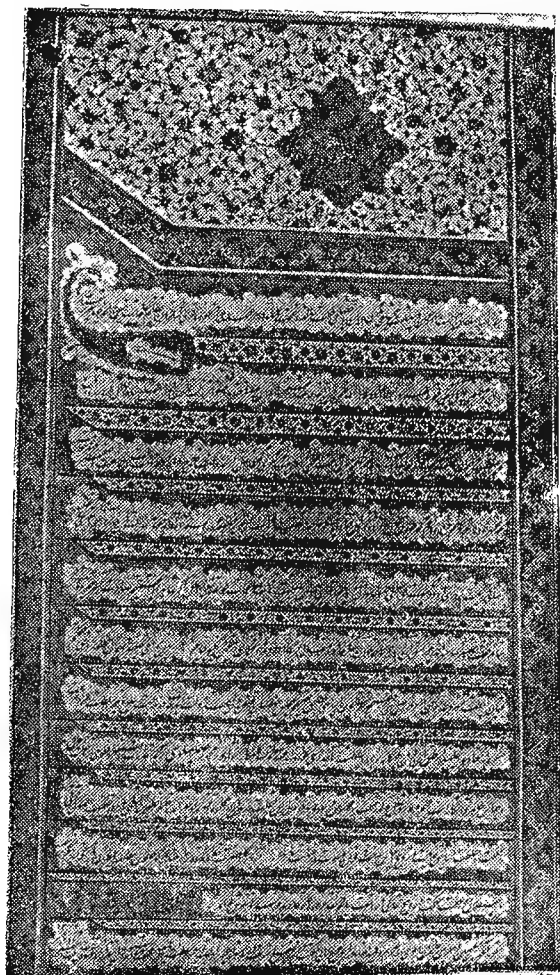
در همین اوقات مرحوم فروغی با سفرای روس و انگلیس در تهران
دارد گفتگو و پس از یک سلسله مذاکرات و مبادله چند یادداشت سرانجام
چون دولتهای شوروی و انگلیس نسبت بشاه سابق نظر خوبی نداشتند
موجبات استعفا و برکناری او را از سلطنت فراهم نمودند و بالاخره روز
۲۵ شهریور مرحوم فروغی متن استعفا نامه^۱ رضا شاه را در مجلس شورای ملی
قرائت و سلطنت والا حضرت همایون ولایتعهد (اعلیحضرت محمد رضا شاه
پهلوی) را اعلام نمود.

۱ - متن استعفا نامه: نظر باینکه من همه قوای خود را در این چند ساله مصروف
امور کشور کرده و ناتوان شده‌ام حس میکنم که اینک وقت آن رسیده که دیگر قوه و بنیه
جوانتری بکارهای کشور که مراقبت دائم لازم دارد بپردازد و اسباب سعادت و رفاه ملت
بقیه پاورقی صفحه ۲۴۸

را فراهم آورد بنابراین امور سلطنت را بولیعهد و جانشین خود تفویض کردم و از
کارکنان نموده از امروز که ۲۵ شهریور ماه ۱۳۲۰ است عموم ملت اعم از کشوری و
لشگری ولیعهد و جانشین قانونی مرا بسلطنت بشناسند و آنچه از پیروی مصالح
کشور نسبت بمن میکردند بایشان منظور دارند.

کاخ مرمر تهران ۲۵ شهریور ماه ۱۳۲۰ امضاء

روز بعد یعنی ۲۶ شهریور والا حضرت بمجلس شورای ملی تشریف
فرما شدند و قسم نامه را بر طبق اصل ۳۹ متمم قانون اساسی قرائت نمودند،
رضا شاه فقید باین ترتیب از سلطنت مستعفی و بوسیله متفقین به

« فرمان ولایتعهدی »

جزیره موریس (از جزایر جنوب شرقی افریقا) رهسپار گردید و پس از مدتی بژهانسبورگ (واقع در افریقای جنوبی) انتقال یافت و در سال ۱۳۲۳ در این محل چشم از این جهان بر بست و چند سال بعد جنازه شاه فقید که مدت‌ها بطور امانت در مصر گذاشته شده بود، با تشریفات خاصی بتهران حمل گردید و در حضرت عبدالعظیم در مقبره‌ای که قبلاً ساخته شده بود بخاک سپرده شد و در آرامگاه ابدی آرام گرفت.

اعلیحضرت محمد رضا شاه پهلوی

اعلیحضرت محمد رضا شاه بعد از استعفای رضاشاه فقید روز بیست و ششم شهریور ۱۳۲۰ بسلطنت جلوس فرمودند. در چهارمین ماه سلطنت اعلیحضرت محمد رضا شاه مرحوم فروغی نخست وزیر بمنظور تحدید اختیارات نیروهای متفقین و حفظ تمامیت ارضی ایران و بالاخره برای اینکه مدت توقف و عملیات و اقدامات متفقین در کشور ما منطبق با مقررات و حساب و کتابی باشد زمینه را برای عقد قراردادی فراهم ساخت و بالاخره قراردادی در نه فصل بامتفقین منعقد نمود و آنرا بتصویب مجلس شورای ملی رسانید . (۱).

۱ - متن قرار داد .

فصل اول

اعلیحضرت پادشاه بریتانیای کبیر و ایرلند و مستملکات انگلیس ماوراء بحار و امپراطور هندوستان و هیئت رئیسه شورای عالی اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی (که از این پس آنها را دول متحده خواهیم نامید) مشترکاً و هر یک منفرداً تعهد میکنند که تمامیت خاک ایران و حاکمیت و استقلال سیاسی ایران را محترم بدارند .

فصل دوم

مابین دولت اعلیحضرت همایون شاهنشاه ایران از یکطرف و دول متحد از طرف دیگر پیمان اتحادی بسته میشود .

فصل سوم

۱ - دول متحده مشترکاً و هر یک منفرداً متعهد میشوند که بجمیع وسایلی که در اختیار دارند ایران را در مقابل هر تجاوزی از جانب آلمان باهر

۲ - اعلیحضرت همایون شاهنشاه ایران متعهد میشوند که :

الف - بجمیع وسائلی که در دست دارند و بهر وجه ممکن شود بادل
متحد همکاری کنند تعهد فوق انجام یابد و لیکن معاضدت قوای ایرانی
محدود بحفظ امنیت داخلی در خاک ایران خواهد بود.

ب - برای عبور لشکریان یا مهمات از يك دولت متحد بدولت متحد
دیگر، یا برای مقاصد یا مشابه دیگر بدول متحد حق غیر محدود بدهند که
آنها جمیع وسایل ارتباطی را در خاک ایران بکار ببرند و نگاهداری کنند
و حفظ بنمایند و در صورتیکه ضرورت نظامی ایجاب نماید بهر نحوی که
مقتضی بدانند در دست بگیرند راههای آهن و راهها و رودخانه ها و میدان -
های هوا پیمائی و بنادر و لوله های نفت و تأسیسات تلفنی و تلگرافی و بی سیم
مشمول این فقره میباشند.

ج هر نوع مساعدت و تسهیلات ممکنه بنمایند که برای منازور نگاهداری
و بهبود وسائل ارتباطیه مذکور در فقره (ب) مصالح و کارگرفراهم شود.
د - باتفاق دول متحد هر گونه عملیات سانسوری که نسبت بوسایل
ارتباطیه مذکور در فقره (ب) لازم بدانند برقرار کنند و نگاه بدارند

۳ - واضح و مسلم است که در اجرای فقرات (ب - ج - د) از بند دوم این
فصل دول متحد حوائج ضروری ایران را کاملاً منظور نظر خواهند داشت

فصل چهارم

۱ - دول متحد میتوانند در خاک ایران قوای زمینی و دریائی و هوائی
بعده ای که لازم بدانند نگاهدارند و تا جائی که مقتضیات استراتژیک
اجازه بدهد نقاطی که این قوا آنجا نگاهداشته خواهد شد با موافقت دولت
ایران تعیین خواهد شد. جمیع مسائل مربوط بروابط بین قوای دول متحد
و ادارات دولت ایران حتی الامکان بدهکاری ادارات ایران تسویه خواهد
شد بنحوی که مأموریت قوای مزبور محفوظ باشد. مسلم است که حضور
این قوا در خاک ایران اشغال نظامی نخواهد بود و نسبت بادارات و قوای
تأمینیه ایران و زندگانی اقتصادی کشور و رفت و آمد عادی سکنه و اجرای
قوانین و مقررات ایران هر قدر ممکن باشد کمتر مزاحمت خواهند نمود.
۲ - هرچه زودتر ممکن شود بعد از اعتبار یافتن این پیمان يك یا

چند قرار داد راجع بتعهدات مالی که دول متحد به سبب مقررات این فصل
و فقره (ب - ج - د) از بند دوم فصل سوم برعهده خواهند داشت دراموری
از قبیل خریدهای محلی و اجاره ابنیه و تأسیسات صنعتی و بکار گرفتن
کارگران و مخارج حمل و نقل و امثال آن فیما بین منعقد خواهد شد. قرار -
داد مخصوصی منعقد خواهد شد مابین دول متحد و دولت شاهنشاهی ایران
که معین خواهد کرد که بعد از جنگ ابنیه و اصلاحات دیگری که دول
متحد در خاک ایران انجام داده باشند بچه شرایط بدولت شاهنشاهی ایران
واگذار میشود در قرار داد های مزبور مصونیت نهائی هم که قوای دول متحد
در ایران از آن بر خوردار خواهند بود مقرر خواهد گردید.

فصل پنجم

پس از آنکه کلیه مخاصمه ما بین دول متحد با دولت آلمان و شرکای
آن بموجب يك یا چند قرار داد متار که جنگ متوقف شده دول متحد در مدتی
که زیاده از ششماه نباشد قوای خود را از خاک ایران بیرون خواهند برد
و اگر پیمان صلح مابین آنها بسته شد و لو اینکه قبل از ششماه بعد از متار که
باشد بلافاصله قوای خود را بیرون خواهند برد. مقصود از شرکای دولت
آلمان هر دولت دیگری است که اکنون یا در آینده بایکی از دول متحد
بنای مخاصمه گذاشت یا بگذارد.

فصل ششم

۱ - دول متحد متعهد میشوند که در روابط خود با کشورهای دیگر
روشی اختیار نکنند که بتامیت خاک و حاکمیت یا استقلال سیاسی ایران
مضر باشد و پیمان نهائی ننهند که بامقررات این پیمان منافات داشته باشد و
متعهد میشوند که در هر امری که مستقیماً با منافع ایران مرتبط باشد بادولت
اعلیحضرت همایون شاهنشاهی مشاوره نمایند.

۲ - اعلیحضرت همایون شاهنشاه متعهد میشوند که در روابط خود
با کشورهای دیگر روشی اختیار نکنند که با اتحاد منافعی باشد یا پیمان نهائی
منعقد نکنند که بامقررات این پیمان منافات داشته باشد.

فصل هفتم

دول متحد مشترکاً متعهد میشوند که بهترین مساعی خود را بکار ببرند
که حیات اقتصادی ملت ایران را در مقابل تضییقات و اشکالاتی که در نتیجه
جنگ حاضر پیش بیاید محفوظ بدارند.

با عقد این قرارداد وظایف و حدود اختیارات متفقین معلوم گردید و با اینکه بعضی از فصول این قرارداد را متفقین اجرا ننموده و یا نیمه اجرا گذاشتند معذلت حق حاکمیت و تمامیت ارضی ایران از طرف متفقین شناخته شد و نیز افق سیاسی ایران تاحدی روشن گردید و باین ترتیب مرحوم فروغی در آن روزگاران فوق العاده حساس و خطرناک بانجام یکی از خدمات بزرگ ملی نائل آمد.

دنباله پاورقی صفحه ۲۵۲

پس از آنکه این پیمان اعتبار یافت برای بهترین وجه عمل کردن باین تعهد مابین دولت ایران و دول متحده مذاکرات شروع خواهد شد.

فصل هشتم

مقررات این پیمان مابین اعلیحضرت همایون شاهنشاهی و هر یک از دو طرف معظم متعاقد دیگر مانند تعهدات دوطرفی یکسان الزام آوراست.

فصل نهم

این پیمان پس از امضاء معتبر است و تا تاریخی که برای بیرون بردن قوای دول متحده از خاک ایران بر طبق فصل پنجم مقرر شده باعتبار باقی خواهد بود.

بنابر این نمایندگان مختار مذکور در فوق این پیمان را امضاء و مهر کرده اند

در تهران بسمه نسخه فارسی و انگلیسی و روسی تحریر شد و هر سه نسخه یکسان معتبر خواهد بود.

۶ بهمن ماه ۱۳۲۰

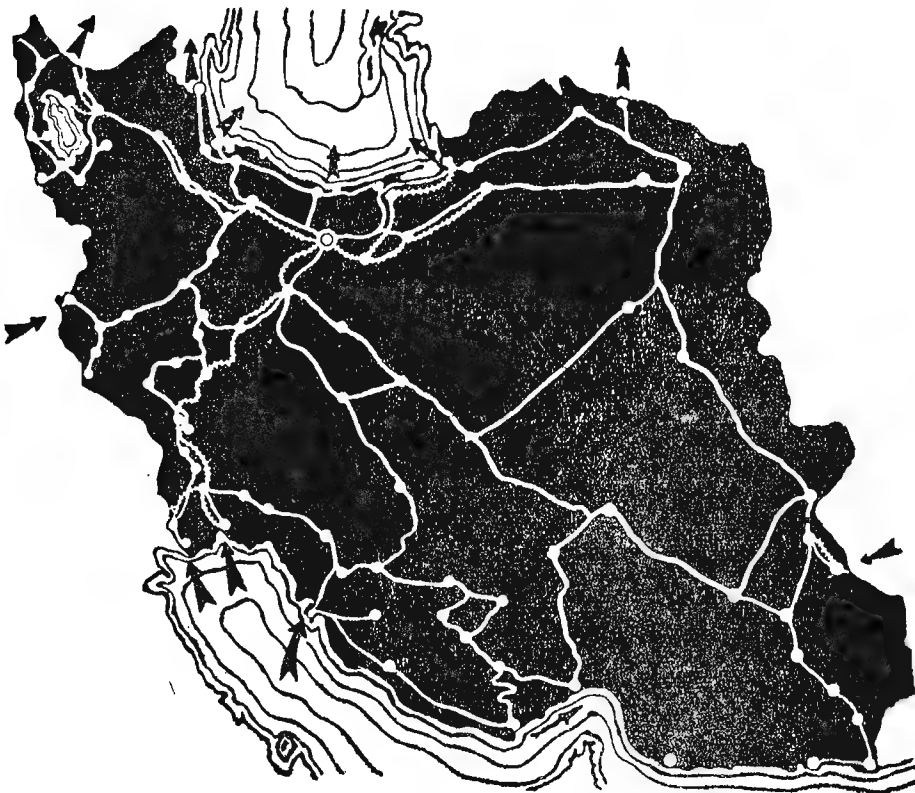
علی سهیلی

ر. دلیو. بولارد

۱ - اسمیرنوف

در جنگ جهانی دوم دولت و ملت ایران صمیمانه با متفقین همراهی نموده و بوسیله مختلف بیاری ایشان قیام کردند. مساعی ملت و دولت ایران در جنگ اخیر و نیز استفاده های فوق العاده گرانبهایی که متفقین از موقعیت حساس نظامی و سیاسی ایران بعمل آوردند سرانجام موجب شکست محور و فتح متفقین گردید و نیز همین امر سران دول متفق را بر آن داشت تا ایران را پل پیروزی نامیده و در اعلامیه سه دولت

مساعی ایران در جنگ بین المللی دوم

«این خطوط مواصلاتی در فتح متفقین بسیار مؤثر افتاد»

شوروی و انگلیس و امریکا که بامضای استالین - چرچیل - روز ولت رسیده اظهار دارند :

« دولت های شوروی و آمریکا و انگلیس از تسهیلاتی که دولت و ملت ایران رای فتح متفقین فراهم کرده بودند فوق العاده متشکرند زیرا این تسهیلات در فتح ما و شکست دشمن نقش بزرگی را ایفاء کرد » .

اینجا نیز باید متذکر شد از بدو اشغال ایران تا پیروزی متفقین مشکلات و مصائب فراوان اقتصادی و سیاسی گریبانگیر مردم این کشور گردید و قحط و غلای ناشیه از جنگ و امراض مختلف و هرج و مرج و ناامنی حیات افراد این کشور مخصوصاً طبقه سوم را به خطر انداخت و باین ترتیب اهالی ایران خاصه طبقات کم بضاعت مردم پنج سال تمام با این وقایع اسفانگیز دست بگریبان بوده و بخاطر پیروزی متفقین این همه رنج و ناکامی و حسرت و تنگدستی را بخود هموار کرده تا سرانجام ایران پل پیروزی نامیده شد .

دولت ایران چون در هفدهم شهر یور ۱۳۲۲ بنا
الحاق ایران به
اعلامیه ملل متفق
بفرمان اعلیحضرت محمد رضا شاه بدولت آلمان
اعلام جنگ داد ، لهذا الحاق خود را با اعلامیه
ملل متحد که در تاریخ اول ژانویه ۱۹۴۲ میان ۲۶ کشور در واشنگتن

* - متن اعلامیه : نظر باینکه دول امضاء کننده به برنامه مشترک اصول و مقاصد مندرجه در اعلامیه رئیس جمهوری کشورهای متحد آمریکا و نخست وزیر بریتانیای کبیر و ایرلند شمالی مورخ ۱۴ اوت ۱۹۴۱ معروف به منشور اتلانتیک ملحق شده اند و نظر باینکه یقین دارند دفاع از جان و آزادی و استقلال و حریت مذهبی و همچنین صیانت حقوق بشر و اجرای عدالت در کشورهای خود و کشورهای دیگر مستلزم اینست که بردشمنان خود کاملاً مظفر و پیروی گردند و نظر باینکه هم اکنون

برضد آلمان و همدستان آن امضا گردید اعلام نمود و باین ترتیب ایران یکی از ممالک عضو ملل متحد محسوب شد .

کنفرانس
تهران
سران کشورهای متحد امریکا شمالی و روسیه
شوروی و انگلیس بمنظور تبادل نظر و طرح و

اجرای نقشه ای که موجب شکست قطعی محور و فتح متفقین گردد ، تصمیم گرفتند در تهران حضور بهم رسانیده و بمذاکره بپردازند . به همین مناسبت در آذرماه ۱۳۲۲ (نوامبر ۱۹۴۲) فرانکلن - روزولت رئیس جمهور امریکا و مارشال استالین رئیس دولت روسیه شوروی و مستر چرچیل نخست وزیر انگلیس بتهران آمده و چند روزی در این شهر اقامت نموده و بطرح نقشه های پیروزی مبادرت کردند .

سران دول متفق در طی ایام توقف در تهران باوضاع اسفناک و قحط و غلای ناشیه از جنگ که حیات سیاسی ملت ایران را تهدید مینمود و واقف شدند و

بقیه پاورقی صفحه ۲۵۵

مشترکاً بمبارزه بر علیه قوای دشمن که در صدد است دنیا را تحت سلطه و انقیاد خود درآورد مشغول هستند علیهذا اعلام میدارند :

۱ - هر يك از دول امضاء كننده متعهد میشود کلیه منابع اقتصادی و نظامی خود را بر علیه آن عضو یا اعضای دول پیمان سه گانه و متحدینشان که با آنها در حال جنگ است بکاربرد .

۲ - هر يك از دول امضاء كننده متعهد میشود با سایر دول امضاء كننده همکاری کرده به ترك مخاصمه و صلح جداگانه با دشمنان مشترك مبادرت ننماید

ملل دیگری هم که اکنون در این مبارزه بر علیه هیتلریسم كمك مادی یا مساعدتهای دیگری مینمایند یا ممکن است بعداً باین اقدام مبادرت نمایند میتوانند باین اعلامیه ملحق شوند

در تاریخ اول ژانویه ۱۹۴۲ در واشنگتن تحریر یافت .

محل امضاء نمایندگان دول نامبرده در بالا

به همین سبب طی اعلامیه‌ها پیام‌هایی که برای اهالی ایران فرستادند و نیز در ملاقات‌هایی که از اعلیحضرت محمد رضا شاه بعمل آوردند صریحاً متذکر شدند هر چه زودتر برای جلوگیری از بحران اقتصادی و رفع فقر و فلاکتی که گریبانگیر عموم گردیده اقدام عاجل بعمل آورند.

متأسفانه با اینکه چند سال از خاتمه جنگ گذشته است باز زیانهای ایام توقف متفقین هنگام وقوع جنگ دوم کاملاً مشهود و باقی است.

موضوع تخلیه جنگ بین الملل دوم باشکست قطعی آلمان در ایران و قضایای ۸ مه ۱۹۴۵ مطابق ۸ اردیبهشت ۱۳۲۴ پایان آذربایجان یافت و ملت ایران نیز منتظر بود تا قوای متفقین

بموجب فصل پنجم قرارداد ایران و متفقین کشور مارا تخلیه نمایند. ولی متأسفانه اختلافاتی که بعد از پایان جنگ میان متفقین بر سر تعیین تکلیف و تقسیم ممالک شکست خورده اروپا و توسعه نفوذ سیاسی خود در سایر کشورها بعمل آمد بعدی بود که بآنها مجال توجه بارزش مساعی ایران در جنگ اخیر و نیز قرارداد منعقد رانداد و مسئله تخلیه ایران موقتاً از ذهن ایشان دور افتاد و یا تماماً اجرا نگردید.

دولت ایران ناچار با متفقین وارد گفتگو شد و ایشان را با اجرای قرارداد و رعایت اصول آزادی و تمامیت ارضی ایران موظف و نیز در این زمینه بتقدیم یادداشت‌هایی مبادرت نمود.

احساسات میهنی مردم ایران و پافشاری دولت، بالاخره متفقین را که گرفتار رقابت و کشمکش‌های سیاسی باهم بودند ناگزیر کرد تا برای تخلیه ایران اقدامی نموده و ارزش قول و امضاء خویش را محفوظ دارند. به همین سبب ابتدا دولت امریکا نیروهای خود را از ایران

بعین انتقال داد و نیز در کنفرانس مهمی که در پتسدام برای رفع اختلافات موجوده میان متفقین و طرز اداره کردن آلمان و سایر مسائل مهم با شرکت سران سه دولت متفق در اوت ۱۹۴۵ (مرداد ۱۳۲۴) تشکیل گردید، موضوع تخلیه ایران نیز مورد توجه واقع و مقرر شد هر چه زودتر نیروهای شوروی و انگلیس بتخلیه خاک این کشور اقدام نمایند.

قوای انگلیس چندی بعد خاک ایران را ترك نمود ولی ارتش شوروی بتعلل و طفره پرداخت و به بهانه‌هایی توسل جست تا اینکه سرانجام بتخلیه بعضی از نواحی اشغال شده مبادرت کرد، لیکن در صفحات شمال مخصوصاً در آذربایجان همچنان مستقر بود و توجهی بقرارداد منعقد و توصیه‌های کنفرانس پتسدام نداشت.

فرقه دموکرات آذربایجان *

بشرحی که قبلاً بیان شد، پس از حمله متفقین و اشغال نظامی ایران، هرج و مرج و اغتشاش و ناامنی در کلیه شئون این کشور هویدا گردید و این وضع در بعضی نواحی ایران مخصوصاً در آذربایجان (در نتیجه سهل انگاری و عدم توجه دولتهای وقت) روبشدد گذاشت و دستهای آلوده و ناپاکی همواره آتش این اغتشاش و ناامنی را دامن میزد و زمینه را برای وقوع پاره‌ای حوادث سیاسی که با تاریخ شرافتمندانه مردم آذربایجان و همچنین با استقلال ایران تباین داشت فراهم میساخت. چنانکه در آبان ماه ۱۳۲۴ جماعتی از متجاسرین، دسته‌ای بنام فرقه دموکرات در آذربایجان تشکیل داده و در پناه قوای روسیه شوروی و با استفاده از عدم توجه دولت بوقایع فوق‌العاده حساس آذربایجان، در مدت کوتاهی بر تبریز و چند شهر و همچنین بر قسمت اعظم ادارات دولتی و مؤسسات

نظامی آذربایجان تسلط یافته و بتأسیس حکومت خود مختار دموکرات
مبادرت کردند .

تخلیه کامل ایران
و ختم وقایع
آذربایجان

قیام مسلحانه فرقه دموکرات و رفتار آنها در
آذربایجان و حمایت قوای شوروی از آنان نه
تنها در ایران، بلکه در سایر کشورهای هیجان
و عکس العمل شدیدی بوجود آورد و چون وقوع

این قضایا با منافع سیاسی امریکا و امپراطوری بریتانیا در تماس بود و نیز
صلح عمومی را تهدید میکرد لهذا این دو کشور بیش از سایر ممالک
نگران و تحت تأثیر این موضوع قرار گرفته و آنها را بعواقب سوء ناشیه
از تحریکات روسیه شوروی و دست نشاندهان آن دولت واقف ساخت .

دولت ایران برای جلوگیری از اقدامات مسلحانه متجاسرین در
آذربایجان و برقراری نظم و آرامش در آن سرزمین در آبانماه ۱۳۲۴
قوایی بآنجا اعزام نمود ولی نیروی شوروی که در قزوین تمرکز داشت
در شریف آباد (۱۲ کیلو متری قزوین) جلوی قوای اعزامی را گرفت و از
حرکت ارتش ایران بآن خطه ممانعت نمود .

نخست وزیر ایران آقای ابراهیم حکیمی (حکیم الملک) که کار
را بر این منوال دید و دانست از طریق مسالمت و حسن تفاهم با دولت شوروی
در مورد خاتمه دادن بغائله آذربایجان، میسر نیست بسازمان ملل متحد
شکایت کرد و از آن مرجع تقاضای رسیدگی نمود (دیماه ۱۳۲۴).

ولی آقای حکیمی چندی بعد از این اقدام از نخست وزیر استعفا
داد و احمد قوام (قوام السلطنه) بمقام نخست وزیر منصوب و بعد از چند ماه
یعنی در بهمن ۱۳۲۴ بروسیه عزیمت کرد .

قوام السلطنه چند بار در مسکو با استالین و مقامات مؤثر
شوروی درباره قضایای آذربایجان و تخلیه خاک ایران از قوای شوروی
وارد گفتگو شد .

دولت شوروی در ایام توقف قوام السلطنه در مسکو وطنی مذاکراتی
که بعمل آمد برای رفع اختلافات موجوده بمشار الیه پیشنهاداتی کرد
که چون با اساس استقلال و حق حاکمیت ملت ایران تناقض داشت از قبول
آن خودداری و آنرا رد نمود .

دولت ایران که به هدف اساسی دولت شوروی واقف شده بود، ناچار
مجدداً مراتب را با اطلاع شورای امنیت رسانید و از آن مرجع تقاضای
رسیدگی بفضیه آذربایجان را کرد .

شورای امنیت باز موضوع ایران و مسئله آذربایجان را مورد
بحث و گفتگو قرارداد و بالاخره با مذاکراتی که از یکطرف میان سفیر
کبیر دولت شوروی در ایران با قوام السلطنه و از طرف دیگر در جلسات
شورای امنیت بعمل آمد، مقرر شد که قوای شوروی در ۲۵ اردیبهشت
۱۳۲۵ (مه ۱۹۴۶) خاک ایران را تخلیه کند و نیز موضوع آذربایجان يك
مسئله داخلی شناخته شود و مقرر گردید شرکت مختلط نفت ایران و
شوروی در شمال ایران طی قراردادی تأسیس یابد .

به همین سبب قوام السلطنه نامه ای بشورای امنیت نوشت و شکایت
دولت ایران را پس گرفت . لیکن پس از مذاکراتی که در شورای امنیت
بعمل آمد مقرر شد موضوع ایران همچنان در دستور شورا باقی باشد .

در این موقع بامر اعلیحضرت محمد رضا شاه پهلوی قوای نظامی
بآذربایجان اعزام گردید و در چند محل با متجاسرین بجنگ پرداخت

وبالاخره بآنچه آزادی واستقلال ایرانرا تهدید مینمود و حیات سیاسی و افتخارات مردم رشید آذربایجان را بخطر میانداخت خاتمه داد (۲۱ آذر ۱۳۲۵) واغلب متجاسرین بدست مردم گرفتار آمده وبکیفر اعمال خود رسیدند وعده ای هم بخاک شوروی پناهنده شدند .

واقعه دانشگاه

بعد از تمام غائله آذربایجان، یکی از وقایع بسیار تأسف آور موضوع سوء قصدی بود که در روز پانزدهم بهمن ۱۳۲۷ در جشن دانشگاه طهران نسبت باعلیه حضرت همایون شاهنشاه بوقوع پیوست. در آن روز شاهنشاه مانند سالهای پیش با احترام مقام علم و ادب وبمنظور تشویق دانشجویان همینکه وارد دانشگاه شدند ناگهان هدف گلوله های پی در پی جوان پست و نادانی قرار گرفتند که چون خواست خداوند بر آن بود که شالوده استقلال ایران درهم نریزد، بطرز معجزه آسا از خطر نجات یافتند و نقشه جاسایانیکه برای زوال ایران و ایرانی بمورد اجرا گذاشته شده بود نقش بر آب گردید .

در این حادثه اسف انگیز گرچه، جراحاتی بصورت و شانه شاهنشاه وارد شد ولی در عزم و اراده او در راه افتخار و سربلندی ایران نه تنها کوچکترین تزلزلی راه نیافت بلکه شاهنشاه را بیش از پیش برای حفظ استقلال وطن وریشه کن نمودن عوامل فساد را سخت تر نمود.

ملی شدن صنایع نفت

زمره ملی شدن صنایع نفت و پایان دادن بکار شرکت سابق نفت ایران وانگلیسر وبهره برداری از چاه های نفت ایران بدست مردم ایران از سال ۱۳۲۶ در مجلس شورای ملی و در میان طبقات مختلف آغاز گردید و

سرانجام در اسفند ۱۳۲۹ لایحه ملی شدن صنایع نفت بتصویب مجلس شورای ملی و سنا رسید: لیکن از آن تاریخ بعد برائرمقاوهت وسختگیریهای لجوجانه وعکس العمل های شدید دولت انگلیس و وقوع یکرشته اختلافات داخلی، حوادث ناگواری در نقاط مختلف ایران رخ داد و اساس استقلال کشور ما تا مدت ها متزلزل شد تا آنکه آخر الامر بهمت اعلیه حضرت همایونی از حوادث شومیکه در کمین سرنوشت ملت ایران بود جلو گیری بعمل آمد و موضوع ملی شدن صنعت نفت باین صورت عملی گردید که کنسر سیمومی از اجتماع چند شرکت امریکائی انگلیسی، فرانسوی، وهلندی تشکیل و از طرف شرکت ملی نفت ایران عامل استخراج و تصفیه و فروش آن شد .

تأسیس مجلس سنا

بموجب اصل چهل و سوم قانون اساسی علاوه بر مجلس شورای ملی برای تکمیل قوه مقننه تأسیس مجلس سنانیز در نظر گرفته شد لیکن از تاریخ افتتاح نخستین دوره مجلس شورای ملی تا سال ۱۳۲۸ مجلس سنا تأسیس نیافت اما از آنجائیکه لزوم تشکیل آن بتدریج احساس میشد لذا در سال ۱۳۲۸ مجلس سنا بر طبق مقرراتی که در اردیبهشت ماه همان سال بتصویب مجلس شورای ملی رسیده بود، تأسیس یافت و تا امروز که ۸ سال از عمر آن گذشته بکار خود ادامه داده است .

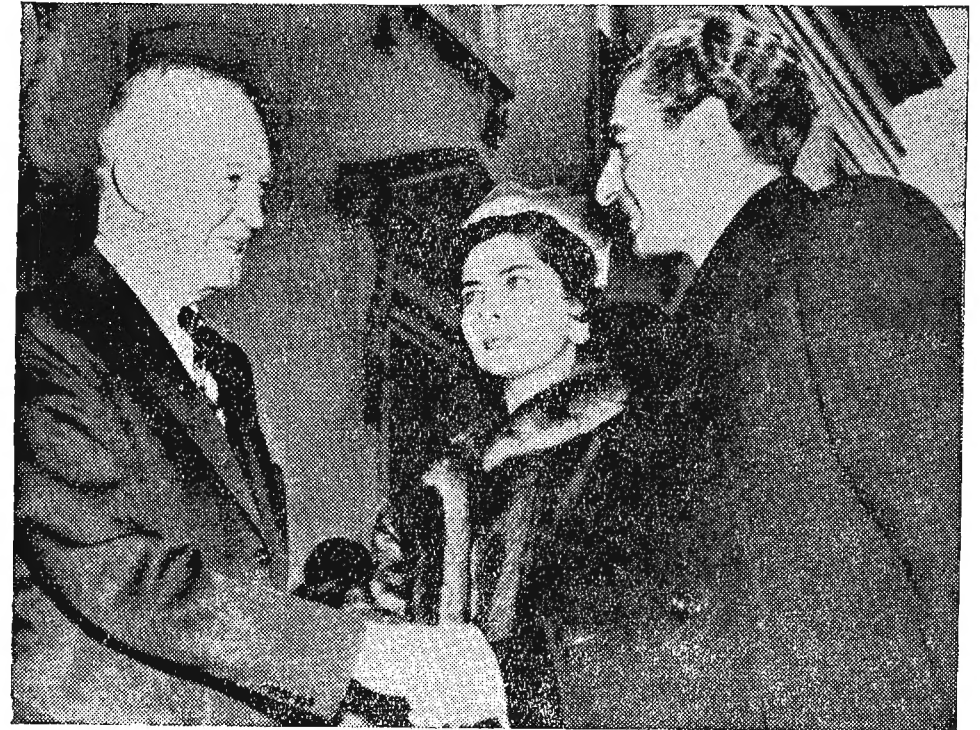
تقسیم اراضی سلطنتی

تقسیم و واگذاری املاک سلطنتی با قسط، طویل المدت و با شرایط بسیار سهل و ساده به کشاورزان، یکی از اقدامات برجسته وشایان توجه شاهنشاه بمنظور توسعه عمران و آبادی کشور و ایجاد تحول اجتماعی وعلاقه مند نمودن کشاورزان بآب و خاک وزادگاه خود میباشد . این قدم

بسیار بزرگی که شاهنشاه در راه بهبود زندگی روستائیان برداشتند و باید همواره عالی‌ترین سرمشق طبقه ثروتمندان مملکت قرار گیرد، هزارها کشاورز بی‌بضاعت و تهی‌دست را صاحب زمین نمود و بهمان نسبت سطح تولیدات داخلی را بالا برد و بر رونق کار کشاورزان ایران افزوده شد.

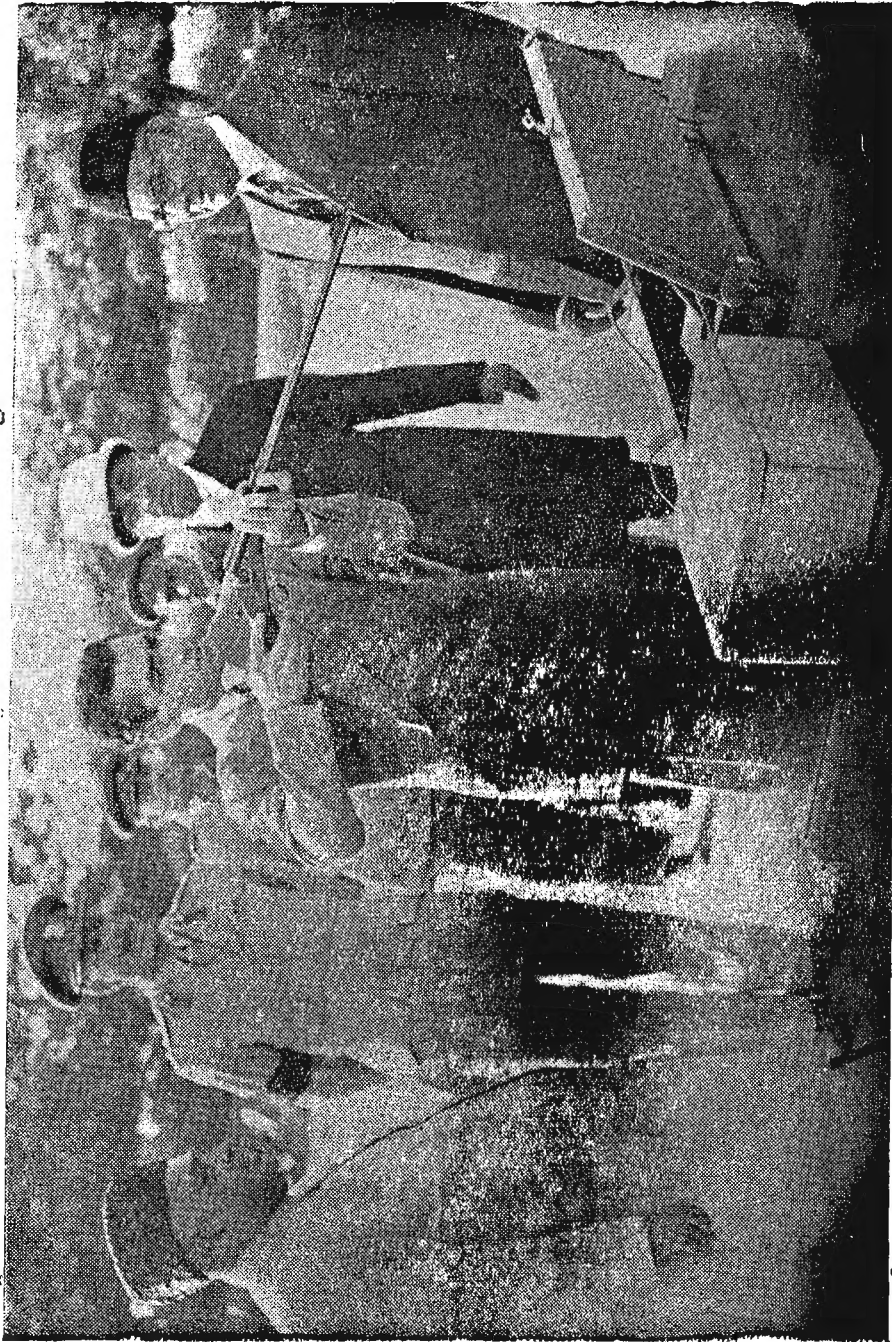
اعلیحضرت همایونی علاوه بر سرکشی با کثر استانهای ایران و نقاط دور از مرکز و آشنائی بنوع زندگی و طرز معیشت و رفع نیازمندیهای

مسافرت‌های
شاهنشاه

« اعلیحضرت همایون شاهنشاه و ملکه نریا پهلوی در امریکا »
« هنگام ملاقات آیزنهاور، رئیس جمهوری ممالک متحده »

« شاهنشاه در پاکستان »

طبقات مختلف، برای استحکام مبانی دوستی میان ایران و ممالك دیگر، تاکنون مسافرتهاى متعددى بکشورهای اروپا و امریکا و ممالك همجوار نموده اند و با ایجاد سیاستهای حکیمانه، مقام شایسته ای در جهان برای ایران فراهم کردند.

حوادث شهر یور ۱۳۲۰ و استعفای اعلیحضرت
سایر اصلاحات و
اقدامات مفید
فقید و توقف چهار ساله متفقین در ایران و سایر
اتفاقات شومیکه باید آنها را مولود جنک جهانی

دوم بشمار آورد و خواه ناخواه در کشور ما بوقوع پیوست و همچنین وقوع پاره ای موضوعات تاسف آوریکه بدست عده ای افراد آلوده و ناپاک و بتحریرک بیگانه در کشور ما رخ داد، یکچند دنباله اقدامات و اصلاحاتیرا که در زمان اعلیحضرت فقید و بهمت آن مرد بزرگ آغاز شده بود متوقف ساخت و امور جاریه مملکت را از سیر طبیعی خود خارج نمود لیکن پس از اتمام جنک، جهانی دوم و روشن شدن افق سیاسی ایران و تصفیه ارتش و تشکیلات دولتی از عناصر مخرب و ریشه کن نمودن عواملیکه هر یک از آن برای سقوط ایران کفایت میکرد و فراهم شدن زمینه های مساعدی برای اجرای برنامه های عمرانی و اصلاحی و ایجاد امنیت در سراسر کشور که شاهنشاه بیدار دل سهم بسزائی در اینموارد دارند، بتدریج کارهای نیمه تمام زمان سلطنت اعلیحضرت فقید در دست اتمام قرار گرفت و علاوه بر آنها اقدامات و عملیات بسیار مفیدی بمنظور بالا بردن سطح تولیدی و بهبود زندگی کشاورزان و تعمیم فرهنگ و بهداشت و توسعه دامنه اکتشافات و بهره برداری از منابع گرانبهای ایران و ازدیاد کارخانجات و اصلاح تشکیلات

« وزارت دارائی »

وزارتخانه و تجدید نظر در روابط خارجی و برقراری روابط تجاری با اکثر ممالك عالم بوقوع پیوست که اینک بطور اختصار بشرح آنها مبادرت میگردد:

۱ - ایجاد سازمانهای مختلف کشاورزی بمنظور توسعه و پیشرفت فلاحات در ایران و آشنا نمودن روستایان با اصول جدید کشاورزی و تأسیس کلاس مخصوص برای روستایان و ایجاد دبستانهای روستائی در دهات - احداث سد های متعدد در نقاط مختلف ایران - جلوگیری از کشت خشکخاش و مساعدتهای مؤثر سازمان برنامه واصل چهارتر و من بکشاورزان.

۲ - انشاء و بسط و توسعه راههای شوسه و اتمام راه آهن تهران به مشهد و اقدام در اتصال راه آهن تهران به تبریز و تهران به یزد و یزد به

انارك و طرح برنامه‌های توسعه خطوط شوسه و آهن که اغلب آنها در دست ساختمان قرار گرفته‌اند .

۳ - تأسیس سازمان برنامه در تیرماه ۱۳۲۸ بمنظور افزایش تولید و تکثیر صادرات و تأمین مایحتاج مردم در داخله کشور و ترقی کشاورزی و استفاده از کلیه منابع نروتنی و تأمین بهداشت همگانی ، که تا امروز سازمان مزبور قدمهای بزرگی در راه بهبود تشکیلات اقتصادی ایران داشته است .

۴ - توسعه عملیات اکتشافی و بهره‌برداری از معادن نفت توسط شرکت ملی نفت و سازمان برنامه و استخراج معادن مس و ذغال سنگ و آهن و غیره بر طبق اصول صحیح و علمی .

۵ - احداث چندین کارخانه جدید دولتی و ملی و بالا بردن سطح تولیدی و اتخاذ تدابیر مفید و مؤثر برای رفع احتیاجات مردم بکالاهای خارجی .

۶ - توسعه روابط تجاری ایران با بسیاری از ممالك عالم و برقراری روابط بازرگانی پایاپای با کشورهای بزرگ جهان .

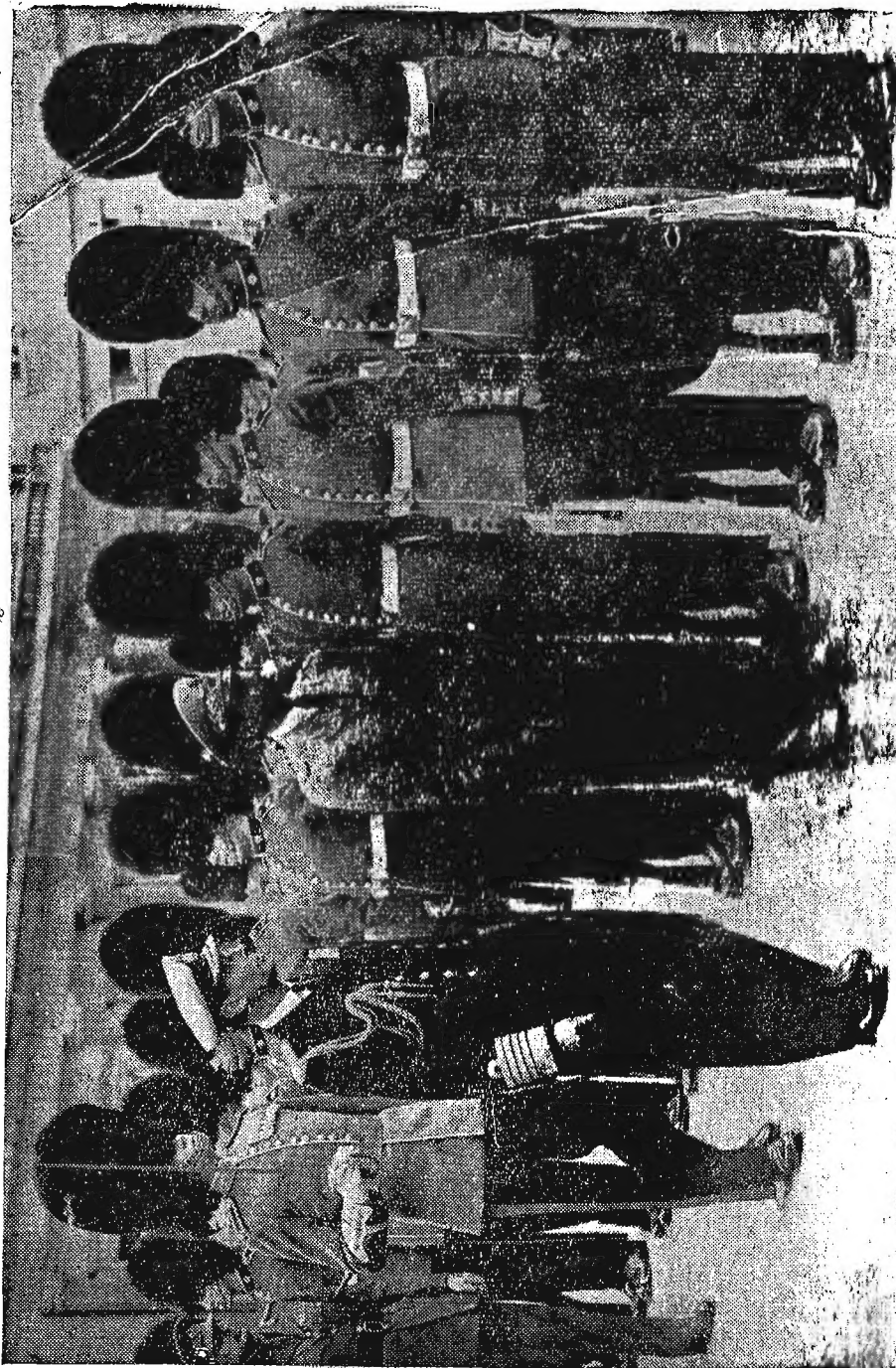
۷ - کشیدن لوله‌های آب در تهران و اغلب شهرستانها و توسعه و تعمیم فرهنگ و بهداشت و احداث دبستانها و دبیرستانهای متعدد در سراسر کشور و تأسیس دانشگاه در تبریز و اصفهان و شیراز و اقدام شایان توجه وزارت فرهنگ در تأسیس کلاس‌های اکابر .

دولت ایران در طی این چند سال اخیر علاوه

بر رفع پاره‌ای سوء تفاهمات با بعضی از ممالك

همجوار که بر اثر وقوع حوادث سیاسی بوجود

روابط
خارجی

الغیاض شهنشاه از گارد مخصوص سلطنتی انگلستان بازدید مینماید

آمده بود، روابط خارجی ایران را با کشورهای عالم مخصوصاً ممالك
همجوار براساس حسن تفاهم و دوستی متقابل استوار نمود و با آمدن
سران کشورهای همسایه و مهمانهای عالیقدری از اروپا و امریکا و آسیا
مسافرتهای شاهنشاه به بسیاری از ممالك عالم بتدریج بر استحکام مبانی
دوستی ایران و ممالك دیگر افزوده شد و کشورمادارای موقعیت بسیار
مهم جهانی گردید.

در سال ۱۳۳۴ دولت ایران بمنظور تحکیم بنیان صلح عمومی الحاق
خود را به پیمان تدافعی بغداد که از دولتهای عراق، ترکیه، پاکستان و
انگلیس تشکیل گردید اعلام نمود و با این اقدام فصل تازه‌ای در تاریخ
حیات سیاسی ایران گشوده شد.

پایان تاریخ ایران